

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ ВОЈВОДИНЕ
Нови Сад, октобар 2022.

ИЗДАВАЊЕ ОВЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ ПОДРЖАЛО ЈЕ
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРУ,
ЈАВНО ИНФОРМИСАЊЕ И ОДНОСЕ С ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

Издаје:

Позоришни музеј Војводине

За издавача:

Миодраг Кајтез, директор

Уредништво:

Јелена Чупић, уредница
Зоран Максимовић, Тибор Вајда,
Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић

Дизајн и припрема за штампу

Ненад Богдановић, технички уредник

Сарадници:

Воја Алимпић, Ангела Аранчић, Илдико Банчи, Томислав Баштић, Стефан Бeroња, Мирослава Блажић, Страхиња Бојовић, Тибор Вајда, Снежана Варничкић, Марија Ваш, Ерна Витушка, Клара Вуков, Наташа Гвозденовић, Симон Грабовац, Золтан Деваи, Љиљана Динић, Ксенија Дињашки, Драгослав Добросављевић, Вера Ђековић, Тијана Зорић, Фружина Кањо, Ивана Илић Киш, Едит Лакнер, Игор Лерић, Ана Хрћан Лесковац, Ангела Ловрић, Бранислав Лучић, Атила Мађар, Бојана Марић, Бране Марјановић, Анико Месарош, Александра Мрђен, Михаела Немет, Марта Палич, Саша Паљенкаш, Вирђинија Поповић, Олена Пушкaш, Мирослав Радоњић, Вања Смиљић, Дивна Стојанов, Ивана Тодоровић, Борислав Хложан, Андреа Хушњак

Алманах позоришта Војводине

сезона 2020/2021.

Almanah pozorišta Vojvodine

Vajdasági Színházi Évkönyv

Almahach divadiel Vojvodiny

Алманах театрох Войводини

Almanahul Teatrelor din Voivodina

55

ДОСАДАШЊИ ЧЛАНОВИ УРЕДНИШТВА

Прво уредништво – свеска бр. 1:

Бора Ханауска, главни и одговорни уредник;
Јован Дунђин, Милутин Каришик, Јожеф Шулкоф;
Иван Хоровиц, технички уредник;

Друго уредништво – свеске од броја 2 до 10:

Радомир Радујков, главни и одговорни уредник;
Јован Дунђин, Милутин Каришик, Иштван Немет;
Иван Хоровиц (2), Ласло Капитањ (3–6) и Јожеф Червењак (7–10), технички уредници;

Треће уредништво – свеске од броја 11 до 26:

Милутин Каришик, главни и одговорни уредник;
Зоран Јовановић (11–16), Каталин Каич, Средоје Лалић, Мирјана Марковиновић,
Мирослав Радоњић;
Ласло Капитањ (11–13), Золтан Вечеи (14–22), Стеван Кон (23) и Владислав Војнић Хајдук (24–26),
технички уредници;

Четврто уредништво – свеске од броја 27 до 34:

Лука Хајдуковић, главни и одговорни уредник;
Зоран Ристовић (27), Мирослав Радоњић (28–34), Биљана Нишкановић (31–32), уредници;
Јосип Буљовчић, Светко Боровчанин, Каталин Каич, Душица Пејовић, Станко Шајтинац;
Владислав Војнић Хајдук (27–30), Ненад Богдановић (31–34), технички уредници;

Пето уредништво – свеске од броја 35 до 37:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Биљана Нишкановић, уредник;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Ненад Богдановић, технички уредник;

Шесто уредништво – свеска бр. 38:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Миlena Лесковац, уредник;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Синиша Торњански, Бојан Јовановић, технички уредници;

Седмо уредништво – свеска бр. 39, 47:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Јелена Чупић, уредница;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Зоран Јелић, Ненад Богдановић, технички уредници.

Осмо уредништво – свеска бр. 48, 51 до 53:

Јелена Чупић, уредница;

Зоран Максимовић, Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;

Ненад Богдановић, технички уредник.

Девето уредништво – свеска бр. 54, 55:

Јелена Чупић, уредница;

Зоран Максимовић, Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић

Ненад Богдановић, технички уредник.

Садржај

КРИТИКА	9
КРИТИЧКИ ПРИКАЗ СЕЗОНЕ 2020/2021.	11
ДРАМСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Наташа Гвозденовић)	11
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK DRÁMASZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	14
ČINONRA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	18
ДРАМСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	22
SCENA DE DRAMĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	25
ЛУТКАРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Љиљана Динић)	29
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK BÁBSZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	31
BÁVKOVÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	33
БАБКАРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	34
SCENA DE PĂRUȘI A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	36
ОПЕРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Олена Пушкаш)	38
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK OPERASZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	40
OPERNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	42
ОПЕРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	44
SCENA DE OPERĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	46
БАЛЕТСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Ксенија Дињашки)	48
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK VALETTSZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	50
VALETNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	53
БАЛЕТСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	54
SCENA DE BALET A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ...	56
ПОЗОРИШТА • АНСАМБЛИ • РЕПЕРТОАРИ	59
НОВИ САД	61
Српско народно позориште	61
Драма	64
Опера	70
Балет	74
Новосадско позориште – Újvidéki Színház	78
Позориште младих	82
Драмска сцена	82
Сцена за децу	84
Позориште „Промена” Академије уметности	87
Драмски програм Радио Новог Сада	87
СУБОТИЦА	91
Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház	91
Драма на српском језику	92
Драма на мађарском језику	93

Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház	95
Сцена на српском језику	96
Сцена на мађарском језику	98
Сцена на српском – мађарском језику	100
Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház	100
ЗРЕЊАНИН	104
Народно позориште „Тоша Јовановић”	104
Драмска сцена	104
Луткарска сцена	106
СОМБОР	108
Народно позориште	108
КИКИНДА	112
Народно позориште	112
СРЕМСКА МИТРОВИЦА	113
Позориште „Добрица Милутиновић”	113
ВРШАЦ	114
Народно позориште „Стерија”	114
Сцена на српском језику	114
Сцена на румунском језику	116
СЕНТА	117
Сенћанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház	117
БАЧКИ ПЕТРОВАЦ	120
Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodinske divadlo	120
РУСКИ КРСТУР	122
Русински народни театар „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”	122
ПРОГРАМИ ОСТАЛИХ ИНСТИТУЦИЈА И УДРУЖЕЊА	123
Савез драмских уметника Војводине	123
Салашко позориште – Tanyaszínház	123
СПИСАК ИЗВОЂЕНИХ АУТОРА	125
ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ДЕЛАТНОСТИ ПОЗОРИШТА У СЕЗОНИ 2020/2021.	126
СМОТРЕ • ФЕСТИВАЛИ • МАНИФЕСТАЦИЈЕ • ОДЛИКОВАЊА • НАГРАДЕ • ЈАВНА ПРИЗНАЊА ..	127
ОСТАЛЕ ИНСТИТУЦИЈЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ	149
Стеријино Позорје	151
Заједница професионалних позоришта Војводине	156
Савез драмских уметника Војводине	156
Академија уметности Нови Сад	159
Позоришни музеј Војводине	160
IN MEMORIAM	169
БИБЛИОГРАФИЈА	181
ФОТОДОКУМЕНТАЦИЈА	199
СКРАЋЕНИЦЕ	239

критика

КРИТИЧКИ ПРИКАЗ СЕЗОНЕ 2020/2021.

ДРАМСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ПОТРЕБА ЗА ДИЈАЛОГОМ

Расстргните ме, према делима Иштвана Домонкоша, у режији Кинге Мезеи, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

Битно је подсетити да је Иштван Домонкош, један од најзначајнијих стваралаца који је етнички потекао из војвођанског мађарског контекста, једна од најупечатљивијих фигура таласа који оличавају и Каталин Ладик и Ото Толнаји (говоримо о седамдесетим годинама прошлог века и групи људи која се окупљала око Трибине Младих, Тишме, Копицла, Мандића...). То друштво се „ројило” и око „Új Symposion”–а истовремено. Са ове дистанце, тај стваралачки скуп можемо слободно означити као ауторски значајан. Још једна важна ствар којој тај скуп људи придаје значај је Медитеран, Јадранско море, које јединствено оцртава идентитет војвођанског Мађара: Толнаји о томе говори пре свих, да је идентитет Мађара из Мађарске лишен искуства мора. Војвођански Мађари знају да на прави начин то искуство органски инкорпорирају у свој идентитет као „предност имања мора”, откривајући нам на тај начин низ неу-

ралгичних тачака које дефинишу идентитет улога актера, осветљавајући једну несрећну позицију у контексту у коме вам не одговара да будете тамо где по коренима припадате, да парафразирам, ђаво вам не да мира и тражи да из пустаре идете даље, да бисте стигли на место где вам пустара необично недостаје... Та се позиција у литератури и животу именује проклетством. То „проклетство” је и даље премија, ако га поредите са разним летаргичним изборима који вас „чувају” од било каквих озбиљних суочавања са самим собом и са светом. Редитељка Кинга Мезеи говори о специфичној позицији војвођанских Мађара који не припадају ни „тамо” у Мађарској, ни „овде” у Србији. „Овде” у Србији (некада Југославији) су „домаћи” странци, а странци су и у прадомовини, Мађарској, јер „долазе” из једне балканске земље која је, релативно донедавно, имала море и њени су џез састави пловили по телу Јадрана као свом. Какво је онда „тело” које Кинга Мезеи и тим глумца представе дају Домонкошевим речима? Плаво, морско, јадранско, путено... То је тело човека који је спреман да освети сопствене фрустрације и упркос њима крене даље, тело кадро да ужива у животу, па и тело деде–мафијаша које из Змајева иде у Италију (*Via Italia*), тело писца који трага за текстом, тело музичара који се свађа са својом женом, као и тело младића који жели да оде и да се не врати никад, никад више...

Ђелава певачица Ежена Јонеска, у режији Иве Милошевић, Народно позориште Сомбор

...Редитељка у одељку „Реч редитеља” штампаног материјала за представу каже да је Јонеско у *Ђелавој певачици* протествовао против малограђанског буржоаског конформизма: „Говорио је да је управо конформиста, малограђанин, изгубљен и дехуманизован, окамењен. Сматрао је да су речи малограђана само шумови лишени смисла. Његово позориште апсурда приказује свет као непојмљиво место. Колико клишеа и стереотипних фраза ми употребљавамо у свакодневном животу, чудно се. У којој мери су људи које у стварности срећемо јединствени? Као да су то бића без лица, личности без особености.”

Три црвене завесе чине три зида, четврти је отворен према нама, публици. Комад вештачке траве као тепих и четири бела коцкаста табуреа. Све три завесе се отварају када неко улази и излази са сцене. Сценограф Горчин Стојановић свет ове драме ставља у дом Смитових, у једну кабаретску атмосферу која даје јасан оквир нашим јунацима и ономе што се са сцене поручује...

Јонесков језик је језик апсурда – комбинује се у новим формама са веома живим интрузијама других језичких структура, говор постаје бесмислен, нејасан. Језик као основна значајка идентитета, када постане нејасан, када изгуби сврху и смисао, своди особу на конфузију, кулминирајући у апсурду. А у овом комаду он постиже свој климакс.

Јонеско *Ђелаву певачицу* пише визионарски пре нешто више од седамдесет година. Данас је свет на истом трагу, само убрзанији и дезорјентисанији.

Увек се, не знам зашто, зачудим, када гледам овај комад, или га читам, па уочим у коликој мери је говор наших јунака говор савременог света. Као код Јонеска – никог од јунака савременог света то не брине, *indifference belle*, евидентан је извештај индиферентан став према чињеници да је комуникација све отежанија што смо више затрпани информацијама. То је „бели шум” који нам онемогућава да чујемо и разумемо Себе и Другог.

Представа *Велика очекивања*, инспирисана приповетком Ђорђа Писарева, у режији Душана Мамуле, Српско народно позориште, Нови Сад

Ова представа је део пројекта Новосадски омнибус Српског народног позоришта, где су млади аутори који су завршили Академију уметности у Новом Саду радили представе инспирисане делима новосадских писаца. Тако смо имали прилике да видимо представу *Појачало и гитара*, насталу према приповетки Слободана Тишме у режији и драматизацији Иване Јановић и представу *Граматика поремећаја*, по делу Фрање Петриновића у драматизацији и режији Давида Алића (о којима сам писала у часопису *Време* број 1524). Премијера треће представе, *Велика очекивања*, планирана је за март прошле године, али је због пандемијских околности премијерно изведена овог фебруара у Српском народном позоришту.

Режију представе потписује Душан Мамула, а драматизацију потписује читав ауторски тим. Представа настаје по мотивима приче Ђорђа Писарева, главни јунаци су Пикар и Марго, затим се волшебно, на једном нивоу значења, појављује Селинџер, исто као код Писарева као део лозинке за улазак на интернет платформу. Даље ауторски тим креира текст, редитељ поставља сиже и свако од глумаца пише своју улогу да би она потом била складно уклопљена у наративну целину...

У овој представи, група младих аутора (слично се догодило, мада у другом дискурсу у представи *Смрт господина Голуже* Позоришта Младих у Новом Саду, у режији Патрика Лазиха) бави се увидом у чињеницу да нам виртуелни животи омогућавају привид битисања; односно са аватарима се можете поистоветити, а да при том заправо не носите последице понашања истог. Постоји снажан доживљај искуства да у нечему учествујете, а да заправо то не чините. Живот се одвија само на платформи, не уземљује се, не излази се, хјустоновски речено, на двобој...

Мефисто Клауса Мана, у режији Бориса Лијешевића, Новосадско позориште, Нови Сад

Мефисто је представа која делује на више планова. Лијешевић врло промишљено, откривајући различите слојеве представе/теме којима се бави, суочава гледаоца или тачније покреће у њему слојеве који су најчешће заповијени, а траже свој пут. Подиже подземне воде унутар приче и унутар публике. И он, као и драматург Федор Шили, носе са собом ону врсту зрелости која темељно промишља свет, имају став о њему, јасно је чему се конфронтирају, где се не дају преварити. Оно што пре свега видимо на сцени је страшно стање људске душе.

Код Мефиста је најопасније то што не делује толико страшно, него чак наивно, рекли бисте – толико људских слабости. А на крају увек буде, како нас Новалис учи, да је то *борба синова светлости и синова таме*. И да нема дилеме, ни калкулације.

Замишљај Клауса Мана како са сестром Ериком Ман путује у Северну Африку и питам се да ли је бар тад био срећан, а његова душа мирна? Замишљај Густафа Грундгенса како у Манили гоњен сопственим демонима узима себи живот. Сећам се како гласи мото у књизи *Где си био Адаме?* Хајнриха Бела: *Гдје си био Адаме? У свјетскоме рату.*

Лијешевић вешто користи маску у комаду. Хофген је сам себи ставља на лице док постаје Мефисто, док беле позоришне маске сви носе у представи. Имајући у виду да у најави представе стоји: „Мефисто – роман једне каријере”, разумемо да гледамо успон каријере глумца Хендрика Хофгена, чији се успон одвија паралелно са успоном фашистичке државе. Његов лик прекривен је упечатљивом маском... А шта је испод ње? Свест појединца или колектива? Жртва или активни креатор нацистичке идеологије? Предани уметник или послушни грађанин? Арон Балаж, Хендрик Хофген или Мефистофелес? Политички театар *par excellence*.

Крај је необично снажан; наш јунак, правећи фини глумачки гест туге, окреће се према свима

нама у публици и каже: „Шта људи хоће од мене? Зашто ме прогоне? Зашто су тако окупни? Ја сам само обичан глумац.” У том тренутку, гледалац се осећа сасвим близу Хофгена, толико близу, да га види како стоји у гардероби спреман да изађе на сцену док поставља ова питања, толико је близу и толико јасан, да је гледалац кадар да га разуме.

Витезови Лаке мале, у режији Андраша Урбана, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

На сцену Позоришта „Деже Костолањи” излази седам глумица и глумаца, који представљају ансамбл позоришта, и говоре нам да хоће да свргну директора тог театра, Андраша Урбана, јер им је доста тортуре коју трпе, доста им је постмодерног театра, не желе да показују своја нага тела на сцени, не желе да говоре о људској патњи, не желе да трпе начин на који Урбан ради са њима, а оно што желе, јесте да у лепим костимима играју улоге које их емотивно не троше... и због свега тога оснивају синдикат и организују побуну.

Сценографија је у тренутку када они изађу на сцену уобличена кроз форму црне кутије; глумци су у једноставној црној гардероби и публици се обраћају фронтално, лично. Андреа Веребеш, Дина Дедовић Томић, Борис Кучов, Давид Бубош, Габор Месарош, Тимеа Филеп, Бланка Хорват играју течено, процесно уиграно у *allegretu*. Урбан начиње стару тему у новом руху. Заједно са драматурзима Корнелијом Голи и Тамашом Олахом, бави се табуом тела који у нашој западној култури носи прастари конфликт јавног и приватног телесног идентитета. Редитељским оком посматрано, представа се бави деконструкцијом, или осветљавањем у основи неразрешеног прастарог конфликта нагости (интимности) и јавности, који се крије у језгру друштва обликованог малограђанским моралом у чијој смо стварности, на више нивоа. Представа је потреба да се он деконструише, у извесном смислу психолошки разори и упућује ментални поглед гледаоца на нову опасност, оно што би се могло назвати нови конзервативизам, врсту хистеричке која је продукт неолибералног концепта

друштва и света. Представа нас освешћује својом снагом, видимо са чиме се ћемо суочити ако храбро упутимо поглед на стари проблем који нам се у данашњици продаје као варијетет релативизован концептима нових израза, најчешће празних и који не разрешавају ништа. Урбан између осталог дотиче конфликт лојалности култури којој припада и култури којој мора да припада. Кроз оличену побуну глумаца на сцени, он оживљава пред публиком старе колизије интереса и потреба, огољено и непосредно.

Тело се у постмодернистичком театру бави односом појединца и друштва, и временом којем припадамо. Излагањем тела на сцени се пре свега говори о потреби да се покаже рањивост и покрене емпатија (јер је ово време, да парафразирам *Витезове Лаке мале*, у којем се једу кокице са путером и пије шампањац са малом количином алкохола), а за то је потребно бити одлучан и директан. Што нас, опет, доводи до обрачуна са малогађанским вредностима.

Прошлогодишњу сезону у позориштима Војводине, у оној мери у којој сам имала увид у њу, нужно посматрамо кроз контекст Ковид пандемије који представља отежавајућу околност за позоришне ствараоце, а и за публику. Са друге стране: које је време лако или удобно, ако говоримо о људским судбинама или о субини театра? Криза неизоставно са собом носи трансформацију, а ова у којој смо, узрокована Ковидом, учи нас колико је важан жив и истинит сусрет (како нас учи Џевад Карахасан: „Разговор ће спасити свет“).

Сомборско Народно позориште у креирању репертоара за прошлогодишњу сезону фокус има на драми апсурда, па ћу осим представе коју помињем у овом тексту (*Ђелава певачица* Ежена Јонеска, у режији Иве Милошевић), поменути и *Председнице* Вернера Шваба, у режији Јане Маричић. Обе представе говоре о кризи смисла, јасно су дефинисаних редитељских рукописа, високо естетизоване, у отвореном дијалогу са публиком.

Репертоар Позоришта „Деже Костолањи” је већ годинама од најпромишљенијих у региону, а Андраш Урбан, директор тог позоришта, фокусира се на креирање репертоара отвореног за експеримент.

Драма Српског народног позоришта је у прошлој сезони имала премијеру Шекспирове *Буре* у режији Кокана Младеновића, Радослав Миленковић је режирао Чеховљев *Вишњик*, а дипломска представа редитеља Марка Челебића, према комаду Филипа Грујића, *Велика Депресија*, била је у селекцији Серијиног позорја. Али *Велика очекивања*, представа настала према мотивима романа Ђорђа Писарева, у режији Душана Мамуле, на неочекиван, врло комплексан и духовит начин говори о Духу Града и Духу Времена.

Новосадско позориште има фокус на театру који долази из литературе (*Ана Карењина* Лава Толстоја, у режији Дејана Пројковског). *Мефисто* у Лијешевевићевој режији прати наратив романа Клауса Мана и проговара о фашизму који данас живимо кроз капитализам.

Заједнички именитељ представа које помињем у осврту је врста отворености структуре, како о њој говорим у критици представе *Растргните ме*, у средишту представа је апсурд живљења који се надраста (трансцендентира) увидима до којих нас представе успешно воде. Представе позивају на дијалог „без рукавица”, који може бити пријатељски, жустар, или пун трзавица, али је у сваком случају жив, лишен летаргије и дефетизма.

Наташа Гвозденовић

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK DRÁMASZÍNPADA

A DIALÓGUS IGÉNYE

Szedjetek szét, Domonkos István művei alapján, Mezei Kinga rendezésében, Kosztolányi Dezső Színház, Szabadka

Fontos rámutatni arra, hogy Domonkos István, az etnikailag a vajdasági magyar kontextusból eredő legjelentősebb alkotók egyike, annak a hullámnak a legmeghatározóbb alakjai közé tartozik, amelyet Ladik Katalin és Tolnai Ottó is fémjelez (a múlt század hetvenes éveiről van szó, arról a csoportról, amely az Ifjúsági Tribün, Tišma, Kopicl, Mandić... körül alakult ki). Ez a társaság tartozott ugyanakkor az *Új Symposion*hoz is. Ezt az alkotókört, a mai distanciáról, nyugodtan nevezhetjük jelentősnek. Volt még egy fontos dolog, amelynek ez a csoport jelentőséget tulajdonított, az pedig a Mediterráneum, az Adriai-tenger, amely egyedülállóan meghatározza a vajdasági magyarság identitását: mindenekelőtt Tolnai beszél erről, ő mondja, hogy a magyarországi magyarok identitása meg van fosztva a tenger tapasztalatától. A vajdasági magyarok tudják, hogyan kell igazán identitásuk részévé tenni ezt a tapasztalatot mint a „van tengerünk” előnyét, s ily módon feltárnak előttünk egy sornyi neuralgikus pontot, amelyek a figurák szerepének identitását definiálják, s egy olyan szerencsétlen helyzetre világítanak rá, amelynek kontextusában az embernek nem felel meg, hogy ott legyen, ahova a gyökerei szerint tartozik, hogy parafrazeáljam, az ördög nem hagyja békén és azt követeli, hogy tovább menjen a pusztaságból, míg olyan helyre nem érkezik, ahol a pusztaság különös módon hiányzik neki... Ezt a helyzetet az irodalomban és az életben átoknak nevezik. Az „átok” azonban továbbra is főnyeremény, ha különféle letargikus választásokkal hasonlítjuk össze, amelyek „megóvnak” bennünket a magunkkal és a világgal való bárminemű komolyabb szembesüléstől. A rendező Mezei Kinga a vajdasági magyarok specifikus helyzetéről beszél, mert nem tartoznak sem „oda”, Magyarországra, sem „ide”, Szerbiába. „Itt”, Szerbiában (egykor Jugoszláviában) „hazai” idegenek, és idegenek az őshazában, Magyarországon is, mert egy balkáni országból „jönnek”, amelynek relatíve nemrég még volt tengere és dzsesszegyüttese is úgy úsztak az Adria testén, mint sajátjukon. Milyen hát a „test”, amelyet Mezei Kinga és az előadás színésztruppja ad Domonkos szavainak? Kék, tengeri, adriai, érzéki... Egy ember teste, aki kész tudato-

sítani magában önnön frusztrációit és azok ellenére továbblépni, egy test, amely képes élvezni az életet, azé a maffiózó nagypapáé is, aki Ókerről Olaszországba megy (*Via Italia*), az író teste, aki keresi a szöveget, a zenész teste, aki a feleségével veszekszik, és egy fiatalember teste, aki el akar menni, hogy soha, de soha többé ne térjen vissza...

Eugène Ionesco: *A kopasz énekesnő*, Iva Milošević rendezésében, Zombori Népszínház

...Az előadás műsorfüzetében, *A rendező szava* rovatban a rendező az azt mondja, hogy Ionesco *A kopasz énekesnő*ben a kispolgári burzsoá konformizmus ellen tiltakozott: „Azt szokta mondani, hogy éppen a konformista kispolgár az elveszett, elembertelenedett, megkövesedett. Véleménye szerint a kispolgár szavai értelmetlen zajok csupán. Abszurd színháza érthetetlen helyként mutatja be a világot. Mennyi klisé és sztereotip frázist használunk a mindennapi életben, csodálkozott. Milyen mértékben egyediek az emberek, akikkel a valóságban találkozunk? Mint-ha arc nélküli lények, sajátosságok nélküli személyek lennének.”

A három vörös függöny három falat jelképez, a negyedik nyitott felénk, a közönség felé. Egy darab műfü szőnyegként és négy kocka alakú fehér ülőke. Mindhárom függöny kinyílik, amikor valaki színre lép vagy kimegy. A díszlettervező Gorčin Stojanović a dráma cselekményét a Smith házaspár otthonába helyezi, kabarészerű hangulatba, amely egyértelmű keretet ad hőseinknek és a darab mondanivalójának...

Ionesco nyelvezete az abszurdum nyelvezete – új alakokba szerveződik más nyelvi struktúrák igen eleven intrúzióival, a beszéd értelmetlenné, érthetlenné válik. A nyelv mint az identitás alapvető funkciója, amikor érthetlenné válik, amikor elveszíti célját és értelmét, az egyént konfúzióvá alacsonyítja, ami az abszurdumban kulminál. És ebben a darabban éri el a csúcspontját.

Ionesco *A kopasz énekesnő*t látnokként írta meg több mint hetven évvel ezelőtt. A világ ma ezen az úton halad, csak gyorsabban és még kevesebb orientáció nélkül.

Mindig, amikor ezt a darabot nézem vagy olvasom, nem tudom, miért, meglepődöm, amikor észreveszem, hogy a hőseinek beszéde mennyire a modern kor beszéde. Akárcsak Ionescónál – ez a modern világ egyetlen hősét sem aggasztja, indifferencia belle, evidens egy bizonyos indifferencia a ténnyel szemben, hogy a kommunikáció egyre nehezebb, ahogyan egyre több információ zúdul ránk. Ez egy „fehér zaj”, amely ellehetetlenít, hogy meghalljuk és megértsük Magunkat és a Másikat.

Nagy elvárások, Đorđe Pisarev elbeszélésétől ihletett előadás, Dušan Mamula rendezésében, Szerb Nemzeti Színház, Újvidék

Az előadás a Szerb Nemzeti Színház *Újvidéki omnibusz* című projektjének része, amelynek keretében az Újvidéki Művészeti Akadémiát végzett fiatal alkotók újvidéki írók műveiből merített ihlet alapján készítenek előadásokat. Így láthattuk *Az erősítő és a gitár* című előadást Slobodan Tišma elbeszélése alapján, Ivana Janošev rendezésében és dramatisálásában, valamint *A zavar grammatikája* című előadást Franja Petrinović műve alapján, David Alić dramatisálásában és rendezésében (ezekről írtam a *Vreme* hetilap 1524. számában). A harmadik előadás, a *Nagy elvárások* bemutatóját tavaly márciusra tervezték, de a járványhelyzet miatt a bemutatót idén februárban láthattuk a Szerb Nemzeti Színházban.

Az előadást Dušan Mamula rendezte, a dramatisálás egy egész szerzői csapat munkája. Az előadás Đorđe Pisarev történetének motívumain alapul, főhősei Picard és Margo, majd mintegy varázsütésre, az értelmezés egyik szintjén, megjelenik Selinger, akárcsak Pisarevnél, egy internetes platformra való belépés jelszavaként. A továbbiakban a szerzőcsapat létrehozza a szöveget, a rendező elkészíti a vázlatot és minden színész megírja a maga szerepét, melyet aztán beillesztenek a narráció egészébe...

Ebben az előadásban fiatal alkotók csapata (valami hasonló történt, noha más diskurzusban, az újvidéki Ifjúsági Színház *Goluža úr halála* című előadásában, melyet Patrik Lazić rendezett) betekintést ad nekünk

a ténybe, hogy a virtuális életeink lehetővé teszik a létezés látszatát; vagyis avatárok által azonosulhatunk, s közben valójában nem viseljük a következményeit azok cselekedeteinek. Megvan az erőteljes élménye annak, hogy részt veszünk valamiben, annak ellenére, hogy azt valójában nem tesszük. Az élet csak a platformon zajlik, nincs „földelése”, Huston nyomán szólva: nem megyünk ki a párbajra...

Klaus Mann: *Mephisto*, Boris Liješević rendezésében, Újvidéki Színház, Újvidék

A *Mephisto* mint előadás több téren zajlik. Liješević igen átgondoltan, az előadás/téma különböző rétegeit feltárva, szembesíti a nézőt, illetve megmozgatja benne az általában zárt rétegeket, amelyek keresik szabadulásuk útját. Felemeli a talajvizet a történeten belül és a közönségen belül. Ő is, akárcsak a dramaturg Fedor Šili, az érettségnek azt a fajtáját tudhatja magáénak, amely a világ alapos meggondolását követeli meg, kialakítja róla a véleményét, egyértelműsíti, hogy mivel konfrontálódik, hol nem hagyja magát becsapni. Amit a színpadon látunk, elsősorban az emberi lélek borzalmas állapota.

Mephisto esetében az a legveszélyesebb, hogy nem hat olyan nagyon borzasztónak, inkább naivnak, mondhatnánk – annyi emberi gyarlóság. S végül mindig az lesz, amit Novalis fogalmazott meg, a *világosság fiainak és a sötétség fiainak* harca. És nincs dilemma, sem kalkuláció.

Elképzelem Klaus Mannt, amint a húgával, Erika Mann-nal Észak-Afrikába utazik, és az érdekel, hogy legalább akkor boldog volt-e és a lelke nyugodt? Elképzelem Gustaf Gründgenst ahogy Manilában, a démonjaitól üzve, öngyilkosságot követ el. Emlékszem, hogyan szól Heinrich Böll *Ádám, hol voltál?* című könyvének mottója: *A világháborúban*.

Liješević ügyesen alkalmazza a darabban a maszkot. Höfgen maga teszi fel az arcára, amikor *Mephistóvá* alakul, míg az előadásban mindenki viseli a színházi fehér maszkot. Tekintettel arra, hogy az előadás bejelentőjében az áll: „*Mephisto* – egy karrier szín-darabja”, megértjük, hogy a színész Hendrik Höfgen

karrierjének felívelését látjuk, ami egyidejűleg történik a fasiszta állam felemelkedésével. Alakját hatásos maszk fedi... De mi van alatta? Az egyén vagy a közösség tudata? A náci ideológia áldozata vagy aktív alakítója? Odaadó művész vagy szófogadó polgár? Balázs Áron, Hendrik Höfgen vagy Mephistopheles? Politikai színház *par excellence*.

A befejezés kifejezetten erőteljes; hősiünk, a bánat finom színészi gesztusával, felénk, a közönség felé fordul és azt mondja: „Mit akarnak tőlem az emberek? Miért üldöznek? Miért olyan kegyetlenek? Én csak egyszerű színész vagyok.” Ebben a pillanatban a néző egészen közelinek érzi magához Höfgent, olyanra közelinek, hogy látja, amint az öltözőben áll, készen a fellépésre, amíg ezeket a kérdéseket felteszi, annyira közeli és annyira egyértelmű, hogy a néző képes megérteni őt.

A Csókos Asszony Lovagjai Urbán András rendezésében, Kosztolányi Dezső Színház, Szabadka

A Kosztolányi Dezső Színházban hét színésznő és színész lép a színpadra, ők képviselik a színház társulatát, és elmondják, hogy le akarják váltani a színház igazgatóját, Urbán Andrást, mert elégük van a tortúrából, amit el kell viselniük, elégük van a posztmodern színházból, nem akarják meztelen testüket mutogatni a színpadon, nem akarnak beszélni az emberi szenvedésről, nem akarják túrni azt, ahogyan Urbán dolgozik velük, amit pedig akarnak, az, hogy szép jelmezekben olyan szerepeket játsszanak, amelyek érzelmileg nem fárasztják őket... és mindezért szak szervezetet alapítanak és lázadást szerveznek.

Amikor színre lépnek, a díszlet egy fekete doboz; a színészek egyszerű fekete ruhát viselnek és frontálisan, személyesen fordulnak a nézőkhöz. Verebes Andrea, Dedovity Tomity Dina, Kucsov Borisz, Búbos Dávid, Mészáros Gábor, Fülöp Tímea, Horváth Blanka folyékonyan, összeszokva játszanak az allegrettóban. Urbán a régi témát veti fel, új köntösben. Góli Kornélia és Oláh Tamás dramaturgokkal egyetemben a test tabujával foglalkozik, amely nyugati kultúránkban a nyilvános és a magánjellegű testi identi-

tás ősrégi konfliktusát hordozza magában. A rendező szemével nézve az előadás a meztelenség (intimitás) és a nyilvánosság alapján véve megoldatlan ősrégi konfliktusa dekonstrukciójával vagy megvilágításával foglalkozik, amely a kispolgári erkölcs formálta társadalom magvában rejlik, amelynek valóságában, több szinten élünk. Az előadás annak igénye, hogy dekonstruáljuk, bizonyos értelemben pszichológiailag szétverjük ezt az erkölcsöt, és ráirányítja a néző mentális tekintetét az új veszélyre, arra, amit új konzervativizmusnak nevezhetnénk, egyfajta hisztériának, amely a társadalom és a világ neoliberalis koncepciójának terméke. Az előadás erőteljesen tudatosítja bennünk azt, amivel szembesülni fogunk, ha merészen rávetjük tekintetünket a régi problémára, amelyet ma úgy tálnak nekünk, mint az új kifejezések koncepcióival relativizált változatot, amelyek általában üresek és nem oldanak meg semmit. Urbán egyebek között felveti a lojalitás konfliktusát a kultúra között, amelyhez tartozik, és az a kultúra között, amelyhez tartoznia kell. A színészek lázadásán keresztül a színpadon a közönség előtt megelevenedik az érdekek és szükségletek régi összeütközése, lemeztelenítve és közvetlenül.

A test a posztmodern színházban az egyén és a társadalom viszonyával foglalkozik, és a korrallal, amelyben élünk. A test kitérülése a színpadon mindenképp annak szükségét ábrázolja, hogy megmutassuk a sebezhetőséget és empátiát keltsünk (mert ez az a kor, amikor, *A Csókos Asszony Lovagjait* parafrázálva, a pattogatott kukoricát vajjal eszik és csekély alkoholtartalmú pezsgőt isznak), ehhez pedig határozottnak és direktnek kell lenni. Ami pedig megint csak a kispolgári értékekkel való leszámoláshoz vezet bennünket.

A vajdasági színházak múlt évadára, amennyire betekintésem volt rá, kénytelenek vagyunk a koronavírus-pandémián keresztül tekinteni, amely megnehezítette a színházi alkotók, de a közönség életét is. Másfelől: mely korszak könnyű vagy kényelmes, ha emberi sorsokról vagy a színház sorsáról beszélünk? A válság elkerülhetetlenül transzformációt hoz magával, ez pedig, amelyet a koronavírus oko-

zott, arra tanít bennünket, mennyire fontos az élő és valós találkozás (ahogy Dževad Karahasan mondja: „A beszélgetés fogja megmenteni a világot”).

A Zombori Népszínház a múlt évad repertoárjának kialakításakor az abszurd drámára helyezte a hangsúlyt, ezért azon az előadáson kívül, amellyel ebben a szövegben foglalkoztam (Eugène Ionesco *A kopasz énekesnője*, Iva Milošević rendezésében), megemlítem Werner Schwab *Elnöknők* című darabját is, amelyet Jana Maričić rendezett. Mindkét előadás az értelem válságáról szól, erőteljesen magán viseli a rendező kézjegyet, magas fokú az esztétikájuk, és nyílt dialógust folytatnak a közönséggel.

A Kosztolányi Dezső Színház repertoárja már évek óta egyike a legjobban átgondoltaknak a térségben, és Urbán András, a színház igazgatója a repertoár meghatározásában nyitott a kísérletezésre.

A Szerb Nemzeti Színház drámatársulata a múlt évadban mutatta be Shakespeare *A vihar* című darabját Kokan Mladenović rendezésében, Radoslav Milenković Csehov *Cseresznyeskertjét* vitte színpadra, Marko Čelebić rendező diplomaelőadása pedig, amely Filip Grujić darabja, *A nagy gazdasági válság* alapján készült, bekerült a Sterija Játékok válogatásába. Viszont a *Nagy elvárások*, a Đorđe Pisarev regényének motívumai alapján készült előadás, Dušan Mamula rendezésében, váratlan, igen összetett és szellemes módon szól a Város Szelleméről és a Kor Szelleméről.

Az Újvidéki Színház az irodalom alapú színházra helyezi a hangsúlyt (Tolsztoj *Anna Karenina*, Dejan Projkovszki rendezésében). A *Mephisto* Liješević rendezésében Klaus Mann regényének narratíváját követve a faszizmusról szól, amelyet ma a kapitalizmuson keresztül élünk meg.

A beszámolóban említett előadások közös nevezője egy bizonyos fajta nyitott struktúra, ahogyan a *Szedjetek szét* című darab kritikájában írok róla, az előadások fókuszában a lét abszurduma áll, amelyen felülkerekedhetünk a betekintések által, melyekhez sikeresen vezetnek bennünket az előadások. Az elő-

adások „kesztyű nélküli” dialógusra szólítanak fel bennünket, amely lehet baráti, eleven vagy vizsálya-lyal teli, de minden esetben élő, és mentes mindenemű letargiától és defetizmustól.

Nataša Gvozdenović

ČINOHRA DIVADIEL VOJVODINY

POTREBA DIALÓGU

Roztrhni ma, podľa diel Ištvana Domonkoša, režia Kinga Mezei, Divadlo Kosztolányi Dezső, Subotica

Je dôležité pripomenúť, že Ištvan Domonkoš, jeden z najvýznamnejších tvorcov, ktorý etnicky pochádza z vojvodinského maďarského kontextu, je jednou z najpôsobivejších figúr vlny, ktorú stelesňujú aj Katalin Ladik a Tolnai Ottó (hovoríme o sedemdesiatych rokoch minulého storočia a skupine ľudí zoskupených okolo Tribúny mladých, Tišmu, Kopicla, Mandića...). Tá spoločnosť sa zároveň rojila aj okolo Új Symposium. Z tohto odstupu môžeme túto tvorivú družinu slobodne označiť ako autorsky významnú. Ďalšou dôležitou vecou, ktorej táto skupina ľudí dáva význam, je Mediterán, Jadranské more, ktoré jedinečne vykresľuje identitu vojvodinských Maďarov: prvý o tom hovorí Tolnai, že identita Maďarov z Maďarska je zbavená zážitku z mora. Maďari z Vojvodiny vedia správnym spôsobom zakomponovať túto skúsenosť do svojej identity ako „výhodu mať more”, čím nám odhaľujú neuralgické body, ktoré definujú identitu rolí hercov, osvetľujúc nešťastnú pozíciu v kontexte, v ktorom vám nevyhovuje byť tam, kde narodením patríte, parafrázujem, diabol vám nedá pokoj a žiada od vás, aby ste šli ďalej z pustatiny, aby ste sa dostali na miesto, kde vám pustatina nezvyčajne chýba... Toto postavenie sa v literatúre a v živote nazýva byť prekliaty. Tá „kliatba” je stále prémiou, ak ju porovnáte s rôznymi letargickými voľbami, ktoré vás chránia pred akýmikoľvek vážnymi konfrontáciami so sebou samým a so svetom. Režisérka Kinga

Mezei hovorí o špecifickom postavení vojvodinských Maďarov, ktorí nepatria ani „tam“ do Maďarska, ani „sem“ do Srbska. „Tu“ v Srbsku (bývalá Juhoslávia) sú „domáci“ cudzinci a cudzincami sú aj vo svojej dávnej vlasti, v Maďarsku, pretože „pochádzajú“ z balkánskej krajiny, ktorá ešte prednedávnom mala more a jeho jazzové súbory sa plavili Jadranom ako svojím. Aké je teda to „telo“, ktoré Kinga Mezei a tím hercov v predstavení dávajú Domonkošovým slovám? Modré, morské, Jadranské, zmyselné... Je to telo človeka, ktorý je pripravený uvedomiť si svoje frustrácie a napriek ním ísť ďalej, telo schopné užívať si život a aj telo deduška – mafána, ktoré zo Zmajeva cestuje do Talianska (Via Italia), telo spisovateľa pátrajúceho po texte, telo hudobníka, ktorý sa háda so svojou ženou, aj telo mladého muža, ktorý chce odísť a už nikdy sa nevrátiť, nikdy viac...

Plešatá speváčka Eugéne Ionesco, režia Iva Milošević, Národné divadlo Sombor

...Režisér v časti Slovo režiséra tlačeneho materiálu o predstavení hovorí, že Ionesco protestoval v *Plešatej speváčke* proti malomeštiackemu buržoáznemu konformizmu: „Povedal, že je konformista, malomeštiak, stratený a dehumanizovaný, skamenený. Myslel si, že slová malomeštiakov sú len nezmyselné zvuky. Jeho absurdné divadlo zobrazuje svet ako nepochopiteľné miesto. Prekvapovalo ho, koľko klíšé a stereotypných fráz používame v každodennom živote. Do akej miery sú ľudia, ktorých v skutočnosti stretávame, jedineční? Akoby to boli bytosti bez tváre, osobnosti bez zvláštností».

Tri červené závesy tvoria tri steny, štvrtá je otvorená nám, divákovi. Kúsok umelej trávy ako koberec a štyri biele štvorcové taburetky. Všetky tri závesy sa otvoria, keď niekto vstúpi na javisko a odíde z neho. Scénograf Gorčin Stojanović umiestnil svet tejto drámy do domu Smithovcov, do kabaretnej atmosféry, ktorá dáva jasný rámec našim hrdinom a tomu, aký odkaz sa zasiela z javiska...

Ionescov jazyk je jazykom absurdu, kombinuje sa v nových formách s veľmi živými intrúziami iných jazy-

kových štruktúr, reč sa stáva bezvýznamnou, nejasnou. Jazyk ako základná črta identity, keď sa stáva nejasným, keď stráca svoj účel a zmysel, zvádza osobu do zmätku, ktorý vrcholí absurditou. A v tejto hre dosahuje svoj klimax.

Ionesco napísal *Plešatú speváčku* vizionársky pred viac ako sedemdesiatimi rokmi. Dnes je svet na rovnakej kolaji, len je rýchlejší a dezorientovanejší.

Vždy sa čudujem, neviem prečo, keď pozerám túto hru alebo ju čítam, tak si všimam, do akej miery je reč našich hrdinov rečou súčasného sveta. Rovnako ako v prípade Ionesca – nikoho z hrdinov moderného sveta to nezaujímá, krásna ľahostajnosť (indiférence belle), aj tu je istý ľahostajný postoj k tomu, že komunikácia je tým ťažšia, čím viac sme zahltení informáciami. Ide o „biely šum“, ktorý nám bráni počuť a porozumieť Sebe a Druhým.

Predstavenie *Velké očakávanía*, inšpirované poviedkou Ďorđa Pisareva, v réžii Dušana Mamulu, Srbské národné divadlo, Nový Sad

Toto predstavenie je súčasťou projektu Novosadský omnibus Srbského národného divadla, kde mladí autori, ktorí vyštudovali Akadémiu umení v Novom Sade, tvorili predstavenia inšpirované dielami novosadských spisovateľov. Tak sme mali možnosť vidieť hru *Zosilňovač a gitara* podľa poviedky Slobodana Tišmu v réžii a dramaturgii Ivany Janoševovej a hru *Gramatika porúch* podľa diela Franju Petrinovića v dramaturgii a réžii Davida Alića (o ktorých som písala v časopise *Vreme* číslo 1524). Premiéra tretieho predstavenia *Velké očakávanía* bola zaplánovaná v marci minulého roka, no pre pandemické okolnosti mala premiéru tento rok vo februári v Srbskom národnom divadle.

Hru režiruje Dušan Mamula a pod dramaturgiou je podpísaný celý autorský kolektív. Predstavenie vzniklo na základe príbehu Ďorđa Pisareva, hlavnými postavami sú Pikar a Margo, potom sa magicky, v jednej významovej rovine, objaví Salindžer, rovnako ako u Pisareva, ako súčasť hesla pre vstup na internetovú platformu. Potom autorský tím vytvorí text, režisér nastaví sujet a každý z hercov napíše svoju

rolu tak, aby sa potom harmonicky zakomponovala do naratívneho celku...

V tejto hre sa skupina mladých autorov (podobne ako sa to stalo, aj keď v inom diskurze, v hre *Smrť pána Golužu* v Divadle mladých v Novom Sade v réžii Patrika Lazića) zaoberá pohľadom na skutočnosť, že virtuálne životy nám umožňujú ilúziu bytia; to znamená, že sa môžete stotožniť s avatármi bez toho, aby ste v skutočnosti neznášali následky ich správania. Existuje silný zážitok skúsenosti z účasti na niečom bez toho, aby ste to skutočne robili. Život sa odohráva iba na platforme, neuzemňuje sa, nevychádza sa, Houstonovými slovami povedané – na súboj...

Mephisto Klaus Mann, réžia Boris Liješević, Novosadské divadlo, Nový Sad

Mephisto je predstavenie, ktoré pôsobí na niekoľkých rovinách. Liješević veľmi premyslene, odhaľujúc rôzne vrstvy predstavenia/tém, ktorým sa venuje, konfrontuje diváka, presnejšie povedané, posúva v ňom vrstvy, ktoré sú najčastejšie zapečatené a hľadajú si svoju cestu. Zvyšuje spodnú vodu v príbehu aj v publiku. On, ale aj dramatik Fedor Šili majú zrelosť, ktorá dôkladne reflektuje svet, majú k nemu postoj, je jasné, prečo sú konfrontovaní, kde ich nemožno oklamať. To, čo vidíme predovšetkým na javisku, je hrozný stav ľudskej duše. Na Mephistovi je najnebezpečnejšie, že nepôsobí až tak hrozne, ale až naivne, povedali by ste – toľko ľudských slabostí. A nakoniec je to vždy, ako nás Novalis učí, že ide o *boj medzi synmi svetla a synmi temnoty*. A že neexistuje žiadna dilema, ani vypočítavosť.

Predstavujem si Klauza Manna, ako cestuje do severnej Afriky so svojou sestrou Ericou Mannovou, a pýtam sa, či bol aspoň vtedy šťastný a jeho duša spokojná? Predstavujem si Gustafa Grundgensa, ktorý si v Manile, poháňaný vlastnými démonmi vzal život. Pamätám si motto v knihe *Kde si bol, Adam?* Heinricha Bella: *Kde si bol, Adam? Vo svetovej vojne.*

Liješević šikovne v predstavení používa masku. Hofgen si ju sám kladie na tvár, kým sa stáva Mephistom, zatiaľ čo všetci v predstavení nosia biele divadelné

masky. Vzhľadom na to, že v zahláske predstavenia znie: „Mephisto – román jednej kariéry“, chápeme, že sledujeme vzostup kariéry herca Hendrika Hoffgena, ktorého vzostup prebieha súbežne so vzostupom fašistického štátu... Jeho postava je pokrytá nápadnou maskou... A čo je pod ňou? Vedomie jednotlivca alebo kolektívu? Obet' alebo aktívny tvorca nacistickej ideológie? Oddaný umelec alebo poslušný občan? Aron Balazs, Hendrik Hofgen alebo Mephistofeles? Politické divadlo v pravom slova zmysle – *par excellence*.

Koniec je nezvyčajne silný; náš hrdina sa s jemným hereckým gestom smútku obracia na nás všetkých v hľadisku a hovorí: „Čo odo mňa ľudia chcú? Prečo ma prenasledujú? Prečo sú takí krutí? Som len obyčajný herec“. V tej chvíli sa divák cíti veľmi blízko Hofgenovi, tak blízko, že ho vidí stáť v šatni pripraveného vyjsť na javisko, kým kladie tieto otázky je tak blízko a taký jasný, že mu divák dokáže porozumieť.

Rytieri Lahkej malej, réžia Urbán András, Divadlo Kosztolányi Dezső, Subotica

Na scénu Divadla Kosztolányi Dezső vystupuje sedem herečiek a hercov, ktorí reprezentujú súbor tohto divadla a hovoria nám, že chcú zvrhnúť riaditeľa divadla Urbána Andrása, pretože sú unavení z tortúry, ktorú prežívajú, sú unavení z postmoderného divadla, nechcú ukazovať svoje nahé telá na javisku, nechcú hovoriť o ľudskom utrpení, nechcú trpieť spôsob akým s nimi Urbán pracuje, a to čo chcú, je hrať v krásnych kostýmoch, roly, ktoré ich emotívne nevyčerpávajú... a kvôli tomu všetkému založia syndikát a organizujú vzburu.

Scénografia je vo chvíli keď herci vstúpia na javisko formovaná v tvare čiernej skrinky, herci sú v jednoduchosť čiernom obleku a prihovárajú sa divákovi frontálne, osobne. Plynule, procesne zohrané - allegretto hrajú Verebes Andrea, Dedovity Tomity Dina, Kucsov Borisz, Búbos Dávid, Mészáros Gábor, Fülöp Tímea a Horváth Blanka. Urbán otvára starú tému v novom rúchu. Spolu s dramatikmi Góli Kornéliou a Oláh Tamásom sa venuje tabu tela, ktoré v našej západnej kultúre nesie pradávny konflikt verejnej

a súkromnej telesnej identity. Okom režiséra pozorované, predstavenie sa zaoberá dekonštrukciou, či osvetlením v podstate nevyriešeného prastarého konfliktu medzi nahotou (intimitou) a verejnosťou, ktorý je ukrytý v jadre spoločnosti formovanej malo-meštiackou morálkou, v ktorej realite sa nachádzame, na niekoľkých úrovniach. Predstavenie je potreba dekonštruovať ho, v istom zmysle psychologicky zničiť a nasmerovať mentálny pohľad diváka na nové nebezpečenstvo, ktoré by sa dalo nazvať novým konzervativizmom, akousi hystériou, ktorá je produktom neoliberalného konceptu spoločnosti a sveta. Predstavenie nás upovedomuje svojou silou, vidíme čomu budeme čeliť, ak sa smelo pozrieme na starý problém, ktorý sa nám dnes predáva ako spestrenie relativizované konceptami nových výrazov, zvyčajne prázdnych a nič neriešiacich.

Urbán sa okrem iného dotýka konfliktu lojality ku kultúre, ktorej patrí, a kultúre, ktorej musí patriť. Zosobnenou vzburou hercov na javisku oživuje pred divákmi starú kolíziu záujmov a potrieb, obnažene a priamo.

V postmodernom divadle sa telo zaoberá vzťahom medzi jednotlivcom a spoločnosťou ako aj dobou ktorej patríme. Vystavovaním tela na scéne sa predovšetkým hovorí o potrebe prejaviť zraniteľnosť a empatiu (pretože je toto obdobie, nech parafrázujem *Rytierov Lahkej malej*, v ktorom sa jedia pukanice s maslom a pije šampanské s malým množstvom alkoholu) a na to je potrebné byť odhodlaný a priamy. Čo nás opäť vedie k zúčtovaniu s malomeštiackymi hodnotami.

Minuloročná sezóna vo vojvodinských divadlách, pokiaľ som do nej mala prehľad, sa nutne vníma v kontexte pandémie koronavírusu, čo je zatážujúca okolnosť pre divadelných tvorcov a aj divákov. Na druhej strane: ktorá doba je ľahká či pohodlná, ak hovoríme o ľudských osudoch či osude divadla? Kríza so sebou nevyhnutne prináša transformáciu a tá, v ktorej sa nachádzame, spôsobená koronavírusom, nás učí, aké dôležité je živé a skutočné stretnutie (ako nás učí Dževad Karahasan: Rozhovor zachráni svet).

Národné divadlo Sombor sa pri tvorbe repertoáru za minuloročnú sezónu sústreďuje na drámu absurdu, preto okrem hry, ktorú spomínam v tomto texte (*Plešatá speváčka* Eugéne Ionesco, réžia Iva Miloševićová), spomeniem aj *Predsedičky* Wernera Schwaba v réžii Jane Maričičovej. Obe predstavenia hovoria o významovej kríze, s jasne definovaným režijným rukopisom, vysoko estetizované, v otvorenom dialógu s publikom.

Repertoár Divadla Kosztolányi Dezső patrí už roky k najpremyslenejším v regióne a Urbán András, riaditeľ tohto divadla, sa sústreďuje na kreovanie repertoáru otvoreného pre experiment.

Činohra Srbského národného divadla mala v minulej sezóne premiéru Shakespearovej *Búrky* v réžii Kokana Mladenovića, Radoslav Milenković režiroval Čechovov *Višňový sad* a diplomové predstavenie režiséra Marka Čelebića podľa hry Filipa Grujića *Velká Depresia* bola v selekcii Sterijovho pozorja. No *Velké očakávania*, hra na motívy románu Ďorđa Pisareva v réžii Dušana Mamulu, na neuveriteľný, veľmi komplexný a vtipný spôsob hovorí o Duchu Mesta a Duchu Času.

Novosadské divadlo sa zameriava na divadlo pochádzajúce z literatúry (*Anna Kareninová* Leva Tolstého, réžia Dejan Projkovski). V réžii Liješevića *Mephisto* sleduje príbeh románu Klause Manna a hovorí o fašizme, ktorý dnes prežívame prostredníctvom kapitalizmu.

Spoločným menovateľom predstavení, ktoré spomínam v recenzii, je akýsi druh otvorenosti štruktúry, ako o tom hovorím v kritike predstavenia *Roztrhni ma*, jadrom hry je absurdita života, ktorá sa presahuje poznatkami, ku ktorým nás predstavenie úspešne vedie. Predstavenia pozývajú dialóg „bez rukavičiek“, ktorý môže byť priateľský, živý alebo plný trhákov, no v každom prípade je živý, bez letargie a porazenectva.

Nataša Gvozdenovićová

ДРАМСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ПОТРЕБА ЗА ДИЯЛОГОМ

Розтартніце ме, по ділох Иштвана Домонкоша, у режії Кинґи мезеи, Театер „Деже Костолані”, Суботица

Важне здогаднуц же Иштван Домонкош, єден з найзначнейших творительох хтори етнічно по походзеню зоз войволянського мадярського контексту, єдна з найупечатлівших фігурох габи хтори оподобнюю и Каталин Ладик и Ото Толнаї (бешедуєме о седемдзешатих рокох прешлого вику и ґрупи людзох хтора ше зазберовала коло Трибини Младих, Тишми, Копицли, Мандича...). Тото дружба ше источашне „роєло” и коло „Új Symposion”–у. Зоз тєраз тей дистанци, тоту творительну ґрупу можеме шлєбодно означич як ґрупу од авторского значєня. Ище єдна важна ствар хторей тота ґрупа людзох дава на значєню, то Медитеран, Ядранске морїю, хторе на окремени способ орисовуює идентитет войволянського Мадяра: Толнаї о тим бешедує скорей шицких, же идентитет Мадярох зоз Мадярскей нє ма искусствє моря. Войволянски Мадяре знаю на прави способ тото искусствє орґански инкорпоровач до свойого идентитету як „предносц же маю морє”, одкриваюци нам на тот способ шор неуралґичних точкох хтори дефиную идентитет улоги актера, вишвицуюци єдну нещєслїву позицію у контексту у хторим вам нє одвитує буц там дзе спрам кореньох припадає, найпарафразируєм, диявол вам нє да мира и пита ше же бисце зоз пустари ишли далєй, же бисце сцигли на место дзе вам пустара незвичайно хиби... Тота позиція ше у литератури и живоце менує зоз прєклятством. Тото „прєклятство” и далєй премия, кєд же го порєдзице зоз рижнима лєтарґичними виборами хтори вас „чуваю” од було яких озбильних зочованьох зоз самим собу и зоз шветом. Режисерка Кинґа Мезеи бешедує о специфичней позиції войволянских Мадярох хтори нє припадаю анї „там” до Мадярскей, анї „тадзи”

до Сербії. „Тадзи” у Сербії (дакеди Югославії) су „домашні” цудзинци, а цудзинци су и у праотечеству, Мадярскей, прето же „приходза” зоз єдней балканскей жеми хтора, релативно донєдавна, мала морїю и єй джез состави плївали на ладї по целу Ядрана як по своїм. Яке вєц „цєло” хторе Кинґа Мезеи и тим єй ґлумцох предстєви давао Домонкошовим словом? Белавє, морске, ядранске, тїлесне... То цєло чловека хтори порихтани освидомиц свойо фрустрації и упрекосц їм рушиц далєй, цєло порихтанє же би уживало у живоце, та и цєло дїда-мафияша хтори ше вадзи зоз свою жєну, як и цєло младого чловека хтори жада поїсц и нїґда ше нє врациц, нїґда вєцєй...

Лиса шпивачка Ежєна Йонєска, у режії Иви Милошевич, Народни театер Зомбор

...режисерка у часци „Слово режисера” друкованого материялу за предстєву гвари же Йонєско у *Лисей шпивачки* протєствовал процив малогражданского буржуйского конформизму: „Бешедовал же праве конформиста, малограждан, страцєни и дехуманизовани, окаменєни. Тримал же слова малогражданох лєм шум одняти зоз змисла. Його театер апсурду приказує швет як непонятнє место. Кєльо клишеи и стереотипни фрази ми хаснуєме у каждодньовим живоце, чудовал ше. У якєй мири людзе хторих у стварносци стрєтаме єдинствєни? Як кєд би то були єства без лїца, подоби без особєносци.”

Три червєни завєси творя три мури, штварти отворєни спрам нас, публики. Фалат штучней трави як тепих и штири били коцкасти табурєи. Шицки три завєси ше отвераю кєд дахто уходзи и виходзи зоз сцени. Сцєнограф Горчин Стоянович швет тєй драми кладє до обисца Смитових, до єднєй кабарецкей атмосфєри хтора дава ясни рамик нашим юнаком и гєвтому цо ше зоз сцени поручує...

Йонєсков язык то язык апсурду – комбинує ше зоз новима формами зоз барз живима интрузиями других язичних структурох, бєшєда постава безсмыслова, нєясна. Язык як основнє значєнє идентитету, кєд постанє нєясни, кєд страци свою намену и

смісел, зводзи особу на конфузію, кулминуючи у апсурду. А у тим фалаце вон посцигує климакс.

Йонеско *Лису шпивачку* пише визионерски пред дацо вецей як седемдзешат роками. Нешка швет на истим шлїду, лєм пошвидшанши и дезорентованши.

Вше ше, не знам прецо, зачудуєм, кед патрим тот фалат, лебо го читам, та обачим же у якей мири бешеда наших юнакох бешеда сучасного швета. Як при Йонескови – нікого од юнакох сучасного швета то не стара, *indifference belle*, евидентни одредзени индиферентни став спрам факту же комуникация вше очежанша цо зме вецей пренахпани з информациями. То „били шум” хтори нам онеможліває же бизме чули и розумели Себе и Другого.

Представа *Вельки обчекованя*, инспірована з приповедку Дьордя Писарева, у режії Душана Мамули, Сербски народни театар, Нови Сад

Тота представа часц проєкту Новосадски омнібус Сербского народного театру, дзе млади авторы хтори закончили Академию уметносцох у Новим Садзе робели представи инспіровани з ділами новосадских писательох. Так зме мали нагоду видзиц представу *Поячало и гитара*, хтора настала спрам приповедкох Слободана Тишму у режії и драматизації Івани Яношев и представу *Грамматика поремеченьох*, по ділох Франю Петриновича у драматизації и режії Давида Алича (о хторих сом писала у часопису Час число 1524). Премієра трецей представи, *Вельки обчекованя*, планована за марец прешлого року, але є пре пандемийни обставини премієрно виведзена того фебруару у Сербским народним театре.

Режію представи подписує Душан Мамула, а драматизацию подписує цали авторски тим. Представа настава по мотивох приповедки Дьордя Писарева, главни юнаки Пикар и Марго, потим ше волшебнo, на єдним уровню значеня, зявює Селіндьер, исто як при Писаревови як часц шифри за уход на интернет платформу. Далей авторски тим креирує текст, режисер поставя сїже и каждая з глумцох пише свою улогу же би вона потим

складно була уклопена до наративней целосци...

У тей представи, група младих авторох (подобне ше случело, гоч у иншаким дискурсу у представи *Шмерц пана Голужи* Театру Младих у Новим Садзе, у режії Патрика Лазича) ше бави зоз увидом до факту же нам виртуални живот оможліває привид иснованя; односно же ше зоз аватарами мож виєдначиц, а же би ше при тому не зношели пошлїдки справованя истого. Постої моцне дожице искуствия же у чоумшик участвуєце, а уствари то не робице. Живот ше одвива лєм на платформах, не ужемоє ше, не виходзи ше, хюстоновски поведзено, на двобой...

Мефисто Клауса Мана, у режії Бориса Лийошевича, Новосадски театар, Нови Сад

Мефисто представа хтора дійствує на вецей планах. Лиєшевич барз роздумано, одкриваюци розлични пасма представи/теми зоз хторима ше занїма, зочує патрача лебо точнейше порушує у нїм слої хтори найчастейше були заткати, а глєдаю свою драгу. Подзвигує под`жемни води знука приповедки и знука публики. И вон, як и драматург Федор Шили, ноша зоз собу гевту файту узретоци хтора фундаментално штудира о швецє, маю став о нїм, яснє же чому ше конфротую, дзе ше не даю спрєведнуц. Гевто цо скорей шицкокого видзимє на сцени то страшни стан чловековей души. При Мефистови найопаснейше то то же не дійствує так страшно, але аж наївно, поведли бисце - тельо людскей слабосци. А на концу вше будзе, як нас Новалис учи, же то *борба синых шветлосци и синых цмоти*. И же нет дилєми, анї калкулації.

Задумуєм Клауса Мана як зоз шестру Ерику Ман путує до сиверней Африки и питам ше же чи голєм теди бул щєшлїви, а його душа мирна? Задумуєм Густафа Грундгенса як у Манили нагнани зоз особнима демонами бере себе живот. Здогадуєм ше же як глаши мото у кнїжки *Дзе ши бул Адаме? У шветовей войни*.

Лиєшевич схопно хаснує маску у фалаце. Хофген ю сам себе кладзе на лїцо накадзи постава Мефи-

сто, покля били театрални маски ноша шицки у представи. Маюци у оглядзе же у наяви представи стої: „Мефисто – роман єдней кариєри”, розумиме же патриме успишни розой кариєри ґлумца Генрика Гофґена, чийо ше водзвигованє одвива паралелно зоз водзвигованьом фашистичней держави. Його подоба прекрита зоз упечатліву маску... А цо под ню? Свидомосц поєдинца чи колектива? Жертва чи активни креатор нацистичней идеолоґиї? Вирни уметнік чи послухни граждан? Арон Балаж, Генрих Гофґен чи Мефистофелес? Политични театер *par excellence*.

Конєц незвичайно моцни; наш юнак, виводзаци красни ґлумецки ґест смутку, обраца ше спрам шицких нас у публики и гвари: „Цо людзе сцу одо мнє? Прецо ме оганяю? Прецо су таки немилосердни? Я лєм обични ґлумец.” У тим моменту, патрач ше чувствує цалком блізка Гофґенови, так блізка, же го видзи же як стої у гардероби порихтаного висц на сцену покля поставя тоти питаня, так є блізка и таки є ясни, же патрач у можлівосци же би го розумел.

Вит`язи Легкей мандей, у режії Андраша Урбана, Театер „Деже Костоланї”, Суботица

На сцену театру „Деже Костоланї” виходза седем ґлумици и ґлумци, хтори представляю ансамбл театру, и бешедую нам же сцу звалїц директора того театру, Андраша Урбана, бо им досц тортурит хтору церпя, досц им постмодерного театру, не жадаю указовац свойо голи цела на сцени, не жадаю бешедовац о людских трапеньох, не жадаю церпиц способ на хтори Урбан роби зоз нїма, а гевто цо жадаю, то же би у красних костимох бавели улоги хтори их емотивно не троша... и пре тото шицко формую синдикат и организую бунт.

Сценоґрафия у моменту кед вони виду на сцену приказана през фурму чарней шкатули; ґлумци у єдноставней чарней гардероби и публики ше обрацаю фронтално, особнє. Андреа Верешеш, Дина Дедович Томич, Борис Кучов, Давид Бубош, Ґабор Месарош, Тимеа Филеп, Бланка Горват бавя чеч-

но, процесно убавено у *allegretu*. Урбан начина стару тему у нових шматох. Ведно зоз драматурґами Корнелийом Голи и Тамашом Олахом, занїма ше з табуом цела хтори у нашей заходней култури ноши прастари конфликт явного и приватного тілесного идентитету. Зоз режисерским оком патрено, представа ше занїма з деконструкциу, лебо ошвицованьом у основи нерозришеного прастарого конфликту голого (интимносци) и явносци, хтори ше скрива у ядру дружтва формованого з малогражданским моралом у чийей зме стварносци, на вещеї уровньох. Представа потреба же би ше вон деконструовал, у одредзеним змислу психолоґийно зніщел и унапрямує ментални попатрунок патрача на нову опасносц, гевто цо би ше могло наволац нови конзервативизем, файту хистерії хтора продукт неолибералного концепту дружтва и швета. Представа нас освидомює зоз свою моцу, видзиме же зоз чим ше зочиме кед шмело унапрямиме погляд на стари проблем хтори нам ше у нешкайши час предава як вариетет релативизовани з концептами нових виразох, найчастейше празних и хтори не ришую ніч. Урбан медзи иншим дотика конфликт лоялносци култури хторей припада и култури хторей муши припадац. През оподобени бунт ґлумцох на сцени, вон доживює пред публику стари колизиї интересох и потребох, оголено и непоштречно.

Цело ше у постмодернистичним театре занїма зоз одношеньом поєдинца и дружтва, и з часом хторому припадаме. Викладанєм цела на сцени ше скорей шицкого бешедує о потреби же би ше указала ранївосц и порушала емпатия (бо то час, най парафразируєм *Вит`язох Легкей мандей*, у хторим ше єдза пуканки зоз маслом и пиє шампаньске вино зоз малим количеством алкоґолу), а за тото важне буц одлучни и директни. Цо нас, знова, приводзи до обрахунку зоз малогражданским вредносцями.

Прешлорочну сезону у театрох Войводици, у гевтей мири у якеї сом мала увид до неї, нужно спатраме през контекст Ковид пандемії хтори представля очежуюцу околносц за театралних тво-

рительох, та и за публику. З другого боку: хтори часи легки и приємни, кед бешедуєме о людских судьбох лебо о судьби театру? Криза обовязно зоз собу ноши трансформацію, а тот у хторей зме, спричинстей зоз Ковидом, учи нас же кельо важне живе и правдиве стретнуце (як нас учи Джевад Карахасан: „Розгварка спаши швет”).

Зомборски Народни театар у креированю репертоару за прешлорочну сезону фокус ма на драми апсурду, та окрема представи хтору спомнем у тим тексту (*Лиса принцеза* Ежена Йонеска, у режии Иви Милошевич), спомнем и *Председательки* Вернера Швабу, у режии Яни Маричич. Обидва представи бешеду о кризи змисла, ясно су дефинованого режисерского рукопису, високо естетизовани, у отвореним диалогу з публику.

Репертоар Театру „Деже Костоляни” уж роками найроздуманши у региону, а Андраш Урбан, директор того театру, фокусирує ше на креированє репертоару отвореного за експеримент.

Драма Сербского народного театру у прешлей сезони мала премиєру Шекспировей *Бурі* у режии Кокана Младеновича, Радослав Миленкович режирал Чеховльов *Вишник*, а дипломска представа режисера Марка Челебича, спрам фалата Филипа Груича, *Велька Депресия*, була у селекциї Стерийового позоря. Але *Вельки обчекованя*, представа хтора настала по мотивох романа Дьордя Писарева, у режии Душана Мамули, на необчековани, барз комплексни и духовити способ бешедує о Духу Варошу и Духу Часу.

Новосадски театар ма фокус на театар хтори приходзи зоз литератури (*Ана Каренїна* Лава Толстога, у режии Деяна Проїковскога). *Мефисто* у Лиєшевичовей режии провадзи наратив романа Клауса Мана и прегваря о фашизму хтори нешка жиєме през капитализем.

Заєдници менователь представа хтору споминам у огляднуцу файта отвореносци структури, як о ней бешедуєме у критики представи *Розтаргнїце* ме, штредзиску представох апсурд жица хтори

надраста (трансцендує) зоз спатранями до хторих нас представи успишно водза. Представи поволує на диалог „без рукавицох”, хтори може буц приятельски, нагли лебо полни корчох, але у каждам случаю живи, ошлебодзени летаргии и дефетизму.

Наташа Гвозденевич

SCENA DE DRAMĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN

NEVOIA DE DIALOG

Sfâșiați-mă, după lucrările lui Iľtvan Domonkoř, în regia Kinga Mezei, Teatrul „Deže Kostolanji”, Subotica

Este important să amintim că Iľtvan Domonkoř, unul dintre cei mai importanți creatori care provine din punct de vedere etnic din contextul maghiar al Voivodinei și una dintre cele mai impresionante figuri al valorilor care întruchipează atât Katalin Ladik, cât și Ottó Tolnai (vorbim despre anii șaptezeci și de un grup de oameni care s-au adunat în jurul Forumului Tineretului, Tiřma, Kopicl, Mandić...).

Acea societate „roiєște” în același timp în jurul „Új Symposion”. De la această distanță, putem eticheta liber această adunare creativă ca fiind semnificativă din punct de vedere auctorială. Un alt lucru important căruia acest grup de oameni îi acordă importanță este Marea Mediterană, Marea Adriatică, care conturează în mod unic identitatea maghiarilor din Voivodina: Tolnai este cel dintâi care a spus că identitatea maghiarilor din Ungaria este lipsită de experiența mării. Maghiarii din Voivodina știu să încorporeze organic această experiență în identitatea lor ca „avantajul de a avea mare”, dezvoltându-ne astfel prin puncte nevralgice care definesc identitatea rolurilor actorilor, luminând o poziție nefericită într-un context în care nu vă convine să fiți acolo unde vă sunt rădăcinile, parafrazând, diavolul nu vă dă pace și vă cere să mergeți mai departe de pustiu,

să ajungeți în locul unde vă lipsește..

Această poziție în literatură și viață se numește blestem. „Blestemul” acela este încă un bonus, dacă îl compari cu diverse alegeri letargice care te „feresc” de orice confruntări serioase cu tine însuși și cu lumea.

Regizorul Kinga Mezei vorbește despre poziția specifică a maghiarilor din Voivodina care nu aparțin nici „acolo” în Ungaria, nici „aici” în Serbia. „Aici” în Serbia (fostă Iugoslavie) sunt străini „casnici”, iar străinii se află și în vechea lor patrie, Ungaria, pentru că „vin” dintr-o țară balcanică care, până de curând, avea mare și ansambluri de jazz care navigau pe Marea Adriatică ca pe marea lor.

Care este, deci, „corpul” pe care Kinga Mezei și echipa de actori ai piesei îl dau cuvintelor lui Domonkos? Alabastru, mare, Adriatic, senzual... Este corpul unui bărbat care este gata să-și dea seama de propriile frustrări și să meargă mai departe în ciuda lor, corpul capabil să se bucure de viață și chiar corpul unui bunic mafiot care din Zmajevu merge în Italia (*Via Italia*), corpul unui scriitor în căutarea unui text, trupul unui muzician care se ceartă cu soția sa, precum și trupul unui tânăr care vrea să plece și să nu se mai întoarcă niciodată...

Cântăreața cheală a lui Eugen Ionescu, în regia Ivei Milošević, Teatrul Național din Sombor

...Regizorul din secțiunea „Cuvântul regizorului” a materialului tipărit al piesei spune că Ionescu în *Cântăreața cheală* a protestat în Bald Singer împotriva conformismului mic-burghez.

„A spus că este un conformist, un mic burghez, pierdut și dezumanizat, împietrit. A crezut că cuvintele orășenilor erau doar zgomote fără sens. Teatrul său al absurdului înfățișează lumea ca un loc de neînțeles. S-a întrebat câte clișee și fraze stereotipe folosim în viața de zi cu zi. În ce măsură oamenii pe care îi întâlnim de fapt sunt unici? Parcă ar fi ființe fără chipuri, personalități fără particularități.”

Trei perdele roșii fac trei pereți, al patrulea este deschis nouă, publicului. O bucată de iarbă artificială drept covor și patru scaune pătrate de culoare albă.

Toate cele trei draperii se deschid când cineva intră sau iese de pe scenă. Scenograful Gorčin Stojanović pune lumea acestei drame în casa familiei Smiths, într-o atmosferă de cabaret care oferă un cadru clar eroilor noștri și ceea ce se spune de pe scenă...

Limbajul lui Ionescu este limbajul absurdului – se combină în forme noi cu intruziuni foarte vii ale altor structuri ale limbajului, vorbirea devine lipsită de sens, vagă. Limbajul ca trăsătură de bază a identității, când devine vag, când își pierde scopul și sensul, reduce persoana la confuzie, culminând în absurd. În această piesă atinge punctul culminant.

Ionescu a scris *Cântăreața cheală* în mod vizionar cu puțin peste șaptezeci de ani în urmă. Astăzi, lumea este pe aceeași cale, doar că mai rapidă și mai dezorientată.

Mereu mă întreb, nu știu de ce, când urmăresc această piesă sau o citesc și observ în ce măsură discursul eroilor noștri este discursul lumii moderne. La fel ca la Ionescu – nimănui dintre eroii lumii moderne nu-i pasă, indiferență belle, există o anumită atitudine indiferentă față de faptul că comunicarea devine din ce în ce mai dificilă cu cât suntem mai copleșiți de informații. Este un „zgomot alb” care ne împiedică să ne auzim și să ne înțelegem pe noi înșine pe Sine și pe Celălalt.

Spectacolul *Marile așteptări*, inspirată dintr-o nuvelă de George Pisarev, regia Dušan Mamula, Teatrul Național Sârbesc, Novi Sad

Acest spectacol face parte din proiectul Teatrului Național Sârb, Omnibus Novi Sad, unde tinerii autori absolvenți ai Academiei de Arte din Novi Sad au interpretat piese inspirate din operele scriitorilor din Novi Sad. Astfel, am avut ocazia să vedem piesa *Amplificatorul și chitara*, bazată pe o nuvelă de Slobodan Tišma, regizată și dramatizată de Ivana Janošev și piesa *Gramatica tulburărilor*, bazată pe opera lui Franjo Petrinović dramatizată și regizată de David Alić (despre care am scris în revista „Vreme”, nr. 1524). Premiera celei de-a treia piese, *Marile așteptări*, a fost planificată pentru martie anul tre-

cut, dar din cauza împrejurările pandemice, a fost prezentată în luna februarie la Teatrul Național Sârb.

Piesa este regizată de Dušan Mamula, iar dramatizarea este semnată de întreaga echipă de autori. Piesa se bazează pe povestea lui George Pisarev, personajele principale sunt Picard și Margo, apoi Salinger apare în mod magic la un nivel de semnificație, la fel ca și la Pisarev ca parte a parolei pentru a intra pe platforma de internet. Apoi echipa autorului creează textul, regizorul stabilește intriga și fiecare dintre actori își scrie rolul, astfel încât acesta să fie apoi integrat armonios în întregul narativ...

În această piesă, un grup de autori tineri (similar s-a întâmplat și într-un alt discurs, în piesa *Moartea domnului Goluža* de la Teatrul Tineretului din Novi Sad, în regia lui Patrik Lazić) se ocupă de percepția asupra faptului că viețile virtuale ne permit iluzia de a fi; adică te poți identifica cu avatarurile fără a suporta efectiv consecințele comportamentului lor. Există o experiență puternică de a participa la ceva fără a face aceasta efectiv. Viața se desfășoară doar pe peron, nu se iese, precum cuvintele lui Houston, la duel...

Mephisto Klaus Mann, în regia Boris Liješević, Teatrul din Novi Sad, Novi Sad

Mephisto este o piesă care funcționează pe mai multe planuri. Liješević foarte atent, descoperind diferențele straturi ale piesei/temei cu care se ocupă, îl confruntă pe spectator sau, mai precis, mișcă în el straturile care sunt cel mai adesea sigilate și își caută drumul lor. Ridică apa subterană în poveste și în public. El și dramaturgul Fedor Shili, poartă cu ei genul de maturitate care reflectă temeinic asupra lumii, au o atitudine față de aceasta și este clar cu cine se confruntă, unde nu se lasă înșelați. Ceea ce vedem mai ales pe scenă este starea teribilă a sufletului uman.

Cel mai periculos lucru la Mefistofel este că nu pare atât de groaznic, ci mai degrabă naiv, ați spune mai degrabă – atâtea slăbiciuni umane. Și în cele din urmă, va fi întotdeauna, așa cum ne învață Novalis, ca o luptă între *fiii luminii și fiii întunericului*. Și să

nu existe nicio dilemă, nici un calcul.

Îmi imaginez pe Klaus Mann călătorind în Africa de Nord cu sora lui Erica Mann și mă întreb dacă a fost fericit măcar atunci, iar sufletul lui liniștit? Îmi imaginez pe Gustaf Grundgens luându-și viața în Manila, mânat de proprii demoni. Îmi amintesc motto-ul din cartea *Unde ai fost, Adam?* Heinrich Bella: *Unde ai fost, Adam? În războiul mondial.*

Liješević folosește cu pricepere masca într-o singură bucată. Hoffgen o pune pe față în timp ce devine Mephistofel, în timp ce toată lumea poartă măști de teatru albe în piesă. Ținând cont de faptul că în anunțul piesei scrie: „Mephistofel – un roman de carieră”, înțelegem că urmărim ascensiunea carierei actorului Hendrik Hoffgen, a cărui ascensiune are loc în paralel cu ascensiunea statului fascist. Fața lui este acoperită cu o mască impresionantă... Și ce este sub ea? Conștiința individului sau a colectivului? Victima sau creatorul activ al ideologiei naziste? Un artist dedicat sau un cetățean ascultător? Aaron Balazs, Hendrik Hofgen sau Mephistopheles? Teatrul politic *par excellence*.

Finalul este neobișnuit de puternic; eroul nostru, făcând un gest actoricesc fin de tristețe, se întoarce către noi toți cei din public și spune: „Ce vor oamenii de la mine? De ce mă persecută? De ce sunt atât de cruzi? Sunt doar un actor.” În acel moment, privitorul se simte foarte aproape de Hoffgen, atât de aproape, să-l vadă stând în garderobă gata să urce pe scenă în timp ce pune aceste întrebări, este atât de aproape și atât de clar, încât privitorul este capabil să-l înțeleagă.

Cavalerii Lake male, regia Andraș Urban, Teatrul „Deže Kostolanji”, Subotica

Pe scena Teatrului „Deže Kostolanji” apar șapte actrițe și actori, care reprezintă ansamblul teatrului, și ne spun că vor să-l răstoarne pe directorul aceluia teatru, Andraș Urban, pentru că s-au săturat de tortura pe care o suferă, le este destul de teatrul post-modern, nu doresc să arate trupurile lor goale pe scenă, nu vor să vorbească despre suferința umană,

nu vor să sufere modul cum lucrează Urban cu ei, iar ceea ce vor este să joace roluri în costume frumoase care nu-i cheltuie emoțional... și din cauza aceasta ei formează o uniune și organizează o rebeliune.

Scenografia este modelată în momentul în care ei intră pe scenă prin forma unei cutii negre; actorii sunt într-o garderobă neagră simplă și se adresează publicului față în față. Andrea Verebeș, Dina Dedović Tomić, Boris Kučov, David Buboš, Gabor Mesaroš, Timea Filep, Blanka Horvat joacă fluent, procedural în allegreto. Urban concepe o veche temă într-o formă nouă. Împreună cu dramaturgii Cornelia Goli și Tamas Olah, se ocupă de tabuul corpului, care în cultura noastră occidentală poartă vechiul conflict al identității publice și private.

Observată prin ochii regizorului, piesa tratează deconstrucția, sau iluminarea conflictului străvechi nerezolvat dintre nuditate (intimitate) și public, care este ascuns în miezul unei societăți modelate de morala mic-burgeză în a cărei realitate ne aflăm pe mai multe niveluri. Piesa este o nevoie de a o deconstrui, într-un fel de a distruge psihologic și de a direcționa viziunea mentală a privitorului către un nou pericol, ceea ce s-ar putea numi un nou conservatorism, un fel de isterie care este un produs al conceptului neoliberal al societății și al lumii. Piesa ne luminează cu puterea ei, vedem cu ce ne vom confrunta dacă privim cu îndrăzneală vechea problemă care ni se oferă astăzi precum o varietate relativizată de concepțiile expresiilor noi, de obicei goale și care nu rezolvă nimic. Printre altele, Urban atinge conflictul de loialitate față de cultura căreia îi aparține și cultura căreia trebuie să aparțină. Prin rebeliunea personificată a actorilor de pe scenă, reînvie în fața publicului vechea ciocnire de interese și nevoi, nud și direct.

În teatrul postmodern, corpul se ocupă de relația dintre individ și societate și de timpul căruia îi aparținem. Prin prezentarea corpului pe scenă se aduce la suprafață în primul rând necesitatea de a arăta vulnerabilitate și empatie (pentru că acesta este momentul să parafrazăm pe *Cavalerii Lake*

male, în care floricelele de porumb se mănâncă cu unt și șampania se bea cu o cantitate mică de alcool), iar pentru asta este necesar să fii hotărât și direct. Ceea ce, din nou, ne duce la o confruntare cu valorile mic-burgeze.

Sezonul de anul trecut în teatrele din Voivodina, în măsura în care am avut o perspectivă asupra lui, este privită neapărat în contextul pandemiei Kovid, care este o circumstanță agravantă pentru creatorii de teatru și pentru public. Pe de altă parte: care este acea oră ușoară sau confortabilă, dacă vorbim de destinele umane sau de destinul teatrului? Criza aduce inevitabil o transformare, iar aceasta în care ne aflăm, provocată de Kovid, ne învață cât de importantă este o întâlnire vie și adevărată (cum ne învață Xhevad Karahasan: „Conversația va salva lumea”).

În crearea repertoriului pentru sezonul de anul trecut, Teatrul Național din Sombor se concentrează pe drama absurdului, așa că pe lângă piesa pe care o menționez în acest text (*Cântăreața cheală* de Eugen Ionescu, în regia Ivei Milošević), îl voi aminti și pe președintele *Președinții*, regizat de Jane Maričić. Ambele spectacole vorbesc despre o criză de sens, manuscrise regizorale clar definite, extrem de estetizate, în dialog deschis cu publicul.

Repertoriul Teatrului „Deže Kostolanji” este ani în șir unul dintre cele mai gândit din regiune, iar Andraš Urban, directorul aceluia teatru, se concentrează pe crearea unui repertoriu deschis experimentării.

În sezonul trecut, drama Teatrului Național Sârb a avut premiera *Răscoala* lui Shakespeare în regia lui Kokan Mladenović, pe când Radoslav Milenković a regizat *Livada de vișini* de Cehov, iar piesa de absolvire a regizorului Marko Čelebić, bazată pe o piesă de Filip Grujić, *Marea Depresiune*, a fost selectată de Festivalul Sterijino pozorje. Piesa *Marile așteptări*, bazată pe motivele romanului lui George Pisarev, în regia lui Dušan Mamula, vorbește despre Spiritul Orașului și Spiritul Timpului într-un mod neașteptat, foarte complex și plin de spirit.

Teatrul din Novi Sad pune accent pe teatrul care provine din literatură (Anna Karenina de Lev Tolstoi în regia lui Dejan Projkovski). *Mephistofel*, regizat de Liješević, urmărește narațiunea romanului lui Klaus Mann și vorbește despre fascismul prin care trăim astăzi prin capitalism.

Numitorul comun al pieselor pe care le menționez în recenzie este felul de deschidere a structurii, așa cum vorbesc și în critica piesei *Sfâșie-mă*, în centrul piesei se află absurditatea de a trăi care transcende prin intuițiile către care ne conduc cu succes spectacolele. Piesele cheamă la dialog „fără mânuși”, care poate fi prietenos, vioi, sau plin de smucituri, dar în orice caz este viu, lipsit de letargie și defetism.

Nataša Gvozdenović

ЛУТКАРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ПАНДЕМИЈА 2.0

За нама је друга година пандемије корона вируса, и још једна сезона погођена том пошастии. Представа отказана због болести глумца или глумца, чест је статус на друштвеним каналима позоришних кућа. Отказују се и одлажу и даље, из истих разлога и премијере. Сигурно је и то један од узрока малог броја промена на репертоарима војвођанских луткарских сцена у сезони 2020/21.

На Луткарској сцени Позоришта младих постављена је једна представа. Тако је и на Луткарској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић” (прва премијера од почетка пандемије, отворена је била само за новинаре због истих околности). Дечје позориште из Суботице ове сезоне излази са три премијере (ако српску и мађарску верзију идентичне поставке рачунамо као две, онда је то четири премијере), од којих су две први пут изведене, опет узроковано пандемијом, у необичном термину — у јулу.

По мотивима песме Душка Радовића *Плави зец*, а у драматизацији Ирине Субакове, Марије Радованов, Слободана Нинковића, Саше Латиновића и Емилије Мрдаковић, која је представу и режирала, у априлу 2021. године у Позоришту младих, постављен је комад *Потрага за плавим зецом*. Лутке, костиме, сценографију и плакат осмислила је Една Мачковић, а музику потписује Јован Шпира Обрадовић. Уместо у лов, како је то у песми, три члана детективске агенције за проналазак несталих животиња (Марија Радованов, Саша Латиновић и Слободан Нинковић), крећу у потрагу за плавим зецом, јединим на свету. Њихова збуњеност и несигурност, основ су комичности игре. Прича о жељама и путу ка њиховом остварењу испричана је различитим врстама лутака и живом игром. На сцени се, како се потрага развија, појављују зечеви од великих бонбона, зечеви у оквиру видео пројекције звезданог неба, зечеви налик балонима, зец-плишана лутка, и на крају, огромни крзнени зец. Ипак, најинтересантнији и најинвентивнији је онај који и отвара потрагу, онај најједноставнији — зец од малених картонских кутијица анимиран од стране сва три аниматора. И музика достиже врхунац у истој тачки, сонгом који остаје у ушима и дуго после представе. Ликовни узорак плавих зечева интегрисан је у елементе сценографије и у костиме, што је и визуелни начин да се пошаље порука ове поставке како су остварења свуда око нас, само их треба пожелети и одважити се на пут ка њима.

На Луткарској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић”, 23. септембра 2020, постављено је једно од лепших дела домаће књижевности за децу, поема Бранка Ћопића *Јежева кућица*, у драматизацији Предрага Бјелошевића. Редитељка Лилијана Арсенов Ивановић интервенисала је на тексту дописивањем сонгова, али предложак ипак не одступа много од оригинала. Ауторка сценографије, костима и лутака је Благовеста Василева, а музику потписује Данило Михњевић. У представи играју Татјана Бараћ (Јежурка), Кристијан Кардош (Зец), Олгица Трбојевић Костић (Лисица), Андрија Поша (Вук), Мирослав Маћош (Медвед) и Снежана Попов (Дивља свиња).

Игра се одвија испред и у оквиру сценографије израђене од сунђера и меких тканина са мустром или само нијансираних, у плавим и зеленим тоновима – дрвеће, брежуљци, кућице животиња. Аниматори су видљиви, костимирани у црно, у неутралном оделу, са капицама у бојама елемената сцене. Лутке су висине око пола метра и анимирају се помоћу два штапа – у глави и доњем делу леђа. Ликови су креирани тако да лако комуницирају са децом, јер подсећају на њихове плишане играчке, или илустрације савремених сликовница. Коришћене су основне боје и меки потези, што је резултирало врло пријемчивим љупким фигурама, које ни када играју негативне ликове, не изгледају страшно. Ред песме, ред поучне приче, и драге животињице чине ову класичну поставку успелим комадом. Порука са којом деца одлазе је она из Ћопићевог дела – да треба бити задовољан оним што се има, чувати то своје, туђе поштовати, не завидети и не правити пакости.

Прва премијера у овој сезони Дечјег позоришта у Суботици је представа у оквиру *Театра у пеленама*, намењена најмлађима. Ради се о још једној, тачније трећој поставци у режији Бранислава Трифковића, инспирисаној књигом Драгане Џенопољац и Данијеле Родиф, *Логопедове песмице за пропричавање*. Музика за представу *Пикник* је дело суботичког бенда „Вуден амбуланс“ (Wooden Ambulance), а лутке је креирао Раде Рековић. Представа је комбинација живе игре и лутака. Дечак и девојчица су потпуно стилизоване, велике крпене лутке, готово реплике својих „живих“ родитеља. Четворочлана породица одлази бицикловима на дводневни излет у природу, пратимо их током читавог дана и ноћи. Основна радња су активности породице на излету које се одвијају устаљено, без икаквог ремећења и искакања. Емоција која доминира са сцене је брижност оба родитеља и жеља да се деци угоди, да им буде пријатно у безбедном и топлим окружењу.

У режији и драматизацији госта из Бугарске, Веселина Бојдева (којем је ово трећа сарадња са овим суботичким позориштем), у Дечјем позо-

ришту постављена је представа по тексту Астрид Линдгрен, *Пипи Дуга Чарана*. Лутке, костиме и сценографију осмислила је Христина Недева Младеновић, а музику компоновала Наталија Лукић. Представа је у размаку од пар месеци постављена на мађарском и српском језику. Реч је о распеваној и веселој игри визуелно решеној потпуно у естетици циркуса, који је и централно место радње. Лутке су основно средство у овој поставци и њима су представљени главни ликови: Пипи, Мајмунче Нилсен, Коњ, дечак Томи и девојчица Аника. Појава Пипи, Нилсена и њиховог пријатеља Коња у малом месту буди дух побуне и позива на маштање, одважност и игру. Својим начином живота, она мења животе другима, уводећи идеју и значај слободе, што се очитује кроз ликове Анике и Томија. Музичку подлогу чине кабаретска музика, рок-енд-рол, дечије песмице, баладе... И родитељи и деца позвани су овом изведбом да храбро и весело корачају кроз живот, и да верују да снажном жељом измаштано могу претворити у стварност. Естетски изузетно привлачна и стилски комплетно заокружена изведба.

И у овој сезони, Дечје позориште из Суботице је изашло на улице и на свој репертоар сврстало још једну представу уличног театра. Овакав потез је заиста вредан сваке похвале, нарочито када је у питању лутка којој је то и својствено. Већ познати гост из Мађарске, редитељ Ласло Руми, поставио је представу на мађарском језику инспирисану грчком митологијом *Ikarosz Krétan – Szélben lebegő mese* (*Икар на Криту – Лебдећа прича*). У представи учествују чланови Позоришта који играју на мађарском језику, а придружује им се и Атила Барат, глумац Дrame на мађарском језику Народног позоришта у Суботици. Кореограф представе је Калмар Акош, а лутке је креирао Раде Рековић. Велике маске и лутке, глумци на штулама, огромна крила... чињеница да је све осим Минотаура у белој боји, средства су која овај позоришни догађај чине неуобичајеним и привлачним публици различитог узраста.

Љиљана Динић

A VAJIDASÁGI SZÍNHÁZAK BÁBSZÍNPADA

PANDÉMIA 2.0

Mögöttünk a koronavírus-pandémia második éve, és még egy általa sújtott évad. Gyakorik voltak a színész vagy színészek megbetegedése miatt lemondott előadások a színházak játérendjében. Lemondtak és elhalasztottak ugyanezért bemutatókat is. Biztosan ez is egyike az okoknak, amelyek miatt kevés volt a változás a vajdasági bábszínházak repertoárjában a 2020/21-es évadban.

Az újvidéki Ifjúsági Színház Bábszínpadán egy előadás szerepelt. Ez volt a helyzet a nagybecskereki Toša Jovanović Népszínház Bábszínpadán is (a pandémia kezdete óta megtartott első bemutatón a körülmények miatt csak újságírók lehettek jelen). A Szabadkai Gyermekszínház ebben az évadban három bemutatót produkált (ha ugyanannak az előadásnak a szerb és magyar változatát kettőként számítjuk, akkor négy bemutatót), amelyek közül kettőt, ismét csak a világjárvány miatt, először szokatlan időpontban – júliusban mutattak be.

A Duško Radović *Kék nyúl* című versének motívumaira épülő előadást, melynek dramatizálását Irina Szubakova, Marija Radovanov, Slobodan Ninković, Saša Latinović és Emilija Mrdaković készítette, utóbbi rendezésében, az Ifjúsági Színházban 2021 áprilisában vitték színre *A kék nyúl nyomában* címmel. A bábokat, jelmezeket, díszletet és a plakátot Edna Mačković készítette, a zenét Jovan Špira Obradović szerezte. Vadászat helyett, amiről a vers szól, az eltűnt állatok felkeresésére szakosodott nyomozóiroda három tagja (Marija Radovanov, Saša Latinović és Slobodan Ninković) nyomába ered a kék nyúl, amely egyedi a világon. Zavarodottságuk és tanácstalanságuk alkotja a komikus játék alapját. Különböző típusú bábok és élő játék segítségével mesélik el a vágyakról és a megvalósításukhoz vezető útról szóló mesét. Ahogy a nyomozás folyik, a színen nagy bonbonokból álló nyulak jelennek

meg, aztán a csillagos ég kivetítésének keretében alakot öltő nyulak, ballonokra hasonlító nyulak, plüssnyulak, s végül egy hatalmas prêmes nyúl is. A legérdekesebb és leginventívebb mégis az, amely a nyomozást megkezdi, a legegyszerűbb – az apró kartondobozokból álló nyúl, amelyet mindhárom animátor mozgat. A zene is ebben a pontban éri el a kulminációját, a szongban, amely az előadás után is még sokáig a fülünkben cseng. A kék nyulak képét mintaként beleszótták a díszlet és a jelmezek elemeibe, ami vizuális módja továbbítani az üzenetet, hogy az alkotások itt vannak körülöttünk, csak merni kell elképzelni őket és elindulni a feljűk vezető úton.

A Toša Jovanović Népszínház Bábszínpadán 2020. szeptember 23-án mutatták be a hazai gyermekirodalom szebbik műveinek egyikét, Branko Ćopić *A sün házikója* című költeményét, Predrag Bjelošević dramatizálásában. A rendező Lilijana Arsenov Ivanović annyival avatkozott a szövegbe, hogy szongokat írt hozzá, de a darab mégsem tér el sokban az eredetitől. A díszletet, jelmezeket és bábokat Blagoveszta Vaszileva tervezte, a zenét Danilo Mihnjević írta. A darabban fellép Tatjana Barac (Ježurka), Kristijan Kardoš (a Nyúl), Olgica Trbojević Kostić (a Róka), Andrija Poša (a Farkas), Miroslav Mačoš (a Medve) és Snežana Popov (a Vaddisznó).

A játék hátterét és keretét alkotó díszlet szivacsból és puha anyagokból készült, melyek mintások vagy csak árnyaltak, kék és zöld tónusokban – fákat, dombokat, az állatok házikóit mintázzák. Az animátorok láthatóak, feketébe öltözve, semleges ruhában, fejükön sapka, amely a jelenet színeire igazodik. A bábok körülbelül fél méter magasak és két bot segítségével mozgatják őket – a botok a fejből és a hát alsó feléből állnak ki. A figurákat úgy tervezték, hogy könnyedén kommunikáljanak a gyerekekkel, mert a plüssjátékaikra vagy a modern képeskönyvek illusztrációira emlékeztetnek. Alapszínek és puha vonások alkotják őket, aminek eredményeként igen kedves és elfogadható figurák születtek, amelyek nem szörnyűek akkor sem, amikor gonosz alakokat képviselnek. Egy sor ének, egy sor tanulságos mese, és

a kedves állatkák sikerre viszik a darabot. Az üzenet, mellyel a gyerekek az előadás után távoznak az, amely Čopić művéből származik – meg kell elégedni azzal, ami van, őrizni, ami a miénk, tisztelni a másét, nem irigykedni és nem gonoszkodni.

A Szabadkai Gyermekszínházban az évad első bemutatója a *Pelenkás Színház* keretében valósult meg, amely a legkisebbeknek szól. Branislav Trifković harmadik rendezéséről van szó, amelyhez az ihletet Dragana Dženopoljac és Danijela Rodić könyvéből, *A logopédus versikéi átmesélésre* címűből merítette. A *Piknik* című előadáshoz a zenét a szabadkai Wooden Ambulance zenekar írta, a bábokat Rade Reković tervezte. Az előadás az élő játék és bábok kombinációja. A kislány és a kislány teljesen stilizált, nagyméretű rongybabák, valósággal replikái „élő” szüleiknek. A négytagú család kerékpáron kétnapos kirándulásra megy a természetbe, egy napon és egy éjszakán keresztül kísérjük őket. Az alapcselekményt egy kiránduló család tevékenységei alkotják, a megszokott módon, bárminemű beavatkozás vagy zavaró körülmény nélkül. A színpadról áradó érzelmekben a szülők gondoskodása dominál, a vágy, hogy kedvére tegyenek a gyerekeknek, hogy azok jól érezzék magukat a biztonságos és meghitt környezetben.

A bulgáriai vendég, Veselin Bojdev (akinek ez a harmadik együttműködése a szabadkai színházzal) rendezésében és dramatizálásában a Gyermekszínház bemutatta Astrid Lindgren *Harisnyás Pippi* című darabját. A bábokat, jelmezeket és a díszletet Hristina Nedeva Mladenović tervezte, a zenét Natalija Lukić komponálta. Az előadást néhány hónap eltéréssel magyar és szerb nyelven is bemutatták. Dalos, zenés, vidám játékról van szó, amely vizuálisan a cirkusz esztétikáját idézi, az is áll a cselekmény középpontjában. Ebben a rendezésben minden a bábokra épül, ők a főszereplők: Pippi, Nilsson úr, a kis majom, a Ló, a kislány, Tomi és a kislány, Annika. Pippi, Nilsson és barátjuk, a Ló megjelenése a kisvárosban felébreszti a lázadás szellemét és ábrándozásra, merészségre és játékra hív. Életmódjával Pippi megváltoztatja mások életét, elhozza a szabadság eszméjét és

jelentőségét, amit Annika és Tomi alakjain keresztül látunk. Az előadás zenei alapját a kabaré, a rock and roll, gyermekdalok, balladák alkotják... Az előadás a szülőket is és a gyerekeket is arra ösztönzi, hogy bátran és vidáman éljék az életüket és higgyenek abban, hogy erős akaráttal meg tudják valósítani azt, amire vágnak. Esztétikailag kiemelkedően vonzó és stílusában komplett egészet képező előadás.

A Szabadkai Gyermekszínház ebben az évadban is kiment az utcára és felvett a repertoárjába még egy utcai színdarabot. Ez a vállalkozás minden elismerést megérdemel, különösen amikor bábról van szó, amelynek ez a természetében rejlik. A már jól ismert magyarországi vendég, Rumi László rendező vitte színre magyar nyelven a görög mitológiából merített történetet *Ikarosz Krétán – Szélben lebegő mese* címmel. Az előadásban a színház magyarul játszó tagjain kívül fellép Baráth Attila, a Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának színésze. Az előadás koreográfusa Kalmár Ákos, a bábokat Rade Reković tervezte. A nagy maszkok és bábok, gólyalábakon járó színészek, óriási szárnyak... a tény, hogy a Minotauruszon kívül minden fehér, olyan eszközök, amelyek szokatlanra és minden korosztály számára vonzóvá varázsolják ezt a színházi élményt.

Ljiljana Dinić

BÁBKOVÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

PANDÉMIA 2.0

Za nami je druhý rok pandémie koronavírusu a ešte jedna sezóna zasiahnutá touto infekciou. Predstavenie zrušené pre chorobu herca alebo hercov, je častou situáciou na sociálnych sieťach divadiel. Z rovnakých dôvodov sa rušia a odkladajú aj premiéry predstavení. Určite je aj to jeden z dôvodov malého počtu zmien v repertoároch vojvodinských bábkových scén v sezóne 2020/21.

Na bábkovej scéne Divadla mladých uvedená je jedna hra. Rovnako je to aj na Bábkovej scéne Národného divadla Tošu Jovanovića (prvá premiéra od začiatku pandémie bola za rovnakých okolností sprístupnená len pre novinárov). V tejto sezóne Detské divadlo zo Subotice uvádza tri premiéry (ak počítame srbskú a maďarskú verziu identickej inscenácie ako dve, tak ide o štyri premiéry), z ktorých dve boli uvedené po prvý raz, opäť zapríčinené pandemiou, v nezvyčajnom termíne – júli.

Na motívy básne Modrý zajko Duška Radovića a v dramatisácii Iriny Subakovovej, Marije Radovanovovej, Slobodana Ninkovića, Sašu Latinovića a Emilije Mrdakovićevoj, ktorá hru aj režírovala, v apríli 2021 v Divadle mladých uvedená je inscenácia Hľadanie modrého zajka. Bábky, kostýmy, scénografiu a plagát navrhla Edna Mačkovićová, a pod hudbu sa podpísal Jovan Špira Obradović. Namiesto do lovu, ako v básni, traja členovia detektívnej kancelárie pre hľadanie nezvestných zvierat (Marija Radovanovová, Saša Latinović a Slobodan Ninković) sa vydajú hľadať modrého zajka, jediného na svete. Ich zmätok a neistoť sú základom komickosti hry. Príbeh o prianiach a cesta k ich realizácii je vyrozprávaný rôznymi typmi bábok a živou hrou. Ako pátranie postupuje, na scéne sa objavujú zajace z veľkých cukríkov, zajace vo videoprojekcii hviezdnej oblohy, zajace ako balóny, zajačik-plyšová bábika a nakoniec sa na scéne objavuje obrovský kožušinový zajac. Najzaujímavejší a najvynaliezavejší je však ten, ktorý otvára pátranie, ten najjednoduchší – zajko z malých kartónových krabičiek animovaný všetkými tromi animátormi. Aj hudba dosahuje svoj vrchol v rovnakom bode, s piesňou, ktorá zostáva v ušiach dlho po predstavení. Výtvarný vzor modrých zajkov je zakomponovaný do prvkov scénografie a kostýmov, čím sa zároveň aj vizuálnym spôsobom zasiela posolstvo tejto inscenácie, že úspechy sú všade vďaka nám, len si ich treba priať a odvážiť sa na cestu za nimi.

Na bábkovej scéne Národného divadla Tošu Jovanovića sa 23. septembra 2020 uviedlo jedno z najkrajších diel domácej literatúry pre deti, poéma Ježkov domček Branka Čopića v dramatisácii Predraga Bje-

loševića. Režisérka Lilijana Arsenovová Ivanovićová zasiahla do textu písaním pesničiek, no predloha sa predsa nelíši veľmi od originálu. Autorkou scénografie, kostýmov a bábok je Blagovesta Vasileva, o hudbu sa postaral Danilo Mihnjević. V hre účinkujú Tatjana Baraćová (Ježurka), Kristijan Kardoš (Zajac), Olgica Trbojevićová Kostićová (Liška), Andrija Poša (Vlk), Miroslav Maćoš (Medved') a Snežana Popovová (Diviak).

Dej sa odohráva pred a v rámci scénografie vyrobenej zo špongií a mäkkých vzorovaných alebo len tónovaných látok, v modrých a zelených odtieňoch – stormy, kopce, domčeky zvierat. Animátori sú viditeľní, oblečení v čiernom, v neutrálnom obleku, s čiapkami vo farbách prvkov javiska. Bábiky sú vysoké asi pol metra a sú animované dvoma paličkami – v hlave a krížoch. Postavičky sú vytvorené tak, aby s deťmi ľahko komunikovali, pretože pripomínajú ich plyšové hračky, či ilustrácie moderných obrázkových kníh. Boli použité základné farby a jemné t'ahy, výsledkom čoho sú veľmi vnímavé milé figúrky, ktoré nepôsobia strašidelne ani keď hrajú negatívne postavy. Pásmo piesne, pásmo poučného príbehu a milé zvieratká robia z tohto klasického diela vydarenú hru. Odkaz, s ktorým deti odchádzajú, je ten z Čopićovej tvorby – že treba byť spokojný s tým čo máme, chrániť si svoje, vážiť si cudzie, netreba závidieť a netreba byť zlomyselný.

Prvou premiérou v tejto sezóne Detského divadla v Subotici je hra v rámci Divadla v plienkach určená pre najmenších. Ide o ďalšiu, presnejšie v poradí tretiu inscenáciu v réžii Branislava Trifkovića, inšpirovanú knihou Dragany Dženopoljacovej a Danijely Rodićovej, Logopedove básničky na rozprávanie. Hudba k predstaveniu Piknik je autorským dielom skupiny zo Subotice Drevená sanitka (Wooden Ambulance) a bábky vytvoril Rade Reković. Predstavenie je kombináciou živej hry a bábok. Chlapec a dievča sú úplne štylizovaní, veľké handrové bábiky, takmer repliky svojich „živých“ rodičov. Štvorčlenná rodina ide na bicykloch na dvojdňový výlet do prírody, sledujeme ich počas celého dňa aj noci. Hlavným dejom sú aktivity rodiny na výlete, ktoré prebiehajú

праведне, bez akéhokol'vek vyrušovania a odchýlok. Emócia, ktorá na javisku dominuje, je starostlivosť oboch rodičov a túžba potešiť deti, mať pohodu v bezpečnom a útulnom prostredí.

V réžii a dramaturgii host'a z Bulharska Veselina Bojdeva (pre ktorého je to už tretia spolupráca s týmto divadlom v Subotici), hru na text Astrid Lindgrenovej Pippi Dlhá pančucha uviedli v Detskom divadle. Bábky, kostýmy a scénografiu navrhla Hristina Nedeva Mladenovićová a hudbu komponovala Natalija Lukićová. Predstavenie je nacvičené v maďarskom a v srbskom jazyku s odstupom niekoľkých mesiacov. Ide o spevavú a veselú predlohu vizuálne kompletne riešenú v estetike cirkusu, ktorý je zároveň ústredným miestom deja. Bábiky sú hlavným nástrojom v tejto predlohe a zároveň predstavujú hlavné postavy: Pippi, Opica Nielsen, Kôň, chlapec Tommy a dievča Anika. Objavenie sa Pippi, Nielsena a ich kamaráta Koňa v malom meste prebúdzajú ducha vzbury a vyzývajú k predstavivosti, odvahe a hre. Svojím štýlom života mení životy iných, vnáša myšlienku a zmysel slobody, ktorá sa prejavuje prostredníctvom postáv Aniky a Tomiho. Hudobný podklad tvoria kabaretná hudba, rokenrol, detské pesničky, balady... Táto inscenácia pozýva rodičov aj deti kráčať životom odvažne a šťastne a veriť, že so silnou túžbou dokážu premeniť svoju fantáziu na realitu. Esteticky mimoriadne atraktívny a štýlisticky úplne ucelený výkon.

Aj v tejto sezóne Detské divadlo zo Subotice vyšlo na ulice a zaradilo do svojho repertoáru ďalšiu predlohu pouličného divadla. Toto rozhodnutie si naozaj zaslúži pochvalu, najmä ak ide o bábiku, ktorá k nemu neodmysliteľne patrí. Už známy host' z Maďarska, režisér Rumi László, našudoval v maďarčine hru inšpirovanú gréckou mytológiou Ikar na Kréte – Plávajúci príbeh (Ikarosz Krétan – Szélben lebegő mese). V predstavení účinkujú členovia divadla, ktorí hrajú v maďarskom jazyku, a k nim sa pripája aj Barat Atila, herec Činohry v maďarskom jazyku Národného divadla v Subotici. Choreografom hry je Kalmár Ákos a bábky vytvoril Rade Reković. Veľké masky a bábky, herci na chodúľoch, obrovské krídla... to, že všetko okrem Minotaura je v bielom, sú prostriedky, vďaka

ktorým je toto divadelné predstavenie nezvyčajné a atraktívne pre divákov rôznych vekových kategórií.

Ljiljana Dinićová

БАБКАРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ПАНДЕМИЈА 2.0

За нами други рок пандемији Корона вирусу, и ише една сезона потрафена зоз тоту епидемию. Представа одказана пре хороту глумца лебо глумцох, части статус на друштвених профилох театралних хижох. Одказую ше и одкладаю и далей, пре исти причини и премијери. Сигурно и то една з причинох малого числа пременкох на репертоарох войводянских бабкарских сценох у сезони 2020/21.

На бабкарскеј сцени Театру младих поставена една представа. Так и на Бабкарскеј сцени Народног театру „Тоша Йованович“ (перша премијера од початку пандемији, була отворена лем за новинарох пре исти обставини). Дзецински театар зоз Суботици теј сезони виходзи зоз трома премијерами (кед сербску и мађарску верзию идентичних поставох рахуеме як два, вец то штири премијери), од хторих два перши раз виведзени, знова спричинете з пандемию, у незвичайним термину – у јулију.

По мотивох писни Душка Радовича *Белави заяц*, а у драматизацији Ирини Субаков, Марији Радованов, Слободана Нинковича, Сашу Латиневича и Емилији Мрдакович, хтора представу и режирала, у априлу 2021. року у Театру младих, поставени фалат *Гледане белавог заяца*. Бабки, костими, сценографию и плакат обдумала Една Мачкович, а музику подписује Јован Шпира Обрадович. Место до лову, як у писни, тројо члени детективскеј агенцији за находзене несталих животињох (Мария Радованов, Сашо Латиневич и Слободан Нинкович), рушаю гледац белавог заяца, јединог на швецџе.

Їх збунетосц и несигурносц, основа комичного бавеня. Приповедка о жаданьох и драги гу їх витворйованю виприповедана з розличними файтами бабкох и живим бавеньом. На сцени ше, як ше гледане розвива, зяваю заяци од вельких бонбонох, заяци у рамикох видео проєкції з гвиздами виполнетого неба, заяци хтори здабу на балони, заяц–блишова бабка, и на концу, огромни шерсцати заяц. Заш лєм, найинтересантнейши и найинвентивнейши гевтот хтори и започина гледане, гевтот найєдноставнейши – заяц од мандих картонских шкатулох анимовани з боку шицких трох аниматорох. И музыка досцигує вершину у истей точки, зоз сонгом хтори остава у удох и длуго после представи. Подобови прикладнік белавих заяцох интегровани до елементох сценографії и до костюмох, цо и визуални способ же би ше послало поручене тей постави же витвореня вшадзи коло нас, лєм их треба пожадац и ришиц ше на драгу гу нїм.

На бабкарскей сцени Народного театру „Тоша Йованович”, 23. септембра 2020, поставене єдно з найкрасших ділох домашней литературы за дзеци, поема Бранка Чопича *Їжова хижка*, у драматизації Предрага Белошевича. Режисерка Лилияна Арсенов Иванович интервеновала на тексту з дописованьом сонгох, алє модел ше заш лєм не вельо розликує од оригіналу. Авторка сценографії, костюмох и бабкох Благовеста Василева, а музику подписує Данило Михневич. У представи бавя Татяна Барач (Їжовка), Кристьян Кардош (Заяц), Олгица Трбоєвич Костич (Ровка), Андрия Поша (Вовк), Мирослав Мачош (Медведз) и Снежана Попов (Дзива швиня).

Дія ше случує опрез и у рамикох сценографії виробеней з шпундії и мегких платнох зоз мустру лєбо лєм ниянсованих, до белавих и желених тонох – древа, брещки, хижки животиных. Аниматоре видлїви, костюмирани до чарного, у неутралних шматох, зоз шапочками у фарбох елементох сцени. Бабки висини коло пол метера и анимирую ше з помоцу двох палїчкох – у глави и сподней часци хрибту. Подоби креировани так же би легко витворйовали комуникацию з дзецми, прето же

здогадуу на їх блишово бависка, лєбо илюстрації сучасних сликовніцох. Хасновани основни фарби и мегки поцаги, цо резултовало зоз барз податнима приємними фигурами, хтори аж и кед бавя негативни подоби, не випатраю страшно. Шор писні, шор поучуюцей приповедки, и мили животиньки тоту класичну постановку творя успишним фалатом. Поручене зоз хторим дзеци одходза гевто зоз Чопичового діла – же треба буц задовольни зоз гевтим цо ше ма, чувац своєю, людске почитовац, не завидзиц и не пакосциц.

Перша премиера у тей сезони Дзецинского театру у Суботици то представа у рамикох *Teater у пелюхох*, наменени наймладшим. Роби ше о ище єдней, точнейше трецей постановки у режії Бранислава Трифковича, инспированей з кнїжку Драгани Дженополяц и Даниєли Родич, *Логонедово писньочки за преприведоване*. Музыка за представу *Пикник діло суботицкого бенду „Вуден амбуланс”* (Wooden Ambulance), а бабки креировал Раде Рекович. Представа комбинация бавеня на живо и бабкох. Хлапец и дзивче подполно стилизовани, вельки платново бабки, скоро реплики своїх „живих” родичох. Штирочлена фамелия одходзи на бициглох на дводньови вилет до природи, провадиме их през цали дзень и ноц. Основна дія то активносци фамелиї на вилету хтори ше одвиваю устаємено, без даякого ремеценя и вискакованя. Емоция хтора доминує на сцени то дзбане обидвох родичох и жадане же би ше дзецом улагодзело, же би им було приємно у безпечним и цеплим окруженю.

У режії и драматизації госца зоз Болгарскей, Веселина Боева (хторому то треце сотрудніцтво зоз тим суботицким театром), у Дзецинским театру поставена представа по тексту Астрид Лингрен, *Пипи Длугока Ботоша*. Бабки, костюми и сценографию обдумала Христина Недева Младенович, а музику компоновала Наталия Лукич. Представа у розмаку од даскельо мешаца поставена на мадьярским и сербским язичу. Слово о розшпиваному и веселому бавеню визуелно ришеному подполно

у естетики циркузу, хтори и централне место дії. Бабки основне средство у тей постановки и зоз німа представени главни подобі: Пипи, Маймунчок Нилсен, Конь, хлапец Томи и дзівче Аника. Зявенє Пипи, Нилсена и їх приятеля Коня у мандим месце, будзи дух бунту и поволує на мрию, шмелосц и бависко. Зоз своїм способом живота, вона меня животи другим, з уводзеньом идеї и значеня шлебоди, цо ше виражує през подобі Аники и Томиа. Музичну подлогу творя кабаретска музика, рок-енд-рол, дзєцински шпиванки, балади... И родичи и дзєци з тим виводзеньом поволани же би шмело и весело крачали през живот, и же би верели же зоз моцним жаданьом мрию можу претвориц до стварносци. Естетски винїмково прицагуюце и стилски комплетно заокружене виводзєнє.

И у тей сезони, Дзєцински театар зоз Суботици вишол на улїчки и до свойого репертоару додал ище єдну представу улїцового театру. Таки поцаг наисце завредзує кажду похвалу, окреме кед у питаню бабка хторей то и особене. Уж познати госц зоз Мадярскей, режисер Ласло Руми, поставел представу на мадярским язичу инспировану з греческу митологию *Ikarosz Krétan – Szélben lebegő mese* (*Икар на Криту – Приповедка хтора стої у воздуху*). У представи участвую члени Театру хтори бавя по мадярски, а придружує ше им и Атила Барат, ґлумец Драма на мадярским язичу Народного театру у Суботици. Кореограф представи Калмар Акош, а бабки креировал Раде Рекович. Вельки маски и бабки, ґлумци на караґульох, огромни кридла... факт же шицко окрем Минотаура у билей фарби, средства хтори тото театралне случованє творя незвичайним и прицагуючим публики того возрасту.

Лїяна Динич

SCENA DE PĂPUȘI A TEATRULUI VOIVODINEAN

PANDEMIA 2.0

A trecut și al doilea an al pandemiei de virus Corona și încă un sezon lovit de această boală. Că spectacolul a fost anulat din cauza bolii actorului, s-a putut citi destul de des pe canalele sociale ale teatrelor. Și mai departe sunt anulate și amânate, din aceleași motive ca și premierele. Este cu siguranță unul dintre motivele unui număr mic de schimbări în repertoriile scenelor de păpuși din Voivodina în sezonul 2020/21.

Pe scena de păpuși a Teatrului pentru Tineret a fost pregătit un spectacol. Așa că pe scena de păpuși a Teatrului Național „Toșa Jovanović” (prima premieră de la începutul pandemiei, a fost deschisă doar pentru jurnaliști din aceleași motive). În acest sezon, Teatrul pentru Copii din Subotica apare cu trei premiere (dacă socotim versiunea sârbă și maghiară a aceleiași producții, atunci este vorba de patru premiere), dintre care două au fost jucate pentru prima dată, motiv cauzat din nou de pandemie, într-o perioadă destul de neobișnuită – în luna iulie.

Pornind de la motivele piesei lui Duško Radović *Iepurele albastru* și dramatizată de Irina Subakova, Marija Radovanov, Slobodan Ninković, Sasa Latinović și Emilija Mrdaković, care a și regizat piesa, în aprilie 2021, pe scena Teatrul pentru Tineret a fost pusă în scenă piesa În căutarea iepurelui albastru. Păpușile, costumele, scenografia și afișul au fost concepute de Edna Mačković, iar muzica este scrisă de Jovan Špira Obradović. În loc să vâneze, precum este în poezie, trei membri ai agenției de detectivi pentru găsirea animalelor dispărute (Marija Radovanov, Sasa Latinović și Slobodan Ninković), pleacă în căutarea iepurelui albastru, unicul de acest fel din lume. Confuzia și nesiguranța lor sunt baza comicalului jocului de scenă.

Povestea despre dorințe și calea spre realizarea lor este spusă cu ajutor diferitelor tipuri de păpuși și joc de scenă. Pe măsură ce căutarea progresaază,

pe scenă apar iepuri din bomboane mari, iepuri într-o proiecție video a cerului înstelat, iepuri asemeni baloanelor, o păpușă de pluș de iepure și, în cele din urmă, un iepure uriaș cu blană. Totuși, cel mai interesant și inventiv este cel care deschide căutarea, cel mai simplu – un iepure făcut din mici cutii de carton animat de toți cei trei animatori. Și muzica atinge punctul culminant în același punct, cu o melodie care rămâne în urechi mult timp după spectacol. Mostra artistică al iepurilor albaștri este integrată în elementele scenografiei și costumelor, ceea ce este și o modalitate vizuală de a transmite mesajul acestui decor că realizările sunt peste tot în jurul nostru, trebuie doar să le dorim și să îndrăznim să călătorim spre ele.

Pe scena de păpuși a Teatrului Național „Toša Jovanović”, pe 23 septembrie 2020, a fost pusă în scenă una dintre cele mai frumoase lucrări din literatura pentru copii, o poezie a lui Branko Ćopić *Casa ariciului*, dramatizată de Predrag Bjelošević. Regizorul Lilijana Arsenov Ivanović a intervenit în text cu versuri, însă textul nu se abate foarte mult de la original. Autorul scenografiei, costumelor și păpușilor este Blagovesta Vasileva, iar muzica este scrisă de Danilo Mihnjević. În piesă joacă Tatjana Barać (Ariciul), Kristijan Kardoš (Iepurele), Olgica Trbojević Kostić (Vulpea), Andrija Poša (Lupul), Miroslav Mačoš (Ursul) și Snežana Popov (Mistrețul).

Jocul se desfășoară în fața și în interiorul scenografiei realizate din bureți și țesături moi cu model sau doar nuanțate, în tonuri de albastru și verde – copaci, dealuri, case de animale. Se văd animatorii, îmbrăcați în negru, într-un costum neutru, cu șepci în culorile elementelor scenei. Păpușile au aproximativ o jumătate de metru înălțime și sunt animate cu două bețe – la cap și în partea inferioară a spatelui. Personajele sunt create astfel încât să poată comunica cu ușurință cu copiii, pentru că amintesc de jucăriile lor de pluș sau de ilustrațiile cărților cu imagini moderne. Au fost folosite culori de bază și linii moi, ceea ce a rezultat niște figuri drăguțe foarte receptive, care nu arată înfricoșător chiar și atunci când interpretează personaje negative. Un rând de

cântec, un rând de poveste și, iată că dragile noastre animale fac din acest decor clasic o piesă de succes. Mesajul cu care pleacă copiii este cel din opera lui Ćopić – că trebuie să fim mulțumiți de ceea ce avem, să păstrăm ce al nostru, să respectăm ceea ce este al altui, să nu fim invidioși și să nu facem rău.

Cea dintâi premieră din acest sezon al Teatrului pentru Copii din Subotica este o piesă din cadrul Teatrului în Scutece, destinată copiilor mici. Este vorba de a treia instalație regizată de Branislav Trifković și inspirată din cartea lui Dragana Dženopoljac și Danijela Rodić, *Cântecele unui logoped pentru a le povesti*. Muzica pentru piesa *Picnic* este opera formației din Subotica „Ambulanța din lemn”, iar păpușile au fost create de Rade Reković. Piesa este o combinație de joacă live și păpuși. Băiatul și fata sunt complet stilizate, păpușile de cârpă de dimensiuni mari sunt replici ale părinților lor „vii”. O familie de patru persoane merge cu bicicletele într-o excursie de două zile în natură, îi urmărim întreaga zi și noapte. Activitățile principale sunt activitățile familiei plecate în excursie, care se desfășoară în mod regulat, fără nicio tulburare sau sărituri. Emoția care domină de pe scenă este grija ambilor părinți pentru copii și dorința de a face pe plac copiilor, să le fie confortabil într-un loc sigur și cald.

Regizată și dramatizată de un invitat din Bulgaria, Veselin Boydev (a treia colaborare cu acest teatru din Subotica), la Teatrul pentru Copii a fost pusă în scenă o piesă după textul lui Astrid Lindgren, *Pippi Ciorapi Lungi*. Păpușile, costumele și scenografia au fost concepute de Hristina Nedeva Mladenović, iar muzica a fost compusă de Natalija Lukić. Piesa a fost jucată în maghiară și sârbă, la câteva luni distanță. Este vorba un joc vesel și plin de cântece, rezolvată vizual în estetica cercului, care este și locul central al acțiunii. Păpușile sunt instrumentul principal în acest decor și reprezintă personajele principale: Pippi, Maimuța Nielsen, Calul, băiatul Tommy și fata Anika. Apariția lui Pippi, Nielsen și prietenul lor Konja într-un mic orașel trezește spiritul de rebeliune și cheamă la imaginație, curaj și joacă. Prin modul ei de viață, Pippi schimbă viețile celorlalți, introdu-

când ideea și sensul libertății, care se manifestă prin personajele Anika și Tomi. Fondul muzical este alcătuit din muzică de cabaret, rock and roll, cântece pentru copii, balade... Atât părinții, cât și copiii sunt invitați să pășească prin viață curajos și fericiți și să creadă că își pot transforma imaginația în realitate doar dacă doresc ceva destul de puternic. Extrem de atraktivă din punct de vedere estetic și somplet reușită din punct de vedere stilistic.

Și în acest sezon, Teatrul pentru Copii din Subotica a ieșit în stradă și a inclus în repertoriu o altă piesă de teatru de stradă. Acest fapt este cu adevărat demn de laudă, mai ales când vine vorba de păpușa care îi est totul inherent. Un invitat deja celebru din Ungaria, regizorul Laszlo Rumi, a pus în scenă o piesă în limba maghiară inspirată din mitologia greacă Ikarosz Krétan – *Szélben lebegő mese (Icar pe Creta – Povestea plutitoare)*. În piesă participă membrii Teatrului care joacă în limba maghiară, căroră li se alătură Attila Barat, actorul Dramei în limba maghiară a Teatrului Național din Subotica. Coregraful piesei este Kalmar Akoš, iar păpușile au fost create de Rade Reković. Măști și păpuși mari, actori pe piloni, aripi uriașe... faptul că totul în afară de Minotaurul în alb, sunt mijloacele care fac acest eveniment teatral neobișnuit și atraktiv pentru publicul de diferite vârste.

Ljiljana Dinić

ОПЕРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

СНАЛАЖЕЊЕ У „НОВОЈ СТВАРНОСТИ”

За Оперу Српског народног позоришта као великог и сложеног ансамбла, јубиларна, 160. сезона остаће запамћена као једна од најтежих и најизазовнијих у њеној новијој историји. Ситуација изазвана пандемијом Ковида-19 донела је константну неизвесност и бројна ограничења, тако да су многи планови везани за обележавање годишњице

театарске куће и даљи развој започетих пројеката, морали бити преиначени или отказани. Већ после првог шока преживљеног током потпуног затварања у пролећим месецима, било је јасно да ће опстанак свих чланова овог ансамбла зависити од спремности да се прилагоде великим променама и новим начинима рада.

Користећи безбедније окружење отвореног простора и лепог времена, сезона је започела нешто раније него обично, већ 28. августа, Гала концертом на платоу испред СНП-а. Том приликом су наступили солисти наше оперске куће и Опере Народног позоришта из Београда, под вођством три диригента: Ане Зоране Брајовић, Александра Којића и госта из Аргентине, Луиса Горелика. Програм је био састављен од популарних оперских арија и оркестарских одломака, а видео бимови постављени с обе стране Позоришног трга омогућили су да цео догађај добије изглед спектакла доступног великом броју посетилаца и случајних пролазника који се можда тек упознају с овом врстом уметности. Могло би се рећи да је и у наставку сезоне акценат био на разним покушајима који су за циљ имали приближавање оперске уметности новој публици кроз њено повезивање са ширим контекстом актуелних културних збивања и савремених трендова. У том смислу, један од најиновативнијих и најзахтевнијих пројеката у сезони остварен је 7. септембра у сарадњи с Фондацијом Европске престонице културе: Вердијева опера *Риголето* у режији Александра Николића, изведена је први пут под ведрим небом, на Лиману, испред некадашњег Чешког магацина чија је фасада послужила као сценографија. Догађај је био подржан рекламном кампањом и директно телевизијски преношен, чиме је многоструко проширен круг публике који се упознао с капацитетима и потенцијалима наше оперске куће.

У време релаксиранијих мера предострожности, крајем септембра, убачено је и друго издање фестивала „Операрија” који је с великим амбицијама и плановима покренут претходне године под окриљем Српског народног позоришта. Иако је програм

морао бити скраћен на свега два дана и прилагођен новим околностима, велики је успех што је континуитет тек започете манифестације ипак одржан. Првог фестивалског дана, 24. септембра, у Галерији Матице српске одржано је почасно такмичење младих оперских нада, „Мирослав Чангаловић”. За следећи дан било је предвиђено да се у амбијенту виле „Станковић” у Чортановцима одржи концерт оперских арија са темом „Декаденција 19. века”. Нажалост, кишно време је преселило спектакл у затворени простор новосадске Синагоге. Диригент је био Александар Којић, а солисти Марија Јелић, Љубица Вранеш, Драгана Радаковић, Вишња Радо-сав и Небојша Бабић.

Ново погоршање епидемиолошке ситуације приморало је дирекцију Опере да осмисли начин да се сви делови огромног оперског извођачког корпуса представе, а да се притом испоштују прописане мере дистанце и дозвољени број људи у затвореном простору. То је учињено раздвајањем извођачких група и организовањем њихових одвојених наступа. Тако је Мушки хор Опере одржао 10. октобра посебно вече српских и руских патриотских песама у сарадњи с Хором Епархије сремске, „Свети Николај” из Сремских Карловаца, под вођством Јована Пејића, показујући репертоарску и извођачку свестраност својих чланова. Следећег месеца, оркестар Опере је започео свој циклус концерата „Приче на задату тему”, с идејом да се формирају мањи инструментални састави који ће изводити програме с оперским темама и при том омогућити најбољим члановима или гостима да покажу своју виртуозност.

Први концерт из тог циклуса понудио је инструментална дела за виолину и камерни оркестар инспирисана темама из опера *Кармен* и *Фауст*, а солиста је био виолиниста Роберт Лакатош. У последњим данима децембра, приређен је низ новогодишњих оперских прича које су емитоване онлајн, без публике у сали, али уз директан телевизијски пренос на каналима РТС 3, РТС Планета и на линку студија Опере СНП-а. У том низу нашли су се делови неколико популарних представа

из редовног репертоара, као што су балет *Крцко орашчић* Чајковског, Вердијева *Травијата*, као и популарне Божићне и новогодишње песме у симфо-рок аранжманима, док је посебно занимљив медијски експеримент за извођаче и ТВ гледаоце представљало извођење Пучинијеве арије *Nessun dorma*, при чему су тенор Саша Петровић, Хор и Оркестар под управом Александра Којића своје деонице изводили у исто време на различитим локацијама у граду.

У јануару се наставило у свечарском тону са *Јулијанским оперским причама*: на традиционалном Гала концерту се кроз шаролик и богат програм арија и дуета представио комплетан солистички ансамбл, од пре пар година освежен квалитетним младим гласовима који стрпљиво чекају шансу да засијају у пуном сјају у некој будућој комплетној оперској продукцији. Додатан импулс за све њих, којима је без сумње изузетно тешко да због ретких наступа одрже форму и кондицију, дао је гостујући диригент из Санкт Петербурга, Михаил Синкевич.

Нажалост, сезона 2020/21. остаће упамћена по томе што је протекла без праве премијере, уз спорадично приказивање репризних представа из стандардног оперског репертоара (*Травијата*, *Трубадур*, *Риголето*, *Мадам Батерфлај* и *Боеми*), с тим што су и оне неколико пута одржане без публике, уз директан пренос на интернет каналу. У овој сезони двоје врских солиста обележили су 20 година рада у Опери: Васа Стајкић улогом Фигара у *Севилском берберину* и Дарија Олајош Чизмић улогом Виолете у *Травијати*.

Фебруарски концерт из циклуса „Приче на задату тему” садржао је дела Пучинија и Чајковског, двојице композитора који су сваки у своје време дали значајан допринос развоју оперског жанра. Диригент је том приликом био гост из Бугарске, Диан Чобанов, а као солиста је наступио виолончелиста Драган Ђорђевић Сузуки. Дан Српског народног позоришта, 28. март, прошао је без „живог” учешћа Опере, уз онлајн концерт на ком су наступили оперски солисти Јелена Кончар, Саша Штулић и Васа Стајкић.

Циклус „Приче на задату тему” настављен је у априлу делима за гудачки оркестар у којима су се као солисти представили истакнути чланови оперског оркестра: хорнисти Јелена Гусић и Милан Роксандић, виолиниста Бојан Глушица, челиста Кристоф Јан, обоисткиња Вероника Антуновић и фаготиста Немања Михајловић. У мају је концерт Оркестра Опере СНП-а имао назив *Прваци Европе*, јер су као солисти наступили угледни гости из Русије, Словеније, Италије и Велике Британије, добитници разних интернационалних награда: кларинетиста Дарко Брлек, флаутиста Масимо Марчели и виолинисткиња Лана Тротовшек, док је диригентско вођство припало Јурију Владимировичу Медјанику. Последњи у том инструменталном циклусу био је *Concerto brillante* на ком су 16. јуна наступили пијаниста Александар Ђермановић и виолинисткиња Марта Драгаш.

Крај сезоне још једном је потенцирао настојања да опера уђе међу људе који је недовољно познају, осмишљавањем Оперске недеље у оквиру „Позорнице под звездама” на тераси тржног центра „Променада”. Тај серијал почео је опером за децу *Чаробна фрула*, а затим су следили концерти под називом *Долче вита*, *Звиждук у осам* и *Оперетске приче* који су мешањем жанрова повезали оперску и популарну музику.

У години борбе с коронавирусом изостала су и гостовања, но ипак на самом крају сезоне, почетком јула, искоришћена је лепа прилика за учешће нашег оперског оркестра на фестивалу „Белеф” у Београду. Том приликом је под диригентским вођством Карела Марка Чишона изведена концертна верзија Бизеове *Кармен* са једном од највећих актуелних звезда светске оперске сцене, Елином Гаранчом у насловној улози.

Олена Пушкаш

A VAJIDASÁGI SZÍNHÁZAK OPERASZÍNPADA

ALKALMAZKODNI AZ „ÚJ VALÓSÁGHOZ”

A Szerb Nemzeti Színház Operatársulata számára, mint nagy és összetett társulat számára a jubiláris, 160. évad egyike volt a legnehezebbeknek újabb történetében, amikor is a legtöbb kihívással kellett szembenéznie. A koronavírus világjárványa okozta helyzet állandó bizonytalanságot és számos korlátozást jelentett, így a ház évfordulójának megünneplésével kapcsolatos számos tervet és a megkezdett projektek továbbfejlesztését át kellett ütemezni vagy lemondani. A tavaszi hónapokban bekövetkezett teljes bezárás első sokkja után nyilvánvalóvá vált, hogy a társulat minden tagjának fennmaradása attól fog függni, hogy mennyire képesek alkalmazkodni a nagy változásokhoz és új munkamódszerekhez.

A nyílt tér és a szép idő biztonságosabb körülményeit kihasználva, a szokásosnál valamivel korábban, már augusztus 28-án megnyitották az évadot a Szerb Nemzeti Színház előtti platón rendezett Gálakoncerttel. Az Operatársulat és a belgrádi Népszínház Operatársulatának szólistái léptek fel, három karnagy: Ana Zorana Brajović, Aleksandar Kojić és az argentinai vendég, Luis Gorelik vezényletével. Népszerű operaáriák és zeneműrészletek szerepeltek a programon, a Színház tér két oldalán felállított kivetítők pedig lehetővé tették, hogy az esemény látványos tömegrendezvény jellegét öltse, és a látogatók között akadtak véletlen járókelők is, akik talán ekkor találtak először ezzel a műfajjal. Mondhatnánk, hogy az évad folytatásában is arra került a hangsúly, hogy különböző kísérletekkel közelebb vigyék az operát egy új közönséghez, ezért összekötötték az aktuális művelődési események és kortárs trendek szélesebb kontextusával. Ebből a szempontból az évad leginnovatívabb és legigényesebb projektjét szeptember 7-én valósították meg, az Európa kulturális fővárosa Alapítvánnyal együttműködésben: Verdi *Rigoletto* című operáját Aleksandar Nikolić rendezésében első ízben játszották a szabad ég alatt, a

Limánon, az egykori Cseh magazin előtt, amelynek homlokzata jelentette a díszletet. A rendezvényt reklámkampány előzte meg és élő, egyenes adásban közvetítette a televízió, aminek köszönhetően sokszorosára lehetett növelni a közönséget, s az megismerkedhetett Operatársulatunk kapacitásaival és potenciáljával.

Szeptember végén, amikor enyhültek az óvintézkedések, megtartották az „Operária” fesztivál második kiadását, miután előző évben indította be nagy ambíciókkal és tervekkel a Szerb Nemzeti Színház. Annak ellenére, hogy a programot mindössze két napra kellett lerövidíteni és az új körülményekhez igazítani, sikernek számít már az is, hogy megtarthatták az épp hogy csak beindult rendezvény kontinuitását. A fesztivál első napján, szeptember 24-én, a Szerb Matica Képtárában megtartották az ifjú operahetségek tiszteletbeli versenyét, amelyet Miroslav Čangalovićról neveztek el. Másnapra az volt tervben, hogy Čortanovicban, a Stanković-villa ambientusában tartják meg az operaiák koncertjét *A 19. század dekadenciája* témára. Sajnos, az eső miatt ezt a látványos rendezvényt az újvidéki Zsinagóga zárt terébe kellett áthelyezni. A karmester Aleksandar Kojić volt, a szólisták pedig Marija Jelić, Ljubica Vraneš, Dragana Radaković, Višnja Radosav és Nebojša Babić.

A járványhelyzet újabb romlása arra kényszerítette az Operaház vezetését, hogy megtalálja a módját, hogyan mutakozhatna be a hatalmas előadói testület minden része úgy, hogy közben tiszteletben lehessen tartani a távolságtartásra és zárt térben engedélyezett létszámra vonatkozó előírásokat. Szétosztották tehát az előadói csoportokat és külön-külön léptették fel őket. Így hát az Operatársulat férfikórusa október 10-én külön estét tartott, amelyen a Szerémségi egyházmegye karlócai Sveti Nikolaj Kórusával egyetemben szerb és orosz hazafias dalokat adtak elő Jovan Pejić vezényletével, amivel a repertoár és a kórustagok sokoldalúságáról tettek tanúbizonyságot. A következő hónapban az Operatársulat zenekara koncertciklusba kezdett *Mesék adott témára* címmel, azzal az elképzeléssel, hogy kisebb együtteseket alakítanak, amelyek ope-

ratémákat adnak majd élő és közben lehetővé teszik a zenekar legjobb tagjainak vagy vendégeknek, hogy megcsillantsák virtuozitásukat.

A ciklus első koncertjének repertoárján hegedűre és kamarazeneikarra írt zeneszámok szerepeltek, melyeket a *Carmen* és a *Faust* című operák témái ihlettek, szólistaként Robert Lakatoš lépett fel. December végén egy sornyi újévi operaházi történetet adtak elő, miközben nem volt a teremben közönség, de élőben sugározta az RTS 3 és az RTS Planeta tévécsatorna és a Szerb Nemzeti Színház Operatársulatának linkjén keresztül online is nézni lehetett. Ebben a sorozatban részleteket mutattak be néhány, a műsoron szereplő népszerű előadásból, például Csajkovszkij *Diótörő* balettjéből, Verdi *Traviatájából*, továbbá népszerű karácsonyi és újévi dalokat szimfo-rock hangszerelésben. Különösen érdekes médiakíséret volt mind az előadók, mind a tévénezők számára Puccini *Nessun dorma* című áriájának előadása, amelyet Saša Petrović tenor és az Aleksandar Kojić vezényelte kórus és zenekar adott elő, egyidejűleg, de úgy, hogy különböző helyszíneken voltak a városban.

Januárban folytatódott az ünnepi hangulat a *Julianusi operai történetekkel*: a hagyományos Gálakoncerten áriák és kettősök színes és gazdag programjának keretében bemutatkozott a teljes szólistatársulat, amely pár éve tehetséges fiatal hangokkal gazdagozott, akik türelmesen várják az alkalmat, hogy teljes pompájukban ragyoghassanak fel valamely leendő teljes operaprodukcióban. Valamennyiüknek kétségtelenül nehezére esik, hogy a ritka fellépésekkel megőrizték formájukat és kondíciójukat, de bátortást nyújtott nekik a szentpétervári vendégkarmester, Mihail Szinkevics.

A 2020/21-es évad, sajnos, arról marad emlékeztető, hogy igazi premier nélkül maradt, a standard operarepertoár (*Traviata*, *A trubadúr*, *Rigoletto*, *Pillangókisasszony* és *Bohémélet*) darabjaiból mutattak be időnként egy-egy reprimt, azzal, hogy néhány alkalommal szintén közönség nélkül, élő online közvetítésben. Ebben az évadban két kitűnő szólista

ünnepelte az Operatársulatban való munkásságának 20. évfordulóját: Vasa Stajkić Figaro szerepével *A sevillai borbélyban* és Darija Olajoš Čizmić Violetta szerepével a *Traviatában*.

A *Mesék adott témára* ciklus februári koncertjén Puccini és Csajkovszkij műveiből adtak elő, két olyan zeneszerzőtől, akik a maguk idejében jelentősen hozzájárultak az opera műfajának fejlesztéséhez. Ebből az alkalomból egy bulgáriai vendégkarmester, Dian Tchobanov állt a vezénylőpultnál, szólistaként pedig Dragan Đorđević Suzuki csellóművész lépett fel. A Szerb Nemzeti Színház napja, március 28-a az Operatársulat „élő” részvétele nélkül zajlott le, az online koncerten Jelena Končar, Saša Štulić és Vasa Stajkić szólisták léptek fel.

A *Mesék adott témára* ciklus áprilisban folytatódott vonószenekarra írt művekkel, amelyekben az operazenekear kiemelkedő tagjai mutatkoztak be szólistaként: Jelena Gusić és Milan Roksandić (kürt), Bojan Glušica (hegedű), Kristof Jan (cselló), Veronika Antunović (oboa) és Nemanja Mihajlović (fagott). Májusban a Szerb Nemzeti Színház operazenekearának koncertjét az *Európa bajnokai* címmel illették, mert szólistaként neves vendégek léptek fel Oroszországból, Szlovéniából, Olaszországból és Nagy-Britanniából, akik különböző nemzetközi díjakban és elismerésekben részesültek: Darko Brlek (klarinét), Massimo Mercelli (fuvola) és Lana Trotovšek (hegedű), a karmester Jurij Vlagyimirovics Medjanik volt. A zenekari ciklus utolsó rendezvénye a *Concerto brillante* volt, amelynek keretében június 16-án Aleksandar Đermanović zongoraművész és Marta Dragaš hegedűművésznő lépett fel.

Az évad végén még egyszer tettek egy erőfeszítést, hogy olyanokhoz vigyék el az operát, akik nem ismerik eléggé. Operahetet tartottak a *Színpad a csillagok alatt* keretében, a Promenada bevásárlóközpont teraszán. Ezt a gyerekeknek szánt *Varázsfuvola* nyitotta meg, majd koncertek következtek *La dolce vita*, *Zvižduk u osam* és *Operett-történetek* címmel, amelyek a műfajok ötvözésével összekötötték az operát és a könnyűzenét.

A koronavírussal folytatott küzdelem évében elmaradtak a vendégszereplések is, az évad legvégén azonban, július elején, az operazenekear kihasználta a kínálkozó lehetőséget és részt vett a belgrádi BELEF fesztiválon. Ebből az alkalomból Karel Mark Chichon vezényletével Bizet *Carmen* című operájának koncertváltozatát adták elő a nemzetközi operaszínpad legnagyobb aktuális csillagainak egyikével, Elina Garančával a címszerepen.

Olena Puškaš

OPERNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

VYNACHÁDZANIE SA V „NOVEJ REALITE“

Pre Operu Srbského národného divadla, ako veľký a komplexný súbor, bude jubilejná 160. sezóna zapamätaná ako jedna z najťažších a najnáročnejších v jej novodobej histórii. Situácia spôsobená pandémieu Kovid-19 priniesla neustálu neistotu a množstvo obmedzení, takže mnohé plány súvisiace s výročím divadla a ďalším rozvojom rozbehnutých projektov museli byť zmenené alebo zrušené. Už po prvom šoku z úplnej uzávierky v jarných mesiacoch bolo jasné, že prežitie všetkých členov tohto súboru bude závisieť od ich ochoty prispôbiť sa veľkým zmenám a novým spôsobom práce.

Využitím bezpečnejšieho prostredia na otvorenom a pekného počasia, sezóna odštartovala o niečo skôr ako zvyčajne, 28. augusta, Slávnostným koncertom na plató pred Srbským národným divadlom. Pri tej príležitosti vystúpili sólisti našej Opery a Opery Národného divadla z Belehradu pod taktovkou troch dirigentov: Any Zorany Brajovićovej, Aleksandra Kojića a host'a z Argentíny Luisa Gorelika. Program pozostával z populárnych operných árií a orchestrálnych úryvkov. Videobimy umiestnené na oboch stranách Divadelného námestia umožnili, aby sa udalosť stala veľkolepou a sprístupnenou veľkému počtu návštevníkov a okoloidúcich, ktorí sú možno v tomto umení

nováčikmi. Dalo by sa povedať, že aj v pokračovaní sezóny sa dával dôraz na rôzne pokusy zamerané na priblíženie operného umenia novému publiku prepojením so širším kontextom aktuálnych kultúrnych dianí a súčasných trendov. V tomto zmysle sa 7. septembra v spolupráci s Nadáciou Európskeho hlavného mesta kultúry zrealizoval jeden z najinovatívnejších a najnáročnejších projektov sezóny: Verdiho opera *Rigoletto* v réžii Aleksandara Nikolića. Po prvýkrát bola uvedená pod holým nebom, na Limane, pred bývalým Českým skladom, ktorého fasáda slúžila ako scénografia. Podujatie bolo podporené reklamnou kampaňou a priamym prenosom v televízii, čím sa značne rozšíril kruh divákov, ktorí sa zoznámili s kapacitami a potenciálmi našej Opery.

V čase uvoľnenejších preventívnych opatrení, ku koncu septembra, vsunutý bol aj druhý ročník festivalu *Operaria*, ktorý s veľkými ambíciami a plánmi odštartoval v predchádzajúcom roku pod záštitou Srbského národného divadla. Aj keď sa program musel skrátiť len na dva dni a prispôbiť novým okolnostiam, je veľkým úspechom, že sa zachovala kontinuita novozačatého podujatia. V prvý deň festivalu, 24. septembra, v Galérii Matice srbskej sa konala čestná súťaž mladých operných nádejí Miroslav Čangalović. Na ďalší deň bolo naplánované uskutočniť koncert operných árií s témou *Dekadencia 19. storočia* v prostredí vily Stanković v Čortanovciach. Žiaľ, daždivé počasie presunulo predstavenie do uzavretých priestorov novosadskej synagógy. Dirigentom bol Aleksandar Kojić, sólistami Marija Jelićová, Ljubica Vranešová, Dragana Radakovićová, Višnja Radosavovová a Nebojša Babić.

Nové zhoršenie epidemiologickej situácie prinútilo vedenie Opery vymyslieť spôsob, ako prezentovať všetky zložky obrovského operného zboru a pritom rešpektovať predpísané dištančné opatrenia a povolený počet osôb v zatvorenom. Realizovalo sa to rozdelením vystupujúcich skupín a organizovaním ich oddelených vystúpení. Mužský zbor Opery tak 10. októbra usporiadal osobitný večierok srbských a ruských vlasteneckých piesní v spolupráci so Zborom Sriemskej diecézy Svätého Nikolaja zo Sriemskych Karloviec pod vedením Jovana Pejića, ktorý pouká-

zal na repertoárovú a interpretačnú všestrannosť svojich členov. Operný orchester začal nasledujúci mesiac s cyklom koncertov *Príbehy* na danú tému s myšlienkou vytvoriť menšie inštrumentálne telesá, ktoré predvedú programy s opernou tematikou a zároveň umožnia najlepším členom či hosťom poukázať na svoju virtuozitu.

Prvý koncert z tohto cyklu ponúkol inštrumentálne diela pre husle a komorný orchester inšpirované námetmi z oper *Carmen* a *Faust*, a sólistom bol huslista Robert Lakatoš. V posledných decembrových dňoch bol pripravený rad novoročných operných príbehov, ktoré sa vysielali online, bez divákov v sieni, ale s priamym televíznym prenosom na RTS 3, RTS Planeta a na linku štúdia Opery SND. V tej sérii boli časti niekoľkých populárnych predstavení z bežného repertoáru, ako napríklad Čajkovského balet *Krcko Orašić*, Verdiho *La Traviata*, ako aj obľúbené vianočné a novoročné piesne v symfonických rockových úpravách. Obzvlášť zaujímavým mediálnym experimentom pre interpretov a televíznych divákov bol uvedenie Pucciniho árie *Nessun dorma*, s tenoristom Sašom Petrovićom, chórom a orchestrom pod vedením Aleksandara Kojića, ktorí svoje časti uvádzali v rovnakom čase v rôznych častiach mesta.

V januári pokračoval slávnostný tón *Príbehmi* juliánskej opery: na tradičnom Galakoncerte sa predstavila kompletná sólová zostava prostredníctvom pestrého a bohatého programu árií a duetov, osviežených kvalitnými mladými hlasmi spred niekoľkých rokov, ktoré trpezlivo čakajú na šancu zažiarit' v plnej kráse v budúcej kompletnej opernej produkcii. Dodatočný impulz všetkým, ktorým sa bezpochyby ťažko darí udržať vo forme a kondícii vzhľadom na zriedkavé vystúpenia, dal hosťujúci dirigent z Petrohradu Michail Sinkevič.

Žiaľ, sezóna 2020/21 zostane v pamäti tým, že sa zaobišla bez skutočnej premiéry, so sporadickými uvádzaniami repríz zo štandardného operného repertoáru (*La Traviata*, *Trubadúr*, *Rigoletto*, *Madame Butterfly* a *Bohemia*), niekoľkokrát uvádzané bez divákov, s priamym prenosom cestou internetu. V tejto

sezónе si dvadsať rokov pôsobenia v Opere pripomenuli dvaja vynikajúci sólisti: Vasa Stajkić s postavou Figara v Barbierovi zo Sevilly a Darija Olajošová Čizmićová s postavou Violety v La Traviate.

Februárový koncert z cyklu Príbehy na danú tému obsahoval diela Pucciniho a Čajkovského, dvoch skladateľov, ktorí výrazne prispeli k rozvoju operného žánru, každý v svojom období pôsobenia. Dirigentom pri tej príležitosti bol hosť z Bulharska Dian Čobanov a ako sólista vystúpil violončelista Dragan Đorđević Suzuki. Deň Srbského národného divadla 28. marca sa zaobíšiel bez účasti Opery s online koncertom, na ktorom vystúpili operní sólisti Jelena Končarová, Sasa Štulić a Vasa Stajkić.

Cyklus Príbehy na danú tému pokračoval v apríli dielami pre sláčikový orchester, v ktorých sa ako sólisti predstavili významní členovia operného orchestra: hornisti Jelena Gusićová a Milan Roksandić, huslista Bojan Glušica, violončelista Kristof Jan, hobojsťka Veronika Antunovićová a fagotista Nemanja Mihajlović. V máji mal koncert Orchestra Opery SND názov Majstri Európy, pretože sólistami boli vzácní hostia z Ruska, Slovinska, Talianska a Veľkej Británie, nositelia rôznych medzinárodných ocenení: klarinetista Darko Brlek, flautista Massimo Marcelli a huslistka Lana Trotovejšková, pokiaľ dirigentské vedenie patrielo Jurijovi Vladimirovičovi Medjanikovi. Posledným v tom inštrumentálnom cykle bolo Concerto brillante, kde 16. júna vystúpili klavirista Aleksandar Đermanović a huslistka Marta Dragašová.

Záver sezóny sa ešte raz vynašazil zaradiť operu medzi ľudí, ktorí ju dostatočne nepoznajú, návrhnutím Týždňa opery v rámci Scény pod hviezdami na terase nákupného strediska Promenáda. Cyklus sa začal detskou operou Čarovná flauta, nasledovali koncerty Dolce Vita, Zapískaj o ôsmej a Operetné príbehy, ktoré zmiešanými žánrami spojili operu a populárnu hudbu.

V roku boja s koronavírusom sa síce nekonalo žiadne hostovanie, ale v samom závere sezóny, na začiatku júla, bola využitá pekná príležitosť na účasť nášho operného orchestra na festivale Belef v Belehrade.

Pri tej príležitosti zaznela koncertná verzia Bizetovej Carmen s jednou z najväčších súčasných hviezd svetovej opernej scény Elinou Garančou v titulnej úlohe pod vedením Karla Marka Čišona.

Olena Puškašová

ОПЕРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ЗНАХОДЗЕНЕ У „НОВЕЙ СТВАРНОСЦИ”

За Оперу Сербского народного театру як велького и зложеного ансамблю, ювилейна, 160. сезона остане запаметана як една з найчежших и з найвещей виволанями у своєї новшей исторії. Ситуация виволана з пандемію Ковиду-19 принесла константну неизвесносц и числени ограніченя, так же велі плани вязани за означоване рочніци театралней хижы и дальши розвой зачатих проєктых, мушели буц меняни лебо одказани. Уж после першого шоку прежитого през подполне заверане у ярніх мешацох, було ясне же обставане шицких членых того ансамблю будзе завишиц од порихтаносци же би ше прилагодзели вельким пременком и новим способом роботи.

Хаснуоци безпечнейше окружене отвореного простору и красней хвилі, сезона зачата кус скорей як звичайно, уж 28. августа, зоз Гала концертом на платоу СНТ-а. З той нагоди наступели солисти нашей оперней хижы и Опери Народного театру зоз Београду, водзени з трома диригентами: Ану Зорану Брајович, Александром Коїчом и госцом з Аргентини, Луисом Гореликом. Програма була поскладана з популярнима оперским ариями и орхестарским вириwkами, а видео бими поставени з обидвох бокох Театралней площи оможлівели же би цале случоване достало випатрунок спектаклу доступного велькому числу нащивительох и случайних преходнікох хтори ше можебуц лем упознаваю з таку файту уметносци. Могло би повесц же у предлуженю сезони акцент бул на риж-

них пробованьох хтори за циль мали приблїжованє оперскей уметносци новей публики през єй повязованє зоз ширшим контекстом актуалних культурних случованьох и сучасних трендох. У тим змислу, єден з найиновативнєйших и найвимагаюццих проєктох у сезони витворени 7. септембра у сотруднїцтве зоз Фондацію Европского шедзиска култури: Вердийова опера *Ruġoleto* у режїї Александра Николича, виведзена по перши раз под ясным небом, на Лиману, опрез дакедишнього Ческого маґацину чия фасада похасновала як сценоґрафия. Случованє було потримане з рекламану кампаню и телевизийно було директно преношене, зоз чим вецеїністо преширени круг публики хтори ше упознал з капацитетам и потенциялами оперскей хижї.

У чаше релаксованших мирох осторожносци, концом септембра, уручене и друге виданє фестивалу „Оперария” хтори з велькими амбициями и планами порушани предходного року под покровительством Сербского народного театру. Гоч програма мушела буц скрацена на шицкоґо лєм два днї и прилагодзена новим обставином, вельки успих же континуитет лєм започатей манифестації заш лєм отримани. Першого фестивалского дня, 24. септембра, у Галерїї Матици сербскей отримане почесне змаганє младих оперских надїйох, „Мирослав Чанґалович”. За шлїдујуци дзень було предвидзене же би ше у амбїєнту вили „Станкович” у Чортановцох отримал концерт оперских арийох з тему „Декаденция 19. вику”. Нажаль, диждж спектакл преселєл до завартого простору новосадскей Синаґоґи. Дириґент бул Александер Коїч, а солисти Мария Єлич, Любица Вранеш, Драґана Радакович, Вишня Радосав и Небойша Бабич.

Нове погоршанє епидемиолоґийней ситуації примушело дирекцию Оперї же би обдумала способ же би ше шицки часци огромного оперского виводзачкоґо корпусу представели, а же би ше при тим випочитовали предписани мири дистанци и дошлєбодзеноґо числа людзох у завартим просторе. То зробене з роздвойованьом виводзачких ґруппох и организованьом їх одвоєних наступох. Так

Хлопски хор Оперї 10. октобра отримал окремни вечар сербских и росийских патриотских писньох у сотруднїцтве зоз Хором епархїї сримскей, „Святи Миколай” зоз Сримских Карловцох, водзени з Йованом Пеїчом, указуюци репертоарну и виводзачку всестраносц своїх членох. Шлїдујуцоґо мешаца, орхестра Оперї започала свой циклус концертох „Приповедки на задату тему”, з идею же би ше формовали менши инструментални состави хтори буду виводзиц програми з оперским темами и при тим оможлївиц найлєпшим членом лебо госцом же би видзели їх виртуозносц.

Перши концерт з того циклусу понукнул инструментални дїла за виолину и камерну орхестру инспировану з темами з опери *Кармен* и *Фауст*, а солиста бул виолиниста Роберт Лакатош. У остатнїх днєох децембра, пририхтани цали змист новорочних оперских приповедкох хтори були емитовани онлайн, без публики у сали, алє з директним преношеньом на програмох РТС3, РТС Планета и на линку студия Оперї СНТ-а. У тим змисту ше нашли часци даскелїх популярних представох зоз порядного репертоару, як цо то балет *Орешкар* Чайковского, Вердийова *Травиянта*, як и популярни крачунски и новорочни писнї у симфо-рок аранжманох, покля окреме цикави медийни експеримент за виводзачох и ТВ патрачох представляло виводзене Пучинийовой ариї *Nessun dorma*, при чому тенор Сашо Петрович, Хор и Орхестра под управу Александра Коїча свойо фалати виводзел у исти час на розличних локацийох у варошу.

У януару предлужене у шветочним тону зоз *Юлиянским оперским приповедками*: на традицийним Гала концерту ше през цифровану и богату програму арийох и дуєтох представел комплетни солистични ансамбл, ошвижени з квалитетними младима гласами хтори сцєрпено чекаю свою шансу же би заблїщали з полну шветлосцу у даєдней з будуцих комплетних оперских продукцийох. Додатни импулс за нїх шицких, хторим без подозривосци барз чежко пре ридки наступи отримач форму и кондицию, дал госцуюци дириґент зоз Санкт Петербурґу, Михаил Синкевич.

Нажаль, сезона 2020/21. останє запаметана по тим же прешла без правей премієри, зоз непорядним приказованьом репрізних представох зоз стандартного оперского репертоару (*Травията*, *Трубадур*, *Риґолето*, *Мадам Батерфлай* и *Боеми*), з тим же и вони даскельо раз отримани без публики, зоз директним преносом на интернет профилу. У тей сезони двойо вершинских солистох означело 20 роки роботи у Опері: Васа Стайкич з улогу Фіґара у *Севильському байберови* и Дарія Олайош Чизмич з улогу Виолети у *Травияти*.

Фебруарски концерт зоз циклусу „Приповідки на задату тему” облапел діла Пучинія и Чайковського, двох композиторох з хторих кажди у свой час дали значне доприношенє розвою оперского жанру. Дириґент з тей нагоди бул госц зоз Болгарскей, Диан Чобанов, а як солиста наступел виолончелиста Драґан Дьордєвич Сузуки. Дзєнь Сербского народного театру, 28. марец, прешол без „живей” учасци Опері, зоз онлайн концертом на хторим наступели оперски солисти Єлена Кончар, Сашо Штулич и Васа Стайкич.

Циклус „Приповідки на задату тему” предлужени у априлу з ділами за смикову оркестру у хторих ше як солисти представели визначни члени оперскей оркестри: хорнисти Єлена Гусич и Милан Роксандич, виолиниста Боян Глушац, челіста Кристоф Ян, обоїсткіня Вероніка Антунович и фаґотиста Неманя Михайлович. У маю концерт Оркестри Опері СНТ–у мал назву *Напрями Європи*, прето же як солисти наступели углядни госци зоз Русії, Словенії, Италиї и Велькей Британії, добитніки рижних интернационалних наградох: кларинетиста Дарко Брлек, флаутиста Масимо Марчели и виолинисткіня Лана Тровшек, покля дириґентске водство припадло Юрійови Владимирович Мед`яникови. Остатні у тим инструменталним циклусу бул *Concerto brillante* на хторим 16. юнія наступели пияниста Александер Дерманович и виолинисткіня Марта Драґаш.

Конєц сезони ище раз потенцировал намаганя же би опера вошла помедзи людзох хтори ю не досц

познаю, обдумуюци Оперски недзелі у рамикох „Бина под гвиздами” на тераси тарґовинского центру „Променада”. Тот сериал почал з оперу за дзєци *Чаривна пищалка*, а потим ушлїдзели концерти под назву *Долче вита*, *Гвизданє на осем* и *Оперетски приповідки* хтори з мишаньом жанрох повязали оперску и популярну музику.

У року борби з коронавирусом хибели и госцования, но заш лєм на самим конєц сезони, початком юлия, вихаснована красна нагода за участвованє нашей оперскей оркестри на фестивалу „Белеф” у Беоґрадзе. З тей нагоди под дириґентским водзєньом Карела Марка Чишона виведзена концертна верзия Бизеовеї *Кармен* з єдну з найвєкших актуалних гвиздох оперскей сцени, Елену Ґаранчом у насловней улоги.

Олена Пушкаш

SCENA DE OPERA A TEATRULUI VOIVODINEAN

DESCURCARE ÎN „NOA REALITATE”

Cel de-al 160-le sezon jubiliar, pentru Opera Teatrului Național Sârb, un ansamblu mare și complex, va fi amintit ca fiind unul dintre cele mai dificil și provocator din istoria recentă. Situația cauzată de pandemia Covid-19 a adus o incertitudine constantă și numeroase restricții, astfel că multe planuri legate de festivitatea aniversară a teatrului și dezvoltarea ulterioară a proiectelor demarate au trebuit să fie schimbate sau anulate. Deja după primul șoc al supraviețuirii, a închiderii complete în lunile de primăvară, era clar că supraviețuirea tuturor membrilor acestui ansamblu va depinde de disponibilitatea lor de a se adapta la schimbări majore și la noile moduri de lucru.

Folosind mediul mai sigur al spațiului în aer liber și vremea frumoasă, sezonul a început puțin mai de-

vreme decât de obicei, pe 28 august, cu un concert de gală pe platoul din fața Teatrului Național Sârb. Cu acea ocazie au evoluat soliștii operei noastre și ai Operei Teatrului Național din Belgrad, conduși de trei dirijori: Ana Zorana Brajović, Aleksandar Kojić și un invitat din Argentina, Luis Gorelik.

Programul a fost compus din arii de operă cunoscute și fragmente orchestrale, iar ecranele video amplasate pe ambele părți ale Pieței Teatrului au făcut ca întregul eveniment să pară un spectacol accesibil unui număr mare de vizitatori și trecători care abia acum fac cunoștință cu acest gen de artă.

S-ar putea spune că, în continuarea sezonului, s-a pus accentul pe diverse încercări menite să aducă arta operei mai aproape de noul public prin legătura ei cu contextul mai larg al evenimentelor culturale actuale și a tendințelor contemporane.

În acest sens, unul dintre cele mai inovatoare și solicitante proiecte ale sezonului a fost realizat pe 7 septembrie în colaborare cu Fundația Capitală Europeană a Culturii: opera lui Verdi *Rigoletto*, în regia lui Aleksandar Nikolić, a fost interpretată pentru prima dată în aer liber la Liman, în fața fostului depozit ceh a cărei fațadă a servit drept scenografie. Evenimentul a fost susținut de o campanie publicitară și transmisă în direct la televiziune, care a extins foarte mult cercul de audiențe care a făcut cunoștință cu capacitățile și posibilitățile operei noastre.

La sfârșitul lunii septembrie, când au fost luate unele măsuri de precauție mai relaxate, a fost introdusă cea de-a doua ediție a festivalului „Operaria”, care a fost lansată anul trecut cu mari ambiții și planuri sub egida Teatrului Național Sârb. Deși programul a trebuit scurtat la doar două zile și adaptat la noile împrejurări, este un mare succes faptul că a fost menținută continuitatea evenimentului. În prima zi a festivalului, pe 24 septembrie, a avut loc la Galeria Matica Srpska un concurs onorific al tinerilor speranțe de operă, „Miroslav Čangalović”. Pentru a doua zi, a fost planificat să fie ținut un concert cu arii din operă cu tema „Decadența secolului al XIX-lea” în ambianța vilei „Stanković” din Čortanovci. Din pă-

cate, vremea ploioasă a mutat spectacolul în spațiul închis al Sinagogii din Novi Sad. Aleksandar Kojić a fost dirijor, iar soliști Marija Jelić, Ljubica Vraneš, Dragana Radaković, Višnja Radosav și Nebojša Babić.

Noua agravare a situației epidemiologice a obligat Direcția Operei să găsească o modalitate de prezentare a tuturor părților al uriașului corpus de operă, cu respectarea măsurilor de distanță prescrise și a numărului de persoane admis în interior. Acest lucru a fost realizat prin separarea grupurilor și organizarea spectacolelor separate. Astfel, pe 10 octombrie, Corul Bărbătesc al Operei a susținut o seară specială de cântece patriotice sârbești și rusești în colaborare cu Corul Episcopiei Sremului, „Sf. Nicolae” din Sremski Karlovci, condus de Jovan Pejić, prezentând repertoriul și versatilitatea de performanță a membrilor săi. Luna următoare, Orchestra Operei și-a început ciclul de concerte „Povești pe o anumită temă”, cu ideea de a forma ansambluri instrumentale mai mici, care vor interpreta programe cu teme de operă și vor permite celor mai buni membri sau invitați să-și arate virtuozitatea.

Primul concert din acel ciclu a oferit lucrări instrumentale pentru vioară și orchestră de cameră inspirate din temele din operele *Carmen* și *Faust*, iar solistul a fost violonistul Robert Lakatos. În ultimele zile ale lunii decembrie au fost pregătite povești de operă de Revelion care au fost difuzate online, fără audiență în sală, dar cu o transmisie de televiziune în direct la RTS 3, RTS Planeta și pe link-ul studioului Operei Teatrului Național Sârb. Această serie include fragmente din mai multe spectacole populare din repertoriul obișnuit, cum ar fi baletul *Spărgătorul de nuci* de Ceaikovski, *Traviata* de Verdi, precum și cântece populare de Crăciun și Revelion în aranjamente rock simfonic, în timp ce un experiment media deosebit de interesant pentru interpreți și telespectatori a fost interpretarea ariei lui Puccini *Nessun dorma*, unde tenorul Saša Petrović, Corul și Orchestra sub conducerea lui Aleksandar Kojić au interpretat rolurile în același timp în diferite locații din oraș.

În ianuarie, tonul festiv a continuat cu *Poveștile de opera iuliană*: la tradiționalul concert de gală s-a prezentat întregul ansamblu solistic printr-un program colorat și bogat cu arii și duete, împrăștiat de voci tinere de calitate care așteaptă cu răbdare șansa de a străluci în plină glorie într-o viitoare producție de operă. Un impuls suplimentar pentru toți, cărora le este fără îndoială dificil de a-și menține forma și starea din cauza rarelor spectacole, l-a dat dirijorul invitat din Sankt Petersburg, Mihail Sinkevich.

Din păcate, sezonul 2020/21 va fi amintit pentru faptul că a trecut fără o premieră adevărată, cu spectacole sporadice de reluări din repertoriul standard de operă (*La Traviata*, *Trubadurul*, *Rigoletto*, *Madame Butterfly* și *Bohemia*), dar s-au ținut de mai multe ori fără public, cu streaming live pe canalul de internet. În acest sezon, doi soliști excelenți au marcat 20 de ani de muncă la Operă: Vasa Stajkić cu rolul Figaro din *Bărbierul din Sevilla* și Darija Olajoš Čizmić cu rolul Violetei din *La Traviata*.

Concertul din februarie din ciclul „Povești pe o anumită temă” a cuprins opere de Puccini și Čeajkovski, doi compozitori care au contribuit fiecare în mod semnificativ la dezvoltarea genului de operă. Dirijorul a fost un invitat din Bulgaria, Dian Chobanov, iar violoncelistul Dragan Đorđević Suzuki a cântat ca solist. Ziua Teatrului Național Sârbesc, pe 28 martie, a trecut fără participarea „în direct” a Operei, cu un concert online unde au participat soliștii de operă Jelena Končar, Sasa Štulić și Vasa Stajkić.

Ciclul „Povești pe o anumită temă” a continuat în aprilie cu opere pentru orchestra de coarde în care membrii de seamă ai orchestrei de operă s-au prezentat ca soliști: corniștii Jelena Gusić și Milan Roksandić, violonistul Bojan Glušica, violoncelistul Kristof Jan, oboistul Veronika Antunović și fagotistul Nemanja Mihajlović. În luna mai, concertul Orchestrei Operei Teatrului Națională Sârb a purtat titlul *Campioni europeni*, deoarece în calitate de soliști au fost invitații distinși din Rusia, Slovenia, Italia și Marea Britanie, câștigători ai diferitelor premii internaționale: clarinetistul Darko Brlek, flautistul Massimo

Marcelli și violonista Lana Trotovek, iar dirijorul a fost luri Vladimirovici Medjanik. Ultimul din acel ciclu instrumental a fost *Concerto brillante*, unde au cântat în ziua de 16 iunie pianistul Aleksandar Đermanović și violonista Marta Dragaš.

Finalul sezonului a subliniat încă o dată eforturile de a face ca opera să intre printre persoanele care nu o cunosc suficient de bine, prin proiectarea Săptămânii Operei în cadrul „Scenei sub stele” de pe terasa centrului comercial, „Promenada”. Acest serial a început cu opera pentru copii *Flautul fermecat*, urmată de concertele numite *Dolce Vita*, *Fluierul de la ora opt* și *Povești de Operetă*, care prin amestecarea genurilor au făcut legătura între opera și muzica populară.

În anul luptei împotriva coronavirusului, au absentat prezentarea în calitate de invitați, dar chiar la sfârșitul sezonului, la începutul lunii iulie, a fost folosită o ocazie frumoasă pentru participarea orchestrei noastre de operă la festivalul „Belef” din Belgrad. Cu acea ocazie, sub conducerea lui Karel Marko Čišon a fost interpretată o versiune concert a operei *Carmen* de Bizet cu una dintre cele mai mari vedete actuale ale scenei mondiale de operă, Elina Garanča în rolul principal.

Olena Puškaš

БАЛЕТСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ПРЕМИЈЕРА МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

Сарадњом СНП-а са Европа балетом из Санкт Пелтена (Аустрија) остварен је пројекат – балетска премијера *Мадам Батерфлај*, подржана од значајних културних и владиних институција, као и Фондацијом „Нови Сад 2021 – Европска престоница културе”. *Мадам Батерфлај* је добила отворену могућност гостовања на европским позоришним сценама.

Прича о трагичној љубави Јапанке Ћо-Ћо-сан, од самог њеног настанка, па све до данашњег дана, била је тема стваралаца оперских, драмских, филмских, балетских и других уметничких дела.

Новосадски балет *Мадам Батерфлај* дело је професора Петера Бројера (Немачка), играча-звезде међународне балетске сцене, и кореографа са завидним бројем од 56 целовечерњих балета. Капитал стечен овако садржајним професионалним животом, резултирао је високим вредностима у његовој последњој балетској вечери са новосадским Балетом.

Кореографија Петера Бројера у основи је класично балетско писмо, али је њен разнолико савремени покрет примарно играчко обележје. Како би што дубље продро у душе ликова Пучинијеве опере, и како би што јасније приказао културолошку различитост Јапана и Америке, кореограф је преплитао стилове и бирао кораке и музику за што јасније разумевање његове приче. Не заустављајући се, професор Бројер је уједно био и редитељ, а затим и аутор либрета, дао је идејна решења за сценографију и костим, а дизајнирао је и светло и звук, у сарадњи са техничким тимом СНП-а.

На премијери *Мадам Батерфлај*, 14. маја у СНП-у, водеће улоге Ћо-Ћо-сан и Поручника Пинкертонa играли су примабалерина Ана Ђурић и солиста Самјуел Бишоп. Обоје играча новосадског балета потврдили су своје већ познате и доказане играчке вредности. Драгоцен је, овога пута, била њихова добра сарадња у грађењу међусобних односа. А љубавна игра у дуету, на крају првог чина, чинила се као мало ремек-дело: страсна игра солиста, адекватно кореографско писмо и сјајна Пучинијева музика оставили су утисак најемотивнијег сегмента представе.

Друго премијерно вече учинили су свечаним гости, прваци Европе балета, Ничика Шибата и Флоријан Кадор. „Било је интересантно и драгоцено искуство видети како два играча потпуно другачије доживљавају исти лик”. Ова Кадорова изјава истину је обележила игру гостујућих уметника.

Њихов квалитетан наступ и његова техничка, глумачка и емотивна различитост у односу на игру новосадског пара, говори о неизбежности уметничког индивидуализма који је обогатио представу и гледаоцима пружио узбудљив театарски доживљај.

Идући даље трагом високих вредности, издвојимо пре свих, првака Балета Андреја Колчериуа. Овај изразити класичар играо је улогу Оца Ћо-Ћо-сан неочекивано уметнички зрело, стилем са којим није имао прилике (као ни остатак ансамбла) раније да се сретне на нашој балетској сцени. Андрејева нова игра указује да би нарочито стилска разноврсност репертоарске политике балетског ансамбла пружио шансу играчима да нам откривају своје, до тада, неодиране игре. Допадљива је била Катарина Кљајић у улози Кејт. Разиграна, заводљива и љубављу обузета, задовољила је захтевима улоге америчке супруге. Мајара Висозо, на другој премијери, у истој улози, била је блиска квалитетима Катаринине игре.

Са професионалном одговорношћу и личним играчким и уметничким могућностима, играли су: Лана Стојановић и Катарина Зец (Сузуки), Давид Груосо (Шарплес), Ђулио Милите и Доминик Вајда (Горо), Милан Иван (Бонзо), Александар Бечварди и Наојуки Ацуми (Јамадори) и Тома Крижнар (Отац).

Није било лако прихватити нову игру и телом и душом. Она је провоцирала играче ненавикнуте на „нешто толико модерно”, захтевајући интензиван и концентрисан истраживачки рад. Ту је новосадски ансамбл показао здушно интересовање, па је савесно и дисциплиновано дао свој уметнички допринос. Ипак је у представама које смо видели, остало играчима и њиховим педагозима да, у времену које долази, усаврше нову игру и усвоје је у потпуности.

За крај, остала су питања, да ли ће новосадској *Мадам Батерфлај* високо квалитетна европска савремена игра рећи „да”, и да ли ће публику емотивно дотаћи рад стваралаца интернационал-

ног скупа уметника, који су, на челу с професором Бројером, створили дело „о животу, о људским емоцијама и о смрти”.

ЈУБИЛЕЈ У ДОБА КОРОНЕ

Ова, 2020/21. представља јубиларну 160. сезону Српског народног позоришта, и 70. годину постојања новосадског Балета. Давног 8. марта 1950. године, на железничку станицу Новог Сада допутовало је тридесетак играча из расформираног фолклорног ансамбла Дома Југословенске народне армије из Београда. На челу ове досељене уметничке трупе била је руска балерина Марина Олењина, прва педагошкиња и кореографиња новосадског Балета. Изузетном енергијом и великим знањем, Марина је храбро повела млад и недовољно школован ансамбл у подвиг рађања нове уметничке јединице Српског народног позоришта.

Од првог датума, 25. маја 1950, и прве представе (*Шехерезада* Николаја Римског Корсакова), па све до слављеничког балета Херолдове *Враголанке*, прошле су дуге године учења и савладавања руске играчке писмености. На тај пут указала је, на самом почетку, незаборавна Марина Олењина. Она је дала смернице и поставила темеље ка даљем развоју нашег Балета.

Почетак слављеничке године обележила су извођења четири Гала концерта: солистичке партије, дуети и делови представа. Њихов садржај показао је репертоарску разноврсност и висок степен уметничке зрелости новосадског Балета. Тако је првакиња балета Ана Ђурић извела легендарно дело *Умирући лабуд* Камија Сен-Санса, уметничком индивидуалношћу и реалним осећањем за садржајност улоге. Циганским солем из балета *Дон Кихот* Лудвига Минкуса и валцером из балета *Шопенијана* Фредерика Шопена, Тома Крижнар показао је нови играчки квалитет. Варијацију Мерседес из балета *Дон Кихот*, разиграно, шармантно и у карактеру изнијансирано извела је Катарина Кљајић. Већ прослављеном улогом Грка Зорбе из истоименог балета Микиса Теодоракиса, првак

Балета Андреј Колчерију пружио је задовољство гледаоцима који су га пропратили заслуженим аплаузом. *Плавом птицом* из балета *Успавана лепотица* Петра Илича Чајковског, Милан Иван нас је поново задивио својим високим и лебдивим скоковима.

Свечана сезона имала је на репероару и балет *Дама с камелијама* у кореографији Крунислава Симића. Једноставна, дирљива и страсна Вердијева музика и прича о драматичној љубави Маргарите и Армана и овога пута су потврдили вредности овога дела. Истовремено нас је кореографски рукопис балета подсетио на значајан допринос кореографа Симића српској балетској сцени.

Крај велике прославе означен је балетом *Жизела* Адолфа Адама. Ово дело има вишеструки значај у историји класичног балетског наслеђа. Чини се као да је одабрано с намером да балетски ансамбл укаже поштовање *Жизели* и њеној непролазној вредности, те да истовремено покаже своју уметничку спремност да одигра ово ремек-дело.

Сви знамо да је у години у којој су играни Гала концерти, *Дама с Камелијама*, *Жизела* и стварана *Мадам Батерфлај*, владала пандемија вируса Корона који је био ту, око нас, тражећи своје жртве и изазивајући велико трпљење. Зато смо поносни што су млади људи, чланови Балета Српског народног позоришта, савладали страх и предали се својој уметности, на радост њихове верне публике.

Ксенија Дињашки

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BALETTSZÍNPADA

A PILLANGÓKISASSZONY BEMUTATÓJA

A Szerb Nemzeti Színház és a Sankt Pölten-i (Ausztria) Europa Ballett együttműködésével realizálódott egy projektum – a *Pillangókisasszony* című balett

bemutatója, amelyet jelentős kulturális és kormányzati intézmények támogattak, egyebek között az Újvidék 2021 – Európa kulturális fővárosa Alapítvány. A *Pillangókisasszony* számára lehetőség nyílt, hogy európai színpadokon vendégszerepeljen.

A japán Cso-cso-szán tragikus szerelmének története a kezdetektől fogva, egészen napjainkig, számos alkotás témája volt az opera, dráma, film, balett és más művészetek terén.

A *Pillangókisasszony* újvidéki balettbemutatója Peter Breuer professzornak (Németország), a nemzetközi balettművészet csillagának és koreográfusának műve, aki irigylésre méltó teljesítményt mondhat magáénak: 56 egész estét betöltő balettelőadást. Ennek a tartalmas professzionális életnek a tőkéjéből értékes balettest jött létre az újvidéki Balett-társulattal való együttműködésében.

Peter Breuer koreográfiája alapján véve a klasszikus balett kézjegyét viseli magán, de a mozgás jellege elsősorban a szerteágazó kortárs táncművészetre jellemző. Annak érdekében, hogy minél mélyebbre lásson a Puccini-opera szereplőinek lelkébe, és minél érzékletesebben ábrázolja Japán és Amerika kulturális különbségét, a koreográfus váltogatta a stílusokat, lépéseket és a zenét a történet minél élethűbb bemutatására. Breuer professzor nagy lendülettel alkotott, ő volt a rendező és a librettó szerzője is, eszmei megoldásokat talált a színpadkép és a kosztümök kivitelezéséhez, ő állította be a fényeket és a hangot, együttműködve a Szerb Nemzeti Színház műszaki csapatával.

A *Pillangókisasszony* bemutatóján, május 14-én a Szerb Nemzeti Színházban, a főszerepekben, Cso-cso-szán és Pinkerton hadnagy szerepében Ana Đurić primabalerina és Samuel Bishop szólista mutatkozott be. Az újvidéki Balett-társulat két táncosa ezúttal is tanúbizonyosságot tett a tőlük már jól ismert, magasszintű táncművészeti tudásukról. Ezúttal is sokat jelentett a két szereplő közötti viszony alakításában megvalósított összhangjuk. Az első felvonás végén kettejük szerelmi párosa valóságos kis remekműre sikeredett: a szólisták szenvedélyes tánca, a megfelelő koreográfia

és Puccini ragyogó zenéje az előadás érzelmileg leginkább túlfűtött részét alkották.

A bemutató második estéjét a vendégek, az Europa Ballett vezető táncosai, Nichika Shibata és Florient Cador varázsolták ünneppé. „Érdekes volt és egyben értékes élmény látni, ahogyan a két táncos teljesen másként éli meg ugyanazokat a szerepeket.” Cador ezen kijelentése valóban ráütötte bélyegét a vendégművészek alakítására. Fellépésük minősége és technikai, színészi és érzelmi különbözősége az újvidéki pároshoz viszonyítva, a művészi individualizmus elkerülhetetlenségét tanúsítja, ami az előadást gazdagította és izgalmas színházi élményt nyújtott a publikumnak.

A kiváló minőség nyomán haladva elsőként a Balett-társulat vezető táncosát, Andrei Colceriut emeljük ki. A kifejezetten klasszikus balettet képviselő Colceriu Cso-cso-szán apját alakította meglepő művészi érettséggel, olyan stílussal, amellyel korábban nem volt lehetőség találkozni balettszínpadunkon. Andrei új stílusa arra hívja fel a figyelmünket, hogy a Balett-társulat repertoárpolitikájának stilisztikai sokszínűsége alkalmat adhatna a táncművészeknek, hogy feltárják előttünk tehetségük még nem látott árnyalatait. Katarina Kljajić megnyerő volt Kate szerepében. Játékos volt, csábító és szerelmes, amivel megfelelt az amerikai feleség szerepe követelményeinek. A második bemutatón ugyanebben a szerepben Mayara Viçozo minőségben közel állt Katarina táncművészetéhez.

Professzionális felelősségtudattal és személyes táncos és művészeti képességeikkel alakítottak a többiek: Lana Stojanović és Katarina Zec (Szuzuki), David Guoso (Sharpless), Giulio Milite és Dominik Vaida (Goro), Milan Ivan (Bonzo), Aleksandar Bečvardi és Naojuki Acumi (Yamadori), valamint Toma Križnar (Apa).

Nem volt könnyű testtel-lelékkel elfogadni az új táncot. Provokálóan hatott a táncosokra, akik nem voltak hozzászokva „valami ennyire modernhez”, intenzív és koncentrált kutatómunkát követelt. Az újvidéki társulat itt teljes szívvel mutatott érdeklődést, lelkiismeretesen és fegyelmezetten alakította

ki művészi hozzájárulását. A látott előadások után azonban a táncosokra és pedagógusokra is az a feladat hárul, hogy a továbbiakban tökéletesítsék és teljes mértékben magukévá tegyék az új táncot.

Végezetül marad a kérdés, hogy a magas szintű európai kortárs táncművészet elfogadja-e az újvidéki *Pillangókisasszonyt*, és hogy lesz-e érzelmi hatása a publikumra a Breuer professzor vezette nemzetközi művészcsapat művének, amely „az életről, emberi érzelmekről és a halálról szól”.

JUBILEUM A VÍRUS IDEJÉN

A 2020/21-es évad a Szerb Nemzeti Színház jubiláris, 160. évadja volt, és egyben az újvidéki Balettársulat alapításának 70. évfordulója. Azon a régi március 8-án, 1950-ben, megérkezett az újvidéki vasútállomásra mintegy harminc táncos a Jugoszláv Néphadsereg belgrádi Otthonának felszámolt folklór együtteséből. Ennek a művészcsapatnak az élén az orosz balett-táncosnő, Marina Olenyina, az újvidéki Balettársulat leendő első pedagógusa és koreográfusa állt. Kivételes energiájával és óriási tapasztalattal, Marina bátran indította útjára a fiatal és nem kellőképpen iskolázott társulatot, hogy megalakítsa a Szerb Nemzeti Színház új művészeti egységét.

Az első dátumtól, 1950. május 25-től, és az első előadástól (Nyikolaj Rimszkij-Korszakov *Seherezádéja*) a jubileumi, Hérolid *A rosszul őrzött lány* című balettjéig, a tanulás és az orosz balettiskola fortélyai elsajátításának hosszadalmas évei teltek el. Erre az útra a legelején a feledhetetlen Marina Olenyina mutatott rá. Ő határozta meg az irányelveket és adta az alapot a Balettársulat fejlődéséhez.

A jubileumi évadot négy Gálakonzert vezette fel: szólószerepek, párosok és részletek különböző előadásokból. Tartalmuk megmutatta az újvidéki Balettársulat repertoárjának sokszínűségét és a táncosok magas fokú művészeti érettségét. A primadonna Ana Đurić Camille Saint-Saëns legendás művét, *A haldokló hatyút* adta elő, nagy művészi individualitással és a szerep tartalma iránti reális érzéssel. Ludwig

Minkus *Don Quijote* című balettjéből a Cigányszólóval és Frédéric Chopin *Chopiniana* balettjének keringőjével Toma Križnar új táncosi minőségről tett tanúbizonyságot. A *Don Quijote* című balett Mercedesének variációjával játékosan, bájosan és a jellem árnyalt bemutatásával szerepelt Katarina Kljajić. Ünnepelelt szerepében Mikisz Theodorákisz *Zorbász, a görög* azonos című balettjéből a társulat vezető táncosa, Andrei Colceriu ismét tündökölt a közönség óriási elégedettségére, amit vastappsal jutalmaztak meg. Pjotr Iljics Csajkovszkij *Csipkerózsika* című balettjéből a *Kékmadár* szerepében Milan Ivan újból elkápráztatta a közönséget magas és lebegő ugrásaival.

Az ünnepi évad repertoárján szerepelt a *Kaméliás hölgy* is Krunislav Simić koreográfiájában. Verdi egyszerű, meghatározó és szenvedélyes zenéje, valamint Marguerite és Armand drámai szerelmének története ezúttal is megerősítették a mű értékét. Ugyanakkor a balett koreográfiájának vezetése emlékeztetett bennünket a koreográfus Simić szerb balett-művészethez való hozzájárulásának jelentőségére.

A nagy ünneplés végét Adolphe Adam *Giselle* című balettje fémmjelezte. Ennek a műnek többszörös jelentősége van a klasszikus baletthagomány történetében. Úgy tűnik, szándékosan esett rá a választás, hogy a Balettársulat kifejezhesse tiszteletét *Giselle*-nek és múlthatlan értékének, s ugyanakkor megmutathassa művészi rátermettségét, hogy eljuttassa ezt a remekművet.

Mindannyian tudjuk, hogy abban az évben, amikor a Gálakonzerteket, a *Kaméliás hölgyet* és a *Giselle*-t játszották és a *Pillangókisasszonyt* állították színre, a koronavírus pandémiája uralkodott a világban és körülöttünk, áldozatokat szedve és próbára téve a türelmünket. Ezért büszkeséggel tölt el bennünket, hogy a fiatalok, a Szerb Nemzeti Színház Balettársulatának tagjai felülkerekedtek a félelmen és a művészetnek szentelték magukat, hűséges közönségük nagy örömére.

Ksenija Dinjaški

BALETNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

PREMIÉRA MADAMA BUTTERFLY

Vďaka spolupráci Srbského národného divadla s Európa baletom zo Sankt Peltenu (Rakúsko) zrealizovaný je projekt – premiéra baletu *Madama Butterfly*, podporená zo strany významných kultúrnych a vládnych inštitúcií ako aj Fondáciou Nový Sad 2021 – Európske hlavné mesto kultúry. *Madama Butterfly* dostala otvorenú možnosť hosťovať na európskych divadelných scénach. Príbeh o tragickej láske Japonky Čo-Čo-San od jej samotného vzniku do dnešného dňa bola témou tvorcov operných, činoherných, filmových, baletných a iných umeleckých diel.

Novosadský balet *Madame Butterfly* je dielom profesora Petra Breuera (Nemecko), tanečníka-hviezdy medzinárodnej baletnej scény a choreografa so závideniahodným počtom 56 celovečerných baletov. Kapitál získaný takým bohatým profesionálnym životom vyústil vysokými hodnotami v jeho posledný baletný večer s novosadským Baletom.

Choreografia Petra Breuera je v podstate klasickým baletným scenárom, ale jeho rôznorodý súčasný pohyb je primárnym tanečným prvkom. S cieľom preniknúť čo najhlbšie do duší postáv Pucciniho opery a čo najjasnejšie poukázať na kulturologické rozdiely medzi Japonskom a Amerikou, choreograf prelínal štýly a volil kroky a hudbu pre jasnejšie pochopenie jeho príbehu. Profesor Breuer bol bez prestania aj režisérom a potom aj autorom libreta, koncepčne riešil scénografiu i kostým a v spolupráci s technickým tímom SND navrhol svetlo a zvuk.

Na premiére *Madame Butterfly* sa 14. mája v SND v hlavných úlohách Čo-Čo-San a poručíka Pinkertona predstavili primabalerína Ana Đurićová a sólista Samuel Bischoff. Obaja tanečníci novosadského baletu potvrdili svoje už známe a overené hodnoty. Tentoraz bola vzácna ich dobrá spolupráca pri budovaní vzájomných vzťahov. A ľúbostná hra v duete na konci prvého dejstva pôsobila ako malé majstrovské dielo:

vášnivá hra sólistov, adekvátny choreografický podpis a skvelá Pucciniho hudba zanechali dojem najemotívnejšieho segmentu predstavenia.

Druhý premiérový večer odznel slávnostne vďaka hosťom, majstrom Európskeho baletu Ničiky Šibata a Florianovi Kadorovi. „Bola to zaujímavá a vzácna skúsenosť vidieť ako dvaja tanečníci úplne inak prežívajú tú istú postavu”. Tento Kadorov výrok skutočne poznačil tanec hosťujúcich umelcov. Ich kvalitný výkon a jeho technická, herecká a emocionálna rôznorodosť vo vzťahu k tancu novosadského páru hovorí o nevyhnutnosti umeleckého individualizmu, ktorý obohatil predstavenie a poskytol divákovi vzrušujúci divadelný zážitok.

Ak pôjdeme ďalej po stopách vysokých hodnôt, predovšetkým vyzdvihneme prvého sólistu baletu Andreja Kolčera. Tento expresívny klasicista stvárnil postavu Otca Čo-Čo-San nečakane umelecky zrelo, v štýle, v akom sa (podobne ako aj zvyšok súboru) na našej baletnej scéne doteraz nemal možnosť stretnúť. Andrejova nová hra naznačuje, že najmä štýlová rôznorodosť repertoárovej politiky baletného súboru dala tanečníkovi šancu odhaliť svoje doteraz nestvárné výkony. Katarína Kljajićová v úlohe Kate bola veľmi páčivá. Hravá, zvodná a láskou posadnutá splnila nároky úlohy americkej manželky. Majara Visozo na druhej premiére v rovnakej úlohe mala blízko ku kvalitám Kataríninho prednesu.

S profesionálnou zodpovednosťou a osobnými tanečnými a umeleckými schopnosťami hrali: Lana Stojanovićová a Katarína Zecová (Suzuki), David Gruso (Sharpless), Giulio Milite a Dominik Vajda (Goro), Milan Ivan (Bonzo), Aleksandar Bečvardi a Naoyuki Atsumi (Jamadori) a Toma Križnar (Otec).

Prijat' nový tanec telom aj dušou nebolo ľahké. Provokovalo to tanečníkov nezvyknutých na „niečo také moderné”, vyžadujúc intenzívnu a sústredenú výskumnú prácu. Tu vlastne novosadský súbor prejavil nadšený záujem, takže svoj umelecký prínos podal svedomito a disciplinovane. Predsa však v predstaveniach, ktoré sme videli, je na tanečníkoch a ich pedagógoch, aby v nadchádzajúcom čase zdokonalili novú hru a úplne si ju osvojili.

Otázne napokon zostáva, či kvalitný súčasný európsky tanec povie „áno” novosadskej *Madame Butterfly* a či divákov emotívne dotkne tvorba tvorcov medzinárodného združenia umelcov, ktorí pod vedením profesora Breuera vytvorili dielo „o živote, ľudských emóciách a smrti”.

JUBILEUM V OBDOBÍ KORONY

Sezóna 2020/21 predstavuje jubilejnú 160. sezónu Srbského národného divadla a 70. výročie novosadského Baletu. Ešte 8. marca 1950 prišlo na novosadskú železničnú stanicu asi tridsať tanečníkov z rozpušteného folklórneho súboru Domu Juhoslovanskej ľudovej armády z Belehradu. V čele tohto pristáho-valeckého umeleckého súboru stála ruská balerína Marína Olenina, prvá pedagogička a choreografka novosadského Baletu. S mimoriadnou energiou a veľkými znalosťami Marína statočne viedla mladý a nedostatočne vzdelaný súbor k zrodu nového umeleckého útvaru Srbského národného divadla. Od prvého dátumu, 25. mája 1950, a prvého predstavenia (*Šeherezáda*, Nikolaja Rimského Korsakova), až po oslavný Heroldov balet *Márna opatrnosť* (*Vragolan-ka / La fille mal gardée*) ubešli dlhé roky učenia a osvojovania si ruskej tanečnickej gramotnosti. Hneď na začiatku na tú cestu upozornila nezabudnuteľná Marina Olenina. Dala smernice a položila základy pre ďalší rozvoj nášho baletu.

Začiatok slávnostného roka bol v znamení štyroch Galakonzertov: sólových partov, duetov a častí predstavení. Ich obsah poukázal na repertoárovú rôznorodosť a vysoký stupeň umeleckej vyspelosti novosadského Baletu. Prvá sólistka Ana Đurićová tak predviedla legendárne dielo Camille Saint-Saens *Umierajúca labuť* s umeleckou osobitosťou a skutočným zmyslom pre obsah úlohy. Cigánskym sólom z baletu *Don Quijote* Ludwiga Minkusa a valčíkom z baletu *Chopinijana* Frederika Chopina ukázal Toma Križnar novú tanečnickú kvalitu. Variáciu Mercedes z baletu *Don Quijote*, hravo, šarmantne a charakterovo odtieňovo odlišnú stvárnila Katarina Kljajićová. Už preslávenou úlohou Gréka Zorbu z rovnomenného

baletu Mikisa Teodorakisa, prvý sólista Baletu Andrej Kolčeriu rozdával zadost'učinenie divákovi, ktorí ho sprevádzali zaslúženým potleskom. S *modrým vtáčikom* z baletu *Spiaca krásavica* Piotra Iljiča Čajkovského nás Milan Ivan opäť ohromil vysokými a vznášajúcimi sa skokmi.

Súčasťou sviatočného obdobia bol aj balet *Dáma s kaméliami* v choreografii Krunislava Simića. Verdiho jednoduchá, dojemná a vášnivá hudba a príbeh dramatickej lásky Margerity a Armanda opäť potvrdili hodnoty tohto diela. Choreografický rukopis baletu zároveň pripomenul významný prínos choreografa Simića srbskej baletnej scény.

Koniec veľkej slávnosti poznačený bol baletom *Giselle* Adolfa Adama. Toto dielo má v dejinách dedičstva klasického baletu viacero významov. Zdá sa, že bolo zvolené so zámerom, aby baletný súbor prejavil úctu ku *Giselle* a jej trvalej hodnote a zároveň ukázal na umeleckú pripravenosť zahrat' toto majstrovské dielo.

Všetci vieme, že v roku, v ktorom boli predvedené Galakonzerty, *Dáma s kaméliami*, *Giselle* a *Madame Butterfly*, pandémie koronavírusu tu vôkol nás, hľadala svoje obeť a spôsobovala veľké utrpenie. Preto sme hrdí, že mladí ľudia, členovia Baletu Srbského národného divadla, prekonalí strach a odovzdali sa svojmu umeniu, na radosť svojho verného publika.

Ksenija Dinjaški

БАЛЕТСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ПРЕМИЕРА МАДАМ БАТЕРФЛАЙ

У сотрудніцтве СНТ-а зоз Европским балетом зоз Санкт Пелтену (Австрия) витворени проект — балетска премиера *Мадам Батерфлай*, потримана з боку значнейших културних и владових институцийох, як и Фондації „Нови Сад 2021 — Европска престолніца култури”. *Мадам Батерфлай* достала

отворену можливість госцования по європских театралних сценох. Приповедка о трагічней любови Японки Чо-чо-сан, од самого єй наставаня, та шицко по нешкайши дзень, була тема творительох оперских, драмских, филмских, балетских и других уметніцких ділох.

Новосадски балет *Мадам Батерфлай* діло професора Петера Броєна (Нємецка), бавяча-гвизди медзнародней балетскей сцени, и кореографа зоз завидним числом од 56 цаловечарших балетох. Капитал здобути з таким змістово професийним животом, резултовал зоз високима вредносцама у його остатнім балетским вечару зоз новосадским Балетом.

Кореография Петера Броєна у сущности класичне балетске писмо, але єй рижнородно сучасни рух примарни танєчни знак. Же би цо глібше предар до душох подобох Пучинийовой опери, и же би цо яснєйше приказал культурологийну розличносц Япону и Америки, кореограф преплстал стили и виберал крочаї и музику за цо яснєйше розуменє його приповедки. Не становяци ше, професор Броєр тиж бул и режисер, а потим и автор либрета, дал идейни ришеня за сценографию и костюм, а дизайновал и шветло и звук, у сотрудніцтве зоз технічним тимом СНТ-а.

На премиєри *Мадам Баретфлай*, 14. мая у СНТ-у, водзаци улоги Чо-чо-сан и Поручніка Пинкертона бавели примабалерина Ана Дюрич и солиста Самюел Бишоп. Обидвойо танєчніки новосадского балету потвердзели своєю уж познати и доказани танєчни вредносци. Драгоцене, з тей нагоди, було їх сотрудніцтво у будованю медзлюдских одношеньох. А любовне бавенє у дуєту, на концу першей дії, видзело ше як манде ремек-діло: страсне бавенє солистох, адекватне кореографийне писмо и одлична Пучинийова музика охабели упечаток найемотивнєйшого сегменту представи.

Други премиєрни вечар шветочним справели госци, перши балетанє Европа балету, Ничика Шибата и Флориян Кадор. „Було цикаве и драгоцене искусствє видзиц же як двойо бавячох подполно иншак доживює исту подобу”. Тота кадорова виява наисце означела бавенє госцюющих уметнікох. Їх

квалитетни наступ и його технічна, глумецка и емотивна рижнородносц у одношеню на бавенє новосадскей пари, бешедує о невивежносци уметніцкого индивидуализму хтори збогацел представу и патрачом оможлівел возбудзуюце театралне дожице.

Шлїдом вельких вредносцох, скорей шицких видвоїме, першого балетана Балету Андрея Колчериуа. Тот виразни класичар бавел улогу Оца Чо-Чо-Сан необчековано уметніцки узрето, зоз стилем хтори не було нагоди (як и остаток ансамблу) скорей стретнуц на нашей балетскей сцени. Андрейово нове бавенє указує же би особена стилска рижнородносц репертоарней политики балетского ансамблу дала нагоду бавячом же би нам одкривали своєю, до теди, недобавени танци. Катарина Кляїч була приємна у улоги Кейт. Розбавена, зводліва и з любову обнята, задоволєла вимаганя улоги америцкей супруги. Маяра Висозо, на другей премиєри, у истей улоги, була блїзко квалитетом Катаринового бавеня.

Зоз професийну одвичательносцу и особними танєчними и уметніцкими можлівосцама, бавели: Лана Стоянович, и Катарина Зец (Сузуки), Давид Груосо (Шарплес), Дюлио Милите и Доминик Вайда (Горо), Милан Иван (Бонзо), Александер Бечварди и Наоюки Ацуми (Ямадори) и Тома Крижнар (Оец).

Не було лєгко прилапиц нове бавенє и з целом и з душу. Воно провоковало бавячох незвикнутих на цошка „таке сучасне”, вимагаючи интєзивну и сконцєтровану виглєдовацку роботу. Ту новосадски ансамбл указал совисну зацикавеносц, та свидомо и дисциплиновано дал своєю уметніцке доприношенє. Заш лєм у представох хтори зме видзели, остало бавячом и їх педагогом же би, у часох хтори приходза, усовершєли нове бавенє и прилапели го у цалосци.

За конєц, остали питаня, же чи новосадскей *Мадам Батерфлай* високо квалитетне європске сучасне бавенє пове „гей”, и чи публику емотивно дотхнє робота творительох интернационального сходу уметнікох, хтори, на чолє зоз професором Броєром, створели діло „о животу, о людских эмоцияох и о шмерци”.

ЮБИЛЕЙ ПОД ЧАС КОРОНИ

Тота, 2020/21. представля юбилейну 160. сезону Сербского народного театру, и 70. рок иснованя новосадского Балету. Давного 8. марца 1950. року, на гайзибанскей станіци Нового Саду допутовало коло трицец бавячох зоз розформованого фолклорного ансамблю Дома Югославянскей народней армії зоз Београду. На чолє тей доселеней уметніцкей труппи була російска балерина Марина Оленіна, перша педагогиня и кореографка новосадского Балету. Зоз виніймову енергію и вельким знаньом, Марина шмело одведла млади и недосц школовани ансамбл до подвигу народзєня новей уметніцкей єдинки Сербского народного театру. Од першого датуму, 25. мая 1950, и першей представи (*Шехерезада* Николая Римского Корсакова), та по славеніцки балет Геролдовей *Франтовніци*, прешли длуги роки ученя и звладованя російскей танєчней писменосци. На тоту драгу унапрямела, на самим початку, Марина Оленіна хтору не мож забуц. Вона дала напрямки и поставела фундаменти гу дальшому розвою нашого Балету.

Початок славеніцкого року означели виводзєня штирох Гала концертох: солистични партії, дуети и часци представох. Їх змист приказал репертоарну рижнородносц и високи ступєнь уметніцкей узретосци новосадского Балету. Так перша балерина Ана Дюрїч виведла легендарне діло *Умеряюци лебед* Камия Сен-Санса, з уметніцку индивидуалносцу и реалним чувством за змистовосц улоги. З Циганским солом зоз балету *Дон Кихот* Лудвига Минкуса и валцером зоз балету *Шопенияна* Фредерика Шопена, Тома Крижнар указал нови танєчни квалитет. Варіяцію Мерседес зоз балету *Дон Кихот*, розбавено, шармантно и у гарактеру виниянсовано виведла Катарина Кляїч. Зоз преславену улогу Грека Зорби зоз истоменого балету Микиса Теодоракиса, перши балетан Балету Андрей Колчерий дал задовољство патрачом хтори го попровадзєли зоз заслуженим аплавзом. З *Белаву птицу* зоз балету *Успана красавица* Петра Илича Чайковского, Милан Иван нас одушевєл зоз своїма високима и лебедовима скоками.

Шветочна сезона на репертоару мала и балет *Панї зоз камелиями* у кореографії Крунислава Симица. Єдноставна, чувствительна и страсна Вердиїова музика и приповедка о драматичней любови Маргарити и Армана и з тей нагоди потвердзєли вредносц того діла.

Источашне нас кореографски рукопис балета здогаднул на значне доприношенє кореографа Симица сербскей балетскей сцени.

Конєц велькей преслави означени зоз балетом *Жизела* Адолфа Адама. Тото діло ма вецейністе значанє у исторії класичного балетского наслідства. Видзи ше як кед би було вибранє з намиру же би балетски ансамбл указал почитованє *Жизели* и єї непреходней вредносци, та же источашне укаже свою порихтаносц же би одбавєли тото ремек-діло.

Шицки знаме же у року у хторим бавени Гала концерти, *Панї зоз камелиями*, *Жизела* и стваряна *Мадам Батерфлай*, пановала пандемия вирусу Корона хтори бул ту, коло нас, гледаючи своей жертви и виволуюци вельке церпенє. Прето зме пишни же млади людзе, члени Балетского Сербского театру, звладали страх и придали ше своей уметносци, на радосц їх вирней публики.

Ксенія Диняшки

SCENA DE BALET A TEATRULUI VOIVODINEAN

PREMIERĂ MADAME BUTTERFLY

Drept rezultat al colaborării între Teatrul Național Sârb și Baletul Sf. Pölten (Austria) este proiectul – premieră, baletul Madame Butterfly, susținut de importante instituții culturale și guvernamentale, precum și de Fundația „Novi Sad 2021 – Capitală Europeană a Culturii”.

Pieseii *Madame Butterfly* i s-a oferit oportunitatea de a se prezenta pe scenele europene de teatru.

Povestea despre dragostea tragică a unei japonezei Cio-Cio-San, încă de la apariția ei până astăzi, a fost subiectul creatorilor de operă, dramă, film, balet și alte opere de artă.

Piesa de balet din Novi Sad *Madame Butterfly* este opera profesorului Peter Broyer (Germania), cunoscut pe scena internațională de balet și coregraf cu un număr de baleturi de lungă durată de invidiat, în număr de 56. Capitalul dobândit într-o viață profesională atât de semnificativă, a dus la valori ridicate în ultima sa seară de balet cu Baletul din Novi Sad.

Coregrafia lui Peter Broyer are la bază un scenariu de balet clasic, dar mișcarea sa contemporană diversă este caracteristica principală a dansului. Pentru a pătrunde cât mai adânc în sufletele personajelor operei lui Puccini, și pentru a arăta cât mai clar diferențele culturale dintre Japonia și America, coregraful a împletit stiluri și a ales pași și muzica pentru o înțelegere mai clară a subiectului. Fără să se oprească, profesorul Broyer a fost și regizor și apoi autorul libretului, a dat soluții conceptuale pentru scenografie și costum și a proiectat lumina și sunetul, în colaborare cu echipa tehnică a Teatrului Național Sârb.

La premiera *Madame Butterfly*, care s-a desfășurat pe 14 mai la Teatrul Național Sârb, rolurile principale ale lui Cio-Cio-San și al locotenentului Pinkerton au fost interpretate de prima balerina Ana Đurić și solistul Samuel Bishop. Ambii jucători ai Baletului Novi Sad și-au confirmat performanțele deja cunoscute și dovedite. De data aceasta, buna lor cooperare în construirea relațiilor reciproce a fost prețioasă. Iar jocul amoroș în duet, la finalul primului act, părea o mică capodopera: jocul pasionat al soliștilor, scrierea coregrafică adecvată și muzica minunată a lui Puccini au lăsat impresia celui mai emoționant segment al piesei.

A doua seară de premieră a fost făcută solemnă de invitații, campionii Baletului European, Ničika Šibata și Florian Kador. „A fost o experiență interesantă și valoroasă să vezi doi jucători experimentând același personaj complet diferit.” Această declarație a lui

Kador a marcat cu adevărat jocul artiștilor invitați. Performanța lor de calitate și diversitatea tehnică, actoricească și emoțională în raport cu piesa cuplului din Novi Sad, vorbește despre inevitabilitatea individualismului artistic, care a îmbogățit piesa și a oferit publicului o experiență teatrală incitantă.

Dacă mergem mai departe pe urmele valorilor înalte, îl vom evidenția pe campionul Baletului, Andrei Colceriu. Acest clasicist expresiv a jucat rolul tatălui lui Cio-Cio-San neașteptat de matur artistic, stil pe care nu avusese niciodată ocazia (ca restul ansamblului) să-l întâlnească până acum pe scena noastră de balet. Noua piesă a lui Andrei indică faptul că mai ales diversitatea stilistică a politicii de repertoriu a ansamblului de balet le-a oferit jucătorilor șansa de a-și dezvălui performanțele lor necunoscute. Katarina Kljajić în rolul lui Kate a fost simpatică. Jucăușă, seducătoare și obsedată de dragoste, ea a îndeplinit prin cerințele impuse rolul de soție americană. Maja-ra Vișozo, care a jucat la a doua premieră același rol, a fost aproape de calitățile jocului Katarinei.

Cu o responsabilitate profesională și abilități personale artistice și dansatoare, au jucat și: Lana Stojanović și Katarina Zec (Suzuki), David Gruoso (Sharpless), Giulio Milite și Dominik Vajda (Goro), Milan Ivan (Bonzo), Aleksandar Bečvardi și Naojuki Acumi (Yamadori) și Toma Križnar (Tatăl).

Nu a fost ușor să accepti noul joc atât cu trupul, cât și cu sufletul. A provocat jucătorii neobișnuiți cu „ceva atât de modern”, cerând muncă de cercetare intensă și concentrată. Aici, ansamblul din Novi Sad a manifestat un interes entuziast, așa că și-a dat conștient și disciplinat contribuția lui artistică. Totuși, în piesele pe care le-am văzut, rămâne în sarcina jucătorilor și a pedagogilor lor ca, în timpul viitor, să perfecționeze noul joc și să-l adopte complet.

La final, au rămas întrebările dacă jocul contemporan european de înaltă calitate îi va spune „da” lui *Madame Butterfly* din Novi Sad și dacă publicul va fi emoționat de munca creatorilor grupului internațional de artiști care, condus de profesorul

Broyer, a creat o operă „despre viață, emoțiile umane și despre moarte”

JUBILEU ÎN TIMPUL CORONII

Anul 2020/21 reprezintă cel de-al 160-lea sezon jubiliar al Teatrului Național Sârbesc și cea de-a 70-a aniversare a Baletului din Novi Sad. Pe 8 martie 1950, aproximativ treizeci de jucători din ansamblul folcloric desființat al Casei Armatei Populare Iugoslave din Belgrad au ajuns la gara din Novi Sad. În fruntea acestei trupe artistice imigrante s-a aflat balerina rusă Marina Olenjina, primul pedagog și coregraf al Baletului din Novi Sad. Cu o energie excepțională și cunoștințe mari, Marina a condus cu curaj un ansamblu tânăr și insuficient de înșcolat în faptul de a da naștere unei noi unități artistice a Teatrului Național Sârbesc.

De la prima zi, 25 mai 1950, și de la primul spectacol (*Sheherazade* a lui Nikolai Rimsky Korsakov) până la baletul *Fata rău crescută* a lui Herold, au trecut mulți ani de învățare și stăpânire a alfabetizării dansului rusesc. Încă de la început, Marina Olenjina s-a îndreptat spre această cale. Ea a dat liniile directe și a pus bazele dezvoltării în continuare a Baletului nostru.

Începutul anului festiv a fost marcat de prezentarea a patru concerte de gală: părți solo, duete și părți de spectacole. Conținutul lor a arătat diversitatea repertoriului și un grad ridicat de maturitate artistică a Baletului din Novi Sad. Astfel, campioana baletului, Ana Đurić, a interpretat legendara operă *Lebede muritoare* de Camille Saint-Saens, cu individualitate artistică și cu un real simț al conținutului rolului. Cu soloul țigănesc din baletul *Don Quijote* de Ludwig Minkus și valsul din baletul *Chopiniana* de Frederic Chopin, Toma Križnar a arătat o nouă calitate de joc. Katarina Kljajić a interpretat o variație a lui Mercedes din baletul *Don Quijote*, jucăușă, fermecătoare și nuanțată în caracter. Cu rolul deja sărbătorit al grecului Zorba din baletul cu același nume de Mikis Teodorakis, balerinul Andrej Colceriu, a dat satisfacții spectatorilor care l-au însoțit cu aplauze binemeri-

tate. Milan Ivan ne-a uimit din nou cu săriturile sale înalte și plutitoare cu *Pasărea albastră* din baletul *Frumoasa adormită* a lui Piotr Ilici Ceaikovski.

Sezonul sărbătorilor a inclus și baletul *Dama cu camelii*, în coregrafia lui Krunoslav Simić. Muzica simplă, emoționantă și pasională a lui Verdi și povestea dragostei dramatice a Margaritei și Armand au confirmat încă o dată valorile acestei lucrări. Totodată, manuscrisul coregrafic al baletului ne-a amintit de contribuția semnificativă a coregrafului Simić la scena baletului sârbesc.

Sfârșitul marii sărbători este marcat de baletul *Giselle* de Adolf Adam. Această lucrare are multiple semnificații în istoria moștenirii baletului clasic. Se pare că a fost aleasă cu intenția ca ansamblul de balet să arate respect față de *Giselle* și de valoarea ei atemporală și, în același timp, să arate pregătirea lui artistică de a interpreta această capodopera.

Știm cu toții că în anul în care s-au jucat Concertele de gală, *Dama cu camelii*, *Giselle* și *Madame Butterfly*, pandemia de virus Coroana a colindat în jurul nostru, căutându-și victimele și provocând mari suferințe. De aceea suntem mândri că tinerii, membri ai Baletului Teatrului Național Sârbesc, și-au învins frica și s-au predat artei lor, spre bucuria publicului lor fidel.

Ksenija Dinjaški

позоришта • ансамбли • репертоари

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 6621411
www.snp.org.rs
e-mail: uprava@snp.org.rs

УПРАВА¹

Дан позоришта: 28. март
Управник: Зоран Ђерић (1960, 34, 4)
Координаторка организације програма – секретарка: Слободанка Красић (1968, 29, 27)
Координаторка организације програма – планирање: Александра Максимовић (1971, 27, 24)
Организаторка културних активности – организатор протокола: Биљана Милорадов (1963, 34, 34)
Саветница за ЕУ програме и фондове: Сенка Петровић (1981, 10, 2; на одређено)

ДРАМА

Тел: 021 523 752
e-mail: drama@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Милован Филиповић (1975, 23, 23)
Извршна директорка: Љубинка Гвозденовић (1962, 31, 31)
Драматуршкиња/Сценаристкиња: Николина Ђукановић (1988, 5, 5)

Редитељ Дrame: Предраг Штрбац (1970, 20, 18)
Продуценткиња у уметности и медијима: Елизабета Фабри (1983, 11, 11)
Организаторке општих послова–координаторке: Тања Бешењи (1971, 18, 1), Вања Пећинар (1989, 0, 0, на одређено)

Глумице: Јелена Антонијевић (1965, 31, 31), Јована Балашевић (1980, 12, 12), Лена Богдановић (1974, 23, 23, до јуна 2021), Драгиња Вогањац (1967, 30, 30), Милица Грујичић (1983, 10, 10), Соња Дамјановић (1974, 3, 3), Гордана Ђурђевић Димић (1961, 35, 35), Соња Исаиловић (1993, 2, 2, на одређено), Гордана Јошић (1963, 33, 31), Гордана Каменаровић (1958, 37, 37), Ивана Крстић (1960, 36, 36), Алиса Лацко (1988, 4, 4), Тијана Максимовић Бошњак (1961, 35, 35), Тијана Марковић (1986, 2, 2, на неодређено од јануара 2021), Марија Меденица (1981, 11, 11), Сања Микитишин (1973, 22, 21), Тијана Милованов (1982, 3, 0, на одређено од јануара 2021), Јована Мишковић (1982, 13, 13), Вишња Обрадовић (1982, 11, 10), Тања Пјевац (1980, 3, 3), Александра Плескоњић Илић (1955, 40, 40, до новембра 2020, пензија), Нина Пророчић Рукавина (1990, 5, 5), Сања Ристић Крајнов (1978, 16, 16), Миа Симоновић (1992, 2, 2), Оливера Стаменковић (1965, 32, 32), Лидија Стевановић (1958, 34, 33), Јована Стипић (1977, 21, 21), Звјездана Томашевић Јосифов (1958, 33, 31)

¹ Године стажа обрачунате су до 31. децембра 2020.

Глумци: Зоран Богданов (1957, 39, 39), Страхиња Бојовић (1977, 20, 13), Душан Вукашиновић (1992, 1, 1), Александар Гајин (1965, 32, 32), Аљоша Ђидић (1995, 0, 0, на одређено од јануара 2021), Григорије Јакишић (1994, 4, 4), Душан Јакишић (1959, 34, 29), Бранислав Јерковић (1982, 13, 0, на неодређено од јануара 2021), Милорад Капор (1971, 18, 18), Милан Ковачевић (1972, 10, 10), Драган Којић (1972, 24, 24), Југослав Крајнов (1973, 23, 23), Игор Павловић (1976, 18, 18), Ненад Пећинар (1970, 25, 25), Драгомир Пешић (1957, 39, 39), Вукашин Ранђеловић (1992, 3, 3), Јован Ристовски (1956, 44, 43, до августа 2021, пензија), Марко Савић (1984, 10, 10), Небојша Савић (1974, 14, 14), Марко Савковић (1988, 1, 1), Мирослав Фабри (1958, 36, 36), Милован Филиповић (1975, 23, 23), Иван Церовић (1972, 3, 3), Радоје Чупић (1958, 35, 35)

ОПЕРА

Тел: 021 6612 582; 021 6616 669

e-mail: opera@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Александар Станков (1976, 18, 18)

Диригенти: Микица Јевтић (1977, 15, 10), Александар Којић (1984, 13, 9)

Диригентница – шефица Хора: Весна Кесић Крсмановић (1961, 35, 32)

Извршни директор: Ладо Леш (1970, 31, 16)

Координаторка организације програма – секретарка: Емилија Билић (1959, 37, 36)

Редитељка опере – асистент: Катарина Матеовић Тасић (1964, 29, 29)

Корепетиторка: Данијела Ходоба Леш (1968, 24, 21)

ВОКАЛНИ СОЛИСТИ

Сопрани: Свитлана Декар (1964, 22, 22), Данијела Јовановић (1972, 29, 25), Валентина Миленковић (1965, 38, 32), Дарија Олајош Чизмић (1977, 24, 24), Лаура Павловић (1973, 31, 31), Верица Пејић (1979, 2, 2), Наташа Тасић Кнежевић (1977, 13, 3), Марија Цвијић (1986, 8, 8)

Меџосопрани: Јелена Кончар (1978, 24, 21), Мариана Павловић Бараћ (1961, 44, 44), Вишња Радосав (1986, 5, 3), Виолета Срећковић (1965, 39, 35)

Тенори: Игор Ксионжик (1963, 38, 38), Саша Петровић (1972, 25, 22), Бранислав Цвијић (1977, 18, 18), Саша Штулић (1972, 26, 26)

Баритони: Жељко Р. Андрић (1984, 17, 14), Небојша Бабић (1980, 19, 14), Васа Стајкић (1978, 23, 23), Бранислав Станков (1981, 10, 8)

Бас: Горан Крнета (1972, 28, 17)

ЧЛАНОВИ ХОРА

I сопрани: Марија Брајковић (1960, 40, 40, до априла 2021, пензија), Весна Варагић (1974, 26, 26), Марија Војводић (1961, 39, 39), Милица Досковић (1970, 31, 31), Маја Дракић (1967, 22, 22), Етел Кочи (1958, 39, 36), Јасна Миливојевић (1966, 35, 35), Марија Митић Васић (на одређено), Рената Старовић Петошевић (1967, 20, 19)

II сопрани: Јелена Веселиновић (1960, 36, 34), Драгана Вулић (1974, 26, 26), Сања Зеремски (1982, 19, 19), Душанка Јованов (1976, 17, 17), Сандра Кленовшек (1972, 29, 29), Свјетлана Машић (1966, 30, 30), Валерија Нађ (1959, 35, 34), Јелена Рудић (1980, 8, 8), Јелена Станков (1982, 19, 19), Неда Субић (1975, 24, 24), Татјана Теодоровић (1964, 35, 35)

I алтови: Александра Андрић (1981, 19, 19), Маја Андрић (на одређено, до јуна 2021, на неодређено од августа 2021), Милица Вујић Рошу (1957, 39, 39), Јасна Каstell (1968, 29, 17), Светлана Милићев (1980, 18, 18), Хелена Петрин (1971, 24, 24), Марија Словић (1965, 31, 31), Нора Чонкић Петровић (1967, 36, 36)

II алтови: Данка Адамов (1981, 18, 18), Дина Ђокић (1988, 12, 12, до августа 2021, преминула), Ингрид Ирмењи (1973, 23, 23), Марта Јакобац Морар (1965, 34, 34), Драгана Келер (1980, 20, 19), Невена Рељин (на одређено, од новембра 2020), Софија Станић (1980, 19, 19), Звездана Терзић (1960, 31, 31)

I тенори: Жељко Андрић (1965, 32, 15), Бојан Здравих (1976, 13, 13), Душан Миланов (1968, 29, 29), Чедомир Радловачки (1971, 29, 17), Милош Ристић (1956, 41, 41, до јуна 2021, пензија), Марко Скенцић (1978, 18, 18), Горан Станић (1978, 18, 18), Александар Толимир (1969, 22, 17)

II тенори: Ђорђе Кечи (1956, 41, 41, до марта 2021, пензија), Војислав Малешев (1975, 23, 23), Јован Пејић (1980, 16, 16), Миодраг Спасић (на одређено), Атила Тот (1966, 33, 28), Зоран Шандоров (1975, 15, 13)
Баритони: Драган Ђурин (1959, 39, 23), Чаба Киш (1978, 18, 18), Стеван Николић (1980, 13, 13), Бранко Рошу (1961, 34, 30), Драган Стајић (1962, 34, 30), Владимир Стојковић (1964, 30, 30), Горан Таировић (1973, 17, 17), Предраг Шепељ (1976, 18, 18)
Басови: Александар Бахун (1975, 16, 16), Милорад Грубор (1977, 18, 18), Владимир Зорјан (1978, 11, 10), Војо Јосимов (1955, 41, 40, до септембра 2020, пензија), Пантелија Миливојевић (1962, 37, 29), Младен Николић (1976, 17, 17), Синиша Пејаков (1957, 31, 30), Небојша Шогоровић (1962, 33, 29)

ЧЛАНОВИ ОРКЕСТРА

Концертмајстори: Владимир Ђуковић (1976, 16, 16), Сергеј Шаповалов (1971, 15, 15)
I виолине: Душан Бирач (1983, 13, 13), Нина Бирач (на одређено), Бојан Глушица (1977, 9, 9), Марта Драгаш (1984, 12, 12), Норберт Курунци (на одређено), Ана Миланов (1976, 24, 24), Драгана Милошевић (1983, 6, 6), Роберт Херценбергер (1962, 35, 35), Марина Цветковић (1987, 9, 9), Владимир Шару (1984, 13, 13)
Вође II виолина: Јованка Мазалица (1975, 21, 16), Емир Мемедовски (1978, 16, 16)
II виолине: Марин Бугар (1988, 9, 9), Петар Ивковић (1968, 25, 17), Марица Митровић (1980, 16, 16), Милена Спасић (1987, 9, 9), Александар Узелац (1981, 19, 19)
Вође виола: Јожеф Бисак (1984, 13, 13), Борут Павлич (1980, 10, 8)
Виола: Михаило Колесар (1967, 30, 30), Роберт Нађ (1979, 19, 19), Радојка Пејаков (1972, 26, 26)
Вође виолончела: Кристина Сабо Токоди (1982, 13, 13), Ибоља Фараго (1966, 33, 33)
Виолончело: Невена Влаовић (на одређено, од септембра 2020), Дамир Налић (1975, 16, 16), Теодора Николић (1984, 9, 9), Милица Свирац (1985, 13, 13), Наташа Чубрило (1975, 26, 26)
Вође контрабаса: Синиша Мазалица (1976, 20, 17), Милан Миланов (1989, 5, 4)

Контрабасови: Владимир Лазовић (1967, 18, 18), Оливера Милушић Налић (1975, 26, 26)
Харфа: Ивана Павловић (1978, 20, 13)
I флауте: Бранкица Ђукић Јатић (1968, 31, 31), Саша Стевановић (1961, 34, 34)
II флаута: Сандра Катић (1973, 23, 23)
III флаута: Марија Васић (1978, 16, 16)
I обоје: Вероника Антуновић Марић (1975, 20, 20), Вера Драгаш (1972, 24, 24)
II обоа: Драго Јелавић (1956, 38, 38, до јула 2021, пензија)
II обоа, енглески рог: Ива Стилиновић Гардиновачки (1983, 5, 5)
I кларинети: Рудолф Балаж (1962, 35, 35), Роберт Борбељ (1977, 19, 19)
III кларинет: Саша Милосављевић (1965, 33, 25)
I фаготи: Немања Михаиловић (1985, 12, 12), Саша Панић (1967, 28, 28)
II фагот: Елеонора Стипић (на одређено, од септембра 2020)
I хорна: Јелена Гусић (1978, 18, 18)
II хорна: Слађана Грлић (1968, 32, 32)
III хорна: Јелена Војводић (1987, 2, 2, до августа 2021)
IV хорна: Стеван Бибер (1980, 15, 15)
I тромбони: Стеван Драгаш (1972, 27, 27), Никола Миланов (1986, 13, 13)
I труба: Слободан Драгаш (1975, 21, 19)
II труба: Исидор Бобинец (1987, 8, 8)
III труба: Лордан Скендеровић (1976, 19, 19)
Туба: Благоје Гагић (1988, 6, 4)
Тимпани: Иван Бурка (1979, 13, 13), Милица Грубишић (1982, 13, 11)
Удараљке: Золтан Вегше (1976, 23, 20), Јелена Рашковић (1982, 13, 13)

БАЛЕТ

Тел: 021 422 757
e-mail: balet@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Тони Ранђеловић (1966, 47, 47)
Секретарка ансамбла уметничке игре – Балета: Санела Миленовић (1976, 30, 30)
Кореограф: Драган Јеринкић (1958, 26, 23)

Репетитор Балета: Борис Ладичорбић (1980, 15, 6)
Корепетитори Балета савремене и народне игре: Дејан Бркић (1974, 23, 9), Золтан Гајдош (1961, 36, 35),

Техничар за тонску и видео подршку играчких проба: Предраг Петрушевски (1978, 10, 10)

Организаторка пројекта програма: Љубица Шугић (1959, 31, 21)

Инструктор кондиционих вежби – масер играча: Горан Николајев (1974, 18, 12)

Прваци балета: Маја Грња (1972, 44, 42), Ана Ђурић (1991, 13, 13), Андреја Кулешевић (1978, 33, 33), Милан Лазић (1974, 38, 36), Оксана Сторожук (1970, 41, 41)

Солисти I категорије: Олга Аврамовић (1984, 19, 19, до марта 2021), Мирјана Дробац (1977, 33, 33), Катарина Кљајић (1993, 11, 11), Дуња Лепуша (1982, 28, 28), Маријана Ђурчија (1978, 33, 33); Милан Иван (1993, 10, 10)

Солисти II категорије: Олга Аврамовић (1984, 19, 19, од марта 2021), Соња Батић (1988, 18, 18), Весна Бркић (1973, 38, 38, до марта 2021), Верица Козарев Кларић (1979, 29, 29), Милена Кротић (1992, 8, 8), Сања Павић (1986, 20, 20), Теона Радановић (1988, 19, 19), Мина Радовић (1995, 7, 7, на одређено од маја 2021), Лана Стојановић (1994, 9, 9), Иванка Стојчевић (1971, 45, 45)

Солисти III категорије: Весна Бркић (1973, 38, 38, од марта 2021), Данијела Брадоњић (1983, 19, 19), Јелена Вукадиновић (1974, 42, 42), Бранка Глигорић (1965, 51, 51), Јелена Марковић (1980, 29, 29), Бојана Митић (1984, 25, 25), Татјана Ненадовић (1968, 48, 42), Јелена Николић (1993, 4, 4, до марта 2021), Надежда Салак (1979, 32, 32), Љубица Селаковић Бандић (1978, 32, 32), Џана Чурчић (1962, 52, 51), Иван Ђерковић (1978, 25, 25), Ранко Лазић (1976, 33, 33), Бојан Раднов (1987, 16, 16)

Ансамбл: Биљана Бабијановић (1969, 47, 43), Милана Балаж (1978, 31, 31), Весна Бишоп (1983, 25, 25), Маријета Вираг (1967, 50, 50), Соња Гаврилов (1988, 11, 11), Зорана Димитријевић (1977, 35,

35), Марија Јанковић (1984, 22, 22), Љиљана Јокановић (1978, 33, 33), Весна Ковач (1977, 35, 35), Маја Кувелић (1983, 26, 26), Бојана Матић (1983, 25, 25), Ирена Месарош (1978, 33, 33), Ивана Нанић Сувачаревић (1977, 35, 35), Радмила Несторовић (1966, 40, 31), Ивана Оршолић (1974, 38, 38), Јована Пауновић (1993, 7, 7), Ивана Прибић (1977, 35, 35), Момчило Ненадовић (1961, 48, 41), Зоран Трифуновић (1992, 5, 4)

ИГРАЧИ ЗАПОСЛЕНИ НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ И ПО ИНТЕРПРЕТАТОРСКОМ УГОВОРУ

Домаћи играчи:

Дејана Бајић, Олга Врбашки, Јелена Дангузов, Татјана Димовић, Катарина Зеџ, Настасја Иветић, Милица Јелић, Миња Јокановић, Весна Огњанов, Рајна Ремовић, Хана Салак, Милана Самарџић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић; Александар Бечварди, Самјуел Бишоп (солиста I), Давид Груосо (солиста II), Марко Дубовац, Марко Иван, Андреј Колчериу* (првак), Тома Крижнар, Иван Салонски, Никола Стаменовић

Страни играчи:

Луиз Дикре, Ајака Саито; Наојуки Ацуми (солиста III), Ђулио Милите (солиста III)

ДРАМА

Премијере

Сцена „Пера Добриновић”

Том Стопард (Tom Stoppard)

РОЗЕНКРАНЦ И ГИЛДЕНСТЕРН СУ МРТВИ
(Rosencrantz & Guildenstern are dead)

Редитељ: Игор Павловић (мастер рад)

Композиторка: Ирена Поповић Драговић

Сценографи: Игор Павловић и Жељко Пишкорић

Костимографкиња: Сенка Раносављевић

Сценски покрет: Игор Грекса

Дизајн светла: Зденко Иван Медвеђ

Продуценткиња: Елизабета Фабри

Сарадници на тексту: Мина Петрић, Никола Ђоновић, Дивна Стојанов

Израда маски: Иван Киш

Играју: Александар Милковић (*Розенкранц*), Вукашин Ранђеловић (*Гилденстерн*), Александра Плескоњић Илић (*Први глумац*), Сања Микитишин (*Гертруда*), Јована Плескоњић Илић (*Офелија*), Александар Гајин (*Клаудије*), Игор Павловић (*Полоније*), Данило Миловановић (*Хамлет*) и Григорије Јакишић (*Алфред*)

4. септембра 2020.

6 представа (5 у кући, 1 на гостовању у Чортановцима)

459 гледалаца

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

БУРА

(The Tempest)

Редитељ: Кокан Младеновић

Адаптација: Кокан Младеновић и Светислав Јованов

Текст сонгова: Марко Шелић Марчело

Драматурзи: Светислав Јованов и Николина Ђукановић

Сценски покрет: Андреја Кулешевић

Сценографкиња: Марија Калабић

Костимографкиња: Марина Сремац

Композитор: Раде Склопић Рејд

Вокална композиторка: Невена Глибетић Ненси

Лектор: др Дејан Средојевић

Асистенткиња редитеља: Марија Ђајић

Асистенткиња драматурга: Мина Петрић

Реализација звучног објекта: Никола Мацура (део пројекта *Из буке у звук*)

Сарадница за музичко извођење на виолончелу: Милица Свирац

Сценске борбе: Ранко Ждрња

Музичари: Невена Глибетић Ненси и Раде Склопић Рејд

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват

Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац

Играју: Радоје Чупић (*Просперо*), Марко Шелић

Марчело (*Аријел*), Јелена Лончар* / Анђела Пећинар* (*Миранда*), Александар Сарапа* (*Фердинанд*), Александра Плескоњић (*Стела*), Ненад Пећинар (*Антонио*), Милован Филиповић (*Тринкуло*), Милан Ковачевић (*Калибан*), Југослав Крајнов (*Гонцало*), Игор Павловић (*Алонзо*), Душан Вукашиновић (*Себастијан*)

* Студенти Академије уметности у Новом Саду

Прва премијера: 29. октобра 2020.

Друга премијера: 30. октобра 2020.

8 представа

1411 гледалаца

Добрица Ђосић

ДЕОБЕ

Копродукција: Српско народно позориште, Нови Сад, Народна позориште Ниш, Народна позориште Приштина са седиштем у Грачаници

Редитељ: Југ Радивојевић

Драматизација: Спасоје Ж. Миловановић

Драматург: Божидар Кнежевић

Сценограф: Југ Радивојевић

Асистент сценографа: Данило Млађеновић

Костимографкиња: Татјана Радишић

Композитор: Александар Сребрић

Асистент редитеља и сценски покрет: Игор Дамњановић

Сценски говор: Радован Кнежевић

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват

Играју: Небојша Савић (*Урош Бабовић, сеоски газда*), Соња Дамјановић (*Вида, његова жена*), Милош Цветковић (*Милош, њихов син*), Вукашин Ранђеловић (*Вита, њихов слуга*), Милан Ковачевић (*Адам Катић, сеоски газда*), Григорије Јакишић (*Душан Катић, студент, његов син*), Игор Дамњановић (*Љубиша Дачић, њихов слуга*),

Страхиња Бојовић (*Доктор, грађански политичар*), Дејан Цицмиловић (*Коста Цветић, мајор*), Валентин Венцел (*Немачки официр*), Бојана Милановић (*Млада*)

Премијере: 16. марта 2021. у СНП-у, 9. априла 2021. у Нишу и 21. маја 2021. у Грачаници
13 представа (5 у кући, 8 на гостовању: Ниш (5), Грачаница, Београд, Нови Сад)
2037 гледалаца

Камерна сцена

Дејвид Глас (David Glass)
ПОВРАТАК

Копродукција са ансамблом Дејвида Гласа

Редитељ: Дејвид Глас (Велика Британија)
Играју: Алиса Лацко, Александра Пејић, Григорије Јакишић, Ена Ентина Гуцунски, Исидора Влчек, Тајана Матеша, Урош Младеновић и Олга Перовић

2. октобра 2020.
1 представа на гостовању у Новом Саду
60 гледалаца

Филип Грујић
ВЕЛИКА ДЕПРЕСИЈА
(праизведба комада оригиналног наслова *Вилица Ебена Бајерса*)

Копродукција са Центром за развој визуелне културе, Нови Сад

Редитељ: Марко Челебић (дипломска представа)
Сценски покрет: Андреја Кулешевић
Сценографкиња: Катарина Шијачић
Костимографкиња: Сташа Јамушаков
Композитор: Новак Ашковић
Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац
Играју: Бранислав Јерковић, Тијана Марковић, Аљоша Ђидић, Предраг Момчиловић, Страхиња Бојовић, Емилија Милосављевић, Уна Беић, Сара Симовић, Магдалена Мијатовић и Милена Даутовић

9. децембра 2020. (премијера затвореног типа)
13 представа (12 у кући, 1 на гостовању у Новом Саду)
665 гледалаца

Ђорђе Писарев
ВЕЛИКА ОЧЕКИВАЊА
(НОВОСАДСКИ ОМНИБУС)

Представа рађена у оквиру пројекта „Новосадски омнибус“, заједно са представама *Појачало и гитара* и *Граматика поремећаја*

Редитељ: Душан Мамула
Сценографкиња: Андреја Рондовић
Костимографкиња: Сенка Раносављевић
Асистенти сценографа: Ана Илић и Нада Даниловац
Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват
Играју: Александар Петковић, Вукашин Ранђеловић, Алиса Лацко, Милица Грујичић, Федор Ђоровић и Никола Давић

23. фебруара 2021.
3 представе
167 гледалаца

Милош Николић
**ОСАМНАЕСТ МАЧАКА
И ЛИМАР ХЕРМАН БРУМ**

Редитељ: Иван Церовић
Драматург: Божидар Кнежевић
Сценограф: Жељко Пишкорић
Костимографкиња: Станислава Јамушаков
Кореографкиња: Александра Пејић
Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац
Играју: Небојша Савић (*Херман Брум*), Љубиша Милишић (*Герхард Кесел*) и Сања Микитишин (*Ева Шулиц*)

23. априла 2021.
6 представа
285 гледалаца

Антон Павлович Чехов
(Антон Павлович Чехов)

ВИШЊИК

(Вишнёвый сад)

Преводилац: Кирил Тарановски
Редитељ: Радослав Миленковић
Сценографкиња: Владислава Канингтон
Костимографкиња: Ерика Јановић
Композиторка: Ивана Стефановић
Извођач, програмер и студијски реализатор: Драган Митрић

Драматуршкиња: Николина Ђукановић
Лектор: др Дејан Средојевић
Сценски покрет: Иста Степанов
Дизајнер светла: Марко Радановић
Асистенткиња сценографа: Надица Даниловац
Играју: Сања Ристић Крајнов (*Рањевска*, *Љубов Андрејевна*), Невена Неранчић (*Ања*, *њена кћи*), Соња Исаиловић (*Варја*, *њена подскојкиња*), Љубиша Милишић (*Гајев*, *Леонид Андрејевич*), Бранислав Јерковић (*Лопахин*, *Јермолај Алексејевич*), Југослав Крајнов (*Епиходов*, *Семјон Пантелејевич*), Аљоша Ђидић (*Трофимов*, *Петар Сергејевич*), Драгомир Пешић (*Фирс*, *лакеј*), Алиса Лацко (*Дуњаша*, *собарица*), Душан Вукашиновић (*Јаша*, *млади лакеј*) и Душан Јакишић (*Симеонов Пишчик*, *Борис Борисович*)

15. маја 2021.
5 представа
292 гледаоца

Обнове

Сцена „Пера Добриновић”

Ежен Јонеско (Eugène Ionesco)
ЂЕЛАВА ПЕВАЧИЦА
(La Cantatrice Chauve)
Копродукција: Српско народно позориште, Нови Сад и Magic Effect*, Нови Сад
*Промена копродуцента од маја 2021.
10. децембра 2009.
1 представа
126 гледалаца

Бранислав Нушић
ГОСПОЂА МИНИСТАРКА

Измена у улогама: (*Дара*) Јована Мишковић (1), Бојана Милановић (1), (*Анка*) Сања Ристић Крајнов, (*Риста Тодоровић*) Милорад Капор, (*Христина*) Јована Плескоњић (1), Вишња Обрадовић (1), (*Госпа Ната*) Тања Пјевац (1), Љубица Ракић (1), (*Тетка Панта*) Александра Плескоњић (1), Оливера Стаменковић (1)

24. јануара 2014.

2 представе
306 гледалаца

Дејан Дуковски
ДУХ КОЈИ ХОДА (ПРОМЕТЕЈЕВ ПУТ)

Копродукција са Центром за развој визуелне културе, Нови Сад
15. септембра 2015.
2 представе
95 гледалаца

Федерико Гарсија Лорка (Federico García Lorca)
КРВАВЕ СВАДБЕ

(Bodas de sangre)
Копродукција са Јавном установом „Град театар” Будва (Црна Гора)
Премијере: 18. септембра 2018, Нови Сад; 9. августа 2018, Будва
2 представе на гостовању у Будви (Црна Гора)
300 гледалаца

Ерленд Лу (Erlend Loe)

ДОПЛЕР

(Doppler)
Копродукција са Центром за развој визуелне културе, Нови Сад
25. октобра 2018.
3 представе
335 гледалаца

Артур Милер (Arthur Miller)

ВЕШТИЦЕ ИЗ САЛЕМА

(The Crucible (disambiguation))

Измена у улогама: (Ребека Нерс) Драгиња

Вогањац (1), Мирјана Гардиновачки (1).

9. новембра 2018.

2 представе

284 гледаоца

Жан-Батист Поклен Молијер

(Jean-Baptiste Poquelin Molière)

Ауторски пројекат Игора Вука Торбице

ТАРТИФ

(Le Tartuffe ou l'Imposteur)

Копродукција са Народним позориштем, Сомбор

(пројекат „Комично у класичном”)

Премијере: 8. фебруара 2019, Сомбор;

19. фебруара 2019, Нови Сад

11 представа (6 у кући, 5 на гостовању у Сомбору

(4) и Софији (Бугарска)

1747 гледалаца

Ана Ђорђевић

СМЕДЕРЕВО 1941.

Представа посвећена глумцима Српског народног позоришта настрадалим у смедеревској експлозији 5. јуна 1941. године

27. септембра 2019.

5 представа (2 у кући, 3 на гостовању у Смедереву, Новом Саду и Зајечару)

966 гледалаца

Иво Андрић – Никита Миливојевић

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

Копродукција са Народним позориштем, Сомбор

Измена у улогама: Небојша Савић (3) / Милан Ковачевић (1).

Премијере: 12. октобра 2019. (Нови Сад) и 16. октобра 2019. (Сомбор)

14 представа

3876 гледалаца

Камерна сцена

Ли Мекдугал (Lee Mac Dougall)

ЗДРАВ(о) ЖИВОТ(е)! / HIGHLIFE

(High Life)

9. фебруара 2013.

2 представе

92 гледаоца

Бранислав Нушић

АУТОБИОГРАФИЈА

10. октобра 2014.

1 представа на гостовању у Ивањици

100 гледалаца

Тијана Грумић

МОЋНИ РЕНЏЕРИ НЕ ПЛАЧУ

Копродукција са Стеријиним позорјем, Нови Сад

24. маја 2018.

2 представе

45 гледалаца

Фрања Петриновић

ГРАМАТИКА ПОРЕМЕЋАЈА

(НОВОСАДСКИ ОМНИБУС)

12. фебруара 2020.

5 представа (3 у кући, 2 на гостовању у Скопљу (Македонија) и Иригу)

186 гледалаца

Тијана Грумић

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?*

Копродукција: Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад

9. марта 2020.

20 представа (11* у кући, 9 на гостовању: Нови Сад (3), Крагујевац, Сомбор, Београд и Пожаревац, Бања Лука (Босна и Херцеговина) и Охрид (Македонија)),

2472 гледаоца

* Једна представа је играна без публике у сали, уживо ТВ пренос (РТС 3, РТС Планета и на линку студија Опере СНП-а)

Ансамбл Дrame Српског народног позоришта је у сезони 2020/21. одиграо 127 представа, од чега 94 у кући, и 33 на гостовању, пред 16.306 гледалаца, а гостовао је у Сомбору (5), Чортановцима, Нишу (5), Грачаници, Београду (2), Новом Саду (7), Пожаревцу, Смедереву, Зајечару, Иригу, Крагујевцу, затим у Бања Луци (Република Српска), Скопљу, Охриду (Македонија), Будви (Црна Гора) и Софији (Бугарска).

Учешћа Дrame на фестивалима и освојене награде:

РОЗЕНКРАНЦ И ГИЛДЕНСТЕРН СУ МРТВИ

7. Шекспирфест, Чортановци

ГРАМАТИКА ПОРЕМЕТАЈА

ИТФ СКУПИ 2020, Скопље

ДЕОБЕ

66. Стеријино позорје

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?

47. ИНФАНТ, Чешки магацин, Нови Сад

65. Стеријино позорје: Награда за најбољи сценски говор целом ансамблу, Награда новосадског листа „Дневник” БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ за улогу Џенис Џоплин, награда из Фонда „Дара Чаленић” БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ за улогу Џенис Џоплин, Награда публице за најбољу представу Позорја

15. Јоакимфест, Крагујевац: Специјална награда града Крагујевца БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ и СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин

28. и 29. „Позоришни маратон”, НП Сомбор

29. Београдски летњи фестивал БЕЛЕФ, Београд

23. Театар фест „Петар Кочић” 2021, Бања Лука: Проглашена за најбољу представу Фестивала, специјална награда за младе глумице БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ и СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин, Награда за најбољу режију СОЊИ ПЕТРОВИЋ, награда коју додељује Радио-телевизија Републике Српске „Корак у храброст 2021” СОЊИ ПЕТРОВИЋ за режију

61. фестивал „Охридско лето”, Охрид

3. Интернационални фестивал Виминацијум фест – „Митови стари и нови”, Виминацијум, Пожаре-

вац: Награда „Уздарје” за глумицу вечери БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ, за улогу Џенис Џоплин, Награда за најбољег глумца/глумицу БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ и СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин

СМЕДЕРЕВО 1941.

7. фестивал „Театар у тврђави”, Смедерево

65. Стеријино позорје: Награда за оригиналну сценску музику ДРАШКУ АЏИЋУ

29. фестивал „Дани Зорана Радмиловића”, Зајечар: Награда за најбољег глумца/глумицу „Зоранов брк” ТАЊИ ПЈЕВАЦ

ПОВРАТАК

65. Стеријино позорје

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

5. театарски фестивал „Позоришно пролеће”, Шабач: Награда за најбољу представу у целини и Награда „Љубиша Јовановић” МАРКУ МАРКОВИЋУ за најбољу мушку улогу

40. Борини позоришни дани, Врање

70. фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин (представа играна на матичној сцени): Награда за најбољу епизодну улогу МАРИЈИ МЕДЕНИЦИ за улогу Госпође Давил

ВЕЛИКА ДЕПРЕСИЈА

66. Стеријино позорје

ТАРТИФ

15. World Theatre in Sofia / Viafest, Софија (Бугарска)

КРВАВЕ СВАДБЕ

Будва Град театар, Будва

АУТОБИОГРАФИЈА

„Нушићијада 2021”, Ивањица

Награда Задужбине „Предраг Пеђа Томановић” за 2020. годину додељена је БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ и СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин у представи *Ко је убио Џенис Џоплин?* Тијане Грумић, у режији Соње Петровић

ОПЕРА

Премијере

ГАЛА КОНЦЕРТ

солиста Опере Народног позоришта из Београда и солиста и Оркестра Опере Српског народног позоришта у Новом Саду

Диригенти: Ана Зорана Брајовић (Београд), Александар Којић, Луис Горелик (Аргентина)

Програм: Ана Зорана Брајовић, диригенткиња: П. Чајковски, *Лабудово језеро*, Шпанска игра, Оркестар; Ђ. Верди, *Моћ судбине*, арија Леоноре «Расе, Расе», Марија Јелић; Александар Којић, диригент: Ж. Бизе, *Кармен*, арија Ескамиља „Votre toast”, Васа Стајкић; Ж. Бизе, *Кармен*, „Chanson boheme”, Јелена Кончар; Ш. Гуно, *Фауст*, серенада Мефистофела „Vous, qui faites l'endormie”, Небојша Бабић; Луис Горелик, диригент: Ђ. Верди, *Моћ судбине*, увертира, Оркестар; Ђ. Пучини, *Манон Леско*, арија Де Гријеа „Donna non vidi mai”, Дејан Максимовић; Ана Зорана Брајовић, диригенткиња: П. Маскањи: *Кавалерија рустикана*, Интермецо, Оркестар; Ф. Чилеа, *Адриана Лекуврер*, арија Адриане „Esso respiro”, Александра Стаменковић; Александар Којић, диригент: Ш. Гуно, *Фауст*, Валпургијска ноћ, одломци, Оркестар; Ђ. Верди, *Трубадур*, дует Леоноре и Луне, Верица Пејић и Васа Стајкић; Луис Горелик, диригент: Ђ. Пучини: *Тоска*, арија Тоске „Vissi d'arte”, Јасмина Трумбеташ; Ана Зорана Брајовић, диригенткиња: Ђ. Пучини, *Боеми*, финале I чина „O soave fanciulla”, Марија Јелић и Дејан Максимовић; Александар Којић, диригент: Ђ. Росини, *Италијанка у Алжиру*, дует Изабеле и Мустафе, Јелена Кончар и Небојша Бабић; Ф. Лехар, *Џудита*, арија Џудите „Meine Lippen”, Данијела Јовановић; Ј. Штраус, млађи: *Слепи миш*, увертира, Оркестар

28. августа 2020, Плато испред Српског народног позоришта

1 представа

400 гледалаца

Сцена „Јован Ђорђевић”

ПЕСМЕ СЛОБОДЕ

Концерт патриотских песама

Мушки хор Опере Српског народног позоришта и Мушки хор Епархије сремске „Свети Николај”, Сремски Карловци

Диригент: Јован Пејић

Програм: В. Барониан, *Востани Србије*; К. Берић, *Долине тутње*; (аранжман) Г. Максимовић, *Видовдан* – Бранислав Станков, баритон; Д. Јенко, *Хајд’ јунаци*; Б. Милосављевић, *Креће се лађа француска*; Краљ Никола I Петровић, *Онамо `намо* – Бранислав Станков, баритон; В. Шистек, *Ој, Србијо, мила мати*; [аранжман] Г. Максимовић, *Тамо далеко* – Бојан Здравих, тенор; В. Агапкин, *Встань за веру, Русская Земля*; И. З. Суриков, *Степь да степь кругом* – Верица Пејић, сопран; Козачка народна песма, *Любо, братцы, любо* – Жељко Р. Андрић, баритон; А. Ларин, *Донци-молодцы*; С. Жаров, *Песня об Атамане Платове* – Жељко Р. Андрић, баритон; Н. В. Богословски, *Тёмная ночь* – Верица Пејић, сопран и Миодраг Спасић, хармоника; Ј. З. Шведов, *Смузлянка* – Миодраг Спасић, хармоника; М. Блантер, *Катюша* – Жељко Р. Андрић, баритон, Бранислав Станков, баритон и Миодраг Спасић, хармоника; И. П. Ларионов, *Калинка* – Верица Пејић, сопран и Миодраг Спасић, хармоника

10. октобра 2020.

1 представа

265 гледалаца

ЦИКЛУС „ПРИЧЕ НА ЗАДАТУ ТЕМУ”

ФАУСТ – КАРМЕН

Концерт Камерног оркестра Опере СНП–а

Диригент: Александар Којић

Солиста: Роберт Лакатош, виолина

Концертмајстор: Владимир Ђуковић

Програм: Хенрик Вјењавски, *Фантазија на тему Гуноовог „Фауста”*, Роберт Лакатош и Родион Шчедрин, *Кармен свита*

19. новембар 2020.

1 представа

62 гледаоца

НОВОГОДИШЊЕ ОПЕРСКЕ ПРИЧЕ

Онлајн концерти, без публике у сали, уживо ТВ пренос (РТС 3, РТС Планета и на линку студија Оперe СМП-а)

Програм:

1. П. И. Чајковски: *Крцко Орашчић*, свита, диригент: Микица Јевтић, Камерни оркестар Оперe и деца балетског студија „Луденс”, Нови Сад

2. Ђ. Верди: *Травијата*, концертна поставка, диригент: Микица Јевтић, солисти, Камерни хор и Камерни оркестар Оперe

3. *Божјињи концерт Оперe СМП-а*, популарне божјиње и новогодишње песме у симфо-рок аранжманима, диригент: Федор Врџачник, солисти: Јелена Кончар, Васа Стајкић, гости: Душан Свилар, Александар Бањац, Лана Зорјан, Камерни оркестар Оперe

4. Ђ. Пучини: *Турандот*, арија *Nessun dorma*, диригент: Александар Којић, солиста: Александар Саша Петровић, Хор и Оркестар Оперe

ОПЕРСКЕ ЈУЛИЈАНСКЕ ПРИЧЕ...

Гала концерт Оперe СМП-а

Диригент: Михаил Синкевич (Санкт Петербург, Русија)

Учествују: Солисти и Оркестар Оперe СМП-а

Концертмајстор: Сергеј Шаповалов

Корепетитори: Данијела Ходоба Леш и Страхиња Ђокић

Пројекције за концерт креирао: Дејан Ланг

Мајстор светла: Тихомир Бороја

Програм: Ђ. Верди, *Набуко*, увертира, Оркестар Оперe СМП-а; Ђ. Росини, *Севилски берберин*, арија Базилија „La calunnia è un venticello”, Горан Крнета, бас; В. А. Моцарт, *Дон Ђовани*, арија Елвире „Ah, chi mi dice mai”, Свитлана Декар, сопран, Васа Стајкић, баритон, Горан Крнета, бас; В. А. Моцарт, *Фигарова женидба*, арија Грофа „Hai già vinta la causa”,

Васа Стајкић, баритон; В. А. Моцарт, *Чаробна фрула*, арија Краљице ноћи „Der Hölle Rache”, Марија Цвијић, сопран; В. А. Моцарт, *Фигарова женидба*, арија Фигара „Non piu andrai, farfallone amoroso”, Небојша Бабић, баритон; А. Каталани, *Вали*, арија Вали „Ebben?... Ne andrò lontana”, Наташа Тасић Кнежевић, сопран; Г. Доницети, *Љубавни напиток*, арија Неморина „Una furtiva lagrima”, Бранислав Цвијић, тенор; Ђ. Верди, *Бал под маскама*, арија Улрике „Zitti, l'incanto non dessi turbare...”, Марија Павловић Бараћ, мецосопран; С. Рахмањин, *Алеко*, каватина Алека „Yes' tabar spit”, Страхиња Ђокић, бас; Ђ. Росини, *Пепелуга*, дует Пепелуге и Рамира „Tutto è deserto... Un soave non so che...”, Јелена Кончар, мецосопран, Стеван Каранац, тенор, Марија Митић Васић, сопран; К. Сен-Санс, *Самсон и Далила*, арија Далиле „Mon coeur s'ouvre à ta voix”, Виолета Срећковић, мецосопран; Ж. Бизе, *Кармен*, арија Тореадора „Votre toast”, Жељко Р. Андрић, баритон; Ж. Бизе, *Кармен*, Хабанера, Вишња Радосав, мецосопран; Ђ. Верди, *Дон Карлос*, арија Елизабете „Tu che le vanità”, Марија Јелић, сопран; Ф. А. Барбиери, *Берберин из Лаваниеса*, Голубичина песма „Canción de Paloma”, Јелена Кончар, мецосопран; Ђ. Верди, *Трубадур*, арија Манрика „Di quella pira”, Александар Саша Петровић, тенор; И. Калман, *Кнегиња чардаша*, арија Силве „Хај-хо, хај-хо, јарко сунце изнад планине сја”, Данијела Јовановић, сопран; Ђ. Верди, *Травијата*, арија Виолете „E strano... Ah forse lui... Sempre libera”, Дарија Олајош Чизмић, сопран, Стеван Каранац, тенор

14. јануара 2021.

1 представа

96 гледалаца

ЧАЈКОВСКИ — ПУЧЕНИ

Концерт Камерног оркестра Оперe СМП-а

Диригент: Диан Чобанов (Пловдив, Бугарска)

Концертмајстор: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов

Програм: Бакомо Пучини, *Хризантеме*; Петар И. Чајковски, *Серенада*; Петар И. Чајковски, *Рококо*

варијације за виолончело и оркестар, оп. 33, солиста Драган Ђорђевић Сузуки, виолончело

12. фебруара 2021.
1 представа
172 гледаоца

МАЛЕ ПРИЧЕ ИЗ ОРКЕСТРА

Диригент: Александар Којић
Програм: Оторино Респиги, *Старе игре и арије*, Свита бр. 3 за гудачки оркестар; Георг Филип Телеман, *Свита у Еф-дуру за две хорне и гудачки оркестар*, солисти: Јелена Гусић (хорна) и Милан Роксандић (хорна); Јозеф Хајдн, *Симфонија кончертанте у Бе-дуру*, Hob. I/105, солисти: Бојан Глушица (виолина), Кристоф Јан (виолончело), Вероника Антуновић Марић (обоа) и Немања Михаиловић (фагот)

29. априла 2021.
1 представа
114 гледалаца

ПРВАЦИ ЕВРОПЕ

Концерт Оркестра Опере Српског народног позоришта

Диригент: Јуриј Владимирович Медјаник (Русија)
Гости: Масимо Мерчели, флаута (Италија), Дарко Брлек, кларинет (Словенија) и Лана Тротовшек, виолина (Словенија / Велика Британија)
Учествује Оркестар СНП-а
Концертмајстор: Сергеј Шаповалов
Програм: Волфганг Амадеус Моцарт, *Директор позоришта*, К. 486, увертира; Франц Данци, *Симфонија кончертанте за флауту, кларинет и оркестар*, оп. 41, Масимо Мерчели, флаута, Дарко Брлек, кларинет; Волфганг Амадеус Моцарт, *Концерт за виолину бр. 5 у А-дуру*, К. 219, Лана Тротовшек, виолина

25. маја 2021.
1 представа
107 гледалаца

DOLCE VITA

Концерт Опере СНП-а, у оквиру програма „Позорница под звездама” – Оперска недеља

Диригент: Андреа Солинас
Солисти: Јелена Кончар (мецосопран), Саша Петровић (тенор), Васа Стајкић (баритон)
Учествује Оркестар СНП-а
Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов

Соло хармоника: Драгана Кузмановић
Музички аранжмани: Федор Вртачник (нумере 1–13)
Програм: Ђоакино Росини, *La Danza*, Оркестар; Агустин Лара, *Granada*, Васа Стајкић; Клод-Мишел Шенберг, *Les Misérables*, I dreamed a dream, Јелена Кончар; Мич Ли, *The impossible dream*, Васа Стајкић; Николо Пјовани, *Sorridi amore vai*, Оркестар; Џорџ Гершвин, *Porgy & Bess*, Summertime, Јелена Кончар; Леонард Бернстин, *West Side story medley*, Оркестар; Харолд Арлен, *Over the rainbow*, Јелена Кончар; Карлос Гардел, *Por una cabeza*, Васа Стајкић; Руска народна песма, *Очи чёрные*, Васа Стајкић; Ендрју Л. Вебер, *Don't cry for me Argentina*, Јелена Кончар; Џери Бок, *Fiddler on the roof*, If i were a rich man, Васа Стајкић, соло хармоника Драгана Кузмановић; Жорж Бизе, *Carmen*, Habanera, Јелена Кончар; Ђакомо Пучини, *Turandot*, Nessun dorma, Саша Петровић; Франческо Сартори, *Con te partiro*, Јелена Кончар, Саша Петровић и Васа Стајкић

23. јуна 2021.

1 представа на гостовању (Нови Сад, кров ТЦ „Променада”),
104 гледаоца

ОПЕРЕТСКЕ ПРИЧЕ

концерт Опере СНП-а, у оквиру програма „Позорница под звездама” – Оперска недеља

Диригент: Микица Јевтић
Солисти: Данијела Јовановић (сопран), Дарија Олајош Чизмић (сопран), Наташа Тасић Кнежевић

(сопран), Марија Цвијић (сопран), Марина Павловић Бараћ (мецосопран), Вишња Радосав (мецосопран), Саша Петровић (тенор), Бранислав Цвијић (тенор), Жељко Р. Андрић (баритон)

Програм: Имре Калман, *Кнегиња чардаша*, увертира, Оркестар; Франц Лехар, *Весела удовица*, Дует Хане и Данила, Дарија Олајош Чизмић и Жељко Р. Андрић; Имре Калман, *Грофица Марица*, арија Грофице Марице, Наташа Тасић Кнежевић; Јохан Штраус, *Слепи миш*, арија Принца Орловског „Свако има свој укус”, Марина Павловић Бараћ; Јохан Штраус, *Слепи миш*, „Пијмо, драга”, Марија Цвијић и Бранислав Цвијић; Франц Лехар, *Земља смешка*, арија Су Чонга, Саша Петровић; Јохан Штраус, *Слепи миш*, „Мој маркиже”, Дарија Олајош Чизмић; Франц Лехар, *Циганска љубав*, „Чујем звуке цимбала”, Вишња Радосав; Имре Калман, *Кнегиња чардаша*, Дует Силве и Едви-на „Памтиш ли још”, Данијела Јовановић и Саша Петровић; Јохан Штраус, *Циганин барон*, Уводни марш, Оркестар; Франц Лехар, *Џудита*, „Моје усне”, Данијела Јовановић; Имре Калман, *Грофица Марица*, арија Грофа Тасила, Жељко Р. Андрић Учествује Оркестар СНП-а

Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов

Режијска поставка: Катарина Матеовић Тасић

26. јуна 2021.

1 представа на гостовању (Нови Сад, кров ТЦ „Променада”)

147 гледалаца

Камерна сцена

CONCERTO BRILLANTE

Солисти: Марта Драгаш (виолина) и Александар Ђермановић (клавир)

16. јуна 2021.

1 представа

59 гледалаца

Обнове

Сцена „Јован Ђорђевић”

Ђузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ТРАВИЈАТА

(La Traviata)

Измене: диригент: Микица Јевтић (1), Диан Чобанов, к. г. Пловдив (1), (*Виолета*) Дарија Олајош Чизмић, (*Флора*) Верица Пејић, (*Анина*) Маја Андрић, (*Алфред Жермон*) Саша Штулић, (*Жорж Жермон*) Жељко Р. Андрић, Хор и Оркестар (на сцени)

16. октобра 1981, **обнова: 25. маја 2002.**

2* представе

226 гледалаца

Улогом Виолете Валери у фебруару 2021, Дарија Олајош Чизмић обележила је 20 година рада у Позоришту.

* једна представа играна без публике у сали, уживо ТВ пренос (РТС 3, РТС Планета и на линку студија Опере СНП-а)

Ђакомо Пучини (Giuseppe Puccini)

БОЕМИ

(La Bohème)

Диригент: Андреа Солинас (Италија)

Измене: диригент: Александар Којић, (*Родолфо*) Дејан Максимовић (Београд, 1), Стеван Каранац (1), (*Мими*) Марија Јелић, (*Мизета*) Дарија Олајош Чизмић (1), Весна Ђурковић (1) Хор и Оркестар (на сцени)

12. маја 2007.

2 представе

349 гледалаца

Ђакомо Пучини (Giuseppe Puccini)

МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

(Madam Butterfly)

Измене: Диригент: Диан Чобанов, к. г. Пловдив (1), Микица Јевтић (1), Хор и Оркестар Опере (на сцени) Премијера: 28. марта 1996, премијерна обнова: 26. фебруара 2009.

2 представе

374 гледаоца

Ђоакино Росини (Gioachino Rossini)

СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН

(Il barbiere di Siviglia)

30. марта 2012.

3 представе

632 гледаоца

Васа Стајкић улогом Фигара у јануару 2021. обележио 20 година рада у Позоришту

Волфганг Амадеус Моцарт (Wolfgang Amadeus Mozart)

ЧАРОВНА ФРУЛА

(Die Zauberflöte für Kinder)

Измене: (*Папагена*) Маја Андрић (5), Наташа Тасић Кнежевић (2), (*Наратор*) Сања Микитишин, (*Три виле*) Ана Бајић (2), Јасна Миливојевић (5), Етел Кочи, Софија Станић, (*Три стражара*) Марко Скенцић (5), Јован Пејић (5), Предраг Шепељ (5), Милош Ристић (2), Војислав Малешев (2), Стеван Николић (2)

21. маја 2016.

7 представа (2 у кући, 5 на гостовању на локацијама по Новом Саду)

978 гледалаца

Ђузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ТРУБАДУР

(Il trovatore)

Измене: Диригент: Александар Којић, (*Гроф Луна*) Жељко Р. Андрић, (*Леонора*) Данијела Јовановић, (*Ацучена*) Вишња Радосав, (*Манрико*) Стеван Каранац

Премијера: 4. октобра 2008, обнова: 26. јануара 2019.

1 представа

177 гледалаца

Ђузепе Верди (Giuseppe Verdi)

РИГОЛЕТО

(Rigoletto)

Измене: Диригент: Луис Горелик (Аргентина, 1), Андреа Солинас (Италија, 2), (*Војвода од Мантове*) Стеван Каранац (2), Саша Штулић (1), (*Риголето*) Жељко Р. Андрић (2), Никола Мијаиловић (Београд, 1)

14. јуна 2019.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Новом Саду)
871 гледалац

ЗВИЖДУК У ОСАМ

из циклуса „Приче на задату тему”

8. марта 2017.

1 представа на гостовању (Нови Сад, кров ТЦ „Променада”),
354 гледаоца

Распоред седења у сали је прилагођен безбедносним мерама и условима за време трајања пандемије вируса корона. Број седишта у сали „Јован Ђорђевић” је на почетку сезоне био ограничен на 100 места, у фебруару на 363 места, а у априлу сведен напола од редовног броја – са 935 седишта на 468, као пуни капацитети сала у ванредним условима.

Ансамбл Опере Српског народног позоришта је у сезони 2020/21. одиграо 30 представа, од чега 21 у кући и 9 на гостовању на различитим локацијама по Новом Саду, пред 5.487 гледалаца.

БАЛЕТ

Премијере

Сцена „Јован Ђорђевић”

Ђакомо Пучини (Giacomo Puccini)

МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

(Madamme Butterfly)

Копродукција: Српско народно позориште, Нови Сад, и Европа балет, Санкт Пелтен (Europaballett, St. Pölten), Аустрија

Кореограф, редитељ, избор музике и аутор либрета: Петер Бројер (Немачка/Аустрија)

Сценограф, реализација израде костима, дизајнер светла и звука: Петер Бројер у сарадњи са техничким тимом СНП-а

Дизајнер видео-пројекција: Маркус Геслер (Аустрија)

Слике у пројекцијама: Себастијан Шеремет (Словенија)

Асистент кореографа: Доминик Вајда (Аустрија)

Скице костима: Ј. Т. (Ј. Т. Јапан)

Асистенткиња костимографа: Катарина Станивковић (Нови Сад)

Балетска педагошкиња: Ала Ширкевич (Русија)

Репетитори: Оксана Сторожук, Маја Грња, Борис Ладичорбић

Корепетитори: Золтан Гајдош, Дејан Бркић

Пројектна менаџерка и преводилац: Сенка Петровић

Мајстор светла: Тихомир Бороја

Видео–бим: Ђорђе Верначки и Срђан Миловановић

Играју: (*Ђо–Ђо–сан, Мадам Батерфлај*) Ана Ђурић (2), Ничика Шибата* (1), (*Сузуки*) Лана Стојановић (2), Катарина Зеџ (1), (*Кејт*) Катарина Кљајић (2), Мајара Висозо* (1), (*Б. Ф. Пинкертон*) Самјуел Бишоп (2), Флоријан Кадор* (1), (*Отац*) Андреј Колчерију (2), Тома Крижнар (1), (*Шарплес*) Давид Груосо, (*Горо*) Ђулио Милите (2), Доминик Вајда* (1), (*Бонзо*) Милан Иван, (*Јамадори*) Неојуки Аџуми (2), Александар Бечварди (1), (*Две деверуше*) Мина Радовић, Луиз Дикре, (*Два девера*) Давид Груосо, Милан Иван, (*Четири гејше*) Јелена Дангузов, Јелена Николић (1), Настасја Иветић, Миња Јокановић, Марија Трифуновић (2), (*Четири момка с гејшама*) Неојуки Аџуми, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић, Бојан Раднов, (*Служавка*) Ајака Саито, (*Девојке у прологу и епилогу*) Катарина Кљајић, Лана Стојановић, Мина Радовић, Милена Кркотић, Јелена Николић, Јелена Дангузов, Дејана Бајић, Катарина Зеџ, Миња Јокановић, Ајака Саито, Луиз Дикре, Настасја Иветић / Милица Јелић, Милана Самарџић, Марија Трифуновић, Бојана Митић, Соња Гаврилов, Олга Врбашки, Хана Салак, Ивана Трпчевић, (*Америчко венчање – четири пара*) Милена Кркотић, Марија Трифуновић, Јелена Дангузов, Миња Јокановић / Настасја Иветић, Дејана Бајић, Милица Јелић, Неојуки Аџуми, Никола Стаменовић, Александар Бечварди, Иван Салонски / Зоран Трифуновић, Тома Крижнар;

Сцена „Време пролази“: Катарина Кљајић, Лана Стојановић, Мина Радовић, Милена Кркотић, Јелена Николић, Јелена Дангузов, Катарина Зеџ, Миња Јокановић, Настасја Иветић, Дејана Бајић, Луиз Дикре, Марија Трифуновић / Ајака Саито, Милица Јелић, Милана Самарџић, Соња Гаврилов, Олга Врбашки, Хана Салак, Ивана Трпчевић, Давид Груосо, Милан Иван, Тома Крижнар, Никола Стаменовић, Александар Бечварди, Неојуки Аџуми, Зоран Трифуновић / Иван Салонски, Ђулио Милите, (*Дете*) Теа Маричић

* Солисти Европа балета, Санкт Пелтен (Аустрија)

14. и 18. маја 2021.

3 представе

1178 гледалаца

ИЗ РИЗНИЦЕ БАЛЕТА СНП–а

Гала концерт у поводу промоције обележавања 70 година постојања

Репетитори: Оксана Сторожук, Маја Грња, Милан Лазић, Бранка Глигорић, Весна Бркић, Јелена Вукадиновић, Борис Ладичорбић

Педагог: Владимир Шувалов (Украјина / Хрватска)

Сценографска решења: Саша Сенковић

Дизајнер светла: Марко Радановић

Корепетитори: Золтан Гајдош и Дејан Бркић

Тонски сарадник: Предраг Петрушевски

Програм:

1. Лудвиг Минкус, *Дон Кихот* – „Цигански логор”
Кореограф и редитељ: Ђула Харангозо (Мађарска) (*Циганка соло*) Верица Козарев Клариф, (*Циганин соло*) Тома Крижнар, (*Санчо Панса*) Марко Дубовац, (*Ансамбл*) Љиљана Јокановић, Ивана Прибић, Ивана Нанић Сувачаревић, Надежда Салак, Љубица Селаковић Бандић, Ирена Месарош, Александар Бечварди, Зоран Трифуновић, Неојуки Аџуми, Ђулио Милите, Никола Стаменовић, Иван Салонски

2. Лудвиг Минкус, *Дон Кихот* – варијација Мерседес из II чина

Кореограф и редитељ: Ђула Харангозо (Мађарска) (*Мерседес*) Катарина Кљајић

3. Лудвиг Минкус, *Дон Кихот* – „Pas de deux”: адађо, кода, Две другарице
Кореограф и редитељ: Ђула Харангозо (Мађарска) (Китри) Ана Ђурић, (Басил) Андреј Колчерију, (Другарице) Лана Стојановић (1) / Ајака Саито (1), Дејана Бајић
4. Петар Иљич Чајковски, *Крцко Орашчић* – „Арапска игра”
Кореограф и редитељ: Елдар Алијев (САД)
Играју: Олга Аврамовић, Бојан Раднов
5. Петар Иљич Чајковски, *Лабудово језеро* – „Руска игра”
Кореограф и редитељ: Владимир Логунов (Београд) (Соло) Милена Кркотић, (Четири девојке) Милана Самарџић, Весна Бишоп, Катарина Зеџ, Олга Врбашки
6. Камил Сен-Санс, „Умирући лабуд”
Кореографија по Михаилу М. Фокину (Умирући лабуд) Ана Ђурић, клавир: Александар Којић, диригент Оперe, виолончело: Кристина Токоди Сабо, члан Оркестра
7. Петар Иљич Чајковски, *Успавана лепотица* – „Принцеза Флорина” и „Плава” птица
Кореограф: Владимир Логунов (Београд)
Играју: Лана Стојановић и Александар Бечварди
8. Петар Иљич Чајковски, *Лабудово језеро* – „Шпанска игра”
Кореограф: Владимир Логунов (Београд)
Играју: Дејана Бајић (1) / Јелена Дангузов (1), Наојуки Ацуми, Иван Салонски
9. Луј Јозеф Фердинанд Херолд, *Враголанка* – „Игра у клонпама”
Кореограф: Калин Ханџиу (Румунија) (Мајка Симона) Давид Груосо, (Сељанке) Јелена Вукадиновић, Верица Козарев Клариф, Јелена Марковић, Бојана Матић (1) / Љубица Селаковић Бандић (1), Ирена Месарош, Ивана Нанић Сувачаревић, Ивана Прибић, Надежда Салак
10. Микис Теодоракис, *Грк Зорба* – финале II чина
Кореограф: Крунислав Симић (Београд) (Зорба) Андреј Колчерију, (Ансамбл) Дејана Бајић, Весна Бишоп, Олга Врбашки, Соња Гаврилов, Јелена Дангузов, Катарина Зеџ, Настасја Иветић, Милица Јелић, Љиљана Јокановић, Миња Јокано-

вић, Милена Кркотић, Дуња Лепуша, Бојана Митић, Јелена Николић, Сања Павић, Мина Радовић, Ајака Саито, Хана Салак, Милана Самарџић, Лана Стојановић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић, Наојуки Ацуми, Александар Бечварди, Марко Дубовац, Иван Ђерковић, Марко Иван, Ђулио Милите, Бојан Раднов, Иван Салонски, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић

16. октобра 2020.

2 представе

877 гледалаца

БАЛЕТСКИ БИСЕРИ

Гала концерт у поводу промоције обележавања 70 година постојања

Репетитори: Оксана Сторожук, Маја Грња, Милан Лазић, Бранка Глигорић, Весна Бркић, Јелена Вукадиновић, Борис Ладичорбић

Балетска педагошкиња: Ала Ширкевич (Русија)

Сценографска решења: Саша Сенковић

Дизајнер светла: Марко Радановић

Корепетитори: Золтан Гајдош и Дејан Бркић

Тонски сарадник: Предраг Петрушевски

Програм:

1. Лудвиг Минкус, *Дон Кихот* – Цигански логор
Кореографија: Ђула Харангозо (Мађарска) (Циганка) Бојана Матић, (Циганин) Тома Крижнар, (Санчо Панса) Ранко Лазић, (Ансамбл) Зорана Димитријевић, Милица Јелић, Ивана Прибић, Милана Самарџић, Хана Салак, Ивана Трпчевић, Наојуки Ацуми, Александар Бечварди, Ђулио Милите, Иван Салонски, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић
2. Лудвиг Минкус, *Дон Кихот* – варијација Мерседес из II чина
Кореографија: Ђула Харангозо (Мађарска) (Мерседес) Катарина Кљајић
3. Жорж Бизе – Родион Шчедрин, *Кармен свита* – варијација Кармен
(Кармен) Ана Ђурић
4. Адолф Адам, *Жизела* – „Pas de deux”
Кореографија: Милица Јовановић
Pas de deux: Лана Стојановић и Давид Груосо

5. Петар Иљич Чајковски, *Крцко Орашчић* – „Арапска игра”
Кореографија: Елдар Алијев (САД)
Арапска игра: Катарина Зец и Бојан Раднов

6. Фредерик Шопен, *Шопенијана* – Валцер у цис молу, оп. 65, бр. 2
Кореографија по Михаилу Фокину
Играју: Ана Ђурић и Тома Крижнар

7. Петар Иљич Чајковски, *Успавана лепотица* – *Принцеза Флорина и Плава птица*
Кореографија: Елдар Алијев (САД)
Играју: Катарина Кљајић и Милан Иван

8. Петар Иљич Чајковски, *Лабудово језеро* – „Руска игра”
Кореографија: Владимир Логунов (Београд)
(Соло) Мина Радовић, (Четири девојке) Милана Самарџић, Весна Бишоп, Олга Врбашки и Хана Салак

9. Камил Сен-Санс, *Умирући лабуд*
Кореографија по Михаилу Фокину
(Умирући лабуд) Ана Ђурић, клавир: Александар Којић, диригент СНП-а (1), виолончело: Кристина Токоди Сабо, члан Оркестра (1)

10. Петар Иљич Чајковски, *Лабудово језеро* – „Шпанска игра”
Кореографија: Владимир Логунов (Београд)
Играју: Луиз Дикре, Наојуки Ацуми, Александар Бечварди

11. Л. Ј. Ф. Херолд, *Враголанка* – „Игра у клопмама”
Кореографија: Калин Ханџу (Румунија)
(Мајка Симона) Самјуел Бишоп, (Селанке) Ирена Месарош, Ивана Прибић, Ивана Нанић Сувачаревић, Јелена Вукадиновић, Надежда Салак, Верица Козарев Клариф, Бојана Матић, Јелена Марковић

12. Микис Теодоракис, *Грк Зорба* – *Финале II чина*
Кореографија: Крунислав Симић (Београд)
(Зорба) Андреј Колчерију, (Ансамбл) Лана Стојановић, Јелена Николић, Милана Самарџић, Мина Радовић, Милица Јелић, Настасја Иветић, Ајака Саито, Дејана Бајић, Соња Гаврилов, Катарина Зец, Луиз Дикре, Олга Врбашки, Марија Трифуновић, Хана Салак, Ивана Трпчевић, Ђулио Милите, Наојуки Ацуми, Зоран Трифуновић, Бојан Раднов, Иван Ђерковић, Александар Бечварди, Тома Крижнар, Никола Стаменовић, Марко Иван, Милан Иван, Иван Салонски, Давид Груосо

20. фебруара 2021.

2 представе

684 гледаоца

Обнове

Сцена „Јован Ђорђевић”

Адолф Адам (Adolphe–Charles Adam)

ЖИЗЕЛА

(Giselle ou Les Wilis)

Измене: (Гроф Алберт) Самјуел Бишоп, (Батилда) Верица Козарев Клариф, (Мирта) Мина Радовић, (Виле пратиле) Катарина Кљајић, Милена Кркотић

Обнова као премијера: 26. октобра 1996, обнова:

17. децембра 2009, премијерна обнова: 23. септембра 2017.

1 представа

411 гледалаца

Љузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ДАМА С КАМЕЛИЈАМА

(La Dame aux camelias)

14. марта 2009, премијерна обнова: 13. октобра 2018.

1 представа

224 гледаоца

Распоред седења у сали је прилагођен безбедносним мерама и условима за време трајања пандемије вируса корона. Број седишта у сали „Јован Ђорђевић” је сведен напола од редовног броја – са 935 седишта на 468, као пун капацитет сале у ванредним условима.

Ансамбл Балета Српског народног позоришта је у сезони 2020/21. одиграо 9 представа у кући, пред 3.374 гледаоца.

Гостовања у Српском народном позоришту

АЈ, КАРМЕЛА Хозеа Санћеса Синистера, режија Душан Петровић, Удружење „Упалимо рефлекторе”, Нови Сад; РУЧНИ РАД или Тајна једног писма, по мотивима комада *Ручни рад* Жан-Клода Даноа, режија Никола Кончаревић, Позориште Промена,

Нови Сад; KISS, комични акустични мјузикл, режија Вишња Обрадовић, УГ „Отворени круг”, Нови Сад; У ТАЛОГУ КАФЕ, женска дуодрама, текст и режија Огњен Петковић, продукција „Мансарда”, Нови Сад; ХЕРОИНА НАШЕГ ВРЕМЕНА, текст и режија Страхиња Бојовић, Плус театар, Нови Сад; БЛАГО (У) НАМА, инклузивни пројекат о срећи инспирисан делом *Благо цара Радована* Јована Дучића, аутор и редитељ Дејан Јанковић, продукција и реализација „Артепункт” Београд и „Лауреат” Нови Сад; О СРЂАНУ – КОЈЕ ЈЕ НАЦИОНАЛНОСТИ ИСТИНА? Дивне Стојанов, режија и улоге Урош Младеновић и Исидора Влчек, Телепорт театар Нови Сад; КИСЕ-ОНИК Ивана Вирипајева, режија Миља Мазарак, НП Сомбор, Академија уметности Нови Сад, КЦ Панчево; АМАТЕРИ Боривоја Радаковића, режија Момчило Миљковић, Новосадски нови театар; ТРИ ЗИМЕ Тене Штивичић, режија Јасна Ђуричић, Позориште „Промена” Нови Сад; ЈА САМ МИЛЕВА МАРИЋ АЈН-ШТАЈН, мјузикл, Viva dance Academy, Нови Сад; ГИДИОНОВ ЧВОР Џоне Адамса, ауторски пројекат и улоге Симонида Мандић и Бојана Милановић, Градско позориште Бечеј; ИДЕМ ПУТЕМ ПА ЗАГР-ЛИМ ДРВО Миодрага Караџића, монодрама Андрије Милошевића, Београд; СЕДМИ ДАН Горана Врачара, режија и драматизација Александар Лазић, Културни центар Источно Ново Сарајево и „Путујући глумац”; ДИСКО ОПЕРА, концерт Новосадског биг бенда и Оркестра и чланова Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртакчаник; МЕСЕЦ ИЗНАД БАФАЛА Кена Лудвига, режија Даријан Михајловић, НП Суботица; ОВО НИЈЕ ДРЖАВНИ ПОСАО, монодрама, ауторски пројекат Данице Грубачки, НП Сомбор; НЕЧИСТА КРВ, Борисав Станковић – Маја Тодоровић, режија Милан Нешковић, НП Београд; КРИЦИ И ШАПУТАЊА Ингмара Бергмана, практични део уметничког пројекта Борјанке Љумовић, Академија уметности Нови Сад; Гостовања у оквиру фестивала „Наши дани”: Београдско драмско позориште у Српском народном позоришту маја 2021: ФИНЕ МРТВЕ Д(Ј)ЕВОЈКЕ Матеа Матишића, режија Патрик Лазић; ЧИТАЧ Федора Шилија, по мотивима романа Бернхарда Шлинка, режија Борис Лијешевић; РУЖНИ, ПРЉАВИ, ЗЛИ,

Слободан Обрадовић, по мотивима филма Етора Сколе, режија Ленка Удовички; ДИВЉЕ МЕСО, Горан Стефановски, адаптација, режија, сценографија и избор музике Јагош Марковић; ТИХО ТЕЧЕ МИСИ-СИПИ, Владимир Табашевић, режија Ивица Буљан

Фестивали у Српском народном позоришту

17. Београдски фестивал игре, септембра 2020.

65. Стеријино позорје, од 26. септембра до 4. октобра 2020.

НОМУС 2020. октобра 2020.

Изложба *Трифковић у фокусу савремене публице (Избирачица у медију слика: сцена, костим, уметнички плакат, позоришна фотографија)*, ауторке Иване Кочи, Позоришни музеј Војводине, јануара 2021.

18. Београдски фестивал игре, март–април 2021.

66. Стеријино позорје, од 18. до 26. јуна 2021.

Српско народно позориште је у сезони 2020/21. извело укупно 166 представа (124 у кући и 42 на гостовањима), пред 25.167 гледалаца.

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ

Јована Суботића 3–5, 21000 Нови Сад

Тел.: 021 525 552; 6622 592

E-mail: szinhazujvideki@gmail.com

www.uvszinhaz.com

Дан позоришта: 27. јануар

Директор: Валентин Венцел (Venczel Valentin) (1952, 19, 8)

Уметнички директор: Роберт Ленард (Lénárd Robert) (1983, 11, 11)

Организаторка: Ангела Ловрић (Lovrić Angéla) (1984, 10, 7)

Глумице: Едит Ханак Фараго (Hanák Faragó Edit) (1963, 35, 33), Емина С. Елор (Elor Sz. Emina) (1982, 17, 17), Агота Ференц (Ferenc Ágota) (1979, 14, 14), Терезија Фигура (Figura Terézia) (1975, 23,

23), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia) (1976, 25, 24),
Јудит Ласло (László Judit) (1990, 8, 8), Мелинда
Шимон (Simon Melinda) (1974, 23, 23), Габријела
Црнковић (Crnkovity Gabriella) (1984, 12, 11),
Ливија Банка (Banka Lívia) (1961, 36, 29)
Глумци: Атила Гириц (Gircz Attila) (1965, 31,
30), Данијел Гомбош (Gombos Dániel) (1984, 6,
6), Иштван Кереш (Kőrösi István) (1977, 18, 18),
Атила Мађар (Magyar Attila) (1970, 30, 29), Арпад
Месарош (Mészáros Árpád) (1982, 13, 7), Атила
Немет (Német Attila) (1976, 19, 19), Габор Понго
(Pongó Gábor) (1981, 14, 14), Золтан Пушкаш (Pus-
kás Zoltán) (1976, 22, 22), Золтан Ширмер (Sirmér
Zoltán) (1984, 12, 12), Данијел Хуста (Huszta Dániel)
(1983, 16, 16), Бенце Салаи (Szalai Bence) (1992,
3, 3), Роберт Ожвар (Ozsvár Róbert) (1989, 3, 3)

Премијере

Бенедек Дарваш и Бела Пинтер
(Darvas Benedek és Pintér Béla)
– Атила Керестеш (Keresztes Attila)

PARASZTOPERA

(Сељачка опера)

Копродукција са Сегединским националним теа-
тром (Мађарска)

Редитељ: Атила Керестеш
Сценографкиња: Виола Фодор
Костимограф: Јано Пап
Музички уредник: Давид Клем
Фотограф: Срђан Дорошки
Играју: Бенце Салаи (*Роланд*), Терезија Фигу-
ра (*Мајка*), Габор Понго (*Отац*), Бланка Диенеш
(*Јулика*), Јудит Ласло (*Етелка*), Емина Елор
(*Вила*), Данијел Хуста (*Фери*), Арпад Месарош
(*Железничар*), Гергел Кали (*Каубој*), оркестар
Давида Клема: Федор Рушкуц, Габријела Бенак,
Миклош Бољош, Ерне Шван

21. септембра 2020.

16 представа (13 у кући, 3 на гостовању у Врању,
Суботици и Орадеи (Румунија))
1012 гледалаца

Ежен Јонеско (Eugène Ionesco)

– Никита Миливојевић

RINOCÉROSZOK

(Носорог)

(Rhinoseros)

Редитељ: Никита Миливојевић
Сценски покрет: Амалија Бенет
Сценограф: Никита Миливојевић
Костимографкиња: Марина Меденица

Дизајнер плаката: Роберт Ленард

Фотограф: Срђан Дорошки

Играју: Арон Балаж (*Беранже*), Александра Биро,
Бланка Диенеш / Фани Дупак, Агота Ференц, Сил-
вија Крижан, Арпад Месарош, Атила Немет, Ро-
берт Ожвар, Золтан Ширмер, Данијел Тот (*Паци-
јенти*, *Људи у ресторану*, *Доктори*, *Радници у
болници*, *Ватрогасци*, *Носорози*)

6. новембра 2020.

7 представа (6 у кући, 1 на гостовању у Суботици)
413 гледалаца

Жан Жене (Jean Genet) – Дино Мустафић

A PARAVÁNOK

(Паравани)

(Les Paravents)

Редитељ: Дино Мустафић
Драматуршкиња: Жељка Удовичић
Сценографкиња: Јасмина Холбус
Костимограф: Благој Мицевски
Композиторка: Ирена Поповић Драговић
Сценски покрет: Милош Исаиловић
Додатни елементи костима: Адријен Ујhazi

Лектор: Алмош Салаи

Фотограф: Срђан Дорошки

Дизајнер плаката: Роберт Ленард

Играју: Роберт Ожвар (*Саид*), Емина С. Елор (*Мај-
ка*), Габријела Црнковић (*Лејла*), Габор Понго
(*Мустафа*, *Хафаб*, *Талеб*, *Француски војник*, *Хел-
мут*, *Фултон*, *Рожер*, *Легионар*), Агота Ференц
(*Варда*), Терезија Фигура (*Малика*, *Сига*), Атила
Мађар (*Брахим*, *Флауташ*, *Човек*, *Насер*, *Ара-
пин*, *Шеф*, *Мибарек*, *Атрас*), Атила Гириц (*Ахмед*,

Академичар, Салем), Ливија Банка (Ому), Золтан Молнар (Сир Харолд), Силвија Крижан (Кадиђа), Бланка Диенеш (Неђма, Џемила, Првопричесница, Хабиба, Девојка која трчи), Бенце Салаи (Послужник, Полицајац, Жандарм, Чувар, Одличник, Ламусин, Пјер), Едит Фараго (Жена, Хабиба), Данијел Хуста (Кадија), Данијел Гомбош (Мушкарац који је мокрио, Мадани, Уста, Кадур, Ларби, Моралес, Си Слимман, Хусеин, Ахмед), Атила Немет (Бланкензе, Фото репортер, Банкар, Мисионар), Арпад Месарош (Глас, Поручник), Золтан Ширмер (Наредник, Јојо), Мелинда Шимон (Госпођа Бланкензе, Лала), Иштван Кереши (Генерал), Јудит Ласло (Вамп, Сига), Данијел Тот (Син, М'хамед, Нестор, Насер)

5. децембра 2020.
6 представа
247 гледалаца

Клаус Ман (Klaus Mann) – Борис Лијешевић
MEPHISTO
(Мефисто)

Редитељ: Борис Лијешевић
Адаптација: Федор Шили
Сценографкиња: Јања Ваљаревић
Асистенткиња сценографа: Љубица Петровић
Костимографкиња: Дрина Крлић
Текстови песама: Роберт Ленард
Музика: Давид Клем
Сценски покрет: Иста Степанов
Асистенткиња сценског покрета: Фросина Димовска
Асистенткиња редитеља: Чила Ловаш
Фотограф: Александар Милутиновић
Дизајнер плаката: Роберт Ленард
Играју: Арон Балаж (Хендрик Хофген), Арпад Месарош (Ото Урлихс), Бенце Салаи (Ханс Миклас), Габријела Црнковић (Џулијета Мартенс), Емина С. Елор / Бланка Хорват (Барбара Брукнер), Бланка Диенеш / Фани Дупак (Николета фон Нибур), Иштван Кереши (Министар председник, Глумац), Јудит Ласло (Дора Мартин, Лоте Линдентал),

Атила Немет (Оскар Кроге), Роберт Ожвар (Цезар фон Мук, Глумац), Ливија Банка (Бела Хофген, Глумица), Атила Гириц (Брукнер)

28. марта 2021.
6 представа (5 у кући, 1 на гостовању у Београду)
392 гледаоца

По роману Филипа Грујића – Јована Томић
AZ ISTENI DZSONI PARÁZNA NAPJAI
(Блудни дани Куратог Џонија)

Режија и драматизација: Јована Томић
Адаптација: Димитрије Коканов
Преводац: Роберт Ленард
Сценографкиња: Јасмина Холбус
Помоћник сценографа: Адријен Ујхази
Костимографкиња: Селена Орб
Композитор: Лука Мејџор
Сценски покрет: Игор Коруга
Фотограф: Александар Милутиновић
Дизајнер плаката: Роберт Ленард
Играју: Роберт Ожвар, Салаи Бенце, Терезија Фигура, Агота Ференц, Иштван Кереши, Золтан Молнар, Фани Дупак

28. јуна 2021.
3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Београду)
120 гледалаца

Амир Баитар и Хенинг Зусебах
(Amir Baitar, Henning Sußebach)
– Ивана Јаношев
ПОД ИСТИМ КРОВОМ
(Unter Einem Dach)

Редитељка: Ивана Јаношев
Драматуршкиње: Александра Мрђен и Ивана Јаношев
Музички аутор: Јован Живановић
Сценограф: Атила Антал
Костимографкиња: Вишња Жугић
Продуцент: Милан Врачар
Играју: Урош Младеновић, Јелена Ђулвезан Милковић и Данијел Хуста

19. фебруара 2021.
5 представа (4 у кући, 1 на гостовању у Дубровнику
(Хрватска))
215 гледалаца

Обнове

Лав Николајевич Толстој
(Лев Николаевич Толстой) – Дејан Пројковски
ANNA KARENINA
(Ана Карењина)
(Анна Каренина)
29. октобра 2019.
8 представа (4 у кући и 4 на гостовању у Суботици,
Чортановцима (2) и Бања Луци)
569 гледалаца

Александар Тишма – Федор Шили
и Борис Лијешевић
УПОТРЕБА ЧОВЕКА (AZ EMBER ÁRA)
Копродукција „Новог Тврђава театра”, Новосад-
ског позоришта, Града театра Будва и East West
Centra, Сарајево 5. децембра 2019.
8 представа (1 у кући и 7 на гостовању у Чортанов-
цима (2), Суботици, Ужицу, Дубровнику (Хрват-
ска), и Будви (2) (Црна Гора))
521 гледалац

Јене Рејте (Rejtő Jenő)
PISZKOS FRED, A KAPITÁNY
(Капетан Прљави Фред)
18. децембра 2019.
7 представа (5 у кући, 2 на гостовању у Сенти и
Чоки)
355 гледалаца

По мотивима истоимене драме Љубомира Симо-
вића
HASSZÁN AGA FELESÉGE
(Хасанагиница)
24. априла 2018.
1 представа на гостовању у Будимпешти (Мађарска)
75 гледалаца

По романима Петера Естерхазија (Esterházy Péter)
KIS MAGYAR PORNOGRÁFIA
(Мала мађарска порнографија)
13. априла 2017.
3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Будимпе-
шти (Мађарска))
150 гледалаца

Гостовања у Новосадском позоришту

ЧУДЕСНЕ СВАКОДНЕВНИЦЕ, у режији Денеша
Дебреија, Летњи биоскоп, Суботица; ЦРВЕНИ
ФИЈАКЕР, у режији Роберта Ленарда, представа
Академије уметности у Новом Саду; ПЛЕС УГРО-
ЖЕНИХ ПТИЦА, Развојни програм савременог пле-
са, Новосадска секција Међународног савета за
игру у CID–UNESCO; НОВИ СВЕТ у режији Андреје
Паш, Народно позориште у Суботици, Драма на
мађарском језику; КРЧМАРИЦА, у режији Тибо-
ра Месароша, Сенћанско мађарско камерно по-
зориште, Сента; ЋЕЛАВА ПЕВАЧИЦА, у режији
Иве Милошевић, Народно позориште, Сомбор;
ДОГВИЛ, у режији Андраша Урбана, Позориште
„Деже Костолањи”, Суботица; ИЛУЗИЈЕ, у режији
Николе Завишића, Народно позориште Београд

Учешће Новосадског позоришта на фестивалима

УПОТРЕБА ЧОВЕКА (AZ EMBER ÁRA)
Тврђава Театар, Чортановци: Специјална награда
за колективну игру, Награда за најбољу женску
улогу ЕМИНИ С. ЕЛОР за улогу Вере Кронер
Дезире фестивал, Суботица
Фестивал Будва град театар (Црна Гора)

ANNA KARENINA
(Ана Карењина)
Тврђава Театар, Чортановци: Награда за најбољу
мушку улогу АТИЛИ НЕМЕТУ за улогу Карењина и
Специјална награда за колективну игру
Театар Фест „Петар Кочић”, Бања Лука (Босна и
Херцеговина)

PARASZTOPERA

(Сељачка опера)

Фестивал „Борини дани”, Врање

Десире фестивал, Суботица

Фестивал „Прекосутра”, Орадеа (Румунија)

AZ ISTENI DZSONI PARÁZNA NAPJAI

(Блудни дани Куратог Џонија)

БЕЛЕФ – Београдски летњи фестивал

Ансамбл Новосадског позоришта – Újvidéki Színház-a у сезони 2020/21. одиграо је укупно 70 представа (48 у кући и 22 на гостовању у Чортановцима (4), Суботици (4), Ужицу, Будимпешти (Мађарска) (2), Дубровнику (Хрватска) (2), Будви (Црна Гора) (2), Сенти, Чоки, Бања Луци (Босна и Херцеговина), Врању, Орадеи (Румунија) и Београду (2), пред 4.069 гледалаца.

ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ

Игњата Павласа 8, 21000 Нови Сад

Тел.: 021 525 884; 623 210

E-mail: office@pozoristemladih.co.rs

www.pozoristemladih.co.rs

Директор: Михајло Несторовић (1966, 24, 2)

Помоћница директора: Милица Грбић Комазец (1975, 18, 5)

Секретарка: Славица Вукојичић Стојков (1966, 28, 18)

Самостална организаторка Драмске сцене: Ивана Тодоровић (1975, 17, 17)

Самостални организатор Сцене за децу: Сава Стефановић (1974, 10, 6)

Редитељка: Емилија Мрдаковић (1967, 24, 22)

Глумице и глумци I групе: Славица Вучетић (1982, 14, 14), Марија Радованов (1984, 13, 13), Саша Стојковић (1967, 26, 26), Слободан Нинковић (1970, 24, 24), Вера Хрћан Остојић (1957, 41, 38), Јелица Глигорин (1968, 29, 25), Емил Курцинак (1960, 39, 37), Драган Зорић (1956, 42, 42), Марина

Цинкоцки (1972, 25, 24), Иван Ђурић (1976, 13, 13)

Глумице и глумци II групе: Кристина Савков (1991, 5, 5), Неда Даниловић (1976, 18, 10), Сања Томић (1972, 18, 18), Данило Миловановић (1989, 5, 5)

Глумице и глумци III групе: Марија Тодоровић (1976, 17, 13), Зоран Андрејин (1966, 28, 28), Дејан Шарковић (1969, 12, 12), Ервин Хаџимуртезић (1981, 12, 12), Алекса Илић (1992, 0, 0)

ДРАМСКА СЦЕНА

Премијере

Миливоје Млађеновић

КАД САМ БИО ГАРАВ

Редитељ: Стеван Бодрожа

Сценографкиња: Зорана Петров

Костимографкиња: Биљана Гргур

Сценски покрет: Иста Степанов

Избор музике: Стеван Бодрожа

Сарадник за сценски говор: Саша Латиновић

Дизајнер програмске књижице и плаката: Дејан Подлипец

Фотограф: Игор Ђокић

Видео снимање представе: Zoom media

Асистенткиња костимографа: Селена Бачкалић

Асистенткиња сценографа: Александра Татић

Играју: Иван Ђурић (*Мика Антић*), Данило Миловановић (*Жарко, Миле Дилеја*), Марија Радованов (*Малилини, Стеванка*), Неда Даниловић (*Учитељица, Мара Гатара*), Ервин Хаџимуртезић/*Александар Милковић (Вили, Полицајац, Војник)*

14. октобра 2020.

6 представа

1185 гледалаца

Бранимир Шћепановић – Ана Ђорђевић

СМРТ ГОСПОДИНА ГОЛУЖЕ

Драматизација: Ана Ђорђевић

Редитељ: Патрик Лазић

Сценографкиња: Весна Поповић

Костимографкиња: Милица Грбић Комазец
Композитор: Рамбо Амадеус
Кореографкиња: Иста Степанов
Дизајнер светла: Радомир Стаменковић
Сарадник за сценски говор: Саша Латиновић
Видео материјал: Алекса Илић
Дизајнер плаката и програмске књижице: Дејан Подлипец
Фотографисање и снимање: Greenfield” продукција
Играју: Саша Торлаковић (*Голужа*), Славица Вучетић (*Анка*), Катарина Марковић (*Водитељка*), Саша Латиновић (*Василије Васа*), Кристина Савков (*Јелена*), Слободан Нинковић (*Гаврило Гавра*), Иван Ђурић (*Будислав Буда*), Неда Даниловић (*Смиљка*), Драган Зорић (*Братислав Браца*), Вера Хрћан Остојић (*Зорка*), Саша Стојковић (*Мирко*), Марија Радованов (*Мирка*), Алекса Илић (*ТВ сниматељ*)

10. фебруара 2021.
7 представа (6 у кући, 1 на гостовању у Атељеу 212, Београд)
548 гледалаца

Обнове

Џејмс Радо (James Rado) и
Џером Рањи (Gerome Ragni)
КОСА
(Hair)
Копродукција Позоришта младих и Новосадског позоришта, Центра за развој визуелне културе
6. децембра 2019.
5 представа (3 у кући, 2 на гостовању у Београду и Бачком Петровцу)
1201 гледалаца

Ауторски пројекат
ЗАЉУБЉИВАЊЕ
24. октобра 2019.
7 представа (6 у кући, 1 на гостовању у Зрењанину)
969 гледалаца

Жан-Батист Поклен Молијер (Jean-Baptiste Poquelin Molière)
ГРАЂАНИН ПЛЕМИЋ
(Le Bourgeois gentilhomme)
25. априла 2019.
1 представа
172 гледаоца

Стеван Копривица
TRE SORELLE
(Три сестре)
15. септембра 2017.
3 представе
210 гледалаца

Патрик Барлоу (Patrick Barlow)
инспирисан истоименим филмом Алфреда Хичкока (Alfred Hitchcock)
39 СТЕПЕНИКА
Копродукција са Градским позориштем, Бечеј
7. фебруара 2020. (Нови Сад) и 8. фебруара 2020. (Бечеј)
5 представа (3 у кући, 2 у Бечеју)
746 гледалаца

Александар Сергејевич Пушкин (Александр Сергеевич Пушкин)
ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН
(Евгений Онегин)
16. децембра 2017.
2 представе
141 гледалаца

Оља Ђорђевић и Даница Николић Николић
ДОК ТЕ ЈА ХРАНИМ И ОБЛАЧИМ
25. маја 2016.
3 представе
274 гледаоца

У сезони 2020/21, Драмска сцена Позоришта младих извела је 39 представа (33 у кући и 6 на гостовању у Бачком Петровцу, Зрењанину, Београду (2) и Бечеју (2), пред 5.446 гледалаца.

Учешће Драмске сцене Позоришта младих на фестивалима

ЗАЉУБЉИВАЊЕ

70. Сусрети професионалних позоришта Војводине, Зрењанин, април 2021. Ревизијално учешће

КОСА

3. Виминацијум фест, август 2021. Учешће на отварању фестивала ревијално

25. Петровачки позоришни дани, Бачки Петровац, септембар 2020.

39 СТЕПЕНИКА

Фестивал „Театар у тврђави”, Смедерево, јули 2021.

СЦЕНА ЗА ДЕЦУ

Премиијере

Олгица Несторовић

ПУТОВАЊЕ СА СВЕТИМ САВОМ

Редитељ и сценограф: Михајло Несторовић

Костимографкиња: Милица Грбић Комазец

Композитори: Игор Ступин и Филип Несторовић

Музички продуцент: Филип Несторовић

Сарадник за сценски говор: Саша Латинковић

Дизајнер програмске књижице и плаката: Дејан Подлипец

Фотографисање и видео снимање представе: „Greenfield” продукција

Играју: Леа Јевтић (*Девојчица*), Тијана Максимовић (*Бака*), Дарко Радојевић (*Растко Немањић*), Свети Сава), Дејан Шарковић (*Стефан Немања*), Монах Симеон), Славица Вучетић (*Ана*), Данило Миловановић (*Вукан Немањић*), Алекса Илић (*Стефан Немањић*), Слободан Нинковић (*Учитељ мачевања*), Војник), Саша Латинковић (*Монах*), Сељак Радојица), Ервин Хаџимуртезић (*Војник*), Сељак Милојица), Марина Цинкоцки (*Дворкиња*), Марија Тодоровић (*Дворкиња*), Марија Радованов (*Сељанка Ранка*), Алекса Милановић (*Вукан*), Ђорђе Далиповић (*Стефан*)

26. фебруара 2021.

3 представе

245 гледалаца

Ауторски пројекат

ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА

По мотивима истоимене бајке Ханса Кристијана Андерсена

Копродукција Позоришта младих са Организацијом „Слобода нема цену”, Србобран и Фестивалом еколошког позоришта, Бачка Паланка

Редитељка: Соња Петровић

Драматуршкиња: Мина Петрић

Координаторка за људска права: Добрила Марковић

Стручна консултанткиња: Јелена Сокић

Сценографкиња: Катарина Келић

Костимографкиња: Јасмина Радужко

Композитор: Игор Сакач

Захваљујемо се Организацијама Астра и Атина

Играју: Кристина Савков, Данило Миловановић, Вера Хрћан Остојић, Ервин Хаџимуртезић / Александар Милковић, Алекса Илић

16. маја 2021.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Бачкој Паланци)

242 гледаоца

Ирина Субаков, Марија Радованов, Слободан Нинковић,

Саша Латинковић и Емилија Мрдаковић

ПОТРАГА ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ

По мотивима истоимене песме Душка Радовића

Редитељка: Емилија Мрдаковић

Сценографкиња, костимографкиња и дизајнерка лутака и штампаног материјала: Една Мачковић

Композитори: Јован Шпира Обрадовић и Маријан Моша Станчић

Сарадник за сценски говор: Саша Латинковић

Фотографисање и снимање: „Greenfield” продукција

Играју: Марија Радованов, Слободан Нинковић и Саша Латинковић

28. априла 2021.
10 представа (9 у кући, 1 на гостовању у Крагујевцу)
751 гледалац

Обнове

По мотивима Шарла Пероа
УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА
9. децембра 2008.
5 представа
275 гледалаца

Џек Лондон (Jack London)
НА ВУКОВОМ ТРАГУ
По роману *Зов дивљине* (The Call of the Wild)
27. и 28. новембра 2018.
8 представа (3 у кући, 5 на гостовању у Котору (2) и Тивту (Црна Гора), затим у Бањалуци и Крагујевцу)
635 гледалаца

По мотивима народне приче
МАЛА ВИЛА
10. новембра 2017.
5 представа
193 гледаоца

Рада Москова
КОС И ЛИСИЦА
24. априла 2003.
8 представа
391 гледалац

Кузман Крстев (Кузман Крџев)
ЈЕЖИЋ ЖОЖО
(Таралежчето Жожо)
28. децембра 2016.
10 представа
738 гледалаца

По мотивима приче Владимира Сутејева
(Владимир Григорьевич Сутеев)
КО ЈЕ РЕКАО МЈАУ?
(Кто сказал „Мяу”)
3. априла 2015.
6 представа
237 гледалаца

Браћа Грим (Jacob и Wilhelm Grimm)
ВЕСЕЛИ МУЗИЧАРИ
(Der wunderliche Spielmann)
7. марта 1993.
9 представа
395 гледалаца

Силвија Шесто
ДЕБЕЛА
15. децембра 2019.
3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Суботици)
201 гледалац

Емилија Мрдаковић
АНЂЕОСКА БАЈКА
12. децембра 2007.
10 представа
492 гледаоца

Ханс Кристијан Андерсен (Hans Christian Andersen)
ПАЛЧИЦА
(Tommelise)
29. септембра 2005.
9 представа
453 гледаоца

Карло Колоди (Carlo Collodi)
ПИНОКИО
(Le avventure di Pinocchio)
21. априла 2011.
1 представа
146 гледалаца

Јан Грабовски (Jan Grabowski)
ВУК И ЈАРИЋИ
(Wilk, koza i kozleta)
25. марта 1984.
4 представе
206 гледалаца

По мотивима Шарла Пероа (Charles Perrault)
МАЧАК У ЧИЗМАМА
(Le Maître chat ou le Chat botté)
7. новембра 2004.
5 представа
291 гледалац

Пјер Грипари (Pierre Gripari)
ЧАРОВНИЦА ИЗ УЛИЦЕ БОНЖУР

(La sorcière de la rue Mouffetard)

17. маја 2005.

4 представе

107 гледалаца

По мотивима истоимене приче Маргита Минкова

КАКО ЈЕ ОТКРИВЕНО ЛЕТЕЊЕ

(Как е открит полетът)

24. октобра 2014.

2 представе

95 гледалаца

Стеван Копривица

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР

10. новембра 2015.

2 представе

177 гледалаца

Марта Гушњовска

БАЈКА О ВИТЕЗУ БЕЗ КОЊА

14. децембра 2012.

3 представе

139 гледалаца

У сезони 2020/21, Сцена за децу Позоришта младих извела је 107 представа (97 у кући и 10 на гостовању у Бачкој Паланци, Бања Луци, Суботици, Крагујевцу, затим у Тивту и Котору (Црна Гора), пред 6.409 гледалаца.

Учешће Сцене за децу Позоришта младих на фестивалима

ДЕБЕЛА

27. Међународни фестивал позоришта за децу, Суботица, септембар 2020.

ПОТРАГА ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ

23. Међународни луткарски фестивал „Златна Искра”, Крагујевац, мај 2021: награда за драматургију ауторском тиму и награда за колективну игру

НА ВУКОВОМ ТРАГУ

29. Которски фестивал позоришта за децу, Летња сцена, Котор, јули 2021: Награда за најбољу представу од Жирија Града Котора и Награда коју додељује дечји жири – Награда „Драган Радуловић” за најбољу представу

22. Међународни луткарски фестивал „Златна искра”, Крагујевац, новембар 2020: Гран–при Фестивала, награда за колективну анимацију, награда за режију ЈАКУБУ МАКСИМОВУ

19. Међународни фестивал позоришта за децу, Бања Лука, октобар 2020: Гран–при, награда за најбољу представу у целини, награда за глумачко остварење САШИ ЛАТИНОВИЋУ, Специјална награда за режију ЈАКУБУ МАКСИМОВУ и за адаптацију романа ЈАКУБУ МАКСИМОВУ и КАРОЛИНИ АРАНДИА

ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА

27. Еколошки фестивал позоришта за децу (ФЕП), Бачка Паланка, август 2021. Ревизијално учешће

Гостовања у Позоришту младих

ПОВУЦИ ПОТЕГНИ, трупа „Држ’ не дај”; НАШИ ДАНИ Процес Театра (6); У ТАЛОГУ КАФЕ (2), ЧАЈ СА КУБЛАЈ КАНОМ Продукција „Упали рефлекторе” (5); ПРИНЦЕЗА ЗЛАТКА, Невид театар, Бања Лука; ПАПА ЈОВАНА, у режији ауторке Лее Јевтић; АВАНТУРЕ БАНЕТОВЕ ГИТАРЕ, аутора Бранислава Росића; ТРИ КАРТЕ ЗА ОПЕРУ, трупа „Држ’ не дај” (3); ЧАРОВНА ФРУЛА, Вртић „Веверица”; КОПЕЛИЈА, Луденс, Нови Сад; ЗАВРШНА ПРИРЕДБА, Драмски студио

Фестивали у Позоришту младих

Фестивал монодраме, Змајеве дечије игре

Ансамбл Позоришта младих је у сезони 2020/21. одиграо укупно 149 представа (135 у кући и 14 на гостовању), пред укупно 11.855 гледалаца.

ПОЗОРИШТЕ „ПРОМЕНА” АКАДЕМИЈЕ УМЕТНОСТИ

Ђуре Јакшића 7, Нови Сад
teatarpromena@gmail.com
<http://www.pozoristepromena.com>

Академско позориште „Промена” основано је у Новом Саду 1978. године од стране студената режије и глуме а уз велику подршку тадашњих професора – Бранка Плеше, Бора Драшковића, Михаља Вирага и других. Званичан почетак рада позоришта је 18. март 1979. Позориште је тада бројало укупно 45 чланова – тринаест редитеља и тридесет два глумца. Иако је основано као професионално позориште, оно је покренуто без неопходних материјалних средстава. Тако је позориште „Промена” добијало подршку од Српског народног позоришта (у виду уступања простора Веселог театра „Бен Акибе”) и Новосадског позоришта (у виду уступања неопходних костима и реквизите). „Промена” је тада била отворена за све који желе да се баве театром, без обзира на то да ли су студенти Академије уметности. Запаженије представе тадашње Промене су: *Марио и мађионичар* Томаса Мана у режији Милана Белегишанина, *Јелка код Иванових* Александра Введенског у режији Хариса Пашовића, *Столице* Ежена Јонеска у режији Слободана Мојака. Представе су бележиле велике успехе на позоришним фестивалима широм Југославије. Позориште „Промена” било је активно до средине осамдесетих година када престаје са радом због смене генерација студената који нису имали довољно иницијативе да позориште настави са радом.

Академско позориште „Промена” је поново почело са радом 20. фебруара 2015. године на иницијативу студената драматургије и глуме (Стефана Исаковића, Димитрија Аранђеловића и Душана Вукашиновића). По свом статусу позориште носи назив Удружење студената драмског департмана Академије уметности у Новом Саду. „Промена” је поново покренута у жељи да студенти драматургије, режије и глуме своје радове ван испита показују и живој публици која је навикнута на садржај помало успаване позоришне

сцене у Новом Саду. Циљ садашње „Промене” је и остваривање сарадње студената свих класа и година студија драмског департмана у циљу стварања представа које нису предвиђене наставним планом Академије уметности. Идеја је да се директор, заменик директора и секретар мењају на сваких годину дана како би се успешно пренела идеја промене на генерације које долазе на Академију уметности. Досадашњи заступници удружења су Душан Вукашиновић, Вукашин Ранђеловић и Александра Мрђен.

„Промена” тренутно броји око шездесет активних чланова (бивших и садашњих студената). Све представе се одржавају у мултимедијалној сали на Академији уметности. Капацитет сале је 100 седећих места (за неке представе и мање). Током летњих месеци „Промена” махом гостује на позоришним фестивалима у Србији и иностранству.

Због пандемије вируса Ковид-19, Позоришту није био омогућен рад у сезони 2020/21, осим два гостовања представе ТРИ ЗИМЕ Тене Штивичић, у режији Јасне Ђуричић (премијерно изведене 26. новембра 2014.), у Сомбору и Новом Саду.

ДРАМСКИ ПРОГРАМ РАДИО НОВОГ САДА

Радио Нови Сад
Каменички пут 45, 21131 Петроварадин
Тел.: 021 425588

Премијере радио драма на српском језику

Време у које се редовно емитује: четвртком од 23:00 до 00:00

Руководилац редакције филмског, драмског и играног програма: Марија Реџић

Руководилац играног и драмског програма: Едит Лакнер

Уредник: Слободан Говорчин

Сарадница: Сузана Петровић

Александар Тешић

КОСИНГАС — РЕД ЗМАЈА

Адаптација: Слободан Говорчин

Редитељ: Мануел Србин

Драматург: Слободан Говорчин

Композитор: Никола Јеремић

Асистент тон мајстора: Милорад Ићитовић

Тон мајстор: Александар Марковић

Организаторка: Сузана Петровић

5. епизода: „ГОБЕЉА”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Јелена Ђулвезан Милковић, Миљан Давидовић, Григорије Јакишић, Вукашин Ранђеловић, Данило Миловановић, Александар Гајин, Александар Стојковић
26. новембра 2020, трајање: 44,02

6. епизода: „ЗМАЈАТ” (ПРВИ ДЕО)

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић
25. фебруара 2021, трајање: 31,00

6. епизода: „ЗМАЈАТ” (ДРУГИ ДЕО)

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић
25. марта 2021, трајање: 34,04

7. епизода: „СУЂАЈЕ” (ПРВИ ДЕО)

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Гордана Јошић, Ервин Хаџимуртезић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Маја Брукнер
29. априла 2021, трајање: 28,30

7. епизода: „СУЂАЈЕ” (ДРУГИ ДЕО)

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Гордана Јошић, Ервин Хаџимуртезић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Маја Брукнер
27. маја 2021, трајање: 21,51

Премијере радио драма за децу на српском језику

Недељом од 10:05 до 11:00

Јасминка Петровић

ДРАМСКИ ИНТЕРМЕЦО: ИЗ ПЕРА ЈАСМИНКЕ ПЕТРОВИЋ

Редитељка: Сузана Петровић

Играју: Николина Вујевић, Невена Неранџић, Ма-

рија Фелдеш, Ђорђе Митровић и Огњен Никола Радуловић

Уредница емисије: Сузана Петровић

Уредник драмског и играног програма: Слободан Говорчин

Тон мајстор: Златоје Чоловић

Премијере:

пете епизоде: 31. јануара 2021, трајање: 5,34

шесте епизоде: 7. фебруара 2021, трајање: 4,48

седме епизоде: 14. фебруара 2021, трајање: 4,08

осме епизоде: 21. фебруара 2021, трајање: 4,25

девете епизоде: 1. августа 2021, трајање: 5,48

десете епизоде: 8. августа 2021, трајање: 4,04

једанаесте епизоде: 15. августа 2021, трајање: 5,16

дванаесте епизоде: 22. августа 2021, трајање: 3,29

Слободан Говорчин

ПРЕЖИВЉАВАЊЕ ЗА ЧЕТВРТАКЕ

Редитељ: Вања Хован

Играју: Максим Говорчин, Борис Јовановић, Ненад Пећинар, Сања Ристић Крајнов, Дејан Шарковић, Тијана Марковић, Драган Зорић, Терезија Чамбор, Данило Миловановић, Мариана Аранђеловић, Огњен Пушара, Софија Илинчић, Уна Пушара

Композитор: Милош Марчета

Тон мајстор: Милорад Ићитовић

Дизајн звука: Александар Марковић

Организаторка програма: Сузана Петровић

Уредник: Слободан Говорчин

11. јула 2021.

Трајање: 52,58

Премијере радио драма за децу на мађарском језику

недеља од 10:05 часова

Уредница–драматуршкиња: Едит Лакнер (Lakner Edit)

Силвија Крижан (Krizsán Szilvia)

KLOTYÓKÉMEK — SOROZAT

Zenés ifjúsági hangjáték

(ШПИЈУНИ ВЕЏЕА — СЕРИЈА)

(Радио драма за омладину са музиком)

Редитељка: Силвија Крижан (Krizsán Szilvia)

Композитор и извођач музике: Давид Клем (Klemm Dávid) и Ервин Ереш (Erős Ervin)
Тон мајстор: Милорад Ићитовић

1. rész

(1. део)

Играју: Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Криштоф Баба (Bába Kristóf), Лујза Баба (Bába Lujza), Филип Анау (Anau Filip), Јудит Ласло (László Judit), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina), Флора Гал (Gál Flóra), Кинга Хорват (Horvát Kinga), Данијел Хуста (Husztá Dániel), Давид Пастор (Pásztor Dávid)

17. јануара 2021.

Трајање: 25,04

2. rész

(2. део)

Играју: Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Криштоф Баба (Bába Kristóf), Лујза Баба (Bába Lujza), Филип Анау (Anau Filip), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina)

24. јануара 2021.

Трајање: 22,45

3. rész

(3. део)

Играју: Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Криштоф Баба (Bába Kristóf), Лујза Баба (Bába Lujza), Вилмош Тот (Tót Vilmos), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina), Флора Гал (Gál Flóra), Кинга Хорват (Horvát Kinga), Давид Барна Шара (Barna Sára Dávid), Давид Пастор (Pásztor Dávid)

31. јануара 2021.

Трајање: 20,08

4. rész

(4. део)

Играју: Лујза Баба (Bába Lujza), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina), Криштоф Баба (Bába Kristóf), Вилмош Тот (Tót Vilmos), Давид Барна Шара (Barna Sára Dávid), Давид Пастор (Pásztor Dávid), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Данијел Хуста (Husztá Dániel), Терезија Фигура (Figura Terézia) Дора Репшток (Repstok

Dóra), Кинга Хорват (Horvát Kinga)

7. фебруара 2021.

Трајање: 24,38

5. rész

(5. део)

Играју: Лујза Баба (Bába Lujza), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina), Криштоф Баба (Bába Kristóf), Вилмош Тот (Tót Vilmos), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Золтан Ширмер (Sirmer Zoltán), Флора Гал (Gál Flóra), Кинга Хорват (Horvát Kinga)

14. фебруара 2021.

Трајање: 24,04

6. rész

(6. део)

Играју: Лујза Баба (Bába Lujza), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina), Криштоф Баба (Bába Kristóf), Давид Барна Шара (Barna Sára Dávid), Давид Пастор (Pásztor Dávid), Золтан Ширмер (Sirmer Zoltán), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Филип Анау (Anau Filip)

21. фебруара 2021.

Трајање: 24,10

7. rész

(7. део)

Играју: Лујза Баба (Bába Lujza), Лаура Вајда (Vajda Laura), Мартина Репшток (Repstok Martina), Давид Барна Шара (Barna Sára Dávid), Давид Пастор (Pásztor Dávid), Флора Гал (Gál Flóra), Кинга Хорват (Horvát Kinga), Залан Керекеш (Kerekes Zsolt)

28. фебруара 2021.

Трајање: 27,19

Премијера радио драма на румунском језику

Емисија Радио драма, петак у 22:30

Уредник-драматург: Ана Никулина Урсулеску (Ana Niculina Ursulescu)

Јон Богдан Мартин (Ion Bogdan Martin)
INTERVIU PENTRU ANGAJARE CU CÂNTEC
(Интервју за запошљавање са песмом)
драматизована приповетка за одрасле

Драматург: Јон Богдан (Ion Bogdan Martin)
Редитељ: Јулијан Урсулеску (Iulian Ursulescu)
Играју: Маринел Банду (Maginel Bandu), Габријела Петровић, Недељко Никитовић, Паола Петровић, Алина Секошан, Лука Паунеску (Luca Păunescu)
Музички извођачи: Филип Балош (Filip Baloș), Дору Урсу (Doru Ursu)
Музички уредник: Филип Балош (Filip Baloș)
Тон-мајстор: Златоје Чоловић и Милорад Ићитовић
Асистент тон-мајстора: Александер Сивч (Aleksander Sivic)

25. јуна 2021.
трајање: 40,22

НАРОДНО ПОЗОРИШЕ — NARODNO KAZALIŠTE — NÉPSZÍNHÁZ

Сенћански пут 71, 24000 Суботица

Тел.: 024 554 700; 024 552 649

e-mail: npnkn@npnkn.org

www.suteatar.org

Директор: Милош Станковић (1971, 24, 24) до априла 2021, Милош Николић (1977, 17, 0)

Помоћник директора: Игор Лерић (1980, 14, 13)

Технички директор: Слободан Чавлин (1968, 28, 21)

Сценографкиња: Марија Калабић (1972, 17, 12)

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Уметничка директорица Дrame на српском језику: Оливера Ђорђевић (1974, 14, 14)

Уметничка секретарка Дrame на српском језику: Тијана Зорић (1975, 12, 2)

Глумице: Кристина Јаковљевић (1964, 32, 24), Снежана Јакшић (1958, 42, 37) до августа 2021, Весна Кљајић Ристовић (1968, 27, 24), Јелена Михајловић (1981, 16, 16), Сања Моравчић (1974, 23, 17), Миња Пековић (1983, 13, 13), Сузана Вуковић (1968, 27, 27), Бојана Милановић (1990, 2, 2), Ксенија Митровић (1995, 1, 1)

Глумци: Зоран Бучевац (1956, 44, 43), Милан Вејновић (1985, 12, 12), Владимир Грбић (1980, 16, 16), Димитрије Динић (1986, 6, 6), Љубиша Ристовић (1968, 24, 20), Срђан Секулић (1984, 13, 13), Милош Станковић (1971, 24, 24), Игор Грекса (1986, 5, 5), Небојша Чолић (1957, 21, 17)

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Уметничка директорица Дrame на мађарском језику: Петронела Петер Кермеци (Péter Körmöci Petronella) (1972, 22, 21)

Уметничка секретарка Дrame на мађарском језику: Михаела Немет (Német Mihaela) (1982, 10, 4)

Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борос (Brestyánszki Boros Rozália) (1970, 25, 23)

Глумице: Хермина Грегуш Ердељи (Greguss Erdélyi Hermina) (1973, 22, 21), Жужа Калмар (Kalmár Zsuzsa) (1973, 21, 21), Чила Памер (Pámer Csilla) (1988, 10, 10), Моника Пешиц (Pesitz Mónika) (1976, 20, 20), Наталија Херњак (Hernyák Natália) (1965, 22, 22), Дина Дедовић Томић (Dedovity Tomity Dina) (1998, 1, 1) од 7. октобра 2020; Жофија Мађар (Magyar Zsófia) (1998, 1, 1) од 7. октобра 2020.

Глумци: Ференц Петер (Péter Ferenc) (1971, 24, 21), Нандор Силађи (Szilágyi Nándor) (1955, 37, 25) до 17. септембра 2020, Атила Барат (Baráth Attila) (1988, 9, 9), Арпад Черник (Csernik Árpád) (1973,

23, 19), Тамаш Хајду (Hajdú Tamás) (1988, 8, 8), Андор Ковач Немеш (Kovács Nemes Andor) (1977, 16, 14), Ервин Палфи (Pálfi Ervin) (1980, 18, 15), Чаба Ралбовски (Ralbovski Csaba) (1977, 20, 20), Акош Њари (Nyári Ákos) (1995, 2, 2), Золтан Рокуш (Rókus Zoltán) (1993, 2, 2), Кристијан Будинчевић (Budinčević Krisztián) (1996, 1, 1) од 7. октобра 2020.

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Едвард Олби (Edward Albee)
КО СЕ БОЈИ ВИРЏИНИЈЕ ВУЛФ
(Who's Afraid of Virginia Woolf)

Редитељ: Душан Петровић
Ауторка превода: Илеана Ћосић
Сценограф: Дамјан Параносић
Костимограф: Марко Маросиук
Сценски говор: др Дејан Средојевић
Сценски покрет: Игор Грекса
Музика и дизајн тона: Петар Билбија
Играју: Александар Јанковић (*Марта*), Милош Станковић (*Џорџ*), Срђан Секулић (*Ник*), Ксенија Митровић (*Хани*)

19. септембра 2020.
10 представа
892 гледаоца

Кен Лудвиг (Ken Ludwig)
МЕСЕЦ ИЗНАД БАФАЛА
(Moon Over Buffalo)

Редитељ: Даријан Михајловић
Превод: Оља Ђорђевић
Сценографкиња: Марија Калабић
Костимограф: Марко Маросиук
Композиторка: Ана Крстајић
Сценски покрет: Мирко Кнежевић
Сценске борбе: Драган Стојменовић
Студијски музичари: Сава Милетић (клавир/hammond), Пеђа Милутиновић (бубњеви), Лука Игњатовић (саксофон), Петар Крстајић (бас гитара)
Играју: Љубиша Ристовић (*Џорџ*), Сања Моравчић

(*Шарлот*), Ксенија Митровић (*Розалинд*), Весна Кљајић Ристовић (*Етел*), Срђан Секулић (*Хауард*), Игор Грекса (*Пол*), Бојана Милановић (*Ајлин*), Владимир Грбић (*Ричард*)

20. октобра 2020.
13 представа (11 у кући, 2 на гостовању у Сомбору и Новом Саду)
1199 гледалаца

Александар Поповић
КУС ПЕТЛИЋ
Режија и избор музике: Милан Нешковић
Драматуршкиња: Маја Тодоровић
Сценографкиња: Марија Калабић
Сценски покрет: Игор Грекса
Костимографкиња: Биљана Гргур
Асистент костимографа: Марко Маросиук
Лектор: Саша Латиновић
Играју: Миња Пековић (*Миља Бушатлија*), Сања Моравчић (*Селена Сеја Батрићева*), Игор Грекса (*Ђакон Авакум*), Димитрије Динић (*Пиле Копиле Пилетићева*), Срђан Секулић (*Комнен Барјактар*), Јохан Шустер (*Милош Лазић*)

19. априла 2021.
9 представа (7 у кући, 2 на гостовању у Сомбору и Новом Саду)
659 гледалаца

Обнове

Реј Куни (Ray Cooney)
ДВА У ЈЕДАН
(Two Into One)
9. децембра 2016.
5 представа
454 гледаоца

Горан Марковић
ГОВОРНА МАНА
15. децембра 2017.
5 представа
417 гледалаца
Јован Стерија Поповић

ЗЛА ЖЕНА

1. марта 2019.

3 представе (2 у кући и 1 на гостовању у Београду)
247 гледалаца

Петар Михајловић

РАДНИЧКА ХРОНИКА

16. октобра 2019.

8 представа (5 у кући, 3 на гостовању у Новом Саду (2) и Ужицу)
684 гледаоца

Мартин Макдона (Martin McDonagh)

САКАТИ БИЛИ СА ИНИШМАНА

(The Cripple of Inishmaan)

13. децембра 2019.

2 представе
104 гледаоца

Ансамбл Дrame на српском језику Народног позоришта у Суботици, извео је током сезоне 2020/21. укупно 55 представа (47 у кући и 8 на гостовању у Сомбору (2), Новом Саду (4), Београду и Ужицу), пред 4.656 гледалаца.

Гостовања на сцени Дrame на српском језику

САМОУБИЦА, Народно позориште Сомбор; КАВКАСКИ КРУГ КРЕДОМ, Факултет драмских уметности у Београду

Учешће Дrame на српском језику на фестивалима

КУС ПЕТЛИЋ

28. и 29. Позоришни маратон, Сомбор
66. Стеријино позорје, Нови Сад

РАДНИЧКА ХРОНИКА

65. Стеријино позорје, Нови Сад
70. Фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин
25. Југословенски позоришни фестивал, Ужице

Ансамбл Дrame на српском језику Народног позоришта у Суботици, у сезони 2020/21. извео је 55

представа, од чега 47 у кући и 8 на гостовањима (Новом Саду (4), Сомбору (2), Ужицу и Београду), пред 4.656 гледалаца.

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Кај Хензел (Kai Hensel)

KLAMM HÁBORÚJA

(Klamms Krieg)

(Кламов рат)

Превод: Криштоф Ковач (Kovács Kristóf)

Редитељка: Кинга Мезеи (Mezei Kinga)

Игра: Шандор Ласло (László Sándor) (*Клам*)

9. октобра 2020.

9 представа (6 у кући, 3 на гостовању у Бечеју, Сенти и Чоки)
554 гледаоца

Бранислав Нушић

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

(Ожалошћена породица)

Редитељ: Андреј Бока

Драматург: Тамаш Олах (Oláh Tamás)

Композитор: Ервин Палфи (Pálfi Ervin)

Сценографкиња: Невена Продановић

Асистенткиња редитеља: Валерија Кочиш (Kocsis Valéria)

Асистенткиња сценографа: Розалија Брешћански
Борош

Дизајн светла: Никола Маринков

Играју: Ервин Палфи / Тамаш Хајду (*Агатон*), Чила Памер (*Даница*), Хермина Г. Ердeљи (*Сарка*), Чаба Ралбовски (*Прока*), Моника Пешиц (*Ђина*), Акош Њари (*Мића*), Атила Барат (*Адвокат*)

29. октобар 2020.

12 представа (9 у кући и 3 на гостовању у Кишварди (Мађарска), Суботици и Смедереву)
1373 гледаоца

Анджеј Сарамонович (Andrzej Saramonowicz)

TESZTOSZTERON

(Testosteron)

(Тестостерон)

Превод: Патриција Паст (Pászti Patrícia)

Редитељ и сценограф: Данијел Амбруш Ковач (Kovács Dániel Ambrus)

Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борош

Костимографкиња: Моника Пешиц

Асистенткиња редитеља: Валерија Кочиш

Дизајн светла: Роберт Мајорош (Majoros Róbert)

Видео: Атила Барат

Играју: Арпад Черник (*Ставрос*), Тамаш Хајду (*Корнел*), Акош Њари (*Јанис*), Ервин Палфи (*Титус*), Чаба Ралбовски (*Кукац*), Золтан Рокуш (*Третен*), Андор Ковач Немеш (*Орах*), Атила Барат (*Фокус*), Геза Кучера мл. (*Коџак*), Ричард Амбруш (*Роад*)

15. децембра 2020.

8 представа

686 гледалаца

Мишел Трембле (Michel Tremblay) –

Лајош Парти Нађ (Parti Nagy Lajos)

SÖGORNÓK

(Les belles-soeurs)

(Шогорице)

Превод са жауала: Ализ Алфелди (Alföldi Alíz)

Мађарски текст: Лајош Парти Нађ (Parti Nagy Lajos)

Редитељ: Ђерђ Херњак (Hernyák György)

Сценографкиња и костимографкиња: Ерика Јанович (Janovics Erika)

Композитор: Геза Кучера мл.

Асистенткиња редитеља: Едина Кулханек (Kulhanek Edina)

Дизајн светла: Роберт Мајорош

Играју: Хермина Г. Ердел (*Жермен Лаузон*), Жужа Калмар (*Лизет де Курвал*), Петронела Кермеци (*Роуз Оиме*, *Жерменина сестра*), Наталија Вицеи (*Ивет Лонгпре*), Моника Пешиц (*Де-Неж Верет*), Чила Памер (*Терез Дубук*, *Жерменина рођака*), Нандор Силађи (Szilágyi Nándor) (*Оливин Дубук*, *Терезина свекрва*), Елвира Гал (Gál Elvira) (*Пјерет*)

Герин, *Жерменина сестра* које се одрекла), Жофија Мађар (*Линда Лаузон*, *Жерменина ћерка*), Чаба Ралбовски (*Мушкарац*)

26. марта 2021.

5 представа

471 гледалац

Ференц Молнар (Molnár Ferenc)

JÁTÉK A KASTÉLYBAN

(Игра у дворцу)

Редитељка: Кинга Мезеи

Драматуршкиња: Корнелија Голи (Góli Kornélia)

Сценограф: Петер Ондрашек (Ondrashek Péter)

Костимографкиња: Ерика Јанович

Асистенткиња редитеља: Едина Кулханек

Музички уредник: Алберт Маркош (Markos Albert)

Дизајн светла: Роберт Мајорош

Играју: Ервин Палфи (*Тураи*), Атила Барат (*Гал*),

Тамаш Хајду (*Адам*), Чила Памер (*Ани*), Чаба Ралбовски (*Алмади*), Кристијан Будинчевић (*Секретар*), Акош Њари (*Батлер*)

28. маја 2021.

2 представе

220 гледалаца

Обнове

Ерне Сеп (Szép Ernő)

LILA ÁKÁC

(Љубичасти багрем)

28. септембра 2018.

4 представе

318 гледалаца

Жорж Фејдо (Georges Feydeau)

OSZTRIGÁS MICI

(La Dame de chez Maxim)

(Дама из Максима)

6. децембра 2018.

2 представе (1 у кући и 1 на гостовању)

542 гледаоца

Андреа Паш (Pass Andrea)

ÚJVILÁG

(Нови свет)

5. октобра 2019.

6 представа (5 у кући и 1 на гостовању)

279 гледалаца

Михаљ Ејзман (Eisemann Mihály) –

Иштван Загон (Zágon István)

FEKETE PÉTER

(Црни Петар)

20. децембра 2019.

13 представа (9 у кући и 4 на гостовању)

1223 гледаоца

Ансамбл Дrame на мађарском језику Народног позоришта у Суботици, у сезони 2020/21. извео је 61 представу, од чега 49 у кући и 12 на гостовањима (у Бечеју, Сенти (2), Чоки, Суботици, Смедереву, Торди, Новом Саду, затим у Морахалому и Кишварди (Мађарска), Лендви и Домањшевцу (Словенија)), пред 5.666 гледалаца.

Гостовања на Сцени на мађарском језику

A fogadósno (Мирандолина) Карла Голдонија, у режији Тибора Месароша, Сенђанско мађарско камерно позориште, Сента; ФАКУЛТЕТ ЗА ПОЗОРИШНОГ ГЛЕДАОЦА Иштвана Ташнадија, у режији Андраша Урбана, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица; ANNA KARENINA (Ана Карењина) Лава Николајевича Толстоја, драматизација и режија Дејан Пројковски, Новосадско позориште, Нови Сад

Учешће Дrame на мађарском језику на фестивалима

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

(Ожалошћена породица)

38. „Нушићеви дани”, Смедереву

33. Фестивал мађарских позоришта, Кишварда (Мађарска)

У склопу манифестације Дани војвођанског мађарског глумишта коју организује наше позориште сваке године у октобру, ове године је одржано онлине Читајуће позориште. Ове године због

пандемије, Телевизија „Pannon” из Суботице снимила је извођење обе награђене драме након које је одржан и уобичајени разговор о представи. Програм је емитован на њиховом каналу 28. октобра.

Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház у Суботици, у сезони 2020/21. укупно је извело 116 представа (96 у кући и 20 на гостовању), пред 10.322 гледаоца.

ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ – ДЈЕЧЈЕ KAZALIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ

Рајхл Ференца 12/а, 24000 Суботица

Тел.: 024 555 715

e-mail: decjepozoriste.su@open.telekom.rs

www.suteatarzadecu.rs

Директорка: Марта Ароксалаши (Árokszállási Márta) (1960, 37, 37)

Координатор–организатор извођења представа: Андреа Хушњак (Husnyák Andrea) (1970, 23, 19)
Глумци и глумице: Весна Бороцки (1960, 38, 37), Гертруд Фридрик (Fridrik Gertrúd) (1974, 22, 22), Данка Балаћ (1977, 23, 23), Елвира Гал (Gál Elvira) (1976, 19, 19), Имелда Вереш (Vörös Imelda) (1973, 23, 23), Марта Слобода Б. (Szloboda B. Márta) (1966, 29, 29), Оливера Беговић (1958, 39, 39), Светлана Абрамовић (1963, 37, 37), Бранислав Трифковић (1970, 22, 22), Ендре Кочиш (Kocsis Endre) (1976, 23, 23), Залан Грегуш (Greguss Zalan) (1973, 26, 18), Тибор Слобода (Szloboda Tibor) (1975, 22, 22) до 31. августа 2021, Стефан Остојић (1994, 2, 2) до 31. августа 2021, Јелена Рашковић (1982, 11, 11), Урош Младеновић (1987, 0, 0), Викторија Палфи (Pálfi Viktória) (1993, 0, 0) (замена, породилско)

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Амела Вученовић
КУКУ ТОДОРЕ
(Вашарска комедија)

Редитељка: Амела Вученовић (Русија)
Играју: Стефан Остојић / Урош Младеновић

1. септембра 2020.
11 представа (8 у кући, 3 на гостовању у Зворнику и Сарајеву (Босна и Херцеговина) и Чоки)
534 гледаоца

Дивна Стојанов
БИЛО ДВАПУТ У ЈЕДНОМ КРАЉЕВСТВУ

Редитељка: Дивна Стојанов
Игра: Урош Младеновић

30. маја 2021.
2 представе
114 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)
ПИПИ ДУГА ЧАРАПА
(Pippi Långstrump)

Драматизација и режија: Веселин Бојдев
Превод са бугарског: Маријана Петровић
Сценографија, дизајн лутака и костима: Христина Младеновић Недева
Композиторка: Наталија Лукић
Кореографиња: Мирјана Перчић
Асистенткиња редитеља: Викторија Палфи
Дизајн плаката: Никол Султанова
Израда лутака: Христина Младеновић Недева
Играју: Урош Младеновић, Викторија Палфи, Ксенија Митровић, Данка Балаћ, Бранислав Трифковић, Ендре Кочиш

10. јула 2021.
1 представа
115 гледалаца

ТЕАТАР У РЕЛЕНАМА
Драгана Џенопољац
ПИКНИК

Режија, сценографија и костими: Бранислав Трифковић
Креатор лутака: Раде Рековић
Музика: Wooden Ambulance
Играју: Данка Балаћ, Урош Младеновић, Бранислав Трифковић

29. априла 2021.
3 представе
67 гледалаца

Обнове

Боњо Лунгов (Боњо Лунгов)
и Константин Каракостов
ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ
9. новембра 2019.

1 представа
31 гледалаца

по мотивима приче Здењека Флоријана (Zdeněk Florian)

ТУЖНИ ПСИЋ ТОБИ
7. фебруара 2014.
3 представе
176 гледалаца

Андраш Вереш (Veres András)
БАБА ХОЛА
10. априла 2010.
1 представа
16 гледалаца

Грим (Grimm) – Гимеши (Gimesi)
ЧИПКАНА ПРИЧА
29. октобра 2009.
1 представа
22 гледаоца

Симона Дохова Нанова, по браћи Грим (Grimm)

ИВИЦА И МАРИЦА

(Hänsel und Gretel)

20. новембра 2016.

1 представа

67 гледалаца

Златко Крилић

ШТА ЛИ ЈАЈЕ ДАЈЕ?

20. марта 1990.

6 представа (5 у кући, 1 на гостовању у Чоки)

188 гледалаца

Вилфелм Хауф (Wilhelm Hauff)

КАМЕНО СРЦЕ

(Das kalte Herz)

31. августа 2007

1 представа

81 гледалац

Дора Гимеши (Gimesi Dóra)

МИРКО У САМОСВЕТУ

23. јануара 2011.

1 представа

68 гледалаца

Александра Гловацки

ТРИ МУСКЕТАРА

Према истоименом роману Александра Диме Оца
(Alexandre Dumas, *Les trois mousquetaires*)

25. априла 2019.

1 представа

48 гледалаца

Шарл Перо (Charles Perrault) – Живомир Јоковић

УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА

(La Belle au bois dormant)

5. фебруара 2015.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Сомбору)

228 гледалаца

Браћа Грим (Grimm)

ЦРВЕНКАПА И ВУК

(Rotkäppchen)

10. марта 2013.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Сарајеву
(Босна и Херцеговина))

151 гледалац

Марина Ђурић Бијелић

ПАО С КРУШКЕ

15. јуна 2010.

4 представе

179 гледалаца

Снежана Јовић Влашковић

САН КУХИЊСКЕ НОЋИ

20. новембра 1999.

2 представе

141 гледалац

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА – PELENKÁS SZÍNHÁZ

Бранислав Трифковић

ПРИЧАЛИЦЕ

9. јуна 2019.

2 представе

68 гледалаца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

ОБОЈЕНА ПРИЧА

12. децембра 2010.

2 представе

31 гледалац

У сезони 2020/21, ансамбл Сцене на српском
језику Дечјег позоришта у Суботици, одиграо је
48 представа (42 у кући и 6 на гостовању), пред
2.325 гледалаца.

Учешће Сцене на српском језику на фестивалима

ТРИ МУСКЕТАРА

70. Сусрети професионалних позоришта Војводи-
не: Глумачке награде БОШКУ БОШКОВУ и УРОШУ
МЛАДЕНОВИЋУ

СЦЕНА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Тамаш Олах (Oláh Tamás)

GERGŐ SZOBÁJA

(Гргина соба)

Редитељ: Роберт Ленард (Lénárd Róbert)

Сценографија и костими: Благовеста Василева

Играју: Бланка Хорват (Horváth Blanka), Роланд Ласло (László Roland), Гертруд Фридрик, Елвира Гал, Имелда Вереш, Ендре Кочиш, Залан Грегуш, Тибор Слобода

14. новембра 2020.

3 представе

100 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)

HARISNYÁS PIPPI

(Pippi Långstrump)

(Пипи Дуга Чарапа)

Драматизација и режија: Веселин Бојдев
Превод са бугарског: Маријана Петровић

Сценографија, дизајн лутака и костима: Христина Младеновић Недева

Композиторка: Наталија Лукић

Кореографкиња: Мирјана Перчић

Асистенткиња редитеља: Викторија Палфи

Дизајн плаката: Никол Султанова

Израда лутака: Христина Младеновић Недева

Играју: Ендре Кочиш, Залан Грегуш, Гертруд Фридрик, Елвира Гал, Викторија Палфи, Имелда Вереш

20. јуна 2021.

1 представа

98 гледалаца

Ласло Руми (Rumi László)

IKAROSZ KRÉTÁN

(Икар на Криту)

Режија, сценографија и костими: Ласло Руми (Rumi László) (Мађарска)

Играју: Атила Баратх (Baráth Attila), Урош Младеновић, Викторија Палфи, Оливера Беговић, Гертруд Фридрик, Имелда Вереш, Залан Грегуш, Ендре Кочиш, Марта С. Буданов, Тибор Слобода

14. јула 2021.

3 представе

300 гледалаца

Обнове

Боњо Лунгов (Боњо Лунгов) и Константин Каракостов
A SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL

(Театру с љубављу)

10. новембра 2019.

2 представе

61 гледалац

Моника Чик (Csík Mónika)

ANYARAJZ

(Цртеж маме)

24. јуна 2017.

2 представе

36 гледалаца

Грим (Grimm) – Гимеши (Gimesi)

CSIPKÉS MESE

(Чипкана прича)

1 представа на гостовању у Кањижи

120 гледалаца

Тамаш Олах (Oláh Tamás)

CSOKIBABA UTAZÁSA

(Путовање чоколадне лутке)

7. децембра 2018.

2 представе

57 гледалаца

Шара Габор (Gábor Sára)

A FARKAS SZEMPILLÁJA

(Вучја трепавица)

14. децембра 2017.

2 представе

29 гледалаца

Симона Дохова Нанова, по браћи Грим (Grimm)

JANCSI ÉS JULISKA

(Hänsel und Gretel)

(Ивица и Марица)

26. новембра 2016.

3 представе

96 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)

KARLSSON KALANDJAI

(Karlsson på taket)

(Авантуре с Карлсоном)

31. јануара 2018.

2 представе

35 гледалаца

Златко Крилић

MI VAN A TOJÁSBAN?

(Шта ли јаје даје?)

22. фебруара 1990.

1 представа

32 гледаоца

Хана Јанушевска (Hanna Januszewska) –

Андраш Вереш (Veres András)

TIGRIS PÉTER

(Тигрић Петар)

19. априла 2012.

2 представе (1 у кући и 1 на гостовању у Чоки)

186 гледалаца

Шара Габор (Gábor Sára)

TIRITARKA HARAGTAR

(Тиритарка Љутило)

14. децембра 2018.

3 представе

90 гледалаца

Браћа Грим (Grimm)

PIROSKA ÉS A FARKAS

(Rotkäppchen)

(Црвенкапа и вук)

13. августа 2013.

3 представе

124 гледаоца

Андраш Вереш (Veres András)

HOLLE ANYÓ

(Баба Хола)

10. априла 2010.

2 представе

20 гледалаца

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita) –

Акош Матравелђи (Mátravölgyi Ákos)

EMBERKE

(Човечуљак)

13. октобра 2007.

4 представе

232 гледаоца

Дора Гимеши (Gimesi Dóra)

MIRA MAGÁNYORSZÁGBAN

(Мирко у Самосвету)

1. октобра 2011.

4 представе

166 гледалаца

Шарл Перо (Charles Pierot)

HAMUPIPÓKE

(Пепељуга)

11. маја 1995.

1 представа

15 гледалаца

PELENKÁS SZÍNHÁZ

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

SZÍNES MESÉK

(Месец у боји)

2. априла 2009.

1 представа

45 гледалаца

У сезони 2020/21, Сцена на мађарском језику Деч-јег позоришта у Суботици, извела је 42 представе (41 у кући и 1 на гостовању), пред 1.842 гледаоца.

Учешће Сцене на мађарском језику на фести-
валима

A SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL

(Театру с љубављу)

70. Сусрети професионалних позоришта Војводине:
Награда за најбољу представу у целини, награда
младом глумцу УРОШУ МЛАДЕНОВИЋУ

СЦЕНА НА СРПСКОМ – МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Ансамбл представе

СТИЖЕ ДЕДА МРАЗ – ÉRKEZIK A TÉLARÓ

Режија: колективна

Играју: Ендре Кочиш, Светлана Абрамовић, Залан
Грегус, Стефан Остојић

14. децембра 2020.

18 представа

1002 гледаоца

Обнове

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА – PELENKÁS SZÍNHÁZ

Марија Крстић

DIOFÁCSKA – ORAH

20. новембра 2019.

4 представе

55 гледалаца

Бранислав Трифковић

**КУПАЛИЦА–ПРЉАЛИЦА – PANC SOLÓ-
MASZATOLÓ**

25. фебруара 2017.

3 представе

96 гледалаца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА – PELENKÁS SZÍNHÁZ

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

МАЛЕНА – KICSI VAGYOK ÉN

10. децембра 2016.

2 представе

52 гледаоца

У сезони 2020/21, Сцена на српском – мађарском
језику Дечјег позоришта у Суботици, извела је 27
представа у кући, пред 1.205 гледалаца.

У сезони 2020/21, Дечје позориште – Дјеље
kazalište – Gyermekszínház у Суботици, одигра-
ло је укупно 117 представа (110 у кући и 7 на
гостовању), пред 5.372 гледаоца.

ПОЗОРИШТЕ „ДЕЖЕ КОСТОЛАЊИ” – KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ

Харамбашићева 4, 24000 Суботица

Тел: 024 557 471; 021 555 255

e-mail: info@kosztolanyi.org

www.kosztolanyi.org

Дан позоришта: 9. новембар

Директор: Андраш Урбан (Urbán András) (1970, 24, 19)

Глумци: Габор Месарош (Mészáros Gábor) (1986,
13, 13), Борис Кучов (Kucsov Borisz) (1987, 7, 6),
Давид Бубош (Búbos Dávid) (1994, 2, 2)

Премијере

По делима Иштвана Домонкоша (Domonkos István)
SZEDJETEK SZÉT

(Растргните ме)

Драматурзи: Тамаш Олах (Oláh Tamás) и Кинга Ме-
зеи (Mezei Kinga)

Редитељка: Кинга Мезеи

Композитор: Силард Мезеи (Mezei Szilárd)

Сценограф: Петер Ондрашек (Ondrashek Péter)

Костимографкиња: Ерика Јанович (Janovics Erika)

Дизајн програма и плаката: Арпад Блашко (Blaskó
Árpád)

Фотограф: Едвард Молнар (Molnár Edvárd)

Камера, видео-микс, монтажа и адаптација ви-
деа: Томислав Дедовић Томић

Играју: Габор Месарош, Борис Кучов, Давид Бу-
бош, Ервин Палфи (Pálfi Ervin), Тамаш Хајду

(Hajdú Tamás), Ноеми Кемивеш (Kótmúves Noémi), преко снимка: Ета Шивегеш (Süveges Eta)

23. септембра 2020.

8 представа (7 у кући, 1 на гостовању у Кишварди (Мађарска))

342 гледаоца

Ларс вон Трир (Lars von Trier)

– Кристијан Лолике (Christian Lollike)

– Ведрана Божиновић

DOGVILLE

(Догвил)

Концепт и режија: Андраш Урбан

Драматуршкиња: Ведрана Божиновић

Дизајн програма и плаката: Викторија Кресанко (Kreszánkó Viktória)

Фотограф: Едвард Молнар

Камера, видео-микс, монтажа и адаптација видеа: Томислав Дедовић Томић

Играју: Борис Кучов, Габор Месарош, Давид Бубош, Тимеа Филеп (Fülöp Tímea), Андреа Веребеш (Verebes Andrea)

31. октобра 2020.

13 представа (11 у кући, 2 на гостовању у Сегедину (Мађарска) и Новом Саду)

503 гледаоца

Антон Павлович Чехов – Корнелија Голи (Góli Kornélia)

A HÁROM NŐVÉR

(Три сестры)

(Три сестре)

Редитељ, сценограф и костимограф: Золтан Пуш-каш (Puskás Zoltán)

Драматуршкиња: Корнелија Голи

Музика: Давид Клем (Klemm Dávid) и Ервин Ереш (Erős Ervin)

Асистенткиња режије: Жофија Серда (Szerda Zsófia)

Дизајн светла: Роберт Мајорош (Majoros Róbert)

Дизајн програма и плаката: Викторија Кресанко

Фотограф: Едвард Молнар

Камера, видео-микс, монтажа и адаптација видеа: Томислав Дедовић Томић

Играју: Борис Кучов, Габор Месарош, Давид Бубош

30. децембра 2020.

7 представа (6 у кући, 1 на гостовању у Сегедину (Мађарска))

263 гледалаца

Тимско ауторство

A CSÓKOS ASSZONY LOVAGJAI

(Витезови лаке мале)

Драматурзи: Корнелија Голи и Тамаш Олах

Редитељ и сценограф: Андраш Урбан

Композитор: Арпад Серда (Szerda Árpád)

Костимографкиња: Марина Сремац

Асистенткиња редитеља: Жофија Серда

Асистенткиња костимографа: Сенка Раносављевић

Кореографкиња: Тимеа Филеп

Дизајн програма и плаката: Викторија Кресанко

Фотографкиња: Жофија Серда

Камера, видео-микс, монтажа и адаптација видеа: Томислав Дедовић Томић

Играју: Андреа Веребеш, Бланка Хорват (Horváth Blanka), Борис Кучов, Давид Бубош, Дина Дедовић Томић (Dedovity Tomity Dina), Габор Месарош, Тимеа Филеп; на видео снимцима: Марта Береш (Béres Márta), Емеше Нађабони (Nagyabonyi Emese), Арпад Месарош, Имре Елек Микеш (Mikes Imre Elek)

30. марта 2021.

11 представа (9 у кући, 2 на гостовању у Сегедину (Мађарска) и Новом Саду)

555 гледалаца

Андраш Урбан

A NÉZÉS KÖLTÉSZE (Munkacím „A látás”)

(Поетика гледања)

(Радни наслов A LÁTÁS (Вид))

Андраш Урбан

A NÉZÉS KÖLTÉSZE (Munkacím „A látás”)

(Поетика гледања)

(Радни наслов A LÁTÁS (Вид))

Концепт, режија и сценографија: Андраш Урбан

Композитор: Силард Мезеи

Уметничка сарадница: Данијела Мамужић
Дизајн програма и плаката: Викторија Кресанко
Фотограф: Едвард Молнар
Камера, видео-микс, монтажа и адаптација ви-
деа: Томислав Дедовић Томић
Играју: Андреа Веребеш, Борис Кучов, Давид Бубош,
Габор Месарош, Хени Варга (Varga Henri), Тимеа Филеп

14. маја 2021.
4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Новом
Саду)
146 гледалаца

Златко Паковић
SZABADKAI SZECESSZIÓ
(Суботичка сецесија)

Редитељ: Златко Паковић
Композитор: Силард Мезеи
Сценографкиња и костимографкиња: Данијела
Мамужић
Кореографкиња: Тимеа Филеп
Асистенткиња редитеља: Жофија Серда
Корепетитор: Иван Варга
Дизајн програма и плаката: Арпад Блашко
Фотограф: Едвард Молнар
Камера, видео-микс, монтажа и адаптација ви-
деа: Томислав Дедовић Томић
Играју: Андреа Веребеш, Борис Кучов, Давид
Бубош, Габор Месарош, Каталин Ладик (Ladik
Katalin), Тимеа Филеп

3. јуна 2021.
2 представе
131 гледалац

Обнове

по мотивима истоимене поеме Владимира
Мајаковског
FELHÓ A NADRÁGBAN
(Облак у панталонама)
25. новембра 2017.
4 представе
176 гледалаца

THE END
4. марта 2018.
1 представа
43 гледаоца

Иштван Ташнади (Tasnádi István)
NÉZŐMŰVÉSZETI FŐISKOLA
(Факултет за позоришног гледаоца)
19. јануара 2019.
4 представе (2 у кући, 2 на гостовању у Будимпеш-
ти (Мађарска) и Суботици)
58 гледалаца

Мате Матишић
BABILON ANGYALAI
(Анђели Бабилона)
28. марта 2019.
1 представа
37 гледалаца

Гергел Кондач (Kondacs Gergely) –
Борис Кучов (Kucsoy Borisz)
A KÜT NEM A KIÜT
(Крај није рај)
26. октобра 2019.
4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Сенти)
99 гледалаца

Корнелија Голи и Кокан Младеновић
GUSZTAV A HIBÁS MINDENÉRT
(Густав је крив за све)
21. децембра 2019.
5 представе (4 у кући, 1 на гостовању у Крагујевцу)
211 гледалаца

Андраш Урбан (Urbán András)
BÉRES MÁRTA – ONE GIRL SHOW
(Марта Береш – One Girl Show)
13. маја 2011.
1 представа на гостовању у Новом Саду
нема података о броју гледалаца

Андраш Урбан (Urbán András)

AZ ÚR NEVÉBEN

(У име Господа)

16. јуна 2018.

1 представа на гостовању у Ђули (Мађарска)
нема података о броју гледалаца

Гостовања у Позоришту „Деже Костолањи”

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА НП Суботица; ЧУДЕСНА СВАКОДНЕВИЦА, у режији Денеша Дебреија, Позоришно удружење Летњи биоскоп (7); А ШТА ЈЕ БИЛО СА ЖЕНОМ у режији Золтана Деваија, Сенђанско мађарско камерно позориште, Сента; НОСОРОГ Ежена Јонеска, у режији Никите Миливојевића, Новосадско позориште; JÉG-DOKTRÍNÁK – variációk a náci retorikára (Ледене доктрине – варијације на тему нацистичке реторике), у режији Золтана Петровича, Метаноја ортопедија, Сегедин (Мађарска); ГАЛАТЕА, докторски уметнички пројекат Константина Стефановића

Учешће Позоришта „Деже Костолањи” на фестивалима

РАСТРГНИТЕ МЕ

Фестивал мађарских позоришта у Кишварди (Мађарска): Награда за најбољи тимски рад коју додељује Министарство за људске ресурсе, Награда за најбољу мушку улогу ЕРВИН ПАЛФИ

ДОГВИЛ

Фестивал „Thealter”, Сегедин (Мађарска)

ТРИ СЕСТРЕ

Фестивал „Thealter”, Сегедин (Мађарска)

ВИТЕЗОВИ ЛАКЕ МАЛЕ

Стеријино позорје, Нови Сад: Награда за глумачко остварење БОРИСУ КУЧОВУ, Награда за најбољу кореографију ТИМЕИ ФИЛЕП, Награду округлог стола критике за најбољу представу у целини дели са представом *Кус петлић* Народног позоришта у Суботици

Фестивал „Thealter”, Сегедин (Мађарска)

ПОЕТИКА ГЛЕДАЊА

Стеријино позорје, Нови Сад

GUSZTÁV A HIBÁS MINDENÉRT

(Густав је крив за све)

Јоакимфест, Крагујевац

Фестивал Професионалних позоришта Војводине
(на матичној сцени)

Фестивали у Позоришту „Деже Костолањи”

Фестивал Дезиреов трамвај: Desire Central Station – LIFE

У сезони 2020/21, Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház у Суботици, извело је 66 представа (53 у кући и 13 на гостовању), пред 2.564 гледалаца. Позориште је гостовало у Будимпешти, Ђули, Сегедину (3) и Кишварди (Мађарска), затим у Новом Саду (4), Сенти, Суботици и Крагујевцу.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ТОША ЈОВАНОВИЋ”

Трг Слободе 7, 23000 Зрењанин
Тел: 023 560 141; 023 561 135
e-mail: pozoriste.tosajovanovic@gmail.com, info@tosajovanovic.org.rs
www.tosajovanovic.org.rs

Директор: Иван Француски (1955, 32, 4) пензионисан
В. д. директора: Дејан Карлечик (1988, 8, 0) од
1. априла 2021.

Продуценткиња у уметности и медијима: Ивана
Кукољ Соларов (1974, 21, 21)

*Уредник за уметничко-истраживачку докумен-
тацију и издавачку делатност:* Иван Трифуња-
гић (1974, 16, 16)

Графички дизајнер: Урош Степанов (1968, 29, 29)

ДРАМСКА СЦЕНА

*Руковођење организационом јединицом Драмска
сцена:* Вера Ђековић (1984, 11, 11)

Глумци I драме: Јован Торачки (1962, 36, 33),
Драган Ђорђевић (1960, 37, 33), Едит Тот (1975,
23, 24), Мирко Пантелић (1967, 26, 26)

Глумци II драме: Наташа Илин (1974, 23, 24), Љуби-
ша Милишић (1973, 22, 22), Звонко Гојковић (1966,
25, 25), Данијел Ковачевић (1980, 18, 18), Стефан

Јуанин (1988, 5, 5), Снежана Ковачев Челар (1967,
32, 22), Јелена Шнеблић Живковић (1974, 25, 20),
Наташа Луковић (1982, 16, 16), Иван Ђорђевић (1983,
14, 14), Весна Варићак (1973, 16, 14), Сања Радишић
(1984, 13, 13), Миљан Вуковић (1978, 11, 11)

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

*Руковођење организационом јединицом Луткар-
ска сцена:* Татјана Паскаш (1961, 30, 14)

Глумци II Луткарске сцене: Александар Драгар
(1955, 42, 42) пензионисан 2020., Хајналка Ковач
(1968, 30, 29), Олгица Трбојевић Костић (1963, 24,
24), Мирослав Маћош (1971, 24, 24), Наташа Мили-
шић (1975, 24, 24), Снежана Попов (1976, 24, 24),
Андрија Поша (1963, 31, 24), Данило Михњевић
(1975, 24, 24), Татјана Бараћ (1975, 17, 17), Кри-
стијан Кардош (1984, 13, 13)

ДРАМСКА СЦЕНА

Премијере

Робер Тома (Robert Thomas)

ОСАМ ЖЕНА

(8 Femmes)

Преводацац: Драгослав Андрић

Драматург: Вук Бошковић

Редитељка: Тара Манић

Реализација костима и сценографије: Селена Орб

Асистенткиња редитеља: Исидора Куленовић
Асистенткиња реализације костима и сценографије: Благвеста Василева
Кореограф: Дејан Коларов
Сценске борбе (по методи Д. С.) Дејан Карлечик
Музичка сарадница: Ана Алексић Шајрер
Фотографије и плакати: Маријана Јанковић
Играју: Снежана Ковачев Челар (*Мајка*), Едит Тот Мишкељин (*Габри*), Сања Радишић (*Августина*), Милена Божић (*Сузан*), Исидора Влчек (*Катарина*), Наташа Луковић (*Госпођа Шанел*), Весна Варићак (*Лујза*), Наташа Илин (*Пјерета*), Мирко Пантелић (*Марсел*)

15. октобра 2020.
5 представа
840 гледалаца

Торнтон Вајлдер (Thornton Wilder)
НАШ ГРАД
(Our Town)

Превод и адаптација: Ђорђе Петровић
Редитељка: Миа Кнежевић
Реализација сценографије: Данијела Димитровска
Реализација костима: Селена Младеновић
Асистенткиња реализације костима: Валентина Шаламон Венцел
Композитор: Бранко Џиновић
Сценски покрет: Денеш Дебреи
Фотографкиња: Мила Пејић
Играју: Јован Торачки (*Доктор Гибс*), Наташа Илин (*Госпођа Гибс*), Милан Колак (*Џорџ Гибс*), Наташа Луковић (*Ребека Гибс*, *Госпођа Веб*), Мирко Пантелић (*Господин Веб*), Миа Радовановић (*Емили Веб*), Милош Војновић (*Воли Веб*, *Џо и Сај Кровел*), Дејан Карлечик (*Сајмон Стимсон*), Стефан Јуанин (*Хауви Њусам*, *Бил Ворен*)

7. априла 2021.
7 представа
940 гледалаца

Обнове

Петер Вајс (Peter Ulrich Weiss)
ГОСПОДИН МОКИНПОТ – ИЗБАВЉЕЊЕ ИЗ ПАТЊЕ
(Wie dem Herrn Mockinpott das Leiden ausgetrieben wird)
15. октобра 2019.
4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Бачком Петровцу)
500 гледалаца

Борислав Михајловић Михиз
КОМАНДАНТ САЈЛЕР
27. марта 2019.
4 представе (3 у кући и 1 на гостовању у Атријуму Народног музеја у Зрењанину)
460 гледалаца

Тенеси Вилијамс (Thomas Lanier Williams III)
ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА
(A Streetcar Named Desire)
7. марта 2018.
2 представе
220 гледалаца

Дарио Фо (Dario Luigi Angelo Fo)
НЕМАМ ДА ПЛАТИМ И НЕЋУ ДА ПЛАТИМ
(Non si paga, non si paga!)
10. фебруара 2018.
2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Културном центру у Зрењанину)
350 гледалаца

Франсис Вебер
ВЕЧЕРА БУДАЛА
15. октобар 2013.
2 представе на гостовању у Културном центру у Зрењанину
230 гледалаца

Игор Штикс
ЗРЕЊАНИН
25. маја 2017.
4 представе
440 гледалаца

Тена Штивичић
НЕ МО'Ш ПОБЕЋ' ОД НЕДЕЉЕ

15. октобра 2011.

2 представе на гостовању у Културном центру у Зрењанину

200 гледалаца

Љиљана Лашић
СЛОБОДНЕ ЖЕНЕ БАЛКАНСКЕ

24. маја 2013.

2 представе

240 гледалаца

Јелена Ђулвезан, Мина Милошевић и Миа Кнежевић
ОНА

Копродукција са Академијом уметности, Нови Сад
Премијера 3. априла 2014. на затварању ТКТ ФЕСТ-а у Тузли (БиХ)

Премијере у Зрењанину: 5. и 6. априла 2014.

1 представа на гостовању у Културном центру у Зрењанину

100 гледалаца

Ансамбл Драмске сцене Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину, у сезони 2020/21. извео је 35 представа (од тога 8 на гостовању у Бачком Петровцу, Културном центру у Зрењанину (6) и Атријуму Народног музеја у Зрењанину), пред 4.420 гледалаца.

Учешће Драмске сцене на фестивалима

ГОСПОДИН МОКИНПОТ – ИЗБАВЉЕЊЕ ИЗ ПАТЊЕ

25. Петровачки позоришни дани, Бачки Петровац

70. Фестивал професионалних позоришта Војводине: Меморијална награда за ликовну обраду
представе ЉУБОСЛАВУ МАЈЕРИ

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Премијере

Предраг Бјелошевић

по мотивима поеме Бранка Ћопића

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА

Режија, адаптација и текстови сонгова: Лилијана Ивановић

Креаторка лутака и сценографије: Благовеста Василева

Композитор: Данило Михњевић

Играју: Татјана Бараћ (*Јежурка*), Кристијан Кардош (*Зеца*), Олгица Трбојевић Костић (*Лисица*), Андрија Поша (*Вук*), Мирослав Мађош (*Медвед*), Снежана Попов (*Дивља свиња*)

23. септембра 2020.

7 представа (6 у кући и 1 на гостовању у Куманима)
530 гледалаца

Обнове

Јован Царан

ДИВЉОЖДЕР

или зашто не желим да одрастем

1. марта 2019.

4 представе (3 у кући и 1 на гостовању у Културном центру у Зрењанину)

182 гледаоца

Карел Новак

БАЈКА О МАЈУШКУ

9. децембра 2013.

1 представа на гостовању у Културном центру у Зрењанину

40 гледалаца

Игор Бојовић

ЦРВЕНКАПА

27. септембра 2012.

5 представа (2 у кући и 3 на гостовању у Суботици, Бачком Петровцу и Културном центру у Зрењанину)

618 гледалаца

Надежда Николајевна Гернетова и Татјана Гуревич
ПАТКИЦА ЖУТКИЦА

11. марта 1995.

2 представе

145 гледалаца

Борислав Мркшић

ТРИ ПРАСЕТА

13. фебруара 1986.

3 представе

265 гледалаца

Лудвиг Штрета

ЗВЕЗДАН

16. марта 2010.

4 представе (2 у кући и 2 на гостовању у Атријуму Народном музеја и у Културном центру у Зрењанину)

243 гледаоца

Јован Царан

ТВРДОГЛАВО ЈАЈЕ

22. фебруара 2005.

2 представе

104 гледаоца

Јозеф Пер и Лео Спачил

ЛУТАК НЕВАЉАЛКО

16. јануара 2014.

1 представа

48 гледалаца

Учешће Луткарске сцене на фестивалима

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА

51. Сусрети професионалних позоришта лутака Србије (онлајн): Награда за глумачко остварење ОЛГИЦИ ТРБОЈЕВИЋ КОСТИЋ

Позоришна манифестација „28. Дани Лазе Телечког”, Кумане

ДИВЉОЖДЕР

70. Фестивал професионалних позоришта Војводине – награда за најбољу креацију лутака „Тихомир Мачковић” Јовану Царану

ЦРВЕНКАПА

Позоришна манифестација 25. Петровачки позоришни дани, Словачко Војвођанско позориште, Бачки Петровац

Луткарска сцена Народном позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину, у сезони 2020/21, извела је 29 представа (21 у кући и 8 на гостовању у Атријуму Народном музеја у Зрењанину (2), у Културном центру у Зрењанину (3), у Суботици, Бачком Петровцу и Куманима), пред 2.175 гледалаца.

Гостовања у Народном позоришту „Тоша Јовановић”

О СРЂАНУ: КОЈЕ ЈЕ НАЦИОНАЛНОСТИ ИСТИНА, Телепорт театар; ЗАЉУБЉИВАЊЕ, у режији Оље Ђорђевић, Позориште младих, Нови Сад

Народно позориште „Тоша Јовановић” је у сезони 2020/21. извело укупно 64 представе (48 у кући и 16 на гостовању), пред 6.695 гледалаца.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Косте Трифковића 2, 25000 Сомбор
Тел.: 025 414 966; 025 24 977
e-mail: sombornationaltheatre@gmail.com
www.npozoristeso.co.rs

Дан позоришта: 25. новембар
Директорка: Бојана Ковачевић (1989, 6, 6)
Уметнички директор: Саша Торлаковић (1965, 31, 17)
Секретарка: Жана Војводић (1981, 5, 5), Срђан Будисављевић (1984, 6, 0)
Драматуршкиња: Тијана Марковиновић (1973, 12, 12)
Организатори: Весна Врањеш (1973, 18, 11) и Владимир Брођиловић (1991, 6, 6)
Глумице: Биљана Кескеновић (1966, 33, 31), Драгана Шуша (1989, 5, 5), Ивана Јовановић (1973, 23, 23), Милијана Макевић (1983, 16, 16), Олгица Несторовић (1966, 30, 19), Даница Грубачки (1993, 3, 3)
Глумци: Бранислав Јерковић (1982, 14, 14), Марко Марковић (1980, 14, 14), Немања Бакић (1988, 7, 7), Нинослав Ђорђевић (1979, 12, 12), Перо Стојанчевић (1960, 41, 38), Срђан Алексић (1970, 27, 24), Александар Ристоски (1995, 3, 3)

Премијере

Вернер Шваб (Werner Schwab)
ПРЕДСЕДНИЦЕ
(Die Präsidentinnen)
праизведба текста

Преводацац: Реља Дражић
Редитељка: Јана Маричић
Костимографкиња: Биљана Гргур
Сценограф: Горчин Стојановић
Композитор: Божидар Обрадиновић
Асистенткиња режије: Леа Јевтић
Играју: Биљана Кескеновић (*Ерна*), Ивана В. Јовановић (*Грета*), Милијана Макевић (*Марица*)

19. септембра 2021.
9 представа (8 у кући, 1 у Суботици)
1350 гледалаца

Ежен Јонеско (Eugène Ionesco)
ЂЕЛАВА ПЕВАЧИЦА
(La Cantatrice Chauve)

Ауторка превода: Иванка Павловић
Редитељка: Ива Милошевић
Сценограф: Горчин Стојановић
Костимографкиња: Биљана Гргур
Композитор: Владимир Пејковић

Играју: Нинослав Ђорђевић (*Господин Смит*), Драгана Шуша / Милијана Макевић (*Госпођа Смит*), Срђан Алексић (*Господин Мартин*), Биљана Кескеновић (*Госпођа Мартин*), Софија Мијатовић / Даница Грубачки (*Мери*), Перо Стојанчевић (*Ватрогасни капетан*)

12. децембра 2020.

6 представа (5 у кући, 1 на гостовању у Новом Саду)

860 гледалаца

Тенеси Вилијамс (Thomas Lanier Williams III)

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА

(A Streetcar Named Desire)

Редитељ: Југ Ђорђевић

Ауторка адаптације и драматуршкиња: Тијана Грумић

Сценографкиња: Андреја Рондовић

Костимографкиња: Велимирка Дамјановић

Композиторка: Јулија Ђорђевић

Израда маске: Влада Радовановић

Асистенти сценографа: Ерика Вујић и Владимир Топалов

Гитара: Емилија Ђорђевић

Вокали: Емилија Ђорђевић, Радмила Коцевска

Играју: Ивана В. Јовановић, Милијана Макевић, Александар Ристоски, Немања Бакић

4. марта 2021.

6 представа

900 гледалаца

Мартин Мекдона (Martin McDonagh)

УСАМЉЕНИ ЗАПАД

(The Lonesome West)

Режија, сценографија и избор музике: Стефан Гајић

Костимографкиња: Биљана Гргур

Играју: Огњен Никола Радуловић (*Колман Конор*),

Александар Ристоски (*Вален Конор*), Нинослав

Ђорђевић (*Отац Родерик Велш*), Даница Грубачки

(*Герлин Келехер*)

15. маја 2021.

3 представе

180 гледалаца

Обнове

Иво Андрић – Никита Миливојевић

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

Копродукција са Српским народним позориштем, Нови Сад

12. октобра 2019, Нови Сад; 16. октобра 2019, Сомбор

5 представа на гостовању у Шапцу, Врању, Вршцу, Зрењанину и Новом Саду

830 гледалаца

По роману Ђорђа Лебовића SEMPER IDEM

– Горчин Стојановић

ОД РАЈА ДО ПАКЛА, САЗРЕВАЊЕ, ПРЕДСКАЗАЊА / ВЕЛИКИ СУНОВРАТ

23. новембра 2019.

4 представе (3 у кући и 1 у Новом Саду)

800 гледалаца

Ауторски пројекат Данице Грубачки

ОВО НИЈЕ ДРЖАВНИ ПОСАО

14. октобра 2019.

10 представа (2 у кући, 8 на гостовању: Краљево, Пријеполје, Прибој, Бечеј, Београд, Бачки Петровац и Нови Сад (2))

760 гледалаца

Иван Вирипаев (Иван Александрович Вырыпаев)

КИСЕОНИК

(Кислород)

13. јуна 2019.

7 представа (2 у кући и 5 на гостовању у Београду (3), Новом Саду и Краљево)

420 гледалаца

По роману Доне Вулфолк Крос (Donna Woolfolk Cross) — Леа Јевтић
ПАПА ЈОВАНА
(Pope Joan)
28. маја 2019. године
3 представе (1 у кући, 2 на гостовању у Новом Саду и Крагујевцу)
180 гледалаца

Жан-Батист Поклен Молијер
(Jean-Baptiste Poquelin Molière)
Ауторски пројекат Игора Вука Торбице
ТАРТИФ
(Le Tartuffe ou l'Imposteur)
Копродукција са Српским народним позориштем, Нови Сад
(пројекат „Комично у класичном”)
8. фебруара 2019, Сомбор;
19. фебруара 2019, Нови Сад
11 представа (4 у кући, 6 у Новом Саду, 1 у Софији (Бугарска))
2950 гледалаца

Игор Бауерсима (Igor Bauersima)
НОРВЕШКА ДАНАС
(Norway today)
30. марта 2019.
2 представе (1 у кући, 1 у Тополи)
300 гледалаца

Мартин Мекдона (Martin McDonagh)
ЈАСТУЧКО
(The Pillowman)
12. фебруара 2016.
2 представе, последње извођење 26. марта 2021.
100 гледалаца

Бранислав Нушић
СУМЊИВО ЛИЦЕ
9. маја 1998.
1 представа
150 гледалаца

Инспирисано драмом Радослава Златана Дорића
Ауторски пројекат Кокана Младеновића
КАД БИ СОМБОР БИО ХОЛИВУД
17. фебруара 2018.
2 представе
300 гледалаца

Николај Ердман (Николай Робертович Ердман)
САМОУБИЦА
(Самоубийца)
12. и 13. јуна 2018.
2 представе
100 гледалаца

Том Кемпински (Tom Kempinski)
ДУЕТ ЗА СОЛИСТУ
(Duo for One)
14. јуна 2017.
3 представе
180 гледалаца

Кен Лудвиг (Ken Ludwig)
ТЕНОР НА ЗАЈАМ
(Lend Me a Tenor)
18. маја 2018.
8 представа (7 у кући, 1 на гостовању у Бачком Петровцу)
1200 гледалаца

Гостовања у Народном позоришту Сомбор
KISS у режији Вишње Обрадовић, Српско народно позориште и Отворени круг, Нови Сад; МЕСЕЦ ИЗНАД БАФАЛА Кена Лудвига, у режији Даријана Михајловића, Народно позориште Суботица; НАШИ ДАНИ у режији Радослава Миленковића; ТРИ ЗИМЕ Тене Штивичић, у режији Јасне Ђуричић, позориште Промена, Нови Сад; УСПОМЕНЕ САРЕ БЕРНАР Џона Марела, у режији Срђана Марковића, УК Стари град, Београд; ПРИНЦЕЗА ЗЛАТКА У КРАЉЕВСТВУ БОЈА, у режији аутора Марка Дукића, интерактивна представа за децу и одрасле, Невид театар, Бања-лука; ВИЛЕ И ВИЛЕЊАЦИ у режији аутора Татјане Миланов и Николе Марковића, Позориште „Хајде

обрадуј дан”, Београд; ЦВРЧАК И МРАВ НА РОЂЕН-ДАНУ, по мотивима Езопове басне, у режији Соње Петровић, копродукција Градског позоришта Бечеј и Фестивала еколошког позоришта за децу, Бачка Паланка; ВЕСЕЛИ МОРНАРИ у режији аутора Татјане Миланов и Николе Марковића, Позориште „Хајде обрадуј дан”, Београд

Учешће Народног позоришта Сомбор на фестивалима

ТАРТИФ

15. Фестивал World Theatre in Sofia, Софија (Бугарска)

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

5. Позоришно пролеће, Шабац: Награда за најбољу представу у целини и Награда „Љубиша Јовановић” за најбољу мушку МАРКУ МАРКОВИЋУ

38. Позоришни фестивал „Борини дани”, Врање

70. Фестивал професионалних позоришта Војводине у Зрењанину

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА

28. и 29. Позоришни маратон

„Liberté, égalité, fraternité, solidarité – Слобода, једнакост, братство, солидарност”, Сомбор

УСАМЉЕНИ ЗАПАД

28. и 29. Позоришни маратон

„Liberté, égalité, fraternité, solidarité – Слобода, једнакост, братство, солидарност”, Сомбор

ТЕНОР НА ЗАЈАМ

25. Петровачки позоришни дани, Бачки Петровац

ПРЕДСЕДНИЦЕ

Фестивал Дезире 2020, Суботица

НОРВЕШКА ДАНАС

7. Фестивал дуодраме у Тополи: Специјална награда жирија за улогу Јулије СОФИЈИ МИЈАТОВИЋ

SEMPER IDEM

65. Стеријино позорје, Нови Сад: Стеријина награда за најбољу представу у целини, Стеријина награда за режију ГОРЧИНУ СТОЈАНОВИЋУ, Стеријина награда за глумачко остварење МАРКУ МАРКОВИЋУ за улогу Ђорђа Лебовића и Награда за најбољу епизодну улогу ИВАНИ В. ЈОВАНОВИЋ за улогу Мајке

70. Фестивал професионалних позоришта Војводине: Специјална награда за заједничку игру ансамбла

Бијеналном Наградом за режију „Бојан Ступица” за 2019. годину награђена је режија представе ТАРТИФ по мотивима оригиналне Молијерове драме, ауторски пројекат редитеља ИГОРА ВУКА ТОРБИЦЕ, реализован у копродукцији Народног позоришта Сомбор и Српског народног позоришта. Трочлани Жири у саставу Ана Томовић, Федор Шили и Андраш Урбан је одлуку донео једногласно.

За Награду је било предложено девет редитељских остварења, у конкуренцији представа премијерно изведених у Србији у периоду од 1. априла 2017. до 31. марта 2019. године. Награда „Бојан Ступица” установљена је 1971. године, а Игор Вук Торбица је 33. добитник овог сталешког признања.

Фестивали у Народног позоришту Сомбор

28. и 29. Позоришни маратон „Liberté, égalité, fraternité, solidarité – Слобода, једнакост, братство, солидарност”

Народно позориште у Сомбору, у сезони 2020/2021, извело је 84 представе (52 у кући и 32 на гостовању), пред 11.560 гледалаца. Позориште је гостовало у Тополи, Шапцу, Врању, Новом Саду (13), Београду (4), Суботици, Вршцу, Зрењанину, Краљеву (2), Пријеполу, Прибоју, Бечеју, Бачком Петровцу (2), Крагујевцу и Софији (Бугарска).

КИКИНДА

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Трг српских добровољаца 28, 23300 Кикинда
Тел.: 0230 22 638, 0230 27 386
e-mail: pozoristenarodno@yahoo.com
www.pozoristekikinda.rs

Управник: Никола Јоксимовић (1984, 13, 13)
Глумице: Марина Воденичар (1982, 10, 9), Миљана Кравић (1980, 18, 18), Марија Остојић (1956, 41, 40), Гордана Раушки (1971, 26, 21), Мина Стојковић (1977, 16, 16)

Глумци: Миљан Давидовић (1978, 17, 17), Никола Јоксимовић (1984, 13, 13), Бранислав Кнежевић (1961, 36, 35), Ђорђе Марковић (1983, 12, 9), Славољуб Матић (1953, 36, 25), Драган Остојић (1961, 38, 27), Бранислав Чубрило (1958, 40, 33)

Премијере

Милош Николић
КОВАЧИ

Редитељка: Тијана Васић
Сценограф: Никола Николић
Костимографкиња: Јована Пантић
Играју: Бранислав Кнежевић (*Петер*), Марина Воденичар (*Лујза*), Михаило Лаптошевић (*Аца*)

10. октобра 2020.
5 представа
614 гледалаца

Обнове

Гордан Михић
СИРОТИ МАЛИ ХРЧКИ
4. јуна 2011.
2 представе
133 гледалаца

Дарио Фо (Dario Fo)
НЕ МОГУ ДА ПЛАТИМ И НЕЋУ ДА ПЛАТИМ
(Sotto paga, non si paga!)
30. маја 2015.
1 представа
36 гледалаца

Слободан Симић
ОРДИНАЦИЈА
28. априла 2017.
2 представе
174 гледаоца

Мирослав Момчиловић
СМРТ ЧОВЕКА НА БАЛКАНУ
12. октобра 2017.
3 представе
214 гледалаца

Народно позориште у Кикинди, у сезони 2020/2021, извело је 13 представа пред 1.171 гледаоцем.

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

ПОЗОРИШТЕ „ДОБРИЦА МИЛУТИНОВИЋ”

Градски парк 2, 22000 Сремска Митровица
Тел.: 022 615 115
e-mail: pozoristedm@gmail.com
www.pozoristesm.com

Дан позоришта: 27. март
В. д. директора: Јелена Јанковић (1981, 10, 1)
Пословна секретарка: Дејана Ђаковић (1978, 21, 4)
Организатори: Срђан Алатић (1976, 17, 8) и Алек-
сандар Будошан (1974, 19, 11)
Глумац: Владимир Балашћак (1980, 10, 9)

У сезони 2020/21. није било премијера.

Обнове

Јелена Јанковић
ЕКОЛОШКА БАЈКА
19. новембра 2018.
1 представа
20 гледалаца

Миро Гавран
ЉУБАВИ ЏОРЏА ВАШИНГТОНА
16. јуна 2016.
3 представе
220 гледалаца

Владимир Балашћак
СРЕМ НАША КУЋА
9. фебруара 2013.
2 представе
120 гледалаца

Гостовања у Позоришту „Добрица Милутиновић”

БРИШИ ОД СВОГА МУЖА Реја Кунија, у режији
Гордане Лукић; ВЕЛИКА ЗБРКА У БАЈКАМА, адап-
тација и режија Гордана Лукић; МОЈА ЖЕНА СЕ
ЗОВЕ ЗЛАТКО, у режији Саше Пантић; ДВА МИ-
РИСА РУЖЕ, у режији Јанка Цекића, STAND UP
COMEDY SHOW Горана Винчића

Позориште „Добрица Милутиновић” у Сремској
Митровици, у сезони 2020/2021, извело је 6 пред-
става, пред 360 гледалаца.

ВРШАЦ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „СТЕРИЈА”

Светосавски трг 6, 26300 Вршац
Тел.: 013821 110; 013 833 122
e-mail: sterija@hemo.net, npsterija@nadlanu.com
www.npsterija.rs

В. д. директора: Ивана Ранимиров (1979, 9, 2) до 20. априла 2021.

В. д. директора: Снежана Удицки (1978, 3, 1)

Сценографкиња: Софија Лучић (1987, 10, 9)

Глумци: Вања Радошевић (1976, 17, 17), Дојна Петровић (1961, 39, 39), Соња Радосављевић (1961, 36, 35), Тамара Тамчи Тоскић (1980, 14, 14), Иван Ђорђевић (1974, 22, 21), Срђан Радивојевић (1975, 15, 15), Моника Болдовина Бугле (Monica Boldovina Bugle) (1970, 18, 10)

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

По мотивима комада *Брачне игре* Едварда Олбија (Edward Albee) — Јован Грујић

БРАЧНИ КРУГ

(Marriage Play)

Преводилац: Боривој Герзић

Редитељ: Јован Грујић

Сценографија и костим: Софија Лучић
Композитор: Момир Цветковић
Играју: Тамара Тамчи Тоскић (*Гордана*), Иван Ђорђевић (*Зоран*)

9. новембра 2020.

4 представе

192 гледаоца

Бојана Иванов Ђорђевић

ТАЈНА ЈЕДНОГ СТРАШИЛА

Редитељ: Иван Ђорђевић

Сценографија и костим: Софија Лучић

Композитор: Момир Цветковић

Коришћени су костимографски радови Сенке Ђорђевић

Играју: Тамара Тамчи Тоскић (*Ветар Фића*, *Врана*

Маша), Моника Болдовина Бугле (*Сова Совија*, *Ветар*

Фигор), Иван Ђорђевић (*Страшило песник*), Дарко

Радак и Мишо Марчек (*Статисти — Фармери*)

8. фебруара 2021. (Онлајн премијера)

3 представе

245 гледалаца

Соња Радосављевић

СТАМЕНКА

Режија: Соња Радосављевић

Избор музике: Драгослав Добросављевић и Соња

Радосављевић

Сценографкиња: Софија Лучић
Консултанткиња на тексту: Верица Преда
Ауторка дизајна: Софија Лучић
Ауторка песме *На сокаку*: Јадранка Ђулум
Фотографи: Сара Танкосић и Александар Аврамеску
Спикерка: Тамара Тамчи Тоскић
Играју: Соња Радосављевић (*Стаменка*), Тамара Фако и Александар Арсић (*Заљубљени пар*), Олга Назарчић (*Чистачица*), Дарко Радак (*Железничар*)

12. фебруара 2021. (Онлајн премијера)
2 представе
134 гледаоца

По мотивима филма *У сигурним рукама*
(In Safe Hands)
Џин Хери Леклерк (Jeanne Herry Leclerc)
– Снежана Удицки
ИСПРАВНА ОДЛУКА

Режија и избор музике: Снежана Удицки
Сценографија и костим: Софија Лучић
Кореограф: Петар Пјер Рајковић
Дизајнер звука: Илија Момиров
Дизајнер светла: Радомир Стаменковић
Играју: Моника Болдовина Бугле (*Алиса, усвојитељка*), Вања Јањић (*Ивана, социјална радница*), Срђан Радивојевић (*Никола, хранитељ*), Тамара Тамчи Тоскић (*Лидија, психолошкиња*), Клара, трудница), Дојна Петровић (*Милица, социјална радница*), Ема, социјална радница), Соња Радосављевић (*Јелена, социјална радница*), Медицинска сестра), Иван Ђорђевић (*Стефан, Алисин вереник*; *Психолог*)

12. јуна 2021.
2 представе
187 гледалаца

Обнове

Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)
УЈКА ВАЊА
(Ујка Ваня)
Копродукција са Фондацијом „Хартефакт фонд”,
Београд
15. новембра 2019.
2 представе
123 гледаоца

Јован Стерија Поповић
ПОКОНДИРЕНА ТИКВА
14. фебруара 2020.
1 представа на гостовању у Смедереву
236 гледалаца

Александар Поповић
НЕВИЂЕНА ЦРВЕНКАПА
29. септембра 2013.
2 представе
135 гледалаца

Миливоје Млађеновић
ТРИ ПРАСЕТА
26. септембра 2014.
3 представе
310 гледалаца

Харолд Пинтер (Harold Pinter)
СТАРА ВРЕМЕНА
(Old Times)
15. јануара 2016.
1 представа
75 гледалаца

Иван М. Лалић
ХЕРОЈ НАЦИЈЕ
22. маја 2018.
2 представе
129 гледалаца

Сцена на српском језику Народног позоришта „Стерија” у Вршцу, у сезони 2020/21, извела је 22 представе (21 у кући и 1 на гостовању у Смедереву), пред 1.766 гледалаца.

Учешће Сцене на српском језику на фестивалима

ПОКОНДИРЕНА ТИКВА

38. Фестивал „Нушићеви дани” Смедерево

УЈКА ВАЊА

70 Фестивал професионалних позоришта Војводине: Награда за најбољу музику ДРАШКУ АЦИЋУ

СЦЕНА НА РУМУНСКОМ ЈЕЗИКУ – SCENA TEATRULUI PROFESIONIST ROMÂNESC

Премијере

По мотивима А. П. Чехова (Антон Павлович Чехов),
А. Стринберга (Johan August Strindberg) и
В. Шекспира (William Shakespeare)

Ауторски пројекат Јована Грујића

INIMI ZBUCIUMATE

(Узбуркана срца)

Редитељ: Јован Грујић

Сценографкиња: Љиљана Барбулов

Костимографкиња: Софија Лучић

Композитор: Момир Цветковић

Титлови и превод: Данијел Неда

Играју: Јонел Куђија (Ionica Cugia) (*Дино*), Моника
Болдовина Бугле (*Мона*), Марибел Попа (Maribel Popa)
(*Алекс*), Отилија Пескарију (Otilia Pescariu) (*Лора*)

3. новембра 2020.

2 представе

87 гледалаца

Обнове

Емилио Карбаљидо (Emilio Carballido)

TRANDAFIR CU DOUA PARFUMURI

(Rosa de dos aromas)

(Ружа са два мириса)

18. новембра 2019.

1 представа

56 гледалаца

Сцена на румунском језику Народног позоришта
„Стерија” у Вршцу, у сезони 2020/21, извела је 3
представе пред 143 гледаоца.

Гостовања у Народном позоришту „Стерија”

ОТКАЧЕНЕ, у режији Монике Ромић; ШАНТИЋУ
ЉУБАВИ МОЈА, у режији ауторке адаптације Бојане
Удицки, Академска позоришна сцена ЂУМБ, Вршац;
ХОЛИВУСДКИ САН, по мотивима комада *Камење* у
његовим џеповима Мери Џонс, у режији Милоша
Ђуровића и Душана Матејића; ПАТРОЛНЕ ШАПЕ,
представа Академије 28; МАШТОШУМСКЕ ПИТА-
ЛИЦЕ Славице Љујић, у режији Монике Ромић;
ПОВРАТАК ОТКАЧЕНИХ, у режији Монике Ромић;
ПЕПЕЉУГА, у режији Бојане Удицки, Академска по-
зоришна сцена ЂУМБ, Вршац; НЕКА ДРУГА ПРИЧА
СА ИГРАЧКАМА, у режији ауторке Бојане Иванов
Ђорђевић, Еду Театар, Вршац; ПЕТАР ПАН, у режи-
ји Катарине Орашанин, Алегро театар Београд

За Нову Годину, због пандемије, уместо новогодишње представе снимљене су новогодишње поруке Деда Мраза на српском, румунском и мађарском језику као и кратке новогодишње приче наших глумаца.

Поред тога, сваке суботе у 20 часова на Телевизији Банат емитована је по једна снимљена представа нашег позоришта. Недељом у 11 часова емитоване су дечије представе, како на српском, тако и на румунском језику.

Фестивали у Народном позоришту „Стерија”

27. Међународни Фестивал класике „Вршачка позоришна јесен – Модерна лица под маскама класике” од 15. до 23. новембра 2020.

Народно позориште „Стерија” у Вршцу, у сезони 2020/21. извело је укупно 25 представа (24 у кући и 1 на гостовању), пред 1.909 гледалаца.

СЕНТАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ — ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ

Главни трг 2, 2440 Сента
e-mail: zentaimagyarkamaraszinhaz@gmail.com
www.zentaimagyarkamaraszinhaz.com
Основано 11. априла 2009.

Директор: Јохан Вишер (Wischer Johann) (1970, 16, 12)
Пословна секретарица: Ида Цегледи (Ceglédi Ida) (1961, 26, 8)
Глумци и глумице: Тимеа Леринц (Lőrinc Tímea) (1990, 8, 8), Арнолд Пап (Papp Arnold) (1989, 8, 8), Ђерђ Вираг (Virág György) (1990, 8, 8), Золтан Деваи (Dévai Zoltán) (1989, 8, 8), Мате Нешић (Nešić Máté) (1990, 8, 8), Јудит Веребеш (Verebes Judit) (1993, 4, 4), Арон Силађи (Szilágyi Áron) (1994, 4, 4)

Премиијере

Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)
— Чаба Киш (Kiss Csaba)
DE MI LETT A NŐVEL?
(А шта је било са женом?)

Комад се заснива на одломцима и мотивима новела Антона Павлова Чехова: *Опклада*, *Непријатељи*,

Син среће, *Опште знање*, *Хирургија*, *Дипломата*, *Изгубљен случај*, *Роман с контрабасом*
Редитељ и сценограф: Золтан Деваи (Dévai Zoltán)
Корепетиторка: Ева Конц (Konc Éva)
Играју: Арнолд Пап (*Ђабкин*), Ђерђ Вираг (*Јура*), Арон Силађи (*Аљоша*)

26. октобра 2020.
11 представа (8 у кући и 3 на гостовању)
467 гледалаца

Магда Сабо (Szabó Magda)
— Золтан Егреси (Egressy Zoltán)
TÜNDER LALA
(Вилењак Лала)

Редитељ и сценограф: Атила Меш (Mess Attila)
Костимографкиња: Ерика Јанович (Janovics Erika)
Видео пројекција: Атила Барат (Baráth Attila)
Драматург: Тамаш Олах (Oláh Tamás)
Играју: Тимеа Леринц (*Ирис*), Давид Николић / Герге Мађаш Селеш (Széles Gergő Mátyás) (*Лала*), Мате Нешић (*Атерпатар*), Арон Силађи (*Амалфи*), Арнолд Пап (*Чил*), Золтан Деваи (*Омикрон*), Јудит Веребеш (*Јустин*)

27. фебруара 2021.
5 представа (2 у кући, 3 на гостовању)
1167 гледалаца

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

SOK HÚNÓ SEMMIÉRT

(Much Ado About Nothing)

(Много више ни око чега)

Редитељка: др. Кинга Мезеи (Mezei Kinga)

Сценограф: Петер Ондрашек (Ondraschek Péter)

Костимографкиња: Ева Хармат (Harmath Éva)

Корепетиторка: Ева Конц (Koncz Éva)

Драматург: Тамаш Олах (Oláh Tamás)

Играју: Ђерђ Вираг (*Дон Педро, кнез арагонски*),

Мате Нешић (*Дон Хуан, незаконити брат кнеза*),

Арнолд Пап (*Клаудио, млади племић из Фирензе*),

Золтан Деваи (*Бенедето, млади племић из Падове*),

Атила Меш (*Леонато, гувернер Месине*), Арон

Силађи (*Балтазар, певач у служби Дон Педро; Бо-*

рачо, пратилац Дон Хуанов; Францискус, монах),

Јудит Веребеш (*Хера, кћи Леонатова*), Тимеа Ле-

ринц (*Беатриче, синовица Леонатова*)

10. марта 2021.

3 представе

133 гледаоца

Арон Тамаши (Tamási Áron)

– Ђула Сарка (Szarka Gyula)

ÖRDÖGŐLŐ JOZSIÁS

(Јожиаш, убица ђавола)

Копродукција са Позориштем „Петефи” из Шопрона (Мађарска)

Редитељ и сценограф: Андраш Патаки (Pataki András)

Композитор: Ђула Сарка (Szarka Gyula)

Костимографкиња: Андреа Селеш (Szégyes Andrea)

Асистенткиња редитеља: Андреа Шипош (Sipos Andrea)

Играју: Атила Пап (Papp Attila) (*Јожиаш, удва-*

рач Јазмине, касније краљ Земље вила), Анико

Молнар (Molnár Anikó) (*Јазмина, вилинска прин-*

цеза), Гергел Шавану (Savanyu Gergely) (*Баксен,*

Јазминин удварач, касније Канцелар), Ласло

Пелшеци (Pelsőczy László) (*Ламса, краљ Земље*

вила), Жолт Мајор (Major Zsolt) (*Камжа, небески*

господар), Жофија Кишфалуди (Kisfaludy Zsófia)

(*Дило, вила, Јазминина дворска дама*), Јудит

Веребеш (*Идило, прва вила, Јазминина дворска*

дама), Ласло Хорањи (Horányi László) (*Мордиаш,*

поглавица ђавола), Тамаш Марошсеки (Marosszéki

Tamás) (*Вилико*), Тамаш Фаркаш (Farkas Tamás)

(*Фанфаруш*), Золтан Деваи (*Ропоган*), Жолт Коша

(Kósa Zsolt) (*Дурмоњаш*), Арон Силађи (*Бабура /*

Дударо, ђаво, стражар), Арнолд Пап (*Мурмог /*

Бабуц, ђаво)

15. маја 2021. у Шопрону (Мађарска)

3 представе на гостовању у Шопрону (Мађарска)

400 гледалаца

Шандор Шик (Sík Sándor)

ISTVÁN KIRÁLY

(Краљ Иштван)

Копродукција са Позориштем „Петефи” из Шопрона

(Мађарска), Позориштем „Фораш” и Позориштем

„Јокаи”, Комарно (Словачка)

Редитељ и сценограф: Андраш Патаки

Костимографкиња: Анамарија Хурош (Húrosz Annamária)

Играју: Имре Борарош (Boráros Imre) (*Краљ*

Иштван), Терез Рудолф (Rudolf Teréz) (*Гизела*),

Фриђеш Ковач (Kovács Frigyes) (*Вазул*), Ерика Сеч

(Szócs Erika) (*Ђенђи*), Габор Пинтер (Pintér Gábor)

(*Петер Орсеоло*), Гергел Шавану (*Шамуел Аба*),

Тамаш Марошсеки (*Шебеш*), Тамаш Фаркаш (*Ана-*

стаз), Жолт Мајор (*Господин Буда*), Јохан Вишер

(*Господин Салок*), Габор Нађ (Nagy Gábor) (*Витез*

Годард), Жолт Коша (*Шаман*)

18. јуна 2021. у Шопрону (Мађарска)

3 представе на гостовању у Шопрону (Мађарска)

300 гледалаца

Обнове

Карло Голдони (Carlo Goldoni)

A FOGADOSNÓ

(La locandiera)

(Гостионичарка Мирандолина)

14. децембра 2019.

11 представа (4 у кући, 7 на гостовању)

1500 гледалаца

Патрик Сискинд (Patrick Süskind)

A NAGYBÓGO

(Der Kontrabaß)

(Контрабас)

Монодрама глумца Мате Нешића

15. новембра 2017.

2 представе

74 гледаоца

Миклош Хубаи (Hubay Miklós)

RÓMAI KARNEVÁL

(Карневал у Риму)

20. октобра 2019.

5 представа на гостовању

500 гледалаца

Иштван Чурка (Csurka István)

DEFICIT

(Дефицит)

27. априла 2019.

5 представа (2 у кући, 3 на гостовању)

171 гледалац

Ђула Сарка (Szarka Gyula) —

Балаж Салингер (Szálínger Balázs)

ZENTA, 1697

(Сента, 1697)

Рок опера

8. септембра 2018.

2 представе на гостовању

650 гледалаца

По народној бајци

A HÁROM ARANYGYŰRŰ

(Три златна прстена)

Музичка бајка

13. фебруара 2020.

3 представе на гостовању

440 гледалаца

Гостовања у Сенћанском мађарском камерном позоришту

A KÚT NEM A KIÚT (Крај није рај), у режији Бориса Кучова, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица; FEKETE PÉTER (Црни Петар), у режији Золтана Мезеија, Народно позориште, Суботица; PISZKOS FRED, A KAPITÁNY (Капетан прљави Фред), у режији Роберта Ленарда, Новосадско позориште, Нови Сад; AZ ÖLDÖKLÉS ISTENE (Бог масакра), у режији Шандора Ласла и Арона Балажа, Академија уметности Нови Сад, испитна представа четврте године глуме на мађарском језику

Сенћанско мађарско камерно позориште — Zentai Magyar Kamaraszínház, у сезони 2020/21. укупно је извело 53 представе (21 у кући и 32 на гостовању), пред 5.802 гледаоца.

БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

СЛОВАЧКО ВОЈВОЂАНСКО ПОЗОРИШТЕ — SLOVENSKÉ VOJVODINSKÉ DIVADLO

Коларова 4, 21470 Бачки Петровац
Тел: 021 780 040
e-mail: svdivadlo@stcable.net
www.divadlo.com

Директорка: Виера Крстовски (Viera Krstovská)
(1984, 10, 8)
Организаторка: Мирослава Блажић (1971, 16, 15)

Премијере

Душан Ковачевић
PROFESIONAL
(Професионалац)

Преводилац на словачки и адаптација: Јан Халупка (уз коришћење превода Јана Јанковича)
Редитељи: Рихард Санитра и Јан Халупка
Сценограф, костимограф, дизајнер светла, звука и видео пројекција: Рихард Санитра
Асистенткиња режије и креативна сарадња на концепту: Светлана Гашко
Фотографкиња: Хана Танцик

Дизајнер штампаног материјала: Данијел Халупка
Играју: Зденко Кожик (Zdenko Kožík) (*Лука*), Бранислав Чеман (Branislav Čeman) (*Тејо*), Мирослава Блажић (Miroslava Blažić) (*Марта*), Ондреј Миштец (Ondrej Mištec) (*Лудак*); Јанка Пилзова (Janka Pilzová) (*Тејова мајка у видеу*)

30. августа 2020.
5 представа (3 у кући, 2 на гостовању)
306 гледалаца

Ђанина Карбунариу (Gianina Cărbunariu)
КЕБАВ
(Кебаб)

Ауторка превода на словачки: Јана Паленикова (Jana Páleníková)
Режија, адаптација, сценографија и костим: Светлана Гашко (Svetlana Gaško)
Аутор музике: Јарослав Зима (Jaroslav Zima)
Дизајнерка штампаног материјала: Ирена Ломен
Ауторка превода на српски (титлови): Мирослава Блажић
Играју: Шајли Фореро Поњигер (Shaili Forero Ponigerová) (*Меди*), Иван Привизер (Ivan Privizer) (*Војку*), Александар Колар (*Богдан*)

29. марта 2021.
5 представа (4 у кући, 1 на гостовању)
260 гледалаца

Обнове

Према мотивима дела *Португал* Золтана Егрешиа
(Egressy Zoltán)

SVÄTY ZA DEDINOU

(Светови иза села)

31. августа 2019.

1 представа

51 гледалац

Роалд Дал (Roald Dahl)

TILDA

(Matilda)

(Тилда)

16. децембра 2017.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању)

231 гледалац

Гостовања у Словачком војвођанском позоришту

ЉУБАВИ ЏОРЏА ВАШИНГТОНА Позориште „Добрица Милутиновић”, Сремска Мировица; ОВО НИЈЕ ДРЖАВНИ ПОСАО, монодрама Данице Грубачки; ШТА МЕ СНАЂЕ монодрама Анђелке Прпић

Учесћа на фестивалима

PROFESIONÁL

(Професионалац)

Премијера и реприза у оквиру 25. Петровачких позоришних дана, Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац

Фестивал „Машкови дани” 2020, Ковачица

SVÄTY ZA DEDINOU

(Светови иза села)

25. Петровачки позоришни дани, Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац

КЕБАБ

(Kebab)

7. Фестивал „Недеља позоришта”, Сонта: Награда за режију СВЕТЛАНИ ГАШКО и ИВАНУ ПРИВИЗЕРУ за најбољег глумца Фестивала

TILDA

(Тилда)

Онлајн учешће

Летњи фестивал „Zámocké hry Zvolenské” (Зволенске игре у замку), Зволен (Словачка)

Фестивали у Словачком војвођанском позоришту

25. Петровачки позоришни дани, од 30. августа до 26. септембра 2019.

У сезони 2020/21, Словачко војвођанско позориште у Бачком Петровцу, одиграло је 15 представа (11 у кући и 4 на гостовању у Пивницама, Ковачици, Селенчи и Сонти), пред укупно 848 гледалаца.

РУСИНСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
„ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” — РУСКИ
НАРОДНИ ТЕАТЕР „ПЕТРО РИЗНИЧ
ДЈАЂА”

Русинска 75, 25233 Руски Крстур
Тел./факс: 025/704-605; 025/703-032
e-mail: kerestur@EUnet.rs

Позориште нема запослених.

Премијере

Ирина Харди Ковачевић
ВАНДРОВКАШ — ГОЛУБИЦА
(Скитница — Голубица)

Редитељ, аутор адаптације и сценограф: Влади-
мир Нађ
Костимографкиња: Тања Орос
Игра: Емил Њаради (Скитница)

10. новембра 2020. (снимање у Руском Крстуру),
3. децембра 2020. (емитовање на РТВ)
3 представе (видео пројекције)

Ирина Харди Ковачевић
ВАНДРОВКАШ — МАЦЕРОВО ШЕРЦО
(Скитница — Мајчинско срце)

Редитељ, аутор адаптације и сценограф: Влади-
мир Нађ
Костимографкиња: Тања Орос
Игра: Емил Њаради (Скитница)

18. децембра 2020. (снимање у Руском Крстуру),
24. децембра 2020. (емитовање на РТВ)
2 представе (видео пројекције)

**Фестивали у Русинском народном
позоришту „Петар Ризнич Ђађа”**

52. Драмски меморијал Петра Ризнича Ђађе, Ру-
ски Крстур

Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”
— Руски народни театар „Петро Ризнич Дјађа”, Ру-
ски Крстур, имало је 2 премијере које су снимљене,
а затим емитоване на телевизији и онлајн.

САВЕЗ ДРАМСКИХ УМЕТНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД

Тел.: 021 452 553
sduv@orion.rs
www.sduv.org.rs

Председник: Предраг Момчиловић
Потпредседник: Кристина Савков
Чланови Председништва: Оливера Ђорђевић,
Миа Кнежевић, Арон Балаж, Бранислав Јерковић
и Роберт Ленард
Организациони секретар: Клара Вуков
Клара Вуков је једина стално запослена у Савезу
драмских уметника Војводине, док Председник и
Председништво Савеза ради на волонтерској бази.

Обнове

Миро Гавран
СЛАДОЛЕД
11. фебруара 2017.
4 представе
168 гледалаца

САЛАШКО ПОЗОРИШТЕ — TANYASZÍNHÁZ, КАВИЛО

Јована Суботића 3-5, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 843 745
E-mail: tanyaszinhaz@gmail.com
www.tanyaszinhaz.com

Председник: Данијел Гомбош (Gombos Dániel)

Премијере

Према драми Едена фон Хорвата (Ödön von Horváth)
KAZIMIR ÉS KAROLINA FREAK SHOW
(Казимир и Каролина шоу наказа)
(Kasimir und Karoline)

Редитељ: Роберт Ленард (Lénárd Róbert)
Асистенткиња редитеља: Николета Гргић (Grgity
Nikoletta)
Кореографкиња: Габријела Црнковић (Crnkovity
Gabriella)
Композитор: Геза Кучера млађи (Ifj. Kucsera Géza)
Сценограф и дизајнер плаката: Данијел Гомбош
(Gombos Dániel)
Костимограф: Золтан Пушкаш (Puskás Zoltán)
Фотограф: Срђан Пабло Дорошки (Srđan Pablló
Doroški)

Играју: Дина Дедовић Томић (Dedovity Tomity Dina) (*Каролина*), Роланд Ласло (László Roland) (*Казимир*), Регина Сабо (Szabó Regina) (*Конферансије*), Адам Ађаш (Ágyas Ádám) (*Ширцингер*), Чаба Кеми-веш (Kémíves Csaba) (*Франц*), Анабела Ходик (Hodik Annabella) (*Ерна*), Бењамин Варга (Varga Benjámín) (*Раух*), Леа Грешак (Gresák Lea) (*Сијамски близанац*), Фани Дупак (Dupák Fanni) (*Сијамски близанац*), Хор: Лена Барна (Barna Léna), Мате Декањ

(Dékány Máté), Дора Фекете (Fekete Dóra), Ботонд Кери Шандор (Kéri Sándor Botond), Антонија Салма (Szalma Antónia), Мартон Сењи (Szőnyi Márton).

24. јула 2021.

19 представа (17 у кући, 2 на гостовању у Чантавиру и Србобрану)

7500 гледалаца

СПИСАК ИЗВОЂЕНИХ АУТОРА

ДОМАЋИ ПИСЦИ

Предраг Бјелошевић, Јон Богдан Мартин (Ion Bogdan Martin), Ведрана Божиновић, Амела Вученовић, Слободан Говорчин, Корнелија Голи (Góli Kornélia), Јован Грујић, Филип Грујић, Иштван Домонкош (Domonkos István), Ана Ђорђевић, Бојана Иванов Ђорђевић, Ивана Јаношев, Душан Ковачевић, Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Саша Латиновић, Никита Миливојевић, Миливоје Млађеновић, Емилија Мрдаковић, Олгица Несторовић, Милош Николић, Слободан Нинковић, Бранислав Нушић, Златко Паковић, Јасминка Петровић, Ђорђе Писарев, Александар Поповић, Марија Радованов, Душко Радовић, Соња Радосављевић, Дивна Стојанов, Ирина Субаков, Тамаш Олах (Oláh Tamás), Александар Тешић, Јована Томић, Бранко Ћопић, Добрица Ћосић, Снежана Удицки, Андраш Урбан (Urbán András), Ирина Харди Ковачевић, Драгана Џенопољац, Бранимир Шћепановић

ИНОСТРАНИ ПИСЦИ

Амерички: Едвард Олби (Edward Albee), Торнтон Вајлдер (Thornton Wilder), Кен Лудвиг (Ken Ludwig), Тенеси Вилијамс (Thomas Lanier Williams III)

Босанскохерцеговачки: Дино Мустафић

Дански: Кристијан Лолике (Christian Lollike), Ларс вон Трир (Lars von Trier)

Енглески: Дејвид Глас (David Glass), Том Стопард (Tom Stoppard), Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

Ирски: Мартин Мекдона (Martin McDonagh)

Канадски: Мишел Трембле (Michel Tremblay)

Мађарски: Золтан Егреси (Egressy Zoltán), Атила Керестеш (Keresztes Attila), Чаба Киш (Kiss Csaba), Ференц Молнар (Molnár Ferenc), Лајош Парти Нађ (Parti Nagy Lajos), Бела Пинтер (Pintér Béla), Ласло Руми (Rumi László), Магда Сабо (Szabó Magda), Шандор Шик (Sík Sándor), Арон Тамаши (Tamási Áron)

Немачки: Хенинг Зусебах (Henning Sußebach), Клаус Ман (Klaus Mann), Кај Хензел (Kai Hensel), Вернер Шваб (Werner Schwab)

Пољски: Анджеј Сарамонович (Andrzej Saramonowicz)

Румунски: Ђанина Карбунариу (Gianina Cărbunariu)

Руски: Антон Павлович Чехов (Антон Пáвлович Чéхов)

Сиријски: Амир Баитар (Amir Baitar)

Француски: Жан Жене (Jean Genet), Ежен Јонеско (Eugène Ionesco), Робер Тома (Robert Thomas), Џин Хери Леклерк (Jeanne Herry Leclerc)

Црногорски: Борис Лијешевић

Шведски: Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren), Аугуст Стринберг (Johan August Strindberg)

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ДЕЛАТНОСТИ ПОЗОРИШТА У СЕЗОНИ 2020/2021.

ПОЗОРИШТЕ	Број премијера	Број представа			Укупно гледалаца
		У кући	На гостовању	Укупно	
Српско народно позориште, Нови Сад	21	124	42	166	25.167
<i>Драма</i>	8	94	33	127	16.306
<i>Опера</i>	10	21	9	30	5.487
<i>Балет</i>	3	9	–	9	3.374
Новосадско позориште – Újvidéki Színház	6	48	22	70	4.069
Позориште младих, Нови Сад	5	135	14	149	11.855
<i>Драмска сцена</i>	2	33	6	39	5.446
<i>Сцена за децу</i>	3	102	8	110	6.409
Студентско позориште „Промена” Академије уметности Нови Сад	-	-	-	-	-
Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Суботица	8	96	20	116	10.322
<i>Драма на српском језику</i>	3	47	8	55	4.656
<i>Драма на мађарском језику</i>	5	49	12	61	5.666
Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház, Суботица	8	110	7	117	5.372
<i>Представе на српском језику</i>	4	42	6	48	2.325
<i>Представе на мађарском језику</i>	3	41	1	42	1.842
<i>Представе на српском – мађарском језику</i>	1	27	–	27	1.205
Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház, Суботица	6	53	13	66	2.564
Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин	3	48	16	64	6.695
<i>Драмска сцена</i>	2	27	8	35	4.520
<i>Луткарска сцена</i>	1	21	8	29	2.175
Народно позориште, Сомбор	4	52	32	84	11.560
Народно позориште, Кикинда	1	13	-	13	1.171
Позориште „Добрица Милутиновић”, Сремска Митровица	-	6	-	6	360
Народно позориште „Стерија”, Вршац	5	24	1	25	1.909
<i>Сцена на српском језику</i>	4	21	1	22	1.766
<i>Сцена на румунском језику</i>	1	3	-	3	143
Сенћанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház, Сента	5	21	32	53	5.802
Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodínské divadlo, Бачки Петровац	2	11	4	15	848
Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”, Руски Крстур	2	-	-	-	-
УКУПНО	76	741	203	944	87.694

смотре · фестивали · манифестације
одликовања · награде · јавна признања

70. ФЕСТИВАЛ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ, ЗРЕЊАНИН

Фестивал се одржао од 19. до 26. априла под слоганом „Епско и драмско”.

Селектор: Слободан Савић

Током овогодишњег, јубиларног Фестивала, селектиране представе ће се играти на матичним сценама, остављајући част Зрењанину да као домаћин свечано отвори и затвори Фестивал.

РЕПЕРТОАР

ГОСПОДИН МОКИНПОТ Петера Вајса, у режији Љубослава Мајере, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

SEMPER IDEM према роману Ђорђа Лебовића, у режији и драматизацији Горчина Стојановића, Народно позориште, Сомбор

ТРИ МУСКЕТАРА Александре Гловацки по истоименом роману Александра Диме, у режији Предрга Штрпца, Дечје позориште, Суботица

ГУСТАВ ЈЕ КРИВ ЗА СВЕ, концепт и режија Кокана Младеновића, Позориште „Костолањи Деже”, Суботица

A SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL (Позоришту с љубављу), у режији Боња Лунгова и Константина Каракостова, Дечје позориште, Суботица

РАДНИЧКА ХРОНИКА Петра Михајловића, у режији Вељка Мићуновића, Народно позориште, Суботица

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА према делу Иве Андрића, у режији и драматизацији Никите Миливојевића, Српско народно позориште, Нови Сад и Народно позориште, Сомбор

ДИВЉОЖДЕР, у режији аутора Јована Царана, Луткарска сцена на српском језику, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ANNA KARENINA (Ана Карењина) Лава Николајевића Толстоја, у режији Дејана Пројковског, Новосадско позориште, Нови Сад

НЕМУШТИ ЈЕЗИК Миливоја Млађеновића, у режији и драматизацији Јована Грујића, Народно позориште „Стерија”, Вршац

УЈКА ВАЊА Антона Павловича Чехова, у режији Андреја Носова, Народно позориште „Стерија”, Вршац и Хартефакт фонд, Београд

Додела награда и представа у част награђених:

ЗАЉУБЉИВАЊЕ, ауторски пројекат, у режији Оље Ђорђевић, Позориште младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: редитељка и књижевница Вида Огњеновић (председница, Београд), сценограф и костимограф Миодраг Табачки (Београд) и глумац и професор АУНС-а, Предраг Момчиловић (Нови Сад), донео је одлуку о наградама:

Награда за најбољу представу у целини – представа ANNA KARENINA, у режији Дејана Пројковског, Новосадско позориште, Нови Сад

Награда за најбољу представу у целини – представа A SZÍNÁZNAK SZERETETTEL (Позоришту с љубављу), у режији Боња Лунгова и Константиана Караkostова, Дечје позориште, Суботица

Награда за најбољу режију – ДЕЈАНУ ПРОЈКОВСКОМ за представу *Ана Карењина*, Новосадско позориште, Нови Сад

Награда за најбољу сценографију – ВАЛЕНТИНУ СВЕТОЗАРЕВУ за представу *Ана Карењина*

Награда за најбољу костимографију – МАРИЈИ ПОПУЧЕВСКОЈ за представу *Ана Карењина*

Награда „Тихомир Мачковић” за најбољу креацију лутака – ЈОВАНУ ЦАРАНУ за креацију лутака у представи *Дивљождер*

Награда за најбољу музику – ДРАШКУ АЦИЋУ за музику у представи *Ујка Вања*

Специјална награда за заједничку игру – АНСАМБЛ ПРЕДСТАВЕ *SEMPER IDEM*

Специјална награда КОКАНУ МЛАДЕНОВИЋУ за концепт представе *Густав је крив за све*

Специјална награда АУТОРСКОМ ТИМУ ПРЕДСТАВЕ *УЈКА ВАЊА* за ново читање Чехова

Специјална награда ПЕТРУ МИХАЈЛОВИЋУ за текст представе *Радничка хроника*

Специјална награда ОЛГИ ПАНГА за кореографију у представи *Ана Карењина*

Специјална награда ИГОРУ ГРЕКСИ за сценски покрет у представи *Густав је крив за све*

Меморијална награда „Ивана Мирков Влацић” за најбољу ликовну обраду представе – ЉУБОСЛАВУ МАЈЕРИ за представу *Господин Мокинпот*. Награду додељује породица Мирков на основу једногласне одлуке жирија.

Равноправне глумачке награде:

Најбоља мушка улога – АРПАД МЕСАРОШ за улогу грофа Вронског у представи *Ана Карењина*

Најбоља женска улога – ТИМЕА ФИЛЕП за улогу Ане Карењине у представи *Ана Карењина*

Најбоља епизодна улога – МАРИЈА МЕДЕНИЦА за улогу госпође Давил у представи *Травничка хроника*, Српско народно позориште и Народно позориште, Сомбор

Најбоља улога у представама за децу – БОШКО БОШКОВ за улогу кардинала Ришељеа у представи *Три мускетара*, Дечје позориште, Суботица

Награда младом глумцу, коју додељује Савез драмских уметника Војводине, на основу једногласне одлуке жирија – УРОШУ МЛАДЕНОВИЋУ за улоге у представама *Три мускетара*, и *Театру с љубављу*

65. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 26. септембра до 4. октобра 2020. године.

Селектор фестивала: др Светислав Јованов

ТАКМИЧАРСКА СЕЛЕКЦИЈА:

СМЕДЕРЕВО 1941, у режији ауторке Ане Ђорђевић, Српско народно позориште, Нови Сад

КРЕТАЊЕ Димитрија Коканова, у режији Јоване Томић, Битеф театар, Београд

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште, Нови Сад и ОПЕНС, Нови Сад

ГУСТАВ ЈЕ КРИВ ЗА СВЕ, у режији и према концепту Кокана Младеновића, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

SEMPER IDEM према роману Ђорђа Лебовића, у драматизацији и режији Горчина Стојановића, Народно позориште, Сомбор

РАДНИЧКА ХРОНИКА Петра Михајловића, у режији Вељка Мићуновића, Народно позориште, Суботица

ЛЕПА БРЕНА ПРОЦЕКТ Ведране Клепица, Слободана Обрадовића, Маје Пелевић, Тање Шљивар и Олге Димитријевић, у режији и према концепту Владимира Алексића и Олге Димитријевић, Битеф театар, Београд и Flyinginger

МЕЂУНАРОДНА СЕЛЕКЦИЈА „КРУГОВИ”:

ЈЕДВАНОСИМСОБОАКАЛОМИСТОБО Нејре Бабић и Алеша Курта, у режији Алеша Курта, Сарајевски ратни театар (Босна и Херцеговина)

АЈХМАН У ЈЕРУСАЛИМУ, у режији и према концепту Јернеја Лоренција, Загребачко казалиште младих, Загреб (Хрватска)

ПРОГРАМ „ДРУГА СЦЕНА”:

НИКО И НИШТА, у режији Ане Поповић, Позориште „Три гроша”, Београд и Пулс театар, Лазаревац

ПОВРАТАК, у режији Дејвида Гласа, Српско народно позориште, Нови Сад

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ:

ЛОУНЛИ ПЛЕНЕТ (LONELLY PLLLANET) – туристичка тура кроз дис(у)топију

Концепт, текст и извођење: Маја Пелевић, Димитрије Коканов, Олга Димитријевић, Тања Шљивар и Игор Коруга, Атеље 212, Београд

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ:

СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ Абдулаха Сидрана, у режији и адаптацији Кокана Младеновића, Камерни театар 55 Сарајево (Босна и Херцеговина)

НАГРАДЕ

Жири у саставу: АЛМИР БАШОВИЋ, драмски писац, председник, ЈЕЛЕНА МИЈОВИЋ, драматуршкиња, ИГОР БУРИЋ, позоришни критичар, ЖЕЉКО ХУБАЧ, драмски писац, и РОБЕРТ ЛЕНАРД, редитељ, донео је следеће одлуке о наградама:

Стеријина награда за најбољу представу – SEMPER IDEM, по роману Ђорђа Лебовића, драматизација и режија Горчин Стојановић, Народно позориште Сомбор;

Стеријина награда за текст савремене драме – ДИМИТРИЈЕ КОКАНОВ за *Кретање*

Стеријина награда за режију – ГОРЧИН СТОЈАНОВИЋ за *Semper idem*

Стеријина награда за драматургију – СЛОБОДАН ОБРАДОВИЋ за *Радничку хронику*

Стеријина награда за сценографско остварење – МАРИЈА КАЛАБИЋ за представу *Радничка хроника*

Стеријина награда за костимографско остварење – СЕЛЕНА ОРБ за представу *Кретање*

Стеријина награда за оригиналну сценску музику – ДРАШКО АЦИЋ у представи *Смедерево 1941.*

Стеријина награда за сценски говор – АНСАМБЛ ПРЕДСТАВЕ КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?

Стеријина награда за сценски покрет – ИГОР ГРЕКСА за представу *Радничка хроника*

Специјална Стеријина награда – ВЕЉКО МИЋУНОВИЋ за режију представе *Радничка хроника*

Стеријине награде за глумачка остварења: ЈЕЛЕНА ИЛИЋ за улогу у представи *Кретање*, АЛЕКСАНДАР ЂИНЋИЋ за улогу у представи *Кретање*, КРИСТА СОРЧИК за улогу у представи *Густав је крив за све*, МАРКО МАРКОВИЋ за улогу у представи *Semper idem*

Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић” за најбољу младу глумицу – БОЈАНА МИЛАНОВИЋ за улогу у представи *Ко је убио Џенис Џо*

плин? Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић” за најбољег младог глумца – ПАВЛЕ МЕНСУР за улогу у представи *Кретање*

ОСТАЛЕ СТЕРИЈИНЕ НАГРАДЕ

Стеријина награда за театрологију „Јован Христић” додељује се СВЕТОЗАРУ РАПАЈИЋУ за књигу Музичко позориште као уметничка синтеза, Факултет драмских уметности Београд и Институт за позориште, филм, радио и телевизију Београд, 2018. Одлуку је донео Жири у саставу: проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић (председница), проф. др Небојша Ромчевић и др Александра Кузмић.

Жири Округлог стола критике Стеријиног позорја: Александра Гловацки (председница), Миливоје Млађеновић и Андреј Чањи, донео је одлуку да Стеријину награду „Дејан Пенчић Пољански” Округлог стола критике за најбољу представу додели остварењу КРЕТАЊЕ.

НАГРАДА СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Награду публике 65. Стеријиног позорја за најбољу представу (просечна оцена 4,72) добило је остварење КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН?

НАГРАДА „ДНЕВНИКА” – Једногласном одлуком Жирија у саставу Игор Бурић (председник), Нина Попов и Наташа Пејчић, Награда редакције новосадског листа „Дневник” за уметничко остварење додељује се БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ за улогу у представи *Ко је убио Ценис Цоплин?*

НАГРАДА ПРОДУЦЕНТСКЕ КУЋЕ „SCOMEDIASCO” ЗА ЕПИЗОДУ

Жири у саставу Даринка Николић (председница), Соња Дамјановић и Теофил Панчић, једногласно је одлучио да награду добије ИВАНА В. ЈОВАНОВИЋ за улогу Мајке у представи *Semper idem*.

НАГРАДА „ХУГО КЛАЈН” ЗА РЕДИТЕЉСКО ЖИВОТНО ДЕЛО – БОРИ ДРАШКОВИЋУ.

Фестивали Стеријино позорје, Нови Сад, Међународни театарски фестивал МЕС Сарајево, Борштничково сречање Марибор, Град театар Будва и Сарајевофест – умјетност и политика Сарајево, установили су Награду „Хуго Клајн” за редитељско животно дело. Одлуку о награди донео је Жири у саставу: Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја, Алеш Новак, директор фестивала Борштничково сречање, Дино Мустафић, уметнички директор Међународног театарског фестивала МЕСС, Милена Лубарда Маројевић, директорица фестивала Град театар Будва и Харис Пашовић, директор фестивала Сарајевофест – умјетност и политика.

66. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 18. до 26. јуна 2021. године. Селектор фестивала: Миливоје Млађеновић

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ ФЕСТИВАЛА:

ГОСПОЋА МИНИСТАРКА Бранислава Нушића, у режији Татјане Мандић Ригонат, Хрватско народно казалиште „Ивана пл. Зајца”, Ријека (Хрватска)

ТАКМИЧАРСКА СЕЛЕКЦИЈА:

КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији Милана Нешковића, Народно позориште, Суботица

ДЕОБЕ, према истоименом роману Добрице Ћосића, према драматизацији Спасоја Ж. Миловановића, у режији Југа Радивојевића, Српско народно позориште, Нови Сад, Народно позориште Ниш и Народно позориште Приштина са седиштем у Грачаници

АКО ДУГО ГЛЕДАШ У ПОНОР, по мотивима истоименог романа Енеса Халиловића, у режији аутора Златка Паковића, Регионално позориште Нови Пазар и Културни центар, Нови Пазар

ТИХО ТЕЧЕ МИСИПИ, према истоименом роману Владимира Табашевића, у драматизацији Ивице Буљана и Владимира Табашевића, у режији Ивице Буљана, Београдско драмско позориште, Београд

ВЕЛИКА ДЕПРЕСИЈА Филипа Грујића, у режији Марка Челебића, Српско народно позориште и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

ВИТЕЗОВИ ЛАКЕ МАЛЕ, у режији Андраша Урбана и драматизацији Корнелије Голи и Тамаша Олаха, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

ДЕРВИШ И СМРТ, према истоименом роману Меше Селимовића, у режији и драматизацији Дејана Пројковског, Народно позориште Републике, Српске Бања Лука (Босна и Херцеговина – Република Српска)

РАДИО ШАБАЦ, у режији ауторке Олге Димитријевић, Шабачко позориште

ШИНДЛЕРОВ ЛИФТ, према истоименом роману Дарка Цвијетића, у режији и драматизацији Кока на Младеновића, Камерни театар 55 Сарајево (Босна и Херцеговина)

МЕЂУНАРОДНА СЕЛЕКЦИЈА „КРУГОВИ”:

ХОТЕЛ ЗАГОРЈЕ, према мотивима романа Иване Бодрожич, ауторски пројекат Анице Томић и Јелене Ковачић, Градско драмско казалиште „Гавела”, Загреб (Хрватска)

ДЈЕЧАК КОЈИ ЈЕ ГОВОРИО БОГУ Дамира Мађарића, у режији и драматургији Самоа М. Стрелеца, Хрватско народно казалиште, Осиек (Хрватска)

КРЕКЕТАЊЕ Алмира Башовића, у режији Алеша Курта, Народно позориште, Тузла (Босна и Херцеговина)

ПРОГРАМ „ДРУГА СЦЕНА”:

КАО ДА КРАЈ НИЈЕ НИ САСВИМ БЛИЗУ Маје Пелевић, у режији Николе Завишића, Битеф театар, Београд

ПОЕТИКА ГЛЕДАЊА, према концепту и у режији Андраша Урбана, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ:

ИЗГУБЉЕНИ ПЕЈЗАЖИ, у режији и кореографији Дуње Јоцић, Битеф театар, Београд

НАГРАДЕ

Жири у саставу: СНЕЖАНА ТРИШИЋ, редитељка (председница Жирија), НАТАША ТАПУШКОВИЋ, глумица, ДАВОР ШПИШИЋ, драмски писац, ДАРКО НЕДЕЉКОВИЋ, сценограф и МИХАЈЛО НЕСТОРОВИЋ, глумац, донео је следеће одлуке о наградама:

Стеријина награда за најбољу представу – АКО ДУГО ГЛЕДАШ У ПОНОР, према истоименом роману Енеса Халиловића, режија Златко Паковић, Регионално позориште Нови Пазар / Културни центар Нови Пазар

Стеријина награда за текст савремене драме – ОЛГА ДИМИТРИЈЕВИЋ за *Радио Шабач*

Стеријина награда за режију – МИЛАН НЕШКОВИЋ за представу *Кус петлић*

Стеријина награда за сценографско остварење – АДИСА ВАТРЕШ СЕЛИМОВИЋ за представу *Шиндлеров лифт*

Стеријина награда за костимографско остварење – БИЉАНА ГРГУР за представу *Кус петлић*

Стеријина награда за оригиналну сценску музику – БОЖИДАР ОБРАДИНОВИЋ у представи *Ако дуго гледаш у понор*

Стеријина награда за кореографију – ТИМЕА ФИЛЕП у представи *Витезови „Лаке мале”*

Стеријина награда за драматизацију – КОКАН МЛАДЕНОВИЋ за *Шиндлеров лифт*

Стеријина награда за сценски говор – САША ЛАТИНОВИЋ у представи *Кус петлић*

Стеријине награде за глумачка остварења:

МИЊА ПЕКОВИЋ за улогу Миље Бушатлије у представи *Кус петлић*,

СРЂАН СЕКУЛИЋ за улогу Комнена барјактара у представи *Кус петлић*,

РИФАТ РИФАТОВИЋ за улогу у представи *Ако дуго гледаш у понор*, БОРИС КУЧОВ за улогу у представи *Витезови „Лаке мале“*

Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић“ за најбољу младу глумицу – АНЂЕЛА МАРИЋ за улогу у представи *Ако дуго гледаш у понор*

Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић“ за најбољег младог глумца – МИЛОШ ЛАЗИЋ за улогу Јохана Шустера у представи *Кус петлић*

Специјална Стеријина награда за режију – ЗЛАТКО ПАКОВИЋ за представу *Ако дуго гледаш у понор*

ОСТАЛЕ СТЕРИЈИНЕ НАГРАДЕ

Жири у саставу: Зоран Максимовић (председник), Симон Грабовац и Мирослав Стајић донео је једногласну одлуку да се Стеријина награда за критику „Миодраг Кујунџић“ додели СЛОБОДАНУ САВИЋУ за текст „Лична одговорност и колективна пропаст“ – критику представе *Густав је крив за све*, објављеном у часопису НИТИ (број 12–13, година VII, 2020).

Жири Округлог стола критике Стеријиног позорја: Даринка Николић (председница), Исидора Поповић и Влатко Илић донео је једногласну одлуку да Стеријину награду „Дејан Пенчић Пољански“ Округлог стола критике за најбољу представу равноправно поделе остварења: КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, режија Милан Нешковић, Народно позориште Суботица и ВИТЕЗОВИ „ЛАКЕ МАЛЕ“, режија Андраш Урбан, Позориште „Деже Костолањи“ Суботица

НАГРАДА СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Награду публице 66. Стеријиног позорја за најбољу представу (просечна оцена 4,63) добило је остварење КАО ДА КРАЈ НИЈЕ НИ САСВИМ БЛИЗУ Маје Пелевић, режија Никола Завишић, Битеф театар Београд.

НАГРАДА ЗА ГЛУМАЧКУ БРАВУРУ „ЗОРАН РАДМИЛОВИЋ“

Народног позоришта Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар и Стеријиног позорја Жири у саставу: Владимир Ђуричић (председник), Александар Милосављевић, Александар Гајин награду додељује МИЊИ ПЕКОВИЋ за улогу Миље Бушатлије у представи *Кус петлић*

НАГРАДА ПРОДУЦЕНТСКЕ КУЋЕ „SCOMEDIASCO“ ЗА ЕПИЗОДУ

Жири у саставу: Даринка Николић, председница, Теофил Панчић и Игор Бурић једногласно је одлучио да награду добије ИГОР ГРЕКСА за улогу Ђакана Авакума у представи *Кус петлић*.

27. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ КЛАСИКЕ „ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН“, ВРШАЦ

Фестивал је одржан од 15. до 23. новембра, под слоганом „Модерна лица под маскама класике“. Селектор и директор фестивала: Ђура Мрђа

РЕПЕРТОАР

Отварање Фестивала:
СВЕТЛАНА БОЈКОВИЋ – УМЕТНОСТ ГЛУМЕ ИЛИ ТРАГАЊЕ ЗА ИСТИНОМ

Изложба аутора Зорана Максимовића, театролога, саветника Позоришног музеја Војводине, Нови Сад
УЈКА ВАЊА Антона Павловича Чехова, у режији Андреја Носова, Народно позориште „Стерија“, Вршац и Хартефакт фонд, Београд

ЗЛОЧИН И КАЗНА Фјодора Михајловича Достоевског, у режији Душана Петровића, Продукција: Народно позориште Републике Српске Бања Лука

РОМАН О ЛОНДОНУ Милоша Црњанског, у режији Ане Ђорђевић, Београдско драмско позориште и БеоАрт, Београд

Премијера

РУЖА СА ДВА МИРИСА Емилија Карбаљида, у режији Снежане Удицки, Народно позориште „Стерија”, сцена на Румунском језику, Вршац

ЈЕЖИЋ ЖОЖО Кузмана Крстева, у режији Емилије Мрдаковић, представа за децу, Позориште младих, Нови Сад

ПАПАГАЈИ Драгана Џанкића, представа за децу, омаж Драгану Џанкићу; учествују глумци, редитељи, пријатељи, хор музичке школе „Јосиф Маринковић”...

НЕЧИСТА КРВ Боре Станковића, у режији Милана Нешковића, Народно позориште, Београд

НЕГРИ Јоакима Вујића, у режији Анђелке Николић, Књажевско српски театар „Јоаким Вујић”, Крагујевац

ЗЛА ЖЕНА Јована Стерије Поповића, у режији Иве Милошевић, Народно позориште, Суботица

Представа у част награђених:

ЖИВИ СУ, НИЈЕ СМЕШНО по мотивима Нушићевих комедија, ауторски пројекат Милице Пилетић и Јована Грујића, Прво приградско позориште — ПУЛС театар, Лазаревац и Регионално позориште, Нови Пазар

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Светислав Јованов, театролог и селектор Стеријиног позорја, Тања Бошковић, глумица и Снежана Тришић, редитељка, доделио је следеће награде:

Награда за најбољу режију: ДУШАН ПЕТРОВИЋ за представу *Злочин и казна*, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука

Награда за младог глумца — ЗЛАТАН ВИДОВИЋ за улогу Раскољникова у представи *Злочин и казна*

Награда за најбољег глумца — НЕНАД ЈЕЗДИЋ за улогу Газда Марка у представи *Нечиста крв*

Награда за најбољу глумицу — МИЛИЦА СУЖЊЕВИЋ за улогу Султане у представи *Зла жена*

Награда публике (просечна оцена 4,77) — НЕЧИСТА КРВ Народног позоришта у Београду

Награда за најбољу представу у целини — ЗЛОЧИН И КАЗНА Народног позоришта Републике Српске из Бања Луке

Специјална награда представи ЗЛА ЖЕНА, у режији Иве Милошевић Народног позоришта Суботица

28. и 29. ПОЗОРИШНИ МАРАТОН, СОМБОР

Фестивал је одржан од 9. до 13. јуна 2021, под слоганом „Liberté, égalité, fraternité, solidarité — слобода, једнакост, братство, солидарност”

РЕПЕРТОАР

КИШНЕ КАПИ НА ВРЕЛОМ КАМЕЊУ Рајнера Вернера Фасбиндера, у режији Југа Ђорђевића, Београдско драмско позориште, Београд

ПЛАСТЕЛИН Василија Сигарева, у режији Марка Торлаковића, Београдско драмско позориште, Београд

УСАМЉЕНИ ЗАПАД Мартина Мекдоне, у режији Стефана Гајића, Народно позориште, Сомбор

ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ Оскара Вајлда, у режији Николе Завишића, Народно позориште, Београд

БЕЛА ГРИВА Ренеа Гијоа, у режији Предрага Стојменовића, Позориште „Пиноккио”, Београд

ГИДИОНОВ ЧВОР Џоне Адамс, ауторски пројекат Симониде Мандић и Бојане Милановић, Градско позориште Бечеј

КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији Милана Нешковића, Народно позориште, Суботица

64 Тене Штивичић, у режији Алисе Стојановић,
Атеље 212, Београд

ЈА САМ АКИКО Стефана Тићмија, у режији Миље
Мазарак, Културни центар Панчево и ФЕП, Бачка
Паланка

УВИЈЕК ЋЕ НАМ ОСТАТИ ЉУБАВ Милоша Радови-
ћа, у режији Дарија Хајрачека, Театар „Руганти-
но“, Загреб (Хрватска)

АВАНТУРЕ ПИПИ ДУГЕ ЧАРАПЕ, у режији аутора
Николе Марковића и Татјане Миланов, Позориште
„Хајде обрадуј дан“, Београд

КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН? Тијане Грумић, у ре-
жији Соње Петровић, Српско народно позориште,
Нови Сад

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА Тенеси Вилијамса, у ре-
жији Југа Ђорђевића, Народно позориште, Сомбор
Цветни удар – свечано затварање позоришног маратона

29. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ – ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 2. до 6. децембра 2020.
године.

РЕПЕРТОАР

Исидора Влчек
ЈА САМ АКИКО
по тексту Стефана Митића Тићмија

Вера Хрћан Остојић
ТАЈНОВИТА ТАЈАНА
по тексту Оливере Јелкић

Бојана Стојковић
НА ЛЕТОВАЊУ С АЦОМ
по тексту Биљане Марковић Јевтић

Софија Мијатовић
ЈА САМ АКИКО И ЈА САМ СУПЕР
по тексту Стефана Митића Тићмија

Василије Кнежевић
МОРКО МОРСКИЋ
по тексту Радмиле Кнежевић

Урош Младеновић
БИЛО ДВАПУТ У ЈЕДНОМ КРАЉЕВСТВУ
по тексту Дивне Стојанов

Цветин Аничич
БОЛ БОЛУЈЕ ВЕШТИЦА ВЕРИЦА
БОЛ БОЛУЈЕ НИКОМ НЕ КАЗУЈЕ
по сопственом тексту

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Саша Латиновић, Јелица Глигорин и Божидар Мандић, донео је одлуку о децени
награда „Сигридруг“:

За најбољи текст монодраме – ДИВНИ СТОЈАНОВ
за текст *Било двапут у једном краљевству*,

За најбоље уметничко остварење у целини, глуми-
це БОЈАНА СТОЈКОВИЋ за извођење монодраме *На
летовању са Ацом* и СОФИЈА МИЈАТОВИЋ за изво-
ђење монодраме *Ја сам Акико и ја сам супер*.

47. ИНФАНТ – ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ АЛТЕРНАТИВНОГ И НОВОГ ТЕАТРА, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 4. до 6. септембра 2019.
године, под слоганом „Лична револуција“.

РЕПЕРТОАР

АНА ФРАНК, Шабачко позориште
АЛГОРИТАМ СНА, Театар Мимарт, Београд
ПРОСТОР ЗА РЕВОЛУЦИЈУ, Битеф денс компанија,
Београд

Представа у част награђених:

КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН? Српско народно по-
зориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Одлуком жирија фестивала који су чинили Мирослав Радоњић, Никола Завишић и Милан Пузић, награда је додељена представи ПРОСТОР ЗА РЕВОЛУЦИЈУ Битеф денс компаније

12. DESIRÉ CENTRAL STATION – МЕЂУНАРОДНИ / РЕГИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ САВРЕМЕНОГ ПОЗОРИШТА, СУБОТИЦА

Фестивал је одржан од 23. новембра до 30. новембра 2020. године, са поднасловом „Life”.

РЕПЕРТОАР

A NÉZÉS KÖLTÉSZETE (Поетика гледања), према концепту и режији Андраша Урбана, Позориште „Костолањи Деже”, Суботица

PARASZTOPERA (Сељачка опера) Пинтера – Дарваша, у режији Атиле Керестеша, Новосадско позориште, Нови Сад и Народно позориште Сегедин (Мађарска)

УПОТРЕБА ЧОВЕКА (AZ EMBER ÁRA), према роману Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар – Новосадско позориште – Град театар Будва (Црна Гора) – East West Центар Сарајево (Босна и Херцеговина)

ЈУГОЈУГОСЛАВИЈА, у режији аутора Бона Парка, Београдско драмско позориште, Београд

КЕВА перформанс Марка Милића, у извођењу Јелене Вуксановић

ПРЕДСЕДНИЦЕ Вернера Шваба, у режији Јане Маричић, Народно позориште, Сомбор

НОЋНИ ПИСАЦ, у режији аутора Јана Фабра, Траблејн/Јан Фабр (Антверпен) – Народно позориште у Београду – Културни центар Београда

НИЈЕ ТО ТО, студије Фауста по тексту Симоне Семенич, у режији Томија Јанежића, Сарајевски ратни театар САРТР – Краљевско позориште „Зетски дом”, Цетиње (Црна Гора) – Београдско драмско позориште, Београд – Међународни театарски фестивал MESS, Сарајево (Босна и Херцеговина)

ERNELLÁÉK FARKASÉKNÁL (Ернелини код Фаркашевих), у режији аутора Саболча Хајдуа, Ансамбл „Латокеп”, Будимпешта (Мађарска)

KÁLMÁN-NAP (Калманов дан), у режији аутора Саболча Хајдуа, Ансамбл „Латокеп”, Будимпешта (Мађарска)

EGY SZÁZALÉK INDIÁN (Један проценат Индијанаца), у режији аутора Саболча Хајдуа, Ансамбл „Латокеп”, Будимпешта (Мађарска)

25. ПЕТРОВАЧКИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ – 25. PETROVSKÉ DNI DÍVADELNÉ, БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

Фестивал је одржан од 30. августа до 26. септембра 2020. године.

РЕПЕРТОАР

PROFESIONÁL (Професионалац) Душана Ковачевића, у режији Јана Халупкае и Рихарда Санитре, Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац (премијера)

STVORENIE (Стварање), Емитовање снимка представе за децу, у режији ауторке Магдалене Митеве, Старо позориште Карол Спишак, Њитра (Словачка)

SVĚTY ZA DEDINOU (Светови иза села), према мотивима дела *Португал* Золтана Егресија (Egressy Zoltán), у режији аутора Душана Бајина, Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац

ТЕНОР НА ЗАЈАМ Кена Лудвига, у режији Оливере Ђорђевић, Народно позориште, Сомбор

ПРОБУДУЛИЦА (Позориште у пеленама), у режији ауторке Рите Бартал Киш, Дечје позориште, Суботица

КОСА Џејмса Радоа и Џерома Рањија, у режији Петера Телихаија, Позориште младих, Новосадско позориште и Центар за развој визуелних уметности, Нови Сад

НА КОНЦИ (На крају) Катарине Мишикове Хицингерове, у режији Камиле Жишка, Позориште „Јозеф Грегор Тајовски”, Зволен (Словачка) (емитован је снимак представе)

ЦРВЕНКАПА Игора Бојовића, у режији Биљане Вујовић, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ГОСПОДИН МОКИНПОТ Петера Вајса, у режији Љубослава Мајере, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

27. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ, СУБОТИЦА

Фестивал је одржан од 20. до 24. септембра 2020. године

Селектор: професора др Зоран Ђерић

РЕПЕРТОАР

ОВО ЈЕ ЕРНЕСТ Мојце Осојник, у режији Андреја Адамека, Луткарско позориште „Небо”, Словенија

КРАЉИЦА БОЈА (видео снимак) Јуте Бауер, у режији Монике Зерер и Клауса Зивалда, Позориште Феуерблау, Аустрија

ЦРВЕНКАПА Игора Бојовића, у режији Биљане Вујовић, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ГУЛИВЕР Зорана Ђерића, у режији Исидоре Гонцић, Мало позориште „Душко Радовић”, Београд

МЛАДУНЧЕ ПИНГВИН КОЈИ ЈЕ ХТЕО ДА ЛЕТИ (видео снимак) Евгеније Тарасове, у режији Дмитрија Шиа, Регионално луткарско позориште, Брјанск, Русија

ДЕБЕЛА Силвије Шесто, у режији Емилије Мрдаковић, Позориште младих, Нови Сад

ГУЛИ (видео снимак), у режији аутора Ефрата Хаданија и Пабла Ариела, Галилејско мултикултурно позориште, Израел

КО СЕ БОЈИ ИСИДОРЕ ДАНКАН, Гордане Орешчанин, у режији Гее Гојак, Центар савремене уметничке продукције VIVA DANCE, Нови Сад

ДОГОДОВШТИНЕ АЛИСЕ У ЗЕМЉИ ЧУДА (видео снимак), у режији Веронике Кампањоне, Позориште „Зенобија”, Немачка

МИ СМО ТЕРАКОТА ВОЈСКА (видео снимак), Ванг Лихонга, у режији Зонга Хаоа, Дечје уметничко позориште XI'AN, Кина

КУКУ ТОДОРЕ, у режији ауторке Амеле Вученовић, Дечје позориште Суботица

CSOKIBABA UTAZÁSA (Путовање једне лутке) Тамаша Олаха, у режији Денеша Дебреија, Дечје позориште, Суботица

Писац и редитељ, Владимир Андрић (1944), овогодишњи је лауреат награде Мали принц Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици, која се традиционално додељује за изузетан допринос развоју културе и сценске уметности за децу. Овај изузетно плодан аутор у широј јавности је познат као аутор око 300 епизода серије с луткама „Лаку ноћ, децо”, која се годинама емитовала пре Другог дневника на РТВ Београд.

7. ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „НОВИ ТВРЂАВА ТЕАТАР”, ВИЛА СТАНКОВИЋ, ЧОРТАНОВЦИ

Фестивал је одржан од 4. до 8. септембра 2020. године, на отвореним терасама у Вили Станковић, под слоганом „Одбрана загрљаја”.

Уметничка директорка фестивала: Вида Огњеновић

РЕПЕРТОАР

УПОТРЕБА ЧОВЕКА (AZ EMBER ÁRA) (премијера), према роману Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевевића, УГ Нови тврђава театар Нови Сад, Новосадско позориште, Нови Сад, Град театар Будва (Црна Гора) и East West Центар, Сарајево (Босна и Херцеговина)

ANNA KARENINA (Ана Карењина), према роману Лава Николајевича Толстоја, у режији Дејана Пројковског, Новосадско позориште, Нови Сад

ОЛЕАНА Дејвида Мемета (у част награђених), мастер представа студенткиња под менторством професорке Виде Огњеновић, Факултет савремених уметности, Београд

НАГРАДЕ

Жири у саставу: глумица Сања Ристић Крајнов, књижевник Ласло Блашковић и критичарка Наташа Гвозденовић, донео је одлуке о наградама:

Награда за најбољу женску улогу – ЕМИНА ЕЛОП за улогу Вере Кронер у представи *Употреба човека*

Награда за најбољу мушку улогу – АТИЛА НЕМЕТ за улогу Карењина у представи *Ана Карењина*

Жири је доделио и специјалну награду за колективну игру у представама УПОТРЕБА ЧОВЕКА и АНА КАРЕЊИНА.

7. ШЕКСПИР ФЕСТИВАЛ, ВИЛА СТАНКОВИЋ, ЧОРТАНОВЦИ

Фестивал је одржан од 12. до 16. септембра 2020. године

Оснивач и селектор фестивала: др Никита Миливојевић

РЕПЕРТОАР

КАКО ВАМ ДРАГО Вилијама Шекспира, према концепту Никите Миливојевића, Народно позориште Ниш, Крушевачко позориште и Nišville Jazz театар фестивал

ДВА ВИТЕЗА ИЗ ВЕРОНЕ Вилијама Шекспира, у режији Мије Кнежевић, Шабачко позориште

РОЗЕНКРАНЦ и ГИЛДЕНСТЕРН СУ МРТВИ Вилијама Шекспира, у режији Игора Павловића, Српско народно позориште, Нови Сад

МОЈ ШЕКСПИР, према концепту Никите Миливојевића, Шекспир фестивал

48. ПОЗОРИШНИ ДАНИ РУМУНА У ВОЈВОДИНИ – ZILELE DE TEATRU ALE ROMÂNILOR DIN VOIVODINA, EDIȚIA A XLVIII

Представе су игране без публике. Снимане су и емитоване на веб страници фестивала www.zileledeteatru.com у периоду од 30. новембра до 5. децембра 2020.

РЕПЕРТОАР

CASA DE PE GRANIȚĂ (Кућа на граници) Славомира Мрожека у режији Костантина Товарниског (Constantin Tovarnisky) и Отилије Хузум (Otilia Huzum) из Румуније, Позоришна трупа Центра за савремену уметност у Николинцима

CONU LEONIDA DE FAȚĂ CU REACȚIUNEA PE VREMEA COVIDULUI (Господин Леонида пред реакцијом у време Ковида) према текстовима Јона Луке Карађалеа (Ion Luca Caragiale), у режији и адаптацији Димитрија Микље (Dimitrie Miclea), Позоришна труппа Фондације „Хиперион” из Селеуша

DOAMNELE ȘI POLIȚISTUL (Госпође и полицајац) према идејама Тодора Мушатескуа (Tudor Mușatescu), у режији и адаптацији Маријуса Савуа (Marius Savu), Позоришна труппа „Нејка” КУД-а „Михај Еминеску” из Куштиља

FRAGMENTARIUM ROMÂNESC (Румунски фрагментаријум), читаћа представа према текстовима румунских писаца, Позоришна труппа Удружења за румунску уметност и културу „Викентије Петровић Бокалуц” из Торка

CUM SĂ PIERZI TRENUL ÎNTR-UN COLȚ UITAT DE LUME (Како да пропустиш воз богу иза ногу) Богдана Мартина (Bogdan Martin), у режији Ремуса Берлована (Remus Berlovan) и Лауреана Дулуџа (Laurean Duluj), Позоришна труппа „Кону Алеку” Алибунар у сарадњи са Културним центром из Алибунара

CĂȘĂTORIA ÎNTĂRZIATĂ (Закаснили брак) Ливијуса Лападата (Livius Lăpădat) у режији Маргарита Ековојуа (Mărgărit Ecovoiu), Позоришна труппа „Тодор Крецу Тоша” Дома културе „Дојна” у сарадњи са удружењем „Музичка омладина” из Уздина

НАГРАДЕ

За труд који су љубитељи позоришта из румунских села Србије уложили у припремању представа, Савет Уније румунских позоришта Војводине доделио је диплому сваком глумцу који је учествовао у Фестивалу. Свака труппа добила је диплому за учешће у манифестацији, плакету и пано с фотографијама. Медаљу и диплому за најбољег глумца сваке представе према гласовима публике, односно гледалаца онлајн представа, добили су: Данијел Петрашку (Daniel Petrașcu), Доринела Берлован (Dorinela Berlovan), Лука Симон Паунеску (Luca Simon Paunescu), Маријус Саву (Marius

Savu), Валентин Бораћ (Valentin Boraci) и Стелијан Микља (Stelian Miclea). Координаторима позоришних труппа, као и редитељима представа, уручене су плакете и медаље.

28. ДАНИ ЛАЗЕ ТЕЛЕЧКОГ 2018, КУМАНЕ

Фестивал је одржан од 15. до 18. октобра 2020.

РЕПЕРТОАР

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА, по мотивима поеме Бранка Ћопића, у режији ауторке адаптације и сонгова Лилијане Ивановић, Народно позориште „Тоша Јовановић” Зрењанин

ЦАРСТВО ДРУГАРСТВО Монике Јованов, у режији Едит Зеребелји Тењи, Радионица снова

СИРЕНА И ВИКТОРИЈА Александра Галина, у режији Радослава Миленковића

УЧЕШЋЕ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ НА ФЕСТИВАЛИМА ВАН ПОКРАЈИНЕ

---

25. ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „БЕЗ ПРЕВОДА”, УЖИЦЕ

Фестивал је одржан од 4. до 9. јуна 2021. године, под слоганом „Време страха и подвига”.

Селектори: Бојан Муњин, новинар и позоришни критичар, Зоран Стаматовић, менаџер у култури, директор Народног позоришта Ужице

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

РАДНИЧКА ХРОНИКА Петра Михајловића, у режији Вељка Мићуновића, Народно позориште, Суботица
УПОТРЕБА ЧОВЕКА, према роману Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар – Новосадско позориште – Град театар Буда (Црна Гора) – East West Центар Сарајево (Босна и Херцеговина)

НАГРАДЕ

Сручни жири у саставу: Светозар Рапајић, редитељ, председник жирија, Београд, Драгана Варагић, глумица, Београд и Јанко Љумовић, продуцент, Подгорица (Црна Гора) донео је одлуку о наградама:

Награда „Ардалион” за најбољу режију – БОРИС ЛИЈЕШЕВИЋ за режију представа *Читач* и *Употреба човека*

Награда „Ардалион” за најбољу сценографију – ЖЕЉКО ПИШКОРИЋ за представу *Употреба човека*

Награда „Ардалион” за најбољу костимографију – МАРИНИ СРЕМАЦ за представу *Употреба човека*

Награда „Ардалион” за најбољег младог глумца и Награда „Политике” „Авдо Мујчиновић” – АЉОША ЂИДИЋ за улоге у представи *Употреба човека*

Специјална награда „Ардалион” – ауторском тиму и АНСАМБЛУ ПРЕДСТАВЕ РАДНИЧКА ХРОНИКА, Народно позориште, Суботица

8. „ТЕАТАР У ТВРЂАВИ”, СМЕДЕРЕВО

Фестивал је одржан од 9. до 13. јула 2021. године Позоришта Војводине су учествовала са представом 39 СТЕПЕНИКА Патрике Барлоуа, у режији Игора Павловића, Позориште младих, Нови Сад

51. СУСРЕТ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ЛУТАКА СРБИЈЕ

Сусрети су због пандемије одржани у онлајн издању, од 20. до 28. априла 2021. године. Све представе су емитоване на званичном јутјуб каналу Сусрети Позоришта (<https://www.youtube.com/channel/UCY7j8vZAFYM6uZyC853-YPw>).

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

КУКУ ТОДОРЕ, у режији ауторке Амеле Вученовић, Дечје позориште Суботица

TIRITARKA HARAGTÁR (Тиритарка Љутило) Шаре Габор, у режији Хелге Лазар, Дечије позориште Суботица

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА, по мотивима поеме Бранка Ћопића, у режији ауторке адаптације и сонгова Лилијане Ивановић, Народно позориште „Тоша Јовановић” Зрењанин

ДЕБЕЛА Силвије Шесто, у режији Емилије Мрдаковић, Позориште младих Нови Сад

23. МЕЂУНАРОДНИ ЛУТКАРСКИ ФЕСТИВАЛ „ЗЛАТНА ИСКРА”, КРАГУЈЕВАЦ

Фестивал је одржан од 17. до 20. маја 2021. године.

Позоришта Војводине су учествовала са представом ПОТРАГА ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ, по мотивима истоимене песме Душка Радовића, у режији Емилије Мрдаковић, Позориште младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

Представи су додељене: Награда за драматургију ауторском тиму представе и Награда за колективну игру

29. ФЕСТИВАЛ „ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА”, ЗАЈЕЧАР

Фестивал је одржан од 16. до 23. октобра 2020. године.

Позоришта Војводине су учествовала са представом

СМЕДЕРЕВО 1941, у режији ауторке Ане Ђорђевић, Српско народно позориште

НАГРАДЕ

Награда за најбољег глумца/глумицу „Зоранов брк” ТАЊИ ПЈЕВАЦ

3. ВИМИНАЦИЈУМ ФЕСТ — МИТОВИ СТАРИ И НОВИ, ПОЖАРЕВАЦ

Фестивал је одржан од 23. до 29. августа 2021. у Археолошком парку Виминацијум.

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

КОСА Џејмса Радоа и Џерома Рањија, у режији Петера Телихаја, копродукција Позоришта младих и Новосадског позоришта, Центра за развој визуелне културе

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад

НАГРАДЕ

Следеће награде додељене су остварењима из Војводине:

Награда „Уздарје” за глумицу вечери БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ, за улогу Џенис Џоплин, Награда за најбољег глумца/глумицу БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ и СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин

5. ФЕСТИВАЛ „ПОЗОРИШНО ПРОЛЕЋЕ”, ШАБАЦ

Фестивал је одржан од 7. до 11. октобра 2020. Селектор: Зоран Карајић

Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА Иве Андрића, у режији аутора драматизације Никите Миливојевића, Српско народно позориште, Нови Сад и Народно позориште Сомбор

УПОТРЕБА ЧОВЕКА, према роману Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар – Новосадско позориште – Град театар Будва (Црна Гора) – East West Центар Сарајево (Босна и Херцеговина)

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Александар Милосављевић, Оливера Милошевић и Јелена Стокућа, донео је одлуку о наградама војвођанским позориштима:

Награда за најбољу представу у целини – ТРАВНИЧКА ХРОНИКА, Српско народно позориште, Нови Сад и Народно позориште Сомбор

Награда „Љубиша Јовановић” за најбољу мушку улогу – МАРКО МАРКОВИЋ за улогу у представи *Травничка хроника*

Награда за најбољу женску улогу – ЕМИНА ЕЛОП за улогу у представи *Употреба човека*

15. ЈОАКИМФЕСТ, КРАГУЈЕВАЦ

Фестивал је одржан од 8. до 13. октобра 2020, под слоганом „Позориште у изолованом друштву”. Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад

GUSZTÁV A HIBÁS MINDENÉRT (Густав је крив за све) Корнелије Голи и Кокана Младеновића, у режији Кокана Младеновића, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Андреј Мажери, позоришни редитељ из Румуније, Дриванка Апостолова Баскар, програмски продуцент, визуелни драматург и ванредни професор из Македоније, као и Никола Милојевић, глумац из Србије, доделили су следеће награде остварењима из Војводине:

Специјална награда града Крагујевца БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ и СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин

23. ТЕАТАР ФЕСТ „ПЕТАР КОЧИЋ”, БАЊА ЛУКА (РЕПУБЛИКА СРПСКА)

Фестивал је одржан од јула 2021. године. Позоришта Војводине су учествовала са представом: КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу Сенад Башић (председник), Дејан Пројковски и Оља Ђорђевић је једногласно донео одлуку о наградама остварењу из Војводине:

Специјална награда за младу глумицу додјељује се БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ за улогу Џенис Џоплин; Специјална награда за младу глумицу додјељује се СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Џенис Џоплин; Награда за најбољу режију додјељује се СОЊИ ПЕТРОВИЋ; Награда за најбољу представу додјељује се представи КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Српског народног позоришта из Новог Сада.

29. КОТОРСКИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЈЕЦУ, КОТОР (ЦРНА ГОРА)

Фестивал је одржан од 1. до 12. јула 2021. године, под слоганом „Све што расте, хтјело би да расте”. Позоришта Војводине су учествовала са представом:

НА ВУКОВОМ ТРАГУ по роману *Зов дивљине* Џека Лондона, а режији аутора драматизације, Јакуба Максимова

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Данијела Ђукић, Марија Пиластро, Александра Томовић, Младен Живковић и Маја Мрђеновић, доделио је награду „Драган Радуловић” за најбољу представу Фестивала представи НА ВУКОВОМ ТРАГУ Позоришта младих, Нови Сад.

Дјечји жири Фестивала у саставу: Лазовић Маша, Беговић Војин, Кривокапић Јован, Уна Марија Кокот, Леонид Бромберг и Марија Миладиновић, доделио је награду за најбољу представу Фестивала представи НА ВУКОВОМ ТРАГУ Позоришта младих, Нови Сад.

35. ФЕСТИВАЛ БУДВА ГРАД ТЕАТАР, БУДВА (ЦРНА ГОРА)

Фестивал је одржан од 10. јула до 20. августа 2021. године, под слоганом „Повратак у живот”. Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

КРВАВЕ СВАДБЕ Федерика Гарсије Лорке, у режији Игора Вука Торбице, Српско народно позориште, Нови Сад и Будва Град театар (Црна Гора)

УПОТРЕБА ЧОВЕКА према роману Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевића, копродукција Будва Град театар (Црна Гора), East – West Centra из Сарајева (Босна и Херцеговина), Новог тврђава

театра из Чортановаца и Новосадског позоришта из Новог Сада

НАГРАДЕ

Жири Фестивала за доделу награде за позоришно стваралаштво, у саставу: академик Џевад Карахасан, књижевник, Јелена Лужина, театрологиња, и Жељко Хубач, драматург и редитељ, донео је одлуку да добитник награде „Будва Град театар” буде БОРИС ЛИЈЕШЕВИЋ, редитељ, за позоришни допринос Граду театру.

ФЕСТИВАЛИ И СМОТРЕ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШТА

---

8. ПОЗОРИШНИ ДАНИ ЈОВАНА ЂОРЂЕВИЋА, СЕНТА

Фестивал је одржан од 13. до 17. октобра 2020. године, под слоганом „Живот иде даље”.

Ова културна манифестација одржава се у организацији Камерне сцене „Мирослав Мика Антић” и Српског културног центра „Стеван Сремац”.

РЕПЕРТОАР

ДАВИТЕЉ ПРОТИВ ДАВИТЕЉА Небојше Пајкића и Слободана Шијана, у режији Душка Ашковића, Позориште „Раша Плаовић”, Уб

ЗВЕЗДАНА ПРАШИНА Душана Ковачевића, у режији Бранислава Недића, Градско позориште „Театар 91”, Алексинац

ПОЛИЦАЈЦИ Славомира Мрожека, у режији Игора Павловића, Драмски студио младих Градског позоришта, Бечеј

ШТА ЈЕ СОБАР ВИДЕО Џоа Ортона, у режији Павла Јозића, Градско позориште Смедеревска Паланка

НЕ ИГРАЈ НА ЕНГЛЕЗЕ Владимира Ђурђевића, у режији Адмира Шеховића, Академско позориште Дома културе Пријепоље

63. ФЕСТИВАЛ СЦЕНСКОГ СТАВА- РАЛАШТВА ДЕЦЕ ВОЈВОДИНЕ — „МАЈСКИ СУСРЕТИ”, ТЕМЕРИН

Селектор и председник жирија: др Миљан Војновић

РЕПЕРТОАР

НЕГДЕ ИЗА ДУГЕ према роману *Чаробњак из Оза* Л. Ф. Баума, у режији ауторке Слободанке Опарница, Драмска група ОШ „Петар Кочић”, Инђија

ЛОВЦИ НА ЗМАЈА Ђурђе Лили Хорват, у режији Јадранке Бокан, Драмска радионица за децу „Цврчак”, Темерин

ПУТ КА СРЕЋИ, према *Острву чуда* Јана Уљичанског, у режији аутора Ивана Јечмена и Александра Маћерака, Драмска секција ОШ „Херој Јанко Чмелик”, Стара Пазова

РОБИНЗОНКА, према мотивима романа *Робинзон Крусو* Данијела Дефоа, Тереза Јањић, у режији Татјане Дурсун, Драмска секција ОШ „Јован Дучић” из Клека

РОНТОМ, БОНТОМ, АЛКОТОМ, према бугарској народној бајци, у режији ауторке Имелде Вереш, МКД „Петефи Шандор”, Телечка (Мађарски језик)

МОДЕРНА БАЈКА, у режији аутора Душана Радојчића, Аматерско драмско позориште „Пепо Крсто”, Сурдук

МАРИЈА ГУШЋАРКА Жужане Хајош, у режији Габријеле Црнковић, Дечија драмска група „Мошољчало” Дома културе општине Бачка Топола (Мађарски језик)

СВЕМИРСКИ ЗМАЈ Душана Ковачевића, у режији Емилије Рилке, Драмска секција ОШ „Никола Вукићевић”, Сомбор

МОЖЕШ ТИ ТО, у режији ауторке Снежане Матић, Драмска секција ОШ „Сремски фронт”, Шид

ЈУНАЦИ НА ДЕЛУ, по мотивима *Риба риби гризе реп* Јасминке Петровић, у режији ауторке Неде Даниловић, Драмски студио Позоришта младих, Нови Сад

ДЕЧАК КОЈИ ЈЕ САЊАО ФИЛМОВЕ Ауторски пројекат Славице Вучетић инспирисан стварним догађајем, Драмски студио Позоришта младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

Златна одличја: ДЕЧАК КОЈИ ЈЕ ВОЛЕО ФИЛМОВЕ Драмског студија Позоришта младих; РОБИНЗОНКА Драмске секције школе „Јован Дучић”, Клек; НЕГДЕ ИЗА ДУГЕ Драмске секције ОШ „Петар Кочић”, Инђија

Сребрна одличја: РОНТОМ, БОНТОМ, АЛКОТОМ, МКД „Петефи Шандор”, Телечка; ЛОВЦИ НА ЗМАЈА, Драмска радионица „Цврчак”, Темерин; СВЕМИРСКИ ЗМАЈ, Драмска секција ОШ „Никола Вукићевић”, Сомбор; ПУТ КА СРЕЋИ, Драмска секција ОШ „Херој Јанко Чмелик”, Стара Пазова; МОДЕРНА БАЈКА, Аматерско драмско позориште „Пепо Крсто”, Сурдук

Бронзана одличја: МОЖЕШ ТИ ТО, Драмска секција ОШ „Сремски фронт”, Шид; ЈУНАЦИ НА ДЕЛУ, Драмски студио Позоришта младих, Нови Сад; МАРИЈА ГУШЋАРКА, Дечија драмска група „Мошољчалок”, Бачка Топола

Награда за колективну игру – Глумачком ансамблу представе ЈУНАЦИ НА ДЕЛУ, Драмски студио Позоришта младих, Нови Сад; Глумачком ансамблу представе МОДЕРНА БАЈКА Аматерског драмског позоришта „Пепо Крсто” из Сурдука и Глумачком ансамблу представе РОНТОМ, БОНТОМ, АЛКОТОМ, МКД „Петефи Шандор” из Телечке

Награда за најбољи оригинални драмски текст – СЛАВИЦА ВУЧЕТИЋ, представа *Дечак који је сањао филмове*

Награда за најбољи оригинални драмски текст – ТЕРЕЗА ЈАЊИЋ, представа *Робинзонка*

Награда за адаптацију оригиналне бајке – Слободанка Опарница, представа *Негде иза дуге*

Награда за адаптацију оригиналне бајке – ИВАН ЈЕЧМЕН и АЛЕКСАНДЕР МАЂЕРАК за представу *Пут ка срећи* Драмске секције ОШ „Херој Јанко Чмелик” из Старе Пазове

Награда за режију – СЛАВИЦА ВУЧЕТИЋ, представа *Дечак који је сањао филмове*

Награда за кореографију – АНА ДУРСУН, представа *Робинзонка*

Награда за маску и костим – БЛАГОВЕСТА ВАСИЛЕВА, представа *Робинзонка*

Награда за маску и костим – НАТАША ОДИНЦОВА и СВЕТЛАНА ПЕШУТ, представа *Негде иза дуге*

Награда за сценографију – Снежана Петровић, представа *Негде иза дуге*

Награда за сценски покрет – ИВАНА МАЦКО у представи *Можеш ти то*

Награда за најбоље глумачко остварење – ВУК ДИКИЋ, представа *Дечак који је сањао филмове*

Награда за најбоље глумачко остварење – АНА ДУРСУН, представа *Робинзонка*

Награда за најбоље глумачко остварење – ТЕОДОР ЧАНКОВИЋ и ЛАЗАР НИКОЛИЋ, представа *Негде иза дуге*

Награда за најбољу епизодну улогу – НЕДА ПАНТОШ и АЛЕКСА ТОДОРОВИЋ, представа *Дечак који је сањао филмове*

Награда за најбољу епизодну улогу – НИКОЛЕТА ЖИВАК, представа *Робинзонка*

Награда за најбољу епизодну улогу – Мила Танић и Лена Дуњић, представа *Негде иза дуге*

Додељене су и многобројне похвале.

57. ФЕСТИВАЛ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШНИХ ДРУШТАВА ВОЈВОДИНЕ

ИЗВЕШТАЈ селектора 57. Фестивала аматерских позоришних друштава Војводине, Михајла Несторовића:

ЗЛАТНА ОДЛИЧЈА:

ОГЊИШТЕ Жарка Команина, у режији Дејана Цицмиловића, Драмски студио „Луча”, Крушчић

АНТИГОНА У ЊУЈОРКУ Јаноша Гловацког, у режији Драгана Остојића, Културни центар Кула

ПОЛИЦАЈЦИ Славомира Мрожека, у режији Игор Павловића, Драмски студио, Бечеј

СРЕБРНА ОДЛИЧЈА:

ЏАНДРЉИВИ МУЖ Јована Стерије Поповића, у режији Миљивоја Млађеновића, Дом културе, Сивац

БОГ Вудија Алена, у режији Петра Јовановића, Аматерско позориште „Стеван Сремац”, Црвенка

ЛУДА ЛОВА Реја Кунија, у режији Бошка Петрова и Сање Петров, Трупа „Шмиранти”, Нови Сад

БРОНЗАНА ОДЛИЧЈА:

ЎВЕГСИРЉ (Стаклена ципелица), Молнара Ференца, у режији Габријеле Црнковић, АП Мара, Бачка Топола

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ Душка Радовића, у режији Слободана Станковића, Културни центар, Пећинци

БРИШИ ОД СВОГ МУЖА, Реја Кунија, у режији Гордане Лукић, Креативни студио и театар „Гартел”, Мачванска Митровица

СПЕЦИЈАЛНЕ НАГРАДЕ

Диплома за најбољу режију — ДЕЈАН ЦИЦМИЛОВИЋ, за режију представе *Огњиште*, Крушчић

Диплома за најбољу сценографију — ВЛАДО ТВРДОВСКИ, за сценографију у представи *Огњиште*, Крушчић

Диплома за најбољу костимографију — ПЕТАР ЈОВАНОВИЋ, за костимографију у представи *Бог*, Црвенка

Диплома за најбољи избор музике — ДЕЈАН ЦИЦМИЛОВИЋ, за избор музике у представи *Огњиште*, Крушчић

Диплома за сценски говор — АНСАМБЛ ПРЕДСТАВЕ ОГЊИШТЕ, Крушчић

Диплома за сценски покрет — АНСАМБЛ ПРЕСТАВЕ ПОЛИЦАЈЦИ, Бечеј

Глумачке награде:

МИЛИЦА БУКВИЋ, за улогу Аните у представи *Антигона из Њујорка* и улогу Јоване у представи *Огњиште*

СЛОБОДАН НОГАВИЦА, за улогу Бувице у представи *Антигона у Њујорку*

НИКОЛА ПЕЈИН, за улогу Максима у представи *Џандрљиви муж*

ЈОВАН ПАУЛ, за улогу Илије у представи *Огњиште*

ДОРА ФЕКЕТЕ, за улогу Ирме у представи *Стаклена ципела*

Диплома за глумачку бравуру — МИРОСЛАВ МАЛАЦКИ у монодрами *Бог*, Руски Крстур

Диплома за најбољу епизодну улогу:

МИЛОРАД СТИЈЕПОВИЋ — за улогу Официра у представи *Џандрљиви муж*, Сивац

МИЛАН ИВАНИЋ — за улоге Трихинолис, Писмоноша, Лоренцо Милер, у представи *Бог*, Црвенка

Похвале за глумачка остварења:

БРАНИСЛАВ УНГИНОВИЋ, за улогу Саше у представи *Антигона у Њујорку*, Кула

ЗОРАН РАДУЛОВИЋ за улогу Глумац, Дијабетес, Фидипидис, у представи *Бог*, Црвенка

ГОРДАНА АДАМОВ, за улогу Шефице полиције, у представи *Полицајци*, Бечеј

МАРТИНА ТОМАШИК, за улогу Габријеле, у представи, *Два мириса руже*, Падина

НИКОЛА БУЛАТОВИЦ, за улогу Андрије, у представи *Огњиште*, Крушчић

62. РЕПУБЛИЧКИ ФЕСТИВАЛ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ, КУЛА

Фестивал је одржан од 2. до 10. јула 2021. године у Кули

РЕПЕРТОАР

АНТИГОНА У ЊУЈОРКУ Јануша Гловацког, у режији Драгана Остојића, Културни центар, Кула

БЛИЖИ НЕБУ Жељка Хубача, у режији Дарка Злопоруковића, „Драматери” Културног центра, Лесковац

ПОЛИЦАЈЦИ Славомира Мрожека, у режији Игор Павловића, Драмски студио младих, Градско позориште, Бечеј

ДРУШТВО МРТВИХ ПЕСНИКА, према истоименом филму адаптација Томе Шулмана и Маје Буњац, у режији Маје Буњац и Павла Јеринића, Студио „Бис”, Београд

ПОМОРАНЦИНА КОРА Маје Пелевић, у режији Бранислава Стефановић, Трстеничко позориште, Трстеник

ШТА ЈЕ СОБАР ВИДЕО Џоа Ортона, у режији и адаптацији Павла Јозића, Градско позориште, Смедеревска Паланка

ХАНИБАЛ ПОДЗЕМНИ Христа Бојчева, у режији Адмира Шеховића, Аматерско позориште Дома културе Пријепоље

ОГЊИШТЕ Жарка Команина, у режији Дејана Цициловића, КУД „Крушчић”, Драмски студио „Луча”, Крушчић

Представа у част награђених:

НЕЗВАНИ ГОСТ Била Манхофа, у режији Фуада Табучића. Балканска позоришна трупа „Ара”, Београд

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Мирослав Трифуновић, редитељ (председник), Мирослав Бенка, глумац и редитељ и Владимир Цвејић, глумац и редитељ, доделили су следеће награде:

Награда за најбољу представу у целини, за сценски покрет и тотал дизајн (сценографија, костим, светло, звук) – представа ПОЛИЦАЈЦИ

Златна плакета и прво место додељено је представи ПОЛИЦАЈЦИ, по комаду Славомира Мрожека у извођењу Драмског студија младих Градског позоришта из Бечеја

Сребрна плакета додељена је представи ПОМОРАНЦИНА КОРА, по комаду Маје Пелевић у извођењу Трстеничког позоришта Народног универзитета Центра за културу Трстеник,

Бронзана плакета додељена је представи АНТИГОНА У ЊУЈОРКУ, по комаду Јануша Гловацког, у извођењу Културног центра из Куле

Две првопласиране представе представљаће Србију на регионалном фестивалу у Требињу.

ДАМИРУ РОНДИЋУ – за сонг у представи *Ханибал подземни* Аматерског позоришта Дома културе, Пријепоље

Дипломе за најбоља глумачка остварења:

Најбоља женска епизодна улога – БОЈАНА СТЕФАНОВИЋ за улогу Авдике у представи *Ближи небу* из Лесковца

Најбоља мушка епизодна улога – ЈОВАН ПАУЛО за улогу Илије у представи *Огњиште* из Крушчића

Награда за најбољу главну мушку улогу – СЛОБОДАН НОГАВИЦА за улогу Бувице у представи *Антигона у Њујорку* из Куле

Награда за најбољу главну женску улогу – МИЛИЦА БУКВИЋ за улогу Аните у представи *Антигона* у Њујорку из Куле и улогу Јоване у представи *Огњиште* из Крушчића

Награда за најбољег младог глумца – ЛУКА РОМАНДИЋ за улогу Петје у представи *Ханибал подземни*

52. ДРАМСКИ МЕМОРИЈАЛ „ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” – ДРАМСКИ МЕМОРИЈАЛ ПЕТРА РИЗНИЧА ДЈАДЈИ, РУСКИ КРСТУР

Меморијал је одржан од 15. до 18. октобра 2020. године.

РЕПЕРТОАР

КИНГ КОНГ (Кинг Конг) Едгара Валса, у режији Цветина Аничича, Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”, Руски Крстур

ЦО ВИДЗЕЛА ПОСЛУГА (Шта је собар видео) Џоа Ортона, у режији Владимира Нађа Аћима, Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”, Руски Крстур

НАЦИОНАЛНА СТРАГЕДИЈА (Национална трагедија), у режији аутора Славка Ороса, Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”, Руски Крстур

СОН ШМИШНОГО ЧЛОВЕКА (Сан смешног човека) Ф. М. Достојевског, у режији Владимира Нађа Аћима, монодрама Мирослава Малацка, Драмски студио „АРТ”, Руски Крстур

Меморијал није такмичарског карактера, осим што публика проглашава најбољег глумца сваке представе.

64. ФЕСТИВАЛ ФЕСТИВАЛА, ТРЕБИЊЕ, РЕПУБЛИКА СРПСКА

Фестивал је одржан од 24. до 30. јула 2021. године.

Аматерска позоришта Војводине су учествовала са представом

ПОЛИЦАЈЦИ Славомира Мрожека, у режији Игора Павловића, Драмски студио младих, Градско позориште, Бечеј

НАГРАДЕ

Стручни жири фестивала у саставу: Раденка Шева, глумица, Спасоје Ж. Миловановић, драматург и позоришни критичар и Божидар Зечевић, драматург и редитељ, као председник Жирија, донели су одлуку о наградама аматерским позориштима Војводине:

Награда за најбољу колективну игру – Драмском студију младих Градског позоришта Бечеј за представу ПОЛИЦАЈЦИ Славомира Мрожека у режији Игора Павловића;

Награда за најбољу сценографију – ИГОРУ ПАВЛОВИЋУ за остварење целовитог утиска простора и времена у представи *Полицајци*

Награда за најбољу женску улогу – ГОРДАНИ АДАМОВ за доминацију сценом у представи *Полицајци*

Награда за најбоље редитељско остварење – ИГОРУ ПАВЛОВИЋУ за целовит приступ разобличењу апсурда данашњег света у представи *Полицајци*

остале институције и организације

СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ

21000 Нови Сад, Змај Јовина, 22/1
Тел.: 021 523 161
Факс: 021 6616 976
Е-mail: doccentar@pozorje.org.rs
www.pozorje@org.rs

ИСТОРИЈАТ УСТАНОВЕ

Као стални фестивал националне драме и позоришта такмичарског карактера, Стеријино позорје установљено је 1956, у оквиру обележавања 150-годишњице рођења и 100-годишњице смрти великог српског комедиографа Јована Стерије Поповића. У дефинисању програма и статуса Стеријиног позорја учествовале су најистакнутије личности тадашњег друштва, културе и уметности. У првом Одбору Стеријиног позорја (Градско веће Новог Сада, 29. март 1956) били су, међу осталима, Јосип Видмар (председник), Иво Андрић, Милан Богдановић, Бранко Гавела, Велибор Глигорић, Димитар Кјостаров, Младен Лесковац, Вељко Петровић, Томислав Танхофер, Радомир Радујков, Милош Хаџић... Тада су јасно артикулисани програмски циљеви: кроз стални фестивал националне драме и остале делатности институције унапредити позоришну уметност и стимулисати развој домаће драмске књижевности.

ОРГАНИЗАЦИОНА СТРУКТУРА

Стеријино позорје има 11 извршилаца у четири организационе јединице у складу са Статутом и Правилником о организацији и систематизацији послова у Стеријиним позорју: Фестивалски центар са сектором за позоришну међународну сарадњу, Документационо-истраживачки центар, Издавачки центар и Општа служба.

ДЕЛАТНОСТ УСТАНОВЕ

Поред организације и реализације најзначајнијег театарског фестивала у нашој земљи, Позорје је активно и у издавачкој делатности, кроз објављивање књига из области историје и теорије позоришта, те часописа *Сцена*, једног од најреlevantнијих позоришних часописа у Европи који континуирано излази од 1965. године. Документационо-истраживачки центар Стеријиног позорја објављује јединствену публикацију *Годишњак позоришта Србије*, без којег није могуће замислити озбиљније истраживање театарске уметности на овим просторима. Наш документациони центар поседује богате колекције од преко 1500 рукописних драмских дела, близу 7000 позоришних плаката и више од 40000 фотографија, а већ неколико година ради се на дигитализацији ове грађе. У склопу овог центра формиран је научни тим од сарадника са Академије уметности у Новом

Саду, Филозофског факултета Нови Сад, Матице српске, Позоришног музеја Војводине, чији се научно–истраживачи рад презентује у Зборнику радова. Међународна сарадња Позорја резултирала је бројним интернационалним програмима, од гостовања представа из

двадесетак земаља, *Међународног симпозијума позоришних критичара и театролога* који се већ 49 година одржава сваке треће године у склопу нашег фестивала, тријеналне изложбе *Позориште у фотографској уметности*, под покровитељством Светске асоцијације фотографа, на којој је до сада учествовало неколико стотина фотографа из целог света, до међународних копродукција представа у којима је Стеријино позорје редовно расписује Конкурс за оригинални домаћи драмски текст у циљу испуњавања основне мисије институције – развој, афирмација и промоција домаће драмске књижевности и позоришне уметности. Позорје је од 2006. године копродуцент представа насталих по делима наших аутора, које су реализоване у Српском народном позоришту, Народном позоришту Београд, Југословенском драмском позоришту, Атељеу 212, Народном позоришту Ужице, Народном позоришту Ниш, Народном позоришту Кикинда, Народном позоришту

65. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ 2020.

„СТВАРНОСТ – ЧУДНИЈА ОД МАШТЕ”

Извештај селектора, др Светислава Јовановића
Позоришта у Србији завршавају сезону 2019/2020. у знаку дубоке егзистенцијалне кризе, али, исто тако, барем кад говоримо о најрелевантнијем што су ова позоришта изнедрила, у знаку повишене уметничке и друштвене самосвести. У чему се састоји овај (привидни) парадокс?

Највидљивију страну кризе откривају квантитативни показатељи. Чињеници да је – како кажу мериторне анализе – број изведених премијера уопште у 2019. био на историјском минимуму, одговара, нажалост, ситуација у сезони 2019/2020. – како у погледу укупне „домаће продукције”, тако

и када је реч о праизведбама савремених домаћих драма. Наиме, за разлику од претходне сезоне, када су реализоване педесет две домаће продукције, од чега тридесет пет спадају у праизведбе, у овом раздобљу број домаћих продукција пао је на тридесет осам – од чега су двадесет седам праизведбе домаћег драмског текста, концепта, или, пак, драматизације домаће прозе.

Очигледно је да је кризном стању допринело погоршање финансијских прилика (нередовни или мањи буџети), као и организационо–структурне тешкоће (немогућност запошљавања стручних и уметничких профила, уметничка уравниловка), али главни проблем (и даље) је одсуство дугорочних (понекад и краткорочних) репертоарских концепција. Ово одсуство проузрокује, између осталог, и невероватне осцилације у сценској присутности савремене домаће драме – од доминантне струје до готово епизодне улоге током годину дана. Тако, у протеклој сезони сведочили смо сценском представљању тек двају условно нових ауторских имена (Шаша Бајац и Димитрије Коканов) и двају правих дебитаната (Огњен Петковић и Исидора Милосављевић), а релативну противтежу овој оскудици чине ретка успешна остварења из новог таласа драматизација. Најзад, ни неколико етаблираних или релативно афирмисаних аутора није понудило драмске предлошке које би одликовала самосвојност – крећући се од непробојне езотеричности (*Ливада пуна таме* Милене Марковић), до директне, једнодимензионалне актуелизације (*Шумадија* Филипа Вујошевића).

Ипак, премда је низ институционалних устројстава, планова и фактора деловао на штету протекле позоришне сезоне, она се није завршила катастрофално – штавише, сматрам да је надмашила ниво просечне. И то претежно захваљујући деловању оних неинституционалних, ауторских чинилаца, тачније, стваралаца специфичних ставова или афинитета. Суочени са многобројним видовима кризе, ови аутори су, уместо да се препусте ескапистичкој игри форми, стилова и „концепата” као удобнијем решењу, одабрали много ризичнији и

тежи пут: вођени страшћу и самосвешћу, окренули су се *стварности* као конкретној инспирацији, поводу, материјалу или (активном) саговорнику. Иако сва драмска и сценска настојања аутора који су кренули овим путем нису била подједнако успешна, она су нам, у већини случајева, предочила узбудљиву, горку, често шокантну „мапу” видова стварности у којој живимо или која живи у нама: *историјску стварност* (страдања невиних у ратовима, мучно сазревање појединца усред светских ломова); *стварност концологора и геноцида*; *медијски посредовану стварност* (културолошки феномени, репрезентативне биографије); *стварност горућих социјалних напетости* (незапосленост, штрајкови); и, најзад, *стварност човека и природе у окружењу терора технологије и цивилизације*. Заузимајући ангажован критички став наспрам друштва, аутори овог усмерења истовремено одбацују манихејску позицију позоришта као носиоца узвишене чистоте и моралне надмоћи, показујући га, *самосвесно и страсно*, као „разбијено огледало” — то јест, сведока али и саучесника друштвених заблуда и странпутица стварности.

ДОКУМЕНТАЦИОНОИСТРАЖИВАЧКИ ЦЕНТАР СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Програмски циљеви и задаци

Документационоистраживачки центар Стеријиног позорја је у 2020, у складу са програмским циљевима и задацима Стеријиног позорја, систематски истраживао, прикупљао, обрађивао, чувао и публиковао документацију, документациону грађу и податке о позоришту и драми. Истодобно, Центар је пружао различите облике услуга за потребе научно-истраживачког рада и давао податке и информације о позоришту и драмској књижевности институцијама, организацијама и појединцима из земље и иностранства.

Садржај, карактер и методе рада Центра карактерише примена савремених метода и средстава истраживања, прикупљања, обраде, заштите и коришћења позоришне документације и података.

ИСТРАЖИВАЊЕ И АНАЛИТИЧКА ОБРАДА ПОЗОРИШНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Годишњак позоришта Србије

Годишњак позоришта Србије је резултат систематског рада Центра на истраживању, обради и публиковању позоришне документације, односно аналитичке обраде дела Базе података о српском позоришту. Чetrдесета свеска Годишњака, као и претходне, садржи све релевантне податке о репертоару професионалних позоришта за сезону 2017/2018, податке о српским позоришним фестивалима за 2018, одељак Академије и факултети, Позоришни музеји и Документационоистраживачки центар, Селективну библиографију о позоришту и драми у 2018, те индексе аутора извођених дела, учесника у инсценијацији и наслова представа.

Фиксирајући укупност текуће позоришне продукције, Годишњак даје веома рељефну слику нашег позоришног стваралаштва у одређеном културно — стваралачком тренутку. Као документ и грађа, Годишњак нуди могућности за различите облике истраживања и вредновања наше позоришне уметности и културе. Годишњак се може користити и као поуздан информатор и као фундаментално полазиште у истраживању и проучавању позоришне уметности и културе, с једне стране, и за компаративна истраживања веза и додира наше и иностране позоришне уметности, с друге стране.

Годишњак позоришта Србије има веома широку рецепцију. Могу га користити људи различитих професионалних профила, нивоа образовања и интересовања: научници, позоришни стручњаци и уметници, наставници и студенти, новинари, пропагандисти и љубитељи позоришта.

ИЗДАВАЧКИ ЦЕНТАР

Година 2020. остаће запамћена по светској пандемији коронавируса која је пореметила и онемогућила реализацију многих планираних програма и

пројеката. Прелазак на онлајн радни режим током марта и априла, одлагање фестивала и његова реализација у касном јесењем термину, присуство вируса, физичка дистанца и изостанак социјалних контаката, делимично су утицали на рад у сектору издавачке делатности Стеријиног позорја. Издавачки центар је у 2020. без кашњења и застоја реализовао већину издања према програму рада који је предложио уредник др Зоран Ђерић – периодичне публикације: *Сцена*, издање на српском језику (четири свеске); два наслова у едицији „Синтеза”: Јасна Новаков Сибиновић, *Политичко позориште Оливера Фрљића: Од емпатије до симпатије*, Наташа Делач Кончаревић, *Женска драма и (мушко) друштво. Статус жене у друштву и уметности на примеру драма Милене Марковић, Маје Пелевић и Милене Богавац*. Едиција „Експозиција” допуњена је једним насловом: Миливоје Млађеновић, *Интертекстуална плетисанка. О конституцији драмског лика Лазе Костића* (штампање књиге је померено за јануар 2021).

ДАНИ КЊИГЕ

Традиционално представљање позоришних књига и периодике током Стеријиног позорја одржано је у горњем фоајеу СНП-а у три термина (1–3. октобар). У првом термину промовисана су два нова наслова Стеријиног позорја: Снежана Кесић, *Јован Христић, драмски писац и теоретичар* и Јасна Новаков Сибиновић, *Политичко позориште Оливера Фрљића: Од емпатије до симпатије*. О издањима су говорили Игор Бурић, Марина Миливојевић Мађарев и ауторке. Другог дана представљена је „Сцена”, часопис за позоришну уметност (3/2020), о којој су известили Милош Латиновић, главни уредник и Александар Милосављевић, члан уредништва, док су о Зборнику радова *Српска драмска баштина на маргинама сцене* говориле Снежана Савкић, уредница издања и Милене Кулић, учесница у пројекту. Трећег дана књиге о издавачкој делатности СНП-а известио је др Зоран Ђерић, управник СНП-а. Монографију *Љубослав Мајера* представио је Александар Милосављевић,

уредник и аутор, док се Љубослав Мајера осврнуо на свој дугогодишњи ангажман у СНП-у. О монографији *Радуле Бошковић* говорио је Владимир Митровић, уредник и Радуле Бошковић, дизајнер, аутор плаката и сликар. Књигу *Смедерево 1941. / Страдање глумаца Српског народног позоришта* представили су Ана Ђорђевић, ауторка издања, редитељка и драмска списатељица и Александар Милосављевић, уредник и коаутор књиге. Сва три програма модерирао је Александар Милосављевић.

ПЕРИОДИЧНА ИЗДАЊА

„Сцена”, 1/2020.

Теме броја: Драматизације дела Борисава Станковића (II): Тијана Грумић и Димитрије Коканов; Театри Балкана: Сарадња на раскршћу; 20 година Пер.арта; Савремена светска драма: Едоардо Ерба; Рубрике: Савремени светски драматичари: Едоардо Ерба, *Њујоршки маратон*. Превела Маријана Иличин; Трибина фестивала „Театар на раскршћу”, Ниш; Драматизације дела Борисава Станковића (II): Тијана Грумић, *Нечиста крв*, Димитрије Коканов, *И сваки пут као да је први*; Теоријска Сцена; Образовање – едукација глумаца за луткарско позориште; Историјска Сцена; Фестивали; Сценски дизајн; 20 година Пер.арта; In memoriam – Слободан Милатовић; Књиге.

„Сцена”, 2/2020.

Теме броја: Позориште и пандемија; У сусрет 65. Стеријиним позорју; Теоријска Сцена: Мирјана Миочиновић о драмама Милене Марковић; Савремени светски драматичари: Марина Вујичић; Нова драма: Ђорђе Косић; Рубрике: Позориште и пандемија; Савремени светски драматичари: Марина Вујичић, *Подморница*; У сусрет 65. Стеријиним позорју; Теоријска Сцена; Образовање – театар заједнице; Историјска Сцена; Сценски дизајн; In memoriam – Добрица Милићевић, Милија Вуковић, Нецад Фејић; Књиге; Нова драма: Ђорђе Косић, *Успаванка за Алексију Рајчић*.

„Сцена”, 3/2020.

Теме броја: Савремени светски драматичари: Дејвид Крук; Неодржани фестивали; Разговор са Томијем Јанежичем; Кроз библиотеку Драгана Клаића; Нова драма: Жељко Хубач; Рубрике: Савремени светски драматичари: Дејвид Крук, *У челоусти медведа*. Превела Светлана Димчовић; Интервју: Томи Јанежич; Теоријска Сцена; Сценски дизајн; Образовање – драмска дела у школској литератури; Историјска Сцена; Фестивали; Годишњице, In memoriam – Игор Вук Торбица, Несим Тахировић; Књиге; Нова драма: Жељко Хубач, *Сањао сам да сам се пробудио*.

„Сцена”, 4/2020.

Теме броја: Савремени светски драматичари: Питер Квилтер; 65. Стеријино позорје; Трибина Антика феста 2020; Стањислав Игнаци Виткјевич; Рубрике: Савремени светски драматичари: Питер Квилтер, *Лицем у лице*. Превела Маријана Иличин; 65. Стеријино позорје; Теоријска Сцена; Трибина Антика феста 2020; Стањислав Игнаци Виткјевич, *Мајка*. Превела Бисерка Рајчић; Образовање – драмска дела у школској лектири; Историјска Сцена; Сценски дизајн; In memoriam – Петар Марјановић, Благоја Стефановски Баге; Књиге; Нова драма: Димитрије Коканов, *Кретање*.

Едиција „Синтезе”

Јасна Новаков Сибиновић, *Политичко позориште Оливера Фрљића: Од емпатије до симпатије*
Ауторка иновативно и аналитички приступа делу Оливера Фрљића на више нивоа. Прецизно написана и јасно структурисана, ова студија нуди оригиналну и софистицирану анализу једног од најзначајнијих европских позоришних уметника овог времена. О Фрљићу се доста пише у оквирима новинарства и позоришне критике, али још недовољно у академском контексту. Ова студија нуди значајан и оригиналан научни допринос теми политичког позоришта Оливера Фрљића, пре свега у домаћим и регионалним, али и у интернационалним оквирима.

Наташа Делач Кончаревић, *Женска драма и (мушко) друштво. Статус жене у друштву и уметности на примеру драма Милене Марковић, Маје Пелевић и Милене Богавац*

Бавећи се театролошком анализом драма Милене Марковић, Милене Богавац и Маје Пелевић, Наташа Делач Кончаревић успела је да препозна константе социолошке природе које постоје као датост, независно од ауторских поетика. Главна константа, референца чак, јесте друштво обликовано по жељама и фрустрацијама мушкараца чији се идентитет и сам растворио у бескрајном низу стереотипа и клишеа, који се, парадоксално, одражавају посредством стереотипа о женама. У потрази за теоријским оквиром, ауторка студије креће од феминистичке антропологије и теорија женског идентитета. То се показало као прави методолошки избор јер се анализирају наметнути или индуковани идентитети/представе/функције који се јављају у фокусираним драмама али и у ванестетском дискурсу.

Едиција „Експозиција”

Миливоје Млађеновић, *Интертекстуална плетисанка. О конституцији драмског лика Лазе Костића*
Поред изазовности и сложености теме – транспозиције историјске личности и то широко познате, о којој су нужно уврежени и различити стереотипи, у драмски лик – књигу др Миливоја Млађеновића *Интертекстуална плетисанка. О конституцији лика Лазе Костића* – пре свега одликује висок степен акрибије. Обрађујући ову тему на „узорку” од седам различитих драмских дела (*Santa Maria della Salute* В. Лукића, *Homo volans* Н. Прокића, *Камо ноћи, камо дани* Р. Дорића, *Рансодија* Владимира Б. Поповића, либрето *Ленка* П. Зупца, драмска расправа *Гозба* П. Милосављевића, једночинка *Од раја до безњенице* З. Суботичког), Млађеновић се морао детаљно потхватити и анализе различитих драмских облика, чија различитост увелико условљава и другачији третман историјске личности транспоноване у драмски лик. Модерним приступом, теоријском поткованошћу и језгровитошћу, књига у великој мери превазилази оквире уже теме коју обрађује.

ЗАЈЕДНИЦА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Ђорђа Рајковића 3, 21000 Нови Сад

Тел/факс: 021 551 109

E-mail: info@zppv.org

Internet: www.zppv.org

Заједница професионалних позоришта Војводине је невладина, непрофитна струковна организација основана са циљем да позоришта Војводине заједничким снагама реализују уметнички вредна позоришна остварења и на адекватан начин информишу јавност, домаћу и страну, о својим остварењима.

Активности Заједнице у 2020. години биле су оријентисане пре свега на рад Председништва и седнице. 5 седница Председништва одржано је у Новом Саду и Зрењанину.

Поред седница Председништва, чланови Заједнице професионалних позоришта Војводине са стајали су се у Нишу са колегама из Заједнице професионалних позоришта Србије због обостране иницијативе да се две Заједнице споје у ново удружење. Том сусрету присуствовало је готово тридесет представника из театара широм Србије, који су размењивали идеје и искуства, и дискутовали о горућим позоришним темама. Разговор су водили председници двеју заједница, Валентин Венцел и Спасоје Ж. Миловановић.

Најпре се говорило о актуелној ситуацији у театрима Републике Србије, као и о евентуалним плановима за период након попуштања мера проузрокованих пандемијом.

Кључна тема овог састанка била је усвајање идеје о креирању позоришне уније Србије, која би се огледала у спајању ових двеју струковних организација.

Иако је 2020. година била година у којој је требало да се одржи јубиларни 70. Фестивал професионалних позоришта Војводине, услед пандемије,

Фестивал је два пута мењао датум реализације, да би на седници Председништва у септембру 2020. било одлучено да се Фестивал ипак одржи на пролеће 2021. године.

САВЕЗ ДРАМСКИХ УМЕТНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД

Тел.: 021 452 553

sduv@orion.rs

www.sduv.org.rs

Савез драмских уметника Војводине је репрезентативно уметничко удружење које окупља драмске уметнике: глумце, редитеље, драмске писце, драматурге, продуценте, организаторе, костимографе, сценографе, мајсторе-дизајнере светла, мајсторе-дизајнере тона, као и драмске и уметничке сараднике и извођаче ради остваривања заједничких циљева на пољу развоја и унапређења драмске уметности и других заједничких интереса. Чланство Савеза чине драмски уметници запослени у свим професионалним позориштима, радију, телевизији, редовни професори и стручни сарадници на Академији уметности у Новом Саду, самостални драмски уметници, као и незапослени и пензионисани драмски уметници.

Савез драмских уметника Војводине има статус репрезентативног удружења у култури, на основу решења о утврђивању статуса репрезентативног удружења у култури. Савез активно учествује у комуникацији и сарађује са надлежним институцијама, дајући свој допринос унапређењу статуса својих чланова. Сарађује са другим уметничким удружењима у планираним активностима, а по питању уметника, уметничких удружења и културе. Савез је члан Координационог одбора уметничких удружења Србије, где заступници активно учествују у раду.

Неговање мултикултуралности, вишејезичности је један од примарних циљева Савеза и сматрамо је

битном одредницом у развоју националне културе. Сви програми Савеза који су рађени на језицима националних мањина, истовремено су представљени на српском језику (титловане представе), чиме смо допринели да програме прати и публика која не говори мађарски, румунски, словачки... Циљ је да се на тај начин упозна шири аудиторијум са програмима и културом других националних заједница које живе на територији Србије.

Година која је иза нас је била пуна изазова и неочекиваних догађаја. Све нас је врло непријатно задесила ситуација са ковид-19 вирусом и ванредном ситуацијом, која је практично од марта онемогућила драмске уметнике да се баве својим послом. То се нарочито лоше одразило на самосталне и незапослене уметнике који су хонорарно ангажовани у позориштима и културним установама.

Одржане су седнице Координационог одбора репрезентативних удружења, те покренута заједничка акција да се у сарадњи са Министарством културе и Владом Републике Србије нађе решење за самосталне уметнике, као и незапослене чланове удружења који због проглашења пандемије нису били у могућности да обављају своје основне делатности, а самим тим и остваре зараду. Савез се обратио за помоћ Покрајинском секретаријату за културу, као и локалним самоуправама, са молбом да се за самосталне уметнике и хонорарно ангажоване и незапослене уметнике у позориштима и другим културним установама порнађе могућност финансијске помоћи. На жалост, проблем није препознат од стране поменутих институција. Савез је упутио апел Градским управама за културу, тражећи помоћ за уметнике који живе у локалним самоуправама, но није било адекватног одговора.

Почетком маја је Влада Републике Србије донела закључак о издвајању средстава из Републичког буџета за помоћ самосталним уметницима у износу од 90.000 динара за период март, април и мај 2020. године. Одлучено је да исплата буде реализована преко јединица локалне самоуправе и уметничких удружења. Због накнадног доношења одлуке Владе о обезбеђивању средстава за порезе и доприно-

се на солидарну помоћ, исплата од стране Градске управе за културу Нови Сад је обављена тек крајем јула. Сматрамо да је ова акција могла бити и једноставније обављена, те да се много времена изгубило у одлучивању на који начин ће се исплате вршити. Подаци су слати на више места, чекало се на одлуке и драгоцено време је пролазило, а самостални уметници су три месеца чекали на обећана средства због споре администрације.

Током маја месеца је постигнута сарадња са Градском управом за културу Нови Сад, где је планирано да се ангажовањем кроз низ онлајн програма реализованих у Културним станицама Новог Сада омогући рад самосталним и незапосленим уметницима, који нису у могућности да обављају своје послове на уобичајени начин и тиме стекну зараду. Управо је могућност за рад је оно што њима највише било потребно. Одлучено је да на нивоу Новог Сада, Фондација Нови Сад 2021 реализује конкурс за учешће уметника у програмима. Због сталних измена и одлука Кризног штаба, на реализацију ових програма се морало сачекати до краја августа.

После усвајања другог пакета економских мера Владе Републике Србије, када су у буџету обезбеђена средства за исплату зарада у привреди у висини од 60% минималне зараде за јул и август 2020. године, Савез је у активном раду у Координационом одбору репрезентативних удружења у култури, апеловао на потребу да се и самостални уметници уврсте у категорију прималаца помоћи државе. Министарство културе је сматрало да је због попуштања строгих мера и поновног отварања позоришта и културних институција, потребно пре свега урадити анализу угрожености обављања делатности, како би се имала јасна слика приликом доношења будућих мера помоћи. На жалост, пре обављања било каквих анализа, кренуо је нови талас епидемије и позоришта су поново затворена, а представе редуковане. Уметници су опет били без редовних примања и без могућности да обезбеде основна средства за живот.

Активним учешћем у акцијама и иницијативама Координационог одбора репрезентативних удружења у култури током читаве године се радило на побољ-

шању услова живота и рада самосталних уметника.

У току године је било више случајева аплицирања од стране уметника за стицање статуса самосталног уметника. Одржане су седнице Комисије за статусна питања и на основу увида у приложену документацију закључено је да су у два случаја испуњени услови за утврђивање статуса самосталног уметника, а који су прописани Правилником. На жалост, били смо принуђени да одбијемо неколико уметника, зато што по професији припадају другим уметничким подручјима.

Савез и Председништво, као и други органи, а преваходно лице које је задужено за поверене послове су спроводили све активности у циљу реализације Статутом предвиђених програма, између осталог, учествовало се на презентацији примене дигиталног регистра самосталних уметника које је организовало Министарство за културу и информисање.

ПРОГРАМСКЕ АКТИВНОСТИ

Програми Савеза су пажљиво планирани, са намером да резултат рада допринесе квалитету позоришног живота, како Војводине, тако и Србије, и да се утиче на развој културе наше земље. У реализацији својих пројеката, Савез сарађује са еминентним позориштима и институцијама културе у земљи. Као резултат тог рада, реализују се програми који доприносе афирмацији уметника и драмске уметности, те резултирају побољшањем квалитета укупног културног живота Србије. Програми и представе у продукцији Савеза се изводе као део редовног репертоара позоришта Србије. Све представе се изводе дуги низ година, са великим успехом и код публике и стручне критике. Наступају на фестивалима у земљи и иностранству, где освајају бројне награде.

У 2020. години, као одговор на ванредну ситуацију и пандемије ковид-19, настао је пројекат *Путовање – Overcoming lockdown*, реализован у организацији Савеза драмских уметника Војводине у сарадњи са *Поклон збирком Рајка Мамузића*. Разлог зашто је било важно реализовати овај пројекат је чињеница

да су се уметници у Новом Саду у 2020. години суочили са изазовом који је превазилазио сва искуства и практична знања из области стварања уметности у специфичним околностима. *Путовање – Overcoming lockdown* укључује анализу и афирмацију различитих медија и платформи који су били доступни у реализацији пројеката у Новом Саду 2020. Резултат је и конкретан музичко-сценски перформанс који има за циљ да развија креативност како код младих уметника, за које је уобичајено реалистичко сценско извођење, тако и код публике у прихватању новог и другачијег site-specific сценског језика.

Документарни филм *Путовање – Overcoming lockdown* презентован је на сајту и друштвеним мрежама Савеза драмских уметника Војводине и Поклон збирке Рајка Мамузића и доступан је широј публици на увид и могућност коментара.

Учесници у пројекту су: Маријана Прпа Финк, Миљан Војновић, Зоран Ђерић, Владислав Шешлија, Љубомир Николић, затим Мира Добрковић, Тања Милановић, Александра Колчанова (чланице циркуса *Лудифико*) које су извеле перформанс *Омаје*.

ХУМАНИТАРНЕ АКЦИЈЕ У 2020.

По проглашењу пандемије и ванредног стања, Савез је формирао Фонд солидарности за помоћ незапосленим и хонорарним драмским уметницима. Донета је одлука да се исплате једнократне помоћи за чланове који су у статусу самосталних уметника, те је износ месечних чланарина подељен на равноправне делове и, макар на симболичан начин, покренута акција помоћи. Чланови су се ангажовали у прикупљању новчаних средстава за помоћ најугроженијим колегама. Реализована је успешна сарадња са позориштима, која су на својим сајтовима, друштвеним мрежама и Јутјуб каналима редовно објављивали информацију о постојању Фонда солидарности, као и интезивна комуникација са медијима који су извештавали о акцији прикупљања средстава. Та активност је резултирала да се колеге уметници, као и публика и поштоваоци драмске уметности укључе, те својим уплатама омогуће прикупљање средстава и испла-

ту једнократне помоћи онима којима је најпотребнија. Прикључивши се акцији Асоцијације независне културне сцене почетком априла, радило се на укључивању што већег броја чланова у самоорганизован конкурс за једнократну бесповратну помоћ најугроженијим члановима.

У сарадњи са Фондацијом Нови Сад 2021 током априла и маја 2020. је реализован програм прикупљања и одношења поклон пакета у виду књига, хране, пића и слично, као знак пажње и подршке уметницима који су у групи 65+ година и који због познате ситуације нису могли напуштати домове. Савез је успео, у договору са Фондацијом, да обезбеди поклон пакете и за самосталне и хонорарне уметнике са територије Новог Сада и околине, те бар симболично пружи подршку младим члановима.

АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ НОВИ САД

СПИСАК СТУДЕНАТА И ДИПЛОМИРАНИХ СТУДЕНАТА ГЛУМЕ (НА СРПСКОМ И МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ), РЕЖИЈЕ И ДРАМАТУРГИЈЕ

СТУДЕНТИ ГЛУМЕ

На српском језику

I година – класа Никите Миливојевића

Бељић Владимир, Бојић Марко, Лазовић Урош, Маљевић Лука, Недаковић Јелена, Павловић Александра, Шавија Ана, Вучетић Мина, Вуковић Доротеја, Вулановић Александар

II година – класа Бориса Исаковића

Ашанин Марија, Јелић Маја, Ковачевић Невена, Мићовић Огњен, Николић Достана, Омеровић Јована, Перге Нина, Перовић Раде, Петковић Марко, Шћекић Марта

III година – класа Јасне Ђуричић

Вучко Дарија, Ђорђевић Андријана, Кнер Срђан, Лазин Аца, Лончар Јелена, Пећинар Анђела, Пушкаревић Страхиња, Сарапа Александар, Тобцић Александар

IV година – класа Борис Лијешевић

Уна Беић, Јован Вељковић, Милена Илић, Алекса Јовчић, Филип Клицов, Магдалена Мијатовић, Емилија Милосављевић, Сара Симовић, Стефан Старчевић, Бранислав Ђалић

ДИПЛОМИРАЛИ:

Беић Уна, Симовић Сара, Милосављевић Емилија, Јовчић Алекса, Клицов Филип, Ђалић Бранислав, Старчевић Стефан, Даутовић Милена, Фелдеш Марија, Радуловић Огњен Никола

На мађарском језику

II година – класа Ђерђа Херњака

Ађаш Адам, Дупак Фани, Грешак Леа, Ходик Анабела, Кемивеш Бенце Чаба, Раикович Викторија, Сабо Регина, Варга Бењамин

IV година – класа Шандора Ласла

Будинчевић Кристијан, Гргић Николета, Дедовић Томић Дина, Дудаш Данијел, Ласло Роланд, Мађар Жофија, Тот Даниел, Хорват Бланка

СТУДЕНТИ МУЛТИМЕДИЈАЛНЕ РЕЖИЈЕ

I година – класа Никите Миливојевића

Антин Ирена, Милорадовић Никола, Павловић Маша

III година – класа Бориса Лијешевића

Ђедовић Матеја, Кострешевић Тамара, Малетин Милица, Савановић Милорад

СТУДЕНТИ ДРАМАТУРГИЈЕ

II година – класа Угљеше Шајтинца

Басарић Стефан, Черњев Бранислав, Петровић Димитрије, Секулић Тара, Шкорић Бојана

IV година – класа Ивана Правдића

Ђоновић Никола, Петрић Мина, Чупић Урош, Матић Борисав

ДИПЛОМИРАЛИ:

Ђоновић Никола, Петрић Мина

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ ВОЈВОДИНЕ

21000 Нови Сад, Краља Александра 5

Телефон и факс: (021) 6613322

E-mail: info@pmv.org.rs

Internet: www.pmv.org.rs

Позоришни музеј Војводине основан је 6. маја 1982. године са задатком да евидентира позоришна културна добра, да прикупља, штити, чува, обрађује, проучава и презентује музејску грађу и публикује податке о позоришној уметности и култури Војводине. Специфичност Музеја огледа се и у његовом двојаком задатку: изучавању историје позоришта и савременог позоришног тренутка. Важнији сегменти рада нашег музеја су и афирмација позоришне делатности националних заједница Војводине и позоришног стваралаштва за децу, као и пројекат Виртуални позоришни музеј.

Музеј је поникао из Позоришног одсека Војвођанског музеја, који је као самостална јединица овог музеја оформљен 1951. године. Идеја о потреби оснивања специјализованог, Позоришног музеја Војводине уобличена је 1981, а тиме је, уз постојећу мрежу позоришта и Академију уметности у Новом Саду, заокружена позоришно–приказивачка и научно–образовна целина у домену позоришне уметности и културе на тлу Војводине. У фонду Музеја похрањени су манускрипти драмских дела, акта и друга документа, мемоарска грађа, преписка, фотографије, плакати, програми, уметничка дела, сценографске макете, костими, сценографске и костимографске скице, лутке, лични предмети еминентних позоришних стваралаца, аудио и видео записи и друго.

ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗАЦИЈИ СТРАТЕШКИХ ЦИЉЕВА УСТАНОВЕ

Трајно очување позоришне музејске грађе за будуће генерације и унапређење метода старања и презентовања културне баштине данашњим генерацијама – као сумарни циљ Програма рада за 2020.

годину добрим делом је остварен, имајући у виду недовољна финансијска средства за остваривање планираног програма рада Музеја и континуирано одсуство адекватних просторија за рад, похрањивање грађе и непоседовања изложбеног простора, као и услова пандемије ковида 19. Смањени програмски буџет донекле је умањио квантитативне резултате у нашој издавачкој, изложбеној и другим манифестационим делатности. Отпочео је процес дигитализације музејске грађе. Изостало је, због недостатка средстава, умрежавање библиотеке ПМВ–а у библиотечки дигитални систем.

Публикован је двоброј часописа за луткарство *Нити* (12/13) и бр. 53 *свеска Алманаха позоришта Војводине* (сезона 2018/2019).

Путем изложбене и издавачке активности, Музеј истражује и презентује музејску грађу.

РЕСТАУРАЦИЈА И АДЕКВАТНО ПОХРАЊИВАЊЕ ЛОВОРОВИХ ВЕНАЦА, ЛУТАКА, КОСТИМОГРАФСКИХ И СЦЕНОГРАФСКИХ СКИЦА

Посребрене ловорове венце додељивала су различита удружења грађана као и Друштво за Српско народно позориште за изузетан допринос позоришној уметности као награду поводом одређених јубилеја. Прва годишњица коју је уметник могао да слави јесте 25–годишњица рада, а затим, надаље сваку петогодишњицу. На венцу је увек било угравирано име и презиме уметника којем се поклања и за коју годишњицу. Приликом обележавања годишњице свога глумца Позориште је припремало свечаност у част слављеника. Обично је то била представа у којој је глумац имао запажену улогу. После представе, уз бурне аплаузе, неко из управе града, удружења, Управе Друштва или Позоришта предавао би венац слављенику, увек уз лепе речи и похвале за глумачки рад.

Током 2020. године очишћени, рестаурисани и посребрени су сви ловорови венци (14 предмета). Конзерваторске и рестаураторске радове је извела Ана Олајош.

АЛМАНАХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Алманах позоришта Војводине излази од 1966/67. Укључује истраживање и прикупљање података о активностима свих професионалних позоришта Војводине у току једне сезоне по принципу једна сезона – једна свеска *Алманаха позоришта Војводине*. Она садржи податке о раду сваког позоришта Војводине, од структуре запослених у управи и уметничког кадра, исцрпних извештаја о изведеним премијерама и репризама, гостовањима, учешћима на фестивалима, освојеним наградама, броју гледалаца и друго, до критичког осврта на целу сезону, на српском, мађарском, словачком, русинском и румунском језику, рад фестивала на тлу Војводине, манифестација аматерских позоришта, уз прибављање штампаног материјала који прати представу, фотографија или видео-записа о изведеним представама, као и библиографија са именским регистром о раду свих позоришта и појединачних позоришних уметника. Овакву свакогодишњу библиографију не сачињава и не објављује ниједна друга публикација у земљи. Систематизовано и прегледно обрађене податке учинити доступним јавности на коришћење у виду штампане књиге (свеске).

И ове године је настављена сарадња са многобројним позоришним организацијама и институцијама културе. Телефонским договорима и слањем упитника, дошло се до потребних података и извештаја о раду, као и грађе која је пристизала поштом или непосредним контактом. На тај начин сакупљени су подаци, статистички и описни, о њиховом раду, запосленима у управи и уметничком кадру, текстови о преминулим личностима из дате организације те сезоне, броју остварених премијера у позоришним организацијама, броју одиграних представа, броју гледалаца, оствареним гостовањима, учешћу на фестивалима, оствареним наградама; састављена је фотодокументација, а у фонд Музеја је придодата грађа у виду програмских књижица, плаката, фотографија и само спорадично, у виду снимака представа на компакт дисковима. Израђена је и библиографија са именским регистром о раду свих

позоришта и појединачних позоришних уметника.

Прикупљени су и стручни критички текстови о премијерно изведеним представама, а затим и лекторијери. Критички приказ драмске, луткарске, оперске и балетске сцене позоришта Војводине преведени су на мађарски, словачки, румунски и русински језик.

Сви подаци потребни за израду свеске *Алманаха позоришта Војводине* до којих се дошло, стручно су обрађени према структури наше публикације, и сав материјал је организован у следеће сегменте: критички прикази сезоне на пет језика, статистички подаци о изведеним представама (премијерним као и репризним), табеларни преглед броја изведених представа и броја публике, подаци о фестивалима и освојеним наградама, извештаји о раду позоришних институција Војводине, *In memoriam* текстови о преминулим позоришним личностима у Војводини у сезони 2018/19, библиографија са три регистра: именски, институционални и према насловима представа. Затим следи фотодокументација, где је рад позоришних организација представљен кроз одабране фотографије са остварених премијера.

Завршене су и финансијске обавезе везане за реализацију те публикације. Исплаћени су хонорари сарадницима и плаћени трошкови штампања.

Тако уређена свеска је припремљена за штампу и објављена.

Започете су припреме за набављање потребних података за наредну свеску *Алманаха позоришта Војводине* (бр. 54, сезона 2019/20).

РЕВИЗИЈА МУЗЕЈСКЕ ГРАЂЕ

Ревизија музејске грађе је поступак којим се на основу сравњивања музејских предмета и података о њима у књигама инвентара – музејској документацији, утврђује стварно стање фонду. Музеј планира да у 2020. изврши ревизију фонда паралелно са процесом дигитализације инвентарисане музејске грађе. До краја 2020 ревизијом је обухваћено 1590 предмета.

ДИГИТАЛИЗАЦИЈА ИНВЕНТАРИСАНЕ ГРАЂЕ ПОЗОРИШНОГ МУЗЕЈА ВОЈВОДИНЕ

У фонду Музеја је похрањено више од 80.000 предмета (манускрипти драмских дела, плакати, програми, преписка, уметничка дела, макете, сценографске и костимографске скице, мемоарска грађа, лични предмети еминентних позоришних стваралаца, фотографије...). Они су на располагању не само театролозима и историчарима позоришта, него и другим проучаваоцима из области културе народа и националних мањина Војводине.

Крајем 2019. и почетком 2020. године започета је обука кустоса за рад у бази ЈИС (Јединствени информациони систем) у коме се на дигиталним картонима уписује, обрађује и похрањује одређени предмет са фотографијом у дигиталом облику како би био доступан стручној јавности путем приступа бази. Након обуке, током 2020. године приступило се уносу дигиталних картона. Током 2020. године процес дигитализације је био делимично ограничен и обустављан услед тешке епидемиолошке ситуације.

Основане су нове збирке а послови вођења збирки су подељени по уској стручности сваког кустоса. Формирано је 13 збирки:

1. Збирка позоришних плаката
2. Збирка докумената и архивалија
3. Збирка програмских књижица
4. Збирка старе и савремене позоришна фотографије
5. Збирка позоришних меморабиллија и личних предмета
6. Збирка признања и награда
7. Збирка сценографских скице и макета
8. Збирка костимографских скица и костима
9. Збирка позоришних лутака и луткарских скица
10. Збирка уметничких предмета
11. Збирка рукописа и машинописа
12. Збирка кореспонденције
13. Збирка медијатеке

Према препорукама из Смерница за дигитализацију културног наслеђа РС предмети су фотографисани и сачувани у два облика, један као оперативна копија, а други као мастер копија од 600 dpi, а обрада предмета је изведена кроз акредитовани музејски софтвер. Позоришни музеј је из потребе да заштити и на савремен начин представи своју богату грађу кроз збирке започео и формирање Виртуелног музеја 2011. године, будући да се суочава са проблемом недостатка изложбеног простора, депоа и радног простора. На сајту Музеја (<http://www.pmv.org.rs/>), могу се наћи актуелности везане за рад Музеја као и информације о грађи, догађајима, издавачкој делатности, манифестацијама и библиотеци, али је потребно да се електронски записи мигрирају у Јединствени информациони систем и прилагоде препорукама на основу Правилника о ближим условима за дигитализацију културног наслеђа РС.

Тиме се ствара основа за размену података из музејских збирки у циљу тачније интерпретације ове врсте културног наслеђа. Развојем потпуних дигиталних каталога културног наслеђа, превођењем из аналогне у дигиталну форму објеката културног наслеђа уз одговарајуће документације о културном наслеђу, развојем алата и инструмената, омогућавамо дуготрајно чување дигитализованог културног наслеђа, укључујући и решавање проблема промене формата физичких носача и записа дигиталних информација као и развој и повезивање програмске и физичке мреже информационог система о дигитализованом културном наслеђу.

За реализацију пројекта у музеју купљена је одговарајућа опрема: мрежни уређај за складиштење дигитализоване документације, уређај за менаџмент система и музејски софтвер за уношење података који истовремено омогућава и њихову *on line* доступност посредством Агрегатора/Портала културног наслеђа.

Корисници који ће имати бенефит од овог пројекта су све категорије стручне и шире јавности, јер ће дигитализована грађа бити лакше доступна, ради изучавања предмета из фонда Позоришног музеја Војводине.

У току 2020. године број укупно пребројаних предмета по збиркама је 1590 а дигитализованих је 183.

ИЗЛОЖБА С КАТАЛОГОМ ТРИФКОВИЋ У ФОКУСУ САВРЕМЕНЕ ПУБЛИКЕ („ИЗБИРАЧИЦА” У МЕДИЈУ СЛИКА: СЦЕНА, КОСТИМ, УМЕТНИЧКИ ПЛАКАТ, ПОЗОРИШНА ФОТОГРАФИЈА)

У нашем приступу теми за изложбу посвећеној најизвођенијем водвиљу *Избирачица* знаменитог комедиографа Косте Трифковића (написаног 1872), најпре смо се потрудили да скренемо пажњу на друштвенополитичке и културноисторијске околности његовог доба, те на плодан професионални ангажман нашег писца, као и на питања шта је Коста Трифковић српској драмској књижевности; шта је оновремено позориште Трифковићу а шта оновремени Трифковић позоришту, те шта је наш комедиограф потоњем театру – театру 20. и почетка 21. века.

Зато смо будно мотрили на позоришне интерпретације *Избирачице* од половине прошлог века до данас, које су се, у складу с историјом светских театарских приступа, модернизовале и изналазиле нова изражајна средства у инсценацијама овог комада. Унутар таквог стваралачког театарског корпуса Трифковићеве *Избирачице*, покушали смо да проучимо сегменте визуелних остварења као интегралних делова сложеног позоришног израза (сценографија, костимографија, уметнички плакат, фотографија). Разматрали смо поетичке концепте стилизације у ликовном изразу, којима је, половином прошлог века, започело савремено тумачење нашег класика; покушавали смо да докучимо до које мере је стилизација ипак више подређена илустрацији историјске епохе, а од када је, и чиме се то акцентује, више у служби „означавања” и визуелне сценске акције, било да је у питању реконструисање епохе дела, било поступак актуелизације или, пак, деконструкције. На овом ризичном а, опет, инспиративном путу, сусретали смо се са бројним именима наше сценографије, костимографије, као и уметничког плаката и фотографије; поменимо неке: Миомир Денић, Стеван Максимовић,

Милета Лесковац, Милица Бабић Јовановић, Стана Јатић, Весна Радовић, Виорел Флора, Божана Јовановић, Александар Златовић, Борис Максимовић, Тања Марчетић, Дијана Ромић, Вера Галешев, Романа Кнежевић, Миланка Берберовић, Мираш Вуксановић, Никола Завишић, Суна Кажичић, Јован Тарбук, Вељко Стојановић, Јован Ползовић, Ружа Ђирић, Миомир Ползовић, Бранислав Лучић, Марко Кажичић и бројни други.

На крају, посебну пажњу на изложби посветили смо рецепцији односно креативном визуелном изражавању – инспирисаном позоришним остварењима Трифковићеве *Избирачице* – наших младих суграђана, ученика ОШ „Коста Трифковић”, ТШ „Милева Марић Ајнштајн” и Школе за дизајн „Богдан Шупут”. Такође, студенти са Одсека за уметност и дизајн Факултета техничких наука у Новом Саду дали су свој стваралачки допринос рекреирајући сценографију Милете Лесковца за представу Српског народног позоришта из 1960. године у виду својеврсне сценографске макете са ротационим механизмом.

Аутор изложбе и каталога је Ивана Кочи, аутор изложбених инсталација је Милисанда Миловић, дизајн изложбе су креирали Милисанда Миловић и Бојан Јовановић, а дизајн и техничко уређење каталога дао је Ненад Богдановић.

Изложба је требало да буде реализована у децембру 2020, али због епидемиолошке ситуације и обољевања аутора и сарадника од ковида 19, одложена је за јануар 2021.

Реализован је студијски каталог са прилозима, штампан у 200 примерака.

НАГРАЂЕНА ИЗЛОЖБА ПМВ-а

Изложба о Среском мађарском народном позоришту, која је под називом *Volt egyszer egy színház...* – *Било једном једно позориште...* отворена у децембру 2019. године, добила је награду коју додељује Друштво „Пулски” (Удружење мађарских музеја из Будимпеште) и носилац је титуле *Изложба године 2020.* у Републици Мађарској.

ПРЕЗЕНТАЦИЈЕ ИЗЛОЖБИ

Зоран Максимовић *Светлана Бојковић – уметност глуме или трагање за истином* (АРТ Трема Фест у Руми, Палићки међународни филмски фестивал, Суботца, БЕФЕМОИ, Бечеј).

Портрет глумице Светлане Бојковић одржан је на 8. БЕ:ФЕМОИ–у, фестивалу монодраме у Бечеју, у организацији Фестивала и нашег музеја. Поред глумице, учествовали су Здравко Петровић, директор Градског позоришта у Бечеју и Зоран Максимовић, кустос–театролог, у име Позоришног музеја Војводине.

Промовисана је књига Милана Мађарева *Паралелна историја театра* у Библиотеци „Браћа Настасијевић” у Горњем Милановцу, а одржана је и трибина и разговор о књизи у Дому културе „Влада Маријановић” у Старом Селу.

ПРОМОЦИЈЕ НАШИХ ИЗДАЊА

21. фебруара 2020.

Трибина и разговор о књизи у Дому културе „Влада Маријановић” у Старом Селу:

Паралелна историја театра / Алтернативни театар у аматеризму Србије 1980-2000. аутора Милана Мађарева.

3. марта 2020.

Промоција у Библиотеци „Браћа Настасијевић” у Горњем Милановцу књиге *Паралелна историја театра / Алтернативни театар у аматеризму Србије 1980-2000.* аутора Милана Мађарева.

Током 2020. године, претходна издања *Нити* промовисана су у оквиру Међународног фестивала „Златна искра” у Крагујевцу и у оквиру Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици.

Зборник радова под називом „Позориште за децу – уметнички феномен”, број 10, промовисан је у септембру, у оквиру Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици.

ШКОЛА У ПОЗОРИШТЕ – ПОЗОРИШТЕ У ШКОЛУ

У циљу неговања позоришне културе код младих нараштаја, Позоришни музеј Војводине и у 2020. години наставља рад на пројекту *Школа у позориште – позориште у школу.*

Због пандемије узроковане вирусом Ковид–19 дошло је до знатног смањења сарадње са школама.

Школско позорје које организује Гимназија „Светозар Марковић” је отказано, али су се у реализацију изложбе *Трифковић у фокусу савремене публике* („Избирачица” у медију слика: сцена, костим, уметнички плакат, позоришна фотографија), упркос пандемији, укључиле и следеће васпитно–образовне установе: Основна школа „Коста Трифковић”, Техничка школа „Милева Марић Ајнштајн” и Школа за дизајн „Богдан Шупут” из Новог Сада. У овај пројекат укључило се око 40 ученика.

ДР БИЉАНА ВУЈОВИЋ, ПИН ОКИО – УЛИЧНИ ЛУТКАРСКИ ТЕАТАР

Предмет истраживања у овом пројекту, кроз сасвим слободну парафразу популарне дечје бајке Карла Голдонија *Пинокио*, јесу могућности које отвара луткарско позориште за одрасле, у амбијенту улице као отворене позорнице. Ово дело је комплексно и иновативно и доприноси развоју концепта тоталног позоришта и његове синтезе у нашем позоришном амбијенту.

У децембру 2020. године књига Биљане Вујовић Бајке *Пин Окио – улични луткарски театар*, коју је Позоришни музеј Војводине припремао током те године, изашла је из штампе. Пошто је изашла крајем године, њена промоција се планира током 2021. године, али ће то зависити од мера уведених због пандемије вируса Ковид–19.

ИСТАРЖИВАЊЕ МУЗЕЈСКЕ ГРАЂЕ О КОСТИМОГРАФСКОМ ОПУСУ МИРЈАНЕ СТОЈАНОВИЋ МАУРИЧ

Истраживање музејске грађе о костимографском опусу Мирјане Стојановић Маурич за крајњи циљ

има објављивање монографије *Мирјана Стојановић Маурич*, која је посвећена вишедеценијском раду (непуних 50 година) наше костимографиње, у Српском народном позоришту (од 1971. године).

Цео свој радни век, па и пензионерске дане, провела је у СНП–у, креирајући на хиљаде костима, најчешће у оперским и балетским, али и драмским представама (у операма: *Магбет*, *Норма*, *Самсон и Далила*, *Кармен*, *Еро с онога свијета*; у балетима: *Жизела*, *Лабудово језеро*, *Ромео и Јулија*, *Клеопатра*, *Пиноккио*; у драмама: *Кревет за три особе*, *Поп Ћира и поп Спира*, *Бановић Страхуња*, *Драга Јелена Сергејевна* и многим другима).

Сарађивала је са Новосадским позориштем и Позориштем младих из Новог Сада, Дечјим позориштем из Суботице, са позориштима Русина и Словака, са Словеначким гледалиштем из Марибора, Македонским народним театром из Скопља и Хрватским народним казалиштем из Осиека... Бавила се и сликарством и имала преко 30 што самосталних, што групних изложби.

Ова монографија обухвата велики део њеног импозантног уметничког опуса, разврстаног по сегментима (опера, балет, драма) са уводним стручно–истраживачким текстом, фотографијама реализованих костима из представа, интервјуом који је обављен са Мирјаном Стојановић Маурич, критикама и приказима њених остварења, њеним сликарским радом, биографијом и слично.

Рукопис је припремљен за штампу.

ГОРАН ГАВРИЋ, ПОЗОРИШТЕ ИЗ ПОЗОРНИЦЕ

Предмет истраживања у овом пројекту су могућности позоришта, шта све може бити позоришна сцена, сличности и разлике између музејске изложбе и позоришне сцене, позориште и филм, позориште глужих, као и невербално позориште.

У децембру 2020. године књига Горана Гаврића *Позориште иза позорнице*, коју је Позоришни музеј Војводине припремао током те године, изашла је из штампе. Пошто је изашла крајем године, њена

промоција се планира током 2021. године, али ће то зависити од мера уведених због пандемије.

МОНОГРАФИЈА О РЕДИТЕЉУ НИКИТИ МИЛИВОЈЕВИЋУ

Никита Миливојевић је један од наших водећих савремених позоришних редитеља. Био је професор режије и глуме на Академији уметности „Браћа Караић“ (1996–2004), водио је мајсторску класу режије у Солуну (2001), редовни је професор на Драмском одсеку (глума и режија) Академије уметности у Новом Саду од 2009. Оснивач је и директор Шекспир фестивала у Чортановцима од 2014. Био је стални редитељ (1994) и директор Дrame Народног позоришта у Београду (2000–01) и директор Битеф фестивала и Битеф театра (2005–09). Осим у НПБ, режирао је и у другим београдским позориштима (ЈДП, БДП, Атеље 212, Звездара театар, Мадленџанум, Битеф театар, Позориште „Бошко Буха“, Мало позориште „Душко Радовић“), у сва три новосадска, а и у театрима у Шапцу (седам режија), Нишу и Крушевцу. Успешну каријеру паралелно остварује све више и као европски редитељ (Грчка: Атина и Солун; Северна Македонија: Скопље и Битољ; Црна Гора: Будва и Тиват; Шведска, Словенија, Турска, Немачка, Италија, Велика Британија, а режирао је и у САД).

Добитник је свих наших најзначајнијих позоришних признања.

Музеј у сарадњи са установама културе окупљених под вођством Итака Арт центра из Инђије, припрема за штампу и штампа ову монографију. Књига је настала на основу већег броја интервјуа са Никитом Миливојевићем које је уприличила Оливера Милошевић, као и грађе, архивске, штампане и видеозаписа о овом редитељу.

Рукопис монографије је написан, лекторисан и припремљен за штампу. Због недостатка финансијских средстава, није још одштампан.

МЕЂУНАРОДНИ ФОРУМ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ, СУБОТИЦА, СЕПТЕМБРА 2020.

Форум је осмишљен као вишегодишњи пројекат који за основни циљ има да промовише промишљање позоришне уметности намењене деци и младима, с посебним нагласком на луткарство. Форум се реализује у виду конференција. За сваку годину предвиђене су једна главна тема и неколико подтема. Од пријављених радова врши се избор до петнаест оних који ће бити изложени на наредном заседању Форума и објављени у оквиру двојезичног зборника (на српском и енглеском) након Фестивала. До сада је у раду Форума учествовало више од шездесет истакнутих позоришних стручњака, теоретичара, историчара, редитеља, писаца, позоришних критичара из двадесет и осам земаља: Белорусије, Бугарске, Црне Горе, Чешке, Чилеа, Данске, Енглеске, Грчке, Хрватске, Индије, Ирана, Израела, Јапана, Кеније, Мађарске, Мексика, Немачке, Нигерије, Норвешке, Пољске, Румуније, Русије, Сингапура, Словачке, Словеније, Србије, Турске и Замбије, а објављени зборници налазе се у универзитетским библиотекама широм света (од Колеџа Роуз Бруфорд у Лондону до Хебрејског универзитета у Јерусалиму). Главне теме одржаних скупова биле су: Културолошке основе позоришне уметности за децу (2009), Дете у свету уметности (2010), Наша савременост (2011), Позориште лутака у свету деце и као уметност за њих (2012), Велики учитељи и ствараоци позоришта за децу (2013), Деца у свету електронике (2014) и Постмодерна дезинтеграција позоришне уметности (2015), Мит у савременом позоришту за децу (2016), Редитељска тумачења књижевног/драмског текста за децу и младе: проблем границе тумачења (2017), Слободна тема. Аутор овог пројекта је проф. др Хенрик Јурковски из Пољске, који је и водио Форум од његовог покретања до 2014. године. У договору са проф. Јурковским, радом Форума од 2014. руководи проф. др Синиша Јелушић из Црне Горе. Од 2019. године Форумом руководи др Маријана Прпа Финк. Носиоци пројекта су Међу-

народни фестивал позоришта за децу у Суботици (Отворени универзитет Суботица) и Позоришни музеј Војводине из Новог Сада.

Десету годину заредом, Позоришни музеј Војводине је заједно са Међународним фестивалом позоришта за децу у Суботици организовао Међународни форум за истраживање позоришне уметности за децу и младе „Хенрик Јурковски“. Форум је одржан у оквиру 26. Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици од 23. до 25. септембра у просторијама Градске библиотеке Суботице. Тема је била: Позориште за децу и младе у 21. веку: између драмског и постдрамског, а сесије је водила др Маријана Прпа Финк.

Број пријављених учесника: 9.

Музеј је последњу деценију узео веома активно учешће у пратећем делу програма на Међународном фестивалу позоришта за децу у Суботици. Кроз заједничку организацију симпозијума, трибина, изложби, радионица, издавања и промоција књига, Музеј и фестивал су постали веома и цењени и присутни у позоришном стваралаштву за децу и луткарској уметности у најширим међународним оквирима.

На 27. фестивалу, у септембру 2020. године, одржан је 11. међународни форум за истраживање позоришне уметности за децу као и промоције Зборника радова са прошлогодишњег Форума и промоција музејског часописа НИТИ.

2020. године Међународни форум за истраживање позоришне уметности за децу и младе конципиран је у следеће две секције:

1. секција – Форум научни са темом: *Женско стваралаштво у позоришту за децу и младе*
2. секција – Форум дебата са темом: *Фестивал као друштвени феномен*

Форум је водила др Маријана Прпа Финк, а у њему су учествовали:

1. Др Горан Гаврић (Србија) – (Не)прикривена улога жене у луткарском позоришту

2. Јован Царан (Србија) – Женски херој или делија девојка
3. Др Маја Вердоник (Хрватска) – Сувремене луткарске ауторице на ријечној луткарској сцени
4. Др Маријана Прпа Финк (Србија) – Женско стваралаштво у позоришту за децу и младе – Редитељке у позоришту Младих
5. Др Бранка Рудман (Хрватска) – Истине и заблуде о женском стваралаштву у позоришту
6. Вахид Дураковић (Босна и Херцеговина) – Позоришни фестивал–производ или свечаност посвећена уметности
7. Др Зденка Ђерђ (Хрватска) – Жене у загребачким луткарским казалиштима и примјењеном луткарству од 1920 до 2020. године
8. Др Биљана Вујовић (Србија) – Фестивал, туризам и значај фестивала за развој културне средине
9. Др Зоран Ђерић (Србија) – Фестивали позоришта за децу и младе, у Србији и региону, некад и сад
10. Рахаел Макбин (Индија) – Women’s role in theatre and a child’s creativity
11. Тасос Ангелопулос (Грчка) – Raising little Greeks: The ideological aspects of Antigoni Metaxa’s “Theatre of the Child” (1933–1941)
12. Сахар Шахгалди (Иран) – Progressive presence of women in Iranian theatre in the last century

Током Фестивала, у оквиру пратећег програма, одржана је промоција часописа *Нити* (двоброј 10–11) и Зборника радова са прошлогодишњег, 10. Форума.

ПРИПРЕМА И ОБЈАВЉИВАЊЕ 12. И 13. БРОЈА ЧАСОПИСА НИТИ

Часопис *Нити* је први специјализовани часопис ове врсте у нашој земљи. Изузетан је његов значај у неговану и развијању скрајнуте луткарске уметности, чији су креативни и педагошки потенцијали немерљиви. Часопис афирмише и подстиче теоријско и

научно бављење овом уметношћу од стране домаћих аутора у атмосфери у којој ни у једном виду медија не постоји пракса критичког сагледавања луткарства, а свака информација је сведена на вест. Кроз овакав приступ, као и превођење и објављивање текстова иностраних аутора, уносе се савремени светски токови у нашу земљу и подстиче квалитет ове уметности и у пракси.

Због недостатка средстава, уместо две свеске, штампан је двоброј часописа *Нити* (12/13) и то са темом *Пандемија*, у децембру 2020. године. Аутори текстова су Соња Јанков, Димитрије Коканов, Горан Гаврић, Игор Бурић, Зоран Р. Поповић, Јован Царан, Сандра Никач, Маријана Петровић, Сенка Петровић, Зденка Валент Белић, Јелена Милић Златковић, Зоран Славић, Анђелка Николић, Љиљана Динић (Србија), Еди Мајарон (Словенија), Силвија Шесто, Игор Третињак (Хрватска), Евелин Џејмс (Немачка), Константин Каракостов (Бугарска). У оквиру овогодишње свеске објављена је и драма *У почетку беше столица* Лорана ван Ветера (Белгија). Претходно издање промовисано је у оквиру Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици.

ПОРТАЛ НИТИ И ИНСТАГРАМ ПРОФИЛ НИТИ

Позоришни музеј Војводине је покренуо портал о луткарству – проширену, интернет верзију часописа *Нити*, који ће континуирано пратити дешавања на домаћој и иностраним сценама, са базом података у којој се налази до сада прикупљена грађа, чиме је она доступна свим заинтересованим корисницима интернета. Планирано је да део сајта буде на енглеском језику.

Активности подразумевају одржавање, допуњавање и ажурирање сајта.

Путем Инстаграм профила часописа Нити, информације брже стижу до заинтересованих корисника, којих ће, путем тренутно најпопуларније друштвене мреже, претпоставља се, бити још више.

ЈЕВРЕЈИ У ПОЗОРИШНОМ ЖИВОТУ ВОЈВОДИНЕ

Позоришни музеј Војводине, Удружење „Данубиус” из Новог Сада и Културни центар Војводине „Милош Црњански” су се удружили у реализацији заједничког пројекта под називом „Јевреји у позоришном животу Војводине”. Основна идеја је да се прикупи грађа о овим посленицима у култури Војводине, а на темељу резултата истраживања, би се о њима приредила изложба и сачинила монографија.

Реализација пројекта подразумева научно–стручно истраживање, приређивање изложбе, зборника радова и јавних разговора, чиме би се, пре свега, допринело промоцији јеврејске али и српске културе, као и осталих националних заједница Покрајине. Такође, сведочила би о блискости, повезаности и заједничкој тешкој судбини (Други светски рат) јеврејског и српског народа на овим просторима.

Позоришни музеј Војводине је у циљу реализације овог пројекта потписао Протокол о сарадњи с Културним центром Војводине „Милош Црњански” и Удружењем „Данубиус” из Новог Сада.

У првој фази Пројекта, извршена су истраживања у Рукописном одељењу Матице српске, Архиву Српског народног позоришта, Позоришном музеју Војводине, вршене су консултације на терену са завичајним историчарима Суботице, Сомбора и Зрењанина. Учесници пројекта су истраживали у Архиву Војводине, Историјском архиву Зрењанина, Историјском архиву Сомбора и Историјском архиву Новог Сада.

На завршетку овог периода приспели су следећи научни и стручни радови: „Јевреји у позоришном животу Великог Бечкереча (Зрењанина) крајем 19. и почетком 20. века”, „Режије Илана Елдада у суботичком позоришту”, „Музика Јосифа Шлезингера у Црном Ђорђу Јоакима Вујића”, „Рецепција Лебовићевог стваралаштва у 21. веку”, „Semper idem”, „Три грације новосадске позорнице – глумице: Рахела Ферари, Јелица Бјели и Ружа Кранчевић”, „Балетски педагог Маргита Дебељак и други ствараоци театра”, „Редитељ Јован Бата

Путник”, „Шлезингер у Новом Саду”, „Тематски оквири и карактеристике драматуршког поступка у комадима Ђорђа Лебовића”, „Идеје Драгана Клаића о потенцијалима развоја савременог Српског театра”.

У другој фази пројекта, од маја до децембра 2021. године, у реализацији пројекта очекује се сарадња и с другим установама и институцијама културе, као и даља истраживања наших сарадника у архивима, приватним архивима и библиотекама.

Састављање „Именара” је у току, а чине га биографије знаменитих Јевреја Војводине и Србије који су оставили значајан траг у нашој позоришној уметности (Ђ. Лебовић, Р. Ферари, Ј. Бјели, Р. Кранчевић, О. Адам, Ј. Шлезингер, Х. Клајн, Ј. Бата Путник, Д. Клаић, М. Дебељак, Л. Боршоди...).

Штампање зборника од ових радова, који би носио наслов *Јевреји у позоришном животу Војводине*, било би поверено партнеру овог пројекта, Културном центру Војводине „Милош Црњански”, који би тај посао требало да обави до краја децембра 2021. године.

in memoriam

ПЕТАР МАРЈАНОВИЋ

(Београд, 18. X 1934 – Београд, 21. XI 2020.)

Основну школу и гимназију завршио је у Београду 1953, где је дипломирао на Филозофском факултету (Група за југословенску књижевност и српскохрватски језик) фебруара 1959. Постдипломске студије завршио је на Филолошком факултету 1966. (магистарска теза *Београдска позоришна критика у периоду од 1918. до 1932*), а докторску дисертацију *Уметнички развој Српског народног позоришта у Новом Саду од 1861. до 1868.* одбранио је 1973. на Филолошком факултету у Београду. Његова дисертација је прва студија ове врсте о Српском народном позоришту. Објављена у књизи, наишла је на изузетно повољан пријем код критике, и то у југословенским размерама. У току студија добио је две награде за књижевну и позоришну критику (Бранкову награду МС 1957. и прву награду на конкурс Атељеа 212 за аматерску позоришну критику 1958. за текст *Кораци у другој соби М. Павловића*). Од 1960. до 1970. радио је у публицистичко-издавачким предузећима „Југославија” и „Туристичка штампа”, а од 1. III 1970. до 15. X 1975. као драматург СНП. За доцента Академије уметности у Новом Саду изабран је 1975, ванредни професор постао је 1980, а редовни 1985. за предмет Историја југословенске драме и позоришта. На Драмском одсеку Академије предавао је Увод у театрологију. Као редовни професор

Факултета драмских уметности у Београду предавао је од 1992. до пензионисања, 2001, Историју југословенског позоришта и драме на другом степену студија и Увод у театрологију на магистарским студијама. На ФДУ је био шеф Катедре за теорију и историју, главни уредник „Зборника радова ФДУ” 1997/98. и носилац научног пројекта *Театролошка и филмолошка истраживања*. Као гост-професор наставио је да предаје Увод у театрологију на ФДУ у Београду (до 2009) и Историју југословенске драме и позоришта на Академији уметности у Новом Саду (до 2004). На Интердисциплинарним магистарским студијама Универзитета у Београду (Група за вишемедијску уметност) к. г. је предавао Основе различитих уметности (позориште) 2003/04. и 2005/06, а на Академији уметности у Тузли постдипломцима Увод у театрологију 2006. и 2009. Прве књижевне радове објавио је као студент 1954, а прве написе са позоришним темама у новосадској „Нашој сцени” 1958. Сарађивао је у листовима и часописима: „Савременик”, „Дело”, „Летопис Матице српске”, „Књижевне новине”, „Сцена”, „Пролог”, „Позориште” (Тузла), „Театрон”, „Политика”, „Театар” (Москва), „Дијалог” (Варшава) и др. У периоду од 1969. до 1976. објавио је у листу „Позориште” Српског народног позоришта око шездесет запажених прилога са тематиком из живота и рада овог позоришта. Од 1. I 1970. до 31. XII 1974. био је одговорни уредник, а од 1975. до 1991. главни уредник „Сце-

не”. Док је био драматург СНП–а, био је у редакцији „Позоришта”, а сарадњу са СНП–ом наставио је и доцније као члан Издавачког савета и као писац рецензија за књиге у издању Позоришта. Од 1970. је члан Удружења позоришних критичара и teatroлога Југославије и члан Међународног удружења позоришних критичара и teatroлога (АИСТ). Од 1. XII 1980. до 1. IX 1982. био је стални позоришни критичар листа „Политика”.

Као драматург СНП–а, залагао се за извођење дела савремених југословенских, нарочито локалних – новосадских драмских писаца, ангажованије окренутих публици, што је резултирало повећаним бројем гледалаца. За сцену је приредио руковет одломака из српске драмске књижевности XVIII и XIX века *Јавленија и позорја* (1971) и *Лаза Костић међу јавом и мед’ сном* (1991); драматизовао је (са Ж. Орешковићем) прозу М. Кундере *Симпозијум или о љубави* (1970), *Роман о Лондону* М. Црњанског (1987) и *Очеви и оци* С. Селенића (1991); адаптирао је за сцену (са Ж. Орешковићем) *Награђеније и наказаније* и *Слепи миш* Ј. Вујића (1971) и са В. Поповићем сачинио сценску панораму *Новосадска променада* (1973), изведену више од сто пута. Објавио је тринаест књига, а за штампу је приредио: *Antology of Works by Twentieth Century Yugoslav Playwrights (selected and commented)*, I 1984, II 1985; *Посрбе* 1987; *Комедије и народни комади XIX века* 1987; *Позориште и власт у Југославији (1944–1990)* 1990; *Стеван Шалајућ* 2001. и *Димитрије Ђурковић* 2007. Аутор је више текстова о јужнословенском позоршту и драми у *Dictionnaire encyclopédique du théâtre* (Bordas, Paris 1991. и Larousse, Paris 1998) и опсежног текста о позоришту и драми у Југославији (Србија и Црна Гора) у: *The World Encyclopedia of Contemporary Theatre* (Routledge, London – New York, 1994); у *Историји српске културе* аутор је текста *Позориште* – издање на српском 1994, чешком 1995, енглеском 1995. и 1999.

Објавио је око 400 чланака, огледа, расправа, студија и позоришних критика. Учествовао је на многим научно–стручним скуповима у земљи и иностранству. За свој рад вишеструко је награђиван: четири

Стеријине награде (од којих је једна за нарочите заслуге на унапређењу позоришне уметности и културе), Велика плакета са повељом Универзитета уметности у Београду 2003, Ловоров венац Позоришног музеја Војводине 2005, Златна плакета за животно дело Удружења универзитетских професора и научника Србије у Новом Саду 2006.

Преминуо је у Београду, 21. новембра 2020. године. Кремиран је 26. новембра на Новом гробљу у Београду.

АНЂЕЛИЈА ВЕСНИЋ ВАСИЉЕВИЋ

(Чуруг, 4. XI 1929 – Нови Сад, 22. XI 2020.)

Потиче из свештеничке породице. Њен отац, јереј Бранко Вакањац, убијен је 1942. у рацији у Јужној Бачкој. Прве глумачке кораке направила је у Аматерском позоришту у Апатину, где је била запослена у Пивари од 15. X 1947. до 17. X 1948. Завршила је Државну позоришну школу у Новом Саду 1951. у класи Јурија Ракитина и свог будућег свекра Радослава Веснића. Први ангажман уследио је у бањалучком Народном позоришту, где је била ангажована од 1. VIII 1951. до 31. VIII 1954; потом је, од 1. IX 1954. до 31. VIII 1956, радила у Народном позоришту у Сомбору. Лепа и талентована глумица, уздржаног темперамента, меког, топлог и пријатног гласа, претежно је тумачила наивке. Мада недовољно искоришћена, стрпљењем и савесним, упорним, студиозним радом, успела је да заузме место при врху у глумачком ансамблу СНП–а, где је наступала од 1. IX 1956. до пензионисања, 31. XII 1981, али је наставила да игра и као пензионер. Радила је са аматерима широм Војводине, а безброј пута је бесплатно играла за оболелу децу (на Принциповцу редовно, а и другде). „Глумица свестраних могућности, оспособљена да са успехом тумачи и улоге наивки и тзв. лирског фаха, али исто тако и драмске, карактерне и комичне роле, она је у каријери доживела судбину глумаца који су могли да играју сваку улогу која им се додели: такви глумци се, скоро по правилу, не усмеравају на задатке протагониста него на оне који су за успех представе од великог значаја – улоге

средње по обиму, па и епизодне када затреба, али зато важне за функцију представе и њено дејство. Свакој таквој улози прилазила је са пуном озбиљношћу и одговорношћу, веома савесно и радно и остваривала их на високом нивоу” (Лука Дотлић у образложењу предлога за награду „Искре културе”, 1981). На 6. Стеријином позорју добила је награду „Вечерњих новости” за улогу Милице у *Избирачици* (1961). Први супруг јој је глумац Борислав Веснић, а други Драгослав Васиљевић, дугогодишњи директор Технике СНП-а; сестра Богданка Вакањац такође је била глумица, а син Бранислав Веснић радио је у Маркетингу СНП-а.

УЛОГЕ: Његина (*Таленти и обожаваоци*), Лујза (*Сплетка и љубав*), Млада дама (*Вечити младожења*), Јулија (*Ромео и Јулија*), Прва дворкиња (*Богојављенска ноћ*), Изабела (*Витез чудеса*), ххх (*Војводина*), Први дух (*Љубав дон Перлимплина*), Марија (*Свјетионик*), Хермија (*Сан летње ноћи*), Аница (*Машкарате испод купља*), Ивет (*Бобо*), Роза (*Тетовирана ружа*), ххх (*Страдија*), Катарина Фјодоровна (*Понижени и уважени*), Цуретак (*Доживљаји Николе-тоине Бурсаћа*), Лис (*Матуранти*), Врањица (*Клупко*), Ана Болен (*Хенрих VIII и његових шест жена*), Милица (*Избирачица*), Зинка (*Иркутска прича*), Дара (*Вук Бубало*), Сузана (*Осам жена*), Ежени (*Резервиста*), Баба (*Три угурсуза*), Лепојка прва (*Дона Розита или Говор цвећа*), Лујза, Мимика и Отилија (*Вечити младожења*), Агра (*Три бекрије*), Поли Печом (*Просјачка опера*), Г-ђица Дивал и Настојница (*Јаје*), Ракила (*Поп Ђира и поп Спира*), Палмира (*Позабави се Амелијом*), ххх (*Плави зец*), Лујза (*Фамилија Софронија А. Кирића*), Жена (*Недеља у Њујорку*), Жофика, Мици и Илонка (*Трактат о слушкињама*), члан женског хора (*Слово светлости*), Елза (*Анатолове љубави*), Фелисита (*Госпођа Бовари*), Розика (*Развојни пут Боре Шнајдера*), ххх (*Велики мак*), Силвија (*Нисам Ајфелова кула*), ххх (*Село Сакуле, а у Банату*), Салика (*Адам и берберин*), Грофица Кјарели (*Кавијар и сочиво*), Марија (*Ноћ за Марију*), Г-ђица Флинти (*Флора господина Флоријана*), Марија Антоновна (*Ревизор*), Паливцова (*Добри војник Швејк*), Сељанка (*Представа „Хамлета” у селу*

Мрдуша Доња, опћине Блатуша), Друга грађанка (*Посета старе даме*), Дара (*Госпођа министарка*), Николија (*Грађанин племић*), Протићка (*Др*), Елен (*Сламни шешир*), Јелица (*Љубавно писмо*), Сушићка (*Ујез*), Герта (*Гастарбајтер опера*), ххх (*Сакуљани, а о капиталу*), Марта (*Поп Ђира и поп Спира*), Фрида (*Драги Антоан*), Стрина (*Долња земља*).

Преминула је 22. новембра 2020. године у Новом Саду у 91. години живота

ЗВОНИМИР КРСТИЋ

(Плавна, 10. I 1953. – Ратково, 26. XI 2020.)

Завршио је средњу музичку школу. Био је члан је Оркестра Српског народног позоришта, контрабас-тути, од 10. IX 1977. Имао је изузетан професионални однос према раду и колегема. Пензионисан је 10. I 2018.

За четрдесет година уметничког рада добио је Годишњу награду СНП-а, 2016.

Сахрањен је у Раткову, 27. новембра.

МИРАНДА ПОЛЗОВИЋ

(Нови Сад, 27. VII 1944. — Нови Сад, 20. XII 2020.)

Завршила је Педагошку школу, Балетски одсек, у Новом Саду. У Српском народном позоришту је од 1. IX 1964. до 15. VIII 1967. Повремено је играла и мање солистичке улоге. Потиче из угледне новосадске породице Ползовић, њен рођени брат Миомир такође је радио у СНП-у, као уметнички фотограф.

Сахрањена на Градском гробљу у Новом Саду, 29. децембра.

БОЖАНА ЈОВАНОВИЋ

(Београд, 23. VI 1932. — Београд, 24. XII 2020.)

Иако је у Српском народном позоришту радила непуне три сезоне, од 1957. до 1959. у редовном радном односу, Божана Јовановић је била стално присутна на новосадској сцени пуних двадесет седам година: од своје испитне представе (*Коломба*, 1955), за коју

је дала и сценографско решење, креирала је костиме за четрдесетак представа Дrame, Оперe и Балeта. Посебно су успешно остварена и запажена њена решења за војвођанску класику, историјски костим, али и костим XIX и XX века.

Дипломирала је на Академији за примењену уметност у Београду (1953), на Одсеку сценографије у класи Миленка Шербана. После две сезоне у Југословенском драмском позоришту (20. XI 1955. – 31. VIII 1957.) прелази у СНП за сталног костимографа (1. IX 1957. – 31. VIII 1959.), а потом се враћа у Београд за модног саветника „Вечерњих новости” и „Спорта и света”, те креира моделе за трикотажу у Инђији; поново је у СНП–у од 1. X 1965. до 31. VII 1966. уговорно – на одређено време; коначно је, од 1. IX 1966. костимограф Народног позоришта у Београду. Гостовала је широм земље (ХНК у Загребу, СНГ у Љубљани, те позоришта у Осијеку, Подгорици, Шапцу, Зрењанину, Вршцу и друга) и у иностранству (Шилер театар у Берлину, Мали театар у Москви и два пута у тршћанском СНГ); костимограф је у више филмова (*Капетан Лeши*, *Љубав и мода*, *Чудна девојка*) и често ангажована у ТВ драмама.

За успешан костимографски рад добила је многа признања, носилац је пет годишњих награда Удружења примењених уметника, награде за костим на 16. Сусрету војвођанских позоришта (*Фамилија Софронија А. Кирића*), на Данима комедије у Јагодини (*Мистер долар*) и на Стеријиним позорју (*Лучина*, 1978). Награђена је Октобарском наградом, Плакетом и Печатом Народног позоришта Београд, бројним годишњим наградама позоришта и фестивала.

КОСТИМОГРАФИЈЕ у СНП–у: *Колomba*, *Вечити младожења*, *Фамилија Софронија А. Кирића*, *Љубавно писмо*, *Хенрик VIII* и *његових шест жена*, *Јеретик*, *Веселе жене из Виндзора*, *Кнез од Зете*, *Анатолoве љубави*, *Госпођа Бовари*, *Галеб*, *Платонов*, *Сан летње ноћи*.

АРПАД САРКА (SZARKA ÁRPÁD)

(Вршац, 31. I 1956. – Нови Сад, 5. I 2021.)

Завршио је школу ученика у привреди. Као члан Хора започео је у ХНК „Иван пл. Зајц” из Ријеке, Хрватска. Члан је Хора Оперe СНП–а (бас) од 1. XI 1984. до 15. I 1993, где је остварио и мање солистичке улоге. Након одласка из СНП–а, отворио је приватну радњу, златару у Новом Саду. Љубав према певању је наставио кроз сарадњу са Камерним музичким друштвом са којим је остварио више концертних наступа (Нови Сад, Љубљана).

МИРЈАНА ПОПОВИЋ СЕНАШИ

(Београд, 17. X 1935. – Макон, Џорџија, (САД), 31. I 2021.)

Завршила је Средњу балетску школу „Лујо Давичо” у Београду. Балетском ансамблу СНП–а припадала је од 1. IX 1953. до 31. VIII 1957, када је прешла у Народно позориште у Београду, у којем је радила као педагог, репетитор и асистент кореографа. Поново је ангажована у СНП–у од 16. VIII 1962. до 28. II 1970, овог пута у статусу солисте. Затим се одселила у САД, где је радила као професор балета и директор Плесног одсека (Dance Department) колеџа Birmingham Souther Colledge у Бирмингаму у Алабами. Први пут се појавила у солистичкој улози 1954, као Лиза у визији у *Франчески да Римини*. У својој игри сјединила је лепоту, нежност и распеваност лирске играчице са јарким темпераментом карактерне, испољавајући у оба случаја своју виртуозну технику. Код новосадске публике је уживала изузетну популарност. Супруг јој је био концертмајстор СНП–а Карло Сенаши.

УЛОГЕ: Сванилда (*Копелија*), Одилија, Одета (*Лабудово језеро*), Сузан (*Лопов Гаспар*), Марија (*Бахчисарајска фонтана*), Дадиља, Крчмарица (*Ромео и Јулија*), Оса (*Паукова гозба*), Ђаволица (*Ђаво у селу*), Вила јесени, Шпањолка (*Пепељуга*), Злато (*Демон злата*), Мирта, Жизела (*Жизела*), Китри (*Дон Кихот*).

Некадашња примабалерина Српског народног позоришта и дугогодишњи професор класичног ба-

лета у Сједињеним Америчким Државама преми-нула је у 86. години живота.

ДАРИНКА ДАРА ЧАЛЕНИЋ

(Нови Сад, 18. VII 1934. – Нови Сад, 12. III 2021.)

Потиче из занатлијске породице; отац Лазар и мајка Кристина рођ. Златић. Веома рано је почела да показује интересовање за глуму, па је са пет година играла у дечјој групи, а после ослобођења се учланила у пионирско позориште које је водио Милан Ајваз, а нешто касније Милан Тошић. Завршила је малу матуру и две године Глумачке школе при СНП-у. Први глумачки ангажман имала је у Народном позоришту у Краљеву, где је провела сезону 1950/51, а потом је била члан Народног позоришта у Ужицу од 1. II 1952. до 1. VIII 1953, па у Народном позоришту у Сомбору од 1. IX 1953. до 31. VIII 1954.

У СНП је дошла 1. IV 1955. и у њему остала до 31. I 1959. После одласка из Новог Сада, играла је у Савременом позоришту у Београду од 1960. до 1963, када је прешла у Југословенско драмско позориште и у њему остала до 1972. Позориште је напустила због одласка у САД, где је њен супруг Владимир Петрић предавао на Харвардском универзитету. Током своје позоришне каријере остварила је велик број (око 50) жанровски разноврсних улога. Играла је и у ТВ серијама и драмама, као и на филму: *Госпођа министарка* 1958, *Рафал у небо* 1958, *Ветар је стао пред зору* 1959, *Мачак под шлемом* 1962, *Пут око света* 1964, *Кад будем мртав и бео* 1967, *Нож* 1967, *Силом отац* 1969, *Сиром сам ал' сам бесан* 1970, *Живот је масовна појава* 1970, *Чувар плаже у зимском периоду* 1976, *Луде године* 1977, *Љубав и бијес* 1980, *Авантуре Боривоја Шурдиловића* 1980, *Дошло доба да се љубав проба* 1980, *Срећна породица* 1980, *Љуби, љуби, ал' главу не губи* 1981, *Тајна манастирске ракије* 1988. У САД је тумачила једну улогу, Миранда, на српском језику у представи *Бура В. Шекспира*, која је одржана на Нијагариним водопадима.

Добитник је више награда и признања: Златна арена у Пули за улогу Сиде у филму *Ветар је стао пред зору* 1959; Стеријина награда за улогу Ижоте у драми *Савонарола и његови пријатељи* 1965; Награда Филмског фестивала у Нишу за епизодну улогу у филму *Чувар плаже у зимском периоду* 1976; Златна плакета Стеријиног позорја 2007. и многе друге. На 49. Стеријиним позорју 2004. на њену иницијативу установљене су две специјалне награде које се у вредности од по хиљаду америчких долара додељују из фонда „Дара Чаленић” најбољој младој глумици и најбољем младом глумцу (до 30 година старости).

УЛОГЕ: Друга девојка (*Крвава свадба*), Коломбина (*Лек за жене*), Исмена (*Антигона*), Маникирка (*Коломба*), Варинка (*Велика Катарина*), Девојка (*Догађај у месту Гот*), Лизи (*Обзирна блудница*), Старица (*Кројцера соната*), Никол (*Да се насмејемо*), Млада дама (*Седам година зазубица*), Лао-Ки (*Пут око света*), ххх (*Војводина*), Изабела (*Хајде да се играмо*), Други дух (*Љубав дон Перлимплина*), Пук и Враголан (*Сан летње ноћи*), Друга госпођа дубровачка (*Машкарате испод купља*), Жијета и Ежени (*За Лукрецију*), Анчица (*Покондирена тиква*), Алисон Портер (*Осврни се у гневу*), Минуш (*Бобо*), Флора (*Тетовирана ружа*), Ана (*Кула Вавилонска*).

Сахрањена је у Новом Саду, у најужем кругу породице.

ЕРЖЕБЕТ ЕРИКА МАРЈАШ БРЗИЋ

(Нови Сад, 25. XII 1941. – Нови Сад, 25. III 2021.)

Завршила је 1961. Државну позоришну школу – Балетски одсек у Новом Саду у класи Маргите Дебељак. Краће време се усавршавала у Кану (Француска) код Розеле Хајтауер (R. Hightower) 1972.

У Балету СНП-а је била активна играчица од 1961. до 1981, најпре као солисткиња а потом као примабалерина. Прво сценско искуство стакла је у балетским секцијама: у Пионирском позоришту, са балетском играчем Борисом Радаком, на самом почетку основне

школе. Већ тада је играла соло–партије. Борис Радак ју је усмерио у балетску школу, па је као десетогодишњакиња започела редовно балетско школовање.

У Културно–уметничком друштву „Ђорђе Зличић” радила је са Славом Маренић, која јој је предложила да пређе у Београд, кад се већ била определила за каријеру балерине. Још као ученица учествовала је у балетским представама СНП–а.

Први пут се у главној улози појавила као Јулија (*Ромео и Јулија*, 1962), у кореографији Георга Македонског. За остварења у балетима *Агостино Р. Де Банфилда*, *Жар птица* И. Стравинског и *Фантастична симфонија* Х. Берлиоза добила је Октобарску награду града Новог Сада 1970. Њене изузетне балетске фигуре, сценски шарм, техничка спремност, смелост у подршкама, биле су инспирација кореографима, па је постала носилац свих главних улога (40) класичног балетског југословенског репертоара, савременог и модерног балета, чешће рађених за њену играчку личност. Највише је сарађивала са Георгим Македонским и Иком Отриним, који је у њој открио модерни сензибилитет ($E=mc^2$). Са Вером Бокадоро (Москва) радила је *Љубав за љубав* и као Беатриче успешно гостовала по позиву у Бољшој театру у Москви. Као Одета – Одилија (*Лабудово језеро*) опростила се од сцене 1981.

До одласка у пензију (1982) била је шеф Балета и асистент кореографа, а затим је, из породичних разлога, отишла у Шпанију, где се неко време бавила педагошким радом са децом у Памплони. Од 1. I 1995. до 1. IX 1999. и поново од 9. X 2002. до 10. X 2006. је из пензије била ангажована као директор (од тада самосталног) Балета СНП–а. Добитница је Повеље СНП–а 1972, Златне медаље „Јован Ђорђевић” 1981, Ордена заслуге за народ са сребрном звездом 1986, добитница је награде УБУС–а 2006. за животно дело као заслужној балетској уметници за трајни допринос уметничкој игри у Србији. Играла је у филмовима *Љубав и мода*, *Рат*, *Доручак са ђаволом*.

Телевизија Нови Сад снимила је *Портрет Ерике Марјаш*.

УЛОГЕ: Јулија (*Ромео и Јулија*), Човекова жена (*Човек у огледалу*), Оса (*Паукова гозба*), Ђаволица (*Ђаво у селу*), Пепељуга, Добра вила (*Пепељуга*), Сванилда (*Копелија*), Нела (*Крчаг*), Зобеида (*Шехерезада*), Жизела (*Жизела*), Девојка (*Демон злата*), *Adagio* (*Симфонија Ц–дур*), Прва судбина, Пролеће (*Кармина бурана*), Клара (*Шчелкунчик*), Китри (*Дон Кихот*), Лепа царевна (*Жар птица*), Мајка (*Агостино*), Аурора (*Успавана лепотица*), Дездемона (*Отело*), Лизет (*Враголанка*), Агата (*Госпођице са кровова*), Кармен (*Кармен*), Рајмонда (*Рајмонда*), Есмералда (*Есмералда*), Силвија (*Силвија*), Теута (*Теута*), Млинарица (*Тророги шешир*)

МИЛЕТА РАДОВАНОВИЋ

(Ријека Пиперска, Подгорица (Црна Гора), 1. IV 1935. – Нови Сад, 4. II 2021.)

Основну школу завршио је у Змајеву, а гимназију и Филозофски факултет у Новом Саду. Био је главни и одговорни уредник књижевног листа „Поља”, члан редакције београдског часописа „Гледишта”, уредник Издавачког предузећа „Братство јединство” (касније „Светови”), директор и главни уредник издавачке делатности НИО „Побједа”, председник Савета Трибине младих и Савета „Индекса”.

Радио је као председник или члан више жирија, између осталих: Вукове награде, Награде „Бранко Ћопић”, Октобарске награде Новог Сада, Вршачке позоришне јесени. Био је један од оснивача и председник Организационог одбора Стражиловских сусрета младих интелектуалаца Југославије.

Члан је Главног одбора Стеријиног позорја од 1968. до 1973, а председник Управног одбора од 2012. до 2014. Од 1985. до 2003. године био је директор Стеријиног позорја, пролазећи кроз све мене и успоне ове врхунске културне институције, у време распада СФР Југославије. Добитник је Стеријине награде за нарочите заслуге на унапређењу позоришне уметности и културе.

Радове књижевног и публицистичког карактера објављивао је, између осталих, у листовима и

часописима „Политика“, „Дневник“, „Побједа“, Летопис Матице српске, „Стварање“, „Поља“, „Гледишта“, „Овђе“, „Сцена“. Одласком Милете Радовановића Стеријино позорје остаје без једног од највреднијих прегалаца у својој вишедеценијској историји, без човека који је креирао неке од суштинских одредница институције и фестивала.

МИОДРАГ ЈАНОСКИ

(Велес (Македонија), 11. VIII 1936. – Ковачевац, Младеновац, 6. IV 2021.)

На Музичкој академији дипломирао је на више одсека: 16. VI 1966. виолину код проф. Владимира Марковића на Одсеку за гудачке инструменте, потом на Одсеку композиције код проф. Енрика Јосифа и 14. VI 1973. на Одсеку за дириговање код проф. Живојина Здравковића. Звање магистра стекао је на Академији за гласбу у Љубљани, Словенија. Током каријере усавршавао се у Софији (Бугарска) код проф. К. Илијева и у Сијени (Италија) код проф. Ф. Ферара.

Каријеру је започео 1. X 1966. као виолиниста у Београдској филхармонији, а био је и члан Београдског камерног ансамбла у својству виолинисте, чембалисте и асистента диригента Антонија Јанигра. Дириговао је и Македонском филхармонијом, Београдском филхармонијом, Скопском опером, зрењанинским Камерним ансамблом, Оркестром Софијског државног конзерваторијума, Новосадским камерним оркестром и др.

У стални ангажман у СНП–у прелази 1. XII 1974. у својству диригента Опере. Од 11. X 1983. до 18. IV 1984. је в. д. директора Опере СНП–а. Од 19. VI 1990. до 30. IV 1992. био је в. д. управника СНП–а. Први његов диригентски задатак као члана СНП–а био је реализација музичке поеме *Јаме*.

Добитник је Златне медаље „Јован Ђорђевић“ (1987), Октобарске награде Новог Сада (1990).

„Несумњиво даровит диригент... мануелну технику, коју карактерише доста широк, мек али прецизан гест... показао да носи у себи изразиту му-

зикалност, темперамент и сугестивност преношења својих извођачких интенција на оркестарски колектив.“ („Политика“). Његово дириговање је сталожено, сугестивно, прецизно и стилски чисто. Изузетно успешно је руководио оркестарским извођењем. Пензионисан је 11. VIII 2001.

Дириговања: *Јама, Живот на месецу, Трубадур, Грофица Марица, Продана невеста, Веселе жене Виндзорске, Еро с онога свијета, Трубадур, Травијата, Риголето, Лучија од Ламермура, Кармен, Севилски берберин, Норма, Кнез Игор, Кармен, Норма, Љубавни напиток.*

Преминуо је у Дому за негу старих у Ковачевцу, Младеновац, а сахрањен у Београду, 12. IV, на Новом гробљу.

ЛИЛИЈАНА (АРСЕНОВ) ИВАНОВИЋ

(Струга (Македонија) 28. IV 1946. – Зрењанин, 9. IV 2021.)

Дипломирала је позоришну режију на Факултету драмских уметности у Београду у класи професора Светозара Рапајића. У Народном позоришту „Тоша Јовановић“ у Зрењанину била је запослена као стални редитељ и уметнички директор пуних 18 година, од 1974. до 1993. Подједнако успешна и предана била је у режијама представа Драмске и Луткарске сцене. Режирала је представе и у Аматерском позоришту „Мадач“. Укупно је потписала чак 74 режије у зрењанинском театру.

Лилијана Ивановић је била позоришни редитељ великог искуства. Потписала је преко 190 режија у тридесетак позоришта широм некадашње Југославије, Бургаса и Ловећа у Бугарској, Бергама у Италији, и Бурсе у Турској. Уз редитељски посао бавила се превођењем позоришних дела и педагошким радом. У позориштима Србије и региона тренутно се игра 20 превода које је урадила. Лилијана ће остати упамћена као редитељ који ствара дуговечне представе.

Редитељку Лилијану Арсенов Ивановић су одликовале многе изражене уметничке врлине и осо-

бености. Ипак, та њена различитост највише се огледала у три димензије плодне професионалне каријере – она је једна од претеча савремене театарске тенденције да се читању драмског предлошка, класичног или ововременог, приступа отвореног ума, да се уз поштовање интегритета дела, стила и епохе, исти на сцену поставља са пуном интеракцијом са контекстом модерне културолошке и естетичке мисли. Позоришним пројектима је на тај начин приступала још крајем осамдесетих. Успевала је у томе, пре свега, захваљујући свом свестраном образовању, али и израженим смислом за драматуршке захвате у текст, поштујући његов императив али и своју интуицију и антиципацију. Још 1989. применила је свој, за то време, иновативни метод адаптације и режије у постављању на зрењанинску сцену дела *Сталена менаџерија* Тенеси Вилијамса, да би успешно представљање америчких класика недавно потврдила, и чувеним комадом истог аутора, *Трамвај звани жеља*, при чему је, поред свог специфичног „читања”, демонстрирала и свој особен рад са глумцима.

Лилијана Арсенов Ивановић је подједнако добро радила и стварала представе за децу као и оне за одрасле. Озбиљност, амбиција и труд који је уносила у театарски рад нису имале генерацијске лимите. Глумцима/луткарима је у представама за децу и младе максимално отварао простор да се размахну и стваралачки „продишу”, док истовремено није губила редитељску контролу над целином извођења. Посебно треба издвојити две веома ефекте представе за децу: *Каламандарију* из 1978. и *Радознало слонче* из 1982, обе препуне глумачких бравура, одличног темпа и искричавих сценских решења.

Лилијана је у зрењанинско Позориште дошла у сезони 1974/1975, и већ првом режијом представе *Даћа* Ференца Деака, најавила је, уз своје евидентне способности, другачију естетику позоришта, углавном са комадима који до тада нису извођени на тој сцени.

После интегрисања два зрењанинска позоришта 1975. године, значајан део редитељског рада Лилијане Ивановић био је везан за Луткарску сцену. Иако без искуства у раду на луткарским представама, снага ансамбла и висок степен личне амбиције омогућили су Лилијани да значајно, квалитативно и квантитативно обогати луткарску продукцију, нарочито уводећи нове типове лутака. Она дебитује на Луткарској сцени представом *Звезда Фифи* Драгана Лукића и следећих 18 година Луткарској сцени доноси признања са покрајинских и републичких фестивала. Њене представе на Драмској сцени, попут *Каламандарије*, *Вртића код старе козе* или *Укокај мога мужа* имале су веома дуг сценски живот.

Награде: Награда за режију (*Каламандарија*) на 13. сусретима професионалних позоришта лутака Србије 1979. (Тихомир Мачковић награђен за глуму, а цео ансамбл добио специјалну награду за колективну игру), Награда за режију (*Вртић код старе козе*) на 18. сусретима професионалних позоришта лутака Србије 1985.

Део представа које је режирала: *Дуго путовање у ноћ*, Народно позориште у Ужицу; *Омер паша Латас* и *Дервиш и смрт*, Бјелополско позориште; *Јесења соната*, Казалиште Вараџдин; *Не остављај ме никад саму*, Народно позориште у Мостару, *Хамди бег*, Регионално позориште Нови Пазар...

ВЛАДИМИР ДУДАШ

(Руски Крстур, 4. XII 1933. – Руски Крстур, 3. V 2021.)

Владимир Дудаш је био свестрани културни радник: глумац, редитељ и дугогодишњи директор Аматерског русинског позоришта „Ђађа” из којег је 2004. године произашло професионално Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”.

Позоришном делатношћу се почео занимати 1952. године, када је почео радити као зуботехничар у Сенти, а продужио је 1953. године у Руском Крстуру где је почео прво са глумом, а затим и режијом. У русинском позоришном животу је био присутан и као члан различитих руководећих тела. Пуне 22 године је био

директор Аматерског русинског позоришта „Ђађа” са својим сценама у Руском Крстуру и Новом Саду. Био је активан члан руководећих тела Друштва за русински језик, литературу и културу, посебно његовог одбора у Руском Крстуру, и донедавно је био активан члан Матице русинске. За своје активности је добио велики број награда и признања.

ЛАСЛО ПАТОЧ (PATÓCS LÁSZLÓ)

(Сента, 25. I 1986. – Сента, 18. V 2021.)

Основне академске студије је завршио на Филозофском факултету у Новом Саду, где је уписао и докторске студије и радио као асистент. Радио је у мађарској редакцији Радија Нови Сад, на Одсеку за мађарски Филозофског факултета у Новом Саду, кратко време је уређивао и књижевни додатак дневног листа „Magyar Szó”, био је главни уредник часописа „Híd” и оснивач редакције младих сарадника „Híd Kör”, а радио је и као наставник у средњој школи. Био је стални сарадник културне емисије Радио Новог Сада „Szempont”. Објавио је роман *Vezeti a népet* (Вођа народа) (2019), а поезију, прозу и критику објављивао је у периодици. Од 2010. учествује у конференцијској серији међународног пројекта Српске академије наука и уметности и Мађарске академије наука. Био је оснивач Удружења младих истраживача Међународног друштва за мађарске студије и Мађарског друштва за књижевну историју у Будимпешти, као и Новосадског круга „Мост”.

ВОЈИСЛАВ ВОЈА СОЛДАТОВИЋ

(Нови Сад, 9. XI 1945 – Нови Сад, 22. VII 2021.)

Отац Сава био је новинар, мати Вера рођ. Шећеров биолог, стриц Јован вајар. Основну школу и гимназију завршио је у Новом Саду, а Академију за гледалишче, радио, филм ин телевизију у Љубљани 1968. на одсеку режије, у класи Славка Јана (дипломску представу *Нисам Ајфелова кула* Е. Опројуа приредио је у СНП–у 27. XII 1968).

Већ као десетогодишњак појавио се у својој првој улози на Радио Новом Саду (у радио–драми *Побу-*

на у Елемиру Николе Радошевића). Године 1958. играо је у два филма (*Трагом крваве тајне* Боривоја Миросављевића и *Госпођа министарка* Жоржа Скригина). На дечјој сцени драмске секције КУД „Светозар Марковић” наступао је у представама *Биберче* Љубише Ђокића и *Зека, Зрика и јагње* Бранка Михаљевића, а за улогу Зрике награђен је на Мајским играма у Бечеју (1960). Као дечак појавио се и на сцени СНП–а 1961, одигравши улоге Ђиља у Пиранделовој комедији *Човек, животиња и врлина*, Јорга–Лукаса у Диренматовим *Физичарима* и Дечака у Лоркиној *Доњи Росити*.

Као редитељ дебитовао је представом љубљанске Академије *Слуга двају господара* К. Голдонија 1967. Члан СНП–а био је од 15. VIII 1967. до 15. VIII 1971. у својству књижевног референта и редитеља–асистента. Од 16. VIII 1971. до 31. XII 1991. био је ангажован као редитељ у СНГ–у у Марибору, где је режирао врло широк репертоар – близу сто позоришних режија, од чега петнаестак праизведаба словеначких аутора. Од 1. I 1991. до 31. VIII 1999. радио је у Позоришту младих у Новом Саду: шест и по година је био управник, који је успоставио Велику сцену, консолидовао ансамбл и обогатио репертоар, а притом и остварио велики број режија на луткарској и на живој сцени (*Хеј, дођите да причамо о љубави*, *Гусарске приче*, *Позориште у коферу*, *Жене, ах те жене*, *Жена је варљива...*).

Као оперски редитељ дебитовао је 1991. у СНП–у комичном опером Г. Доницетија *Вива ла мамма*, па је и 30. годишњицу уметничког рада прославио са Доницетијевим *Љубавним напштком* (1997). Од 1. IX 1999. до пензионисања, 30. XII 2010. је био редитељ у Опери СНП–а. Боравио је на студијским путовањима у Паризу, Лондону, Прагу, Будимпешти, Вроцлаву, Стратфорду, Авињону, Мадриду и Алмагру. Као гост режирао је у многим југословенским професионалним театрима (Љубљана, Нова Горица, Цеље, Тузла, Ријека, Сарајево, Нови Сад), а представе које је он режирао играле су на гостовањима у ЧССР, Италији, Аустрији, Мађарској и Румунији.

Радознао, вредан, сналажљив, динамичан и комуникативан, често се лаћао и глумачких задатака, радио сценографије и скице костима, па чак и музику за своје представе, преводио, писао и објављивао (у новосадским листовима „Индекс“, „Дневник“, „Позориште“ и „Сцена“), режирао на радију и телевизији. Током дугогодишње сарадње са радијским и телевизијским кућама у Новом Саду, Љубљани и Марибору реализовао је око 200 режија; између осталих приредио је и телевизијске портрете редитеља и глумаца СНП-а (Јелица Бјели, Стана Јатић, Боривоје Ханауска, Миленко Шуваковић, Томислав Јовановић, Ђура Папхархаји, Анђелија Веснић Васиљевић и Велимир Животић). Активан је и на педагошком пољу: од 1994. до 2002. је на новосадској Педагошкој академији предавао предмет Сценска уметност, од 1997. држи наставу из глуме за студенте оперске уметности на Академији уметности, а неко време је са Е. Гвоздановићем водио и Оперски студио.

Према сопственим речима, за свој развој и напредак захвалан је Боривоју Ханауски и Миленку Шуваковићу и „изванредној професорској гарнитури љубљанске Академије“. Награђен је на Борштниковом сечању 1971. и 1974; 1980. је добио Специјално признање града Краљева за креацију *Из крви црвене*, 1982. Плакету ЈНА, 1983. Награду устанка СР Словеније, 1988. два „Златна смијеха“ у Загребу, 1993. Октобарску награду града Новог Сада, 1997. награду за режију на Сусретима позоришта Војводине, 2000. Златну медаљу „Јован Ђорђевић“, 2002. „Искру културе“, 2004. награду Змајевих дечјих игара, 2016. Медаљу части Еколошког покрета Новог Сада...

Режије: *Нисам Ајфелова кула, Ветар у гранама сасафраса, Клопка за беспомоћног човека, Ноћ за Марију, Новац је у банци, Чешаљ, Светислав и Милева* (Николић), *Мој тата социјалистички кулак, Три жене, Вива ла мама, Барон Циганин, Виолиниста на крову, Жежева кућица, Медведова женидба, Човек од Ла Манче, Алеко, Наивна варка, Риголето, Љубавни напиток, Женски оркестар.*

ДИНА ЂОКИЋ

(Нови Сад, 10. XII 1988. — Нови Сад, 3. VIII 2021.)

Рођена је у Новом Саду 1988. године. Љубав према музици је развијала од детињства и наступала још као осмогодишња девојчица на разним дечјим музичким фестивалима („Златно звонце“ и „Зимске чаролије“). Завршила је Средњу музичку школу „Исидор Бајић“ 2007, смер музички сарадник–теоретичар. Члан Хора Оперe (II алт) постаје 15. I 2008. године. Својим сигурним и аутентичним изведбама оставила је дубок траг играјући у готово свим оперским представама на нашем репертоару пуних 14 година. Њен ентузијазам је био покретачки за цео хорски ансамбл. Остаће упамћена и по изузетно упечатљивом учешћу у заједничким пројектима Оперe Српског народног позоришта и Новосадског биг бенда.

Преминула је у 33. години, после краће и тешке болести. Сахрањена је 5. августа 2021, на гробљу Транцамент у Петроварадину.

библиографија

1. Све спремно за публику / И. Бурић - Дневник, 2. IX 2020, LXXVII, бр. 26404, стр. 10.
Текст о припремама за сезону под условима заштитних мера због пандемије.
2. Ужелели смо се театра / Н. Пејчић - Дневник, 3. IX 2020, LXXVII, бр. 26405, стр. 8.
Интервју са Сањом Крсмановић Тасић, селекторком 47. Инфанта.
3. Враћање осмеха на лице / И. Б. - Дневник, 3. IX 2020, LXXVII, бр. 26405, стр. 8.
Разговор са Никитом Миливојевићем, селектором и оснивачем Шекспир фестивала у Чортановцима, поводом организовања фестивала после низа одлагања због пандемије.
4. Писмо или оде глава / Игор Бурић - Дневник, 7. IX 2020, LXXVII, бр. 26409, стр. 8.
Критичка анализа представе „Розенкранц и Гилденстерн су мртви” Тома Стопарда, у режији Игора Павловића и извођењу Српског народног позоришта у Новом Саду.
5. Мултимедијално извођење опере „Риголето” / - Дневник, 7. IX 2020, LXXVII, бр. 26409, стр. 8.
Текст о изведби ове опере СНП-а на отвореном, уз директан пренос на телевизији.
6. Az ember ára az Újvidéki Színház repertoárján [„Употреба човека” на репертоару Новосадског позоришта] / гиа. - Magyar Szó, 8. IX 2020, LXXVII, бр. 205, стр. 9.
Интервју с редитељем Борисом Лијешевићем.
7. Итака Шекспир фестивал / - Danas, 12-13. IX 2020, XXIV, бр. 8384-8385, додаток, стр. I-IV
Детаљно о 7. Шекспир фестивалу у Чортановцима.
8. Глумица изван категорије / М. С. - Дневник, 14. IX 2020, LXXVII, бр. 26416, стр. 10.
Текст о изложби „Уметност глуме или трагање за истином”, посвећеној Светлани Цеци Бојковић, аутора др Зорана Максимовића, саветника у Позоришном музеју Војводине. Изложба је рађена у копродукцији са Стеријиним позорјем.
9. A változás mint életérzés [Промена као искуство живота] / Turi Orsi. - Tarka Világ, 17. IX 2020, XXVII, бр. 38, стр. 3-4.
Интервју са Тимеом Леринц, глумицом Сенћанског мађарског камерног позоришта.
10. Узвишено и приземно / И. Бурић - Дневник, 18. IX 2020, LXXVII, бр. 26420, стр. 10.
Разговор са ауторским тимом представе „Селјачка опера” Беле Пинтера која се ради у Новосадском позоришту у режији Атиле Керестеша.
11. „Ко се боји Вирџиније Вулф” / Н. П-ј. - Дневник, 22. IX 2020, LXXVII, бр. 26424, стр. 10.
Душан Петровић о свом редитељском раду на представи „Ко се боји Вирџиније Вулф” Едварда Олбија у Народном позоришту у Суботици.
12. Ослобађајуће сцене / Игор Бурић - Дневник, 22. IX 2020, LXXVII, бр. 26424, стр. 10.
Критичка анализа представе „Употреба човека”, у режији Бориса Лијешевића према роману Александра Тишме, рађене у копродукцији „Новог Тврђава театра”, Новосадског позоришта, Града театра Будва (Црна Гора) и East West Centra, Сарајево (Босна и Херцеговина).
13. Сјајно наличје здравог живота / Игор Бурић - Дневник, 23. IX 2020, LXXVII, бр. 26425, стр. 10.
Критичка анализа представе „Селјачка опера” Беле Пинтера, у режији Атиле Керестеша, премијерно изведене у Новосадском позоришту.
14. Изазов и за глумце и за публику / Т. С. - Сомборске новине, 25. IX 2020, LXVII, бр. 3457, стр. 5.
Речи глумица Милијане Макевић, Иване В. Јовановић и Биљане Кескеновић, редитељке Јане Маричић и асистенткиње режије Лее Јевтић о раду на српској праизведби представе „Председнице” Вернера Шваба у Народном позоришту у Сомбору.

15. Прерани одлазак луцидне Спартанке српске музике / Јелена Тасић - Danas, 30. IX 2020, XXIV, бр. 8402, стр. 17
Биографија нетом преминуле композиторке Исидоре Жебељан.
16. Јединствени стваралац велике магнитуде / Е. Н. Л. - Дневник, 30. IX 2020, LXXVII, бр. 26432, стр. 10.
In memoriam: Исидора Жебељан
17. Једна једина – угравирана у вечност / Александра Ђук - Danas, 2. X 2020, XXIV, бр. 8404, стр. 24-25.
Речи сарадника и пријатеља преминуле композиторке Исидоре Жебељан, о њој и њеном раду.
18. Позориште мора да опстане / Нина Попов - Дневник, 5. X 2020, LXXVII, бр. 26437, стр. 8.
Интервју са глумцем Марком Марковићем, овогодишњим добитником Стеријине награде.
19. Megtartó szellemi otthon [Дом духовности - чувар баштине] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 5. X 2020, LXXVII, бр. 228, Üveggyógyó, XII, бр. 38, стр. 2.
Текст о Иштвану Латаку, некадашњем директору Мађарског народног позоришта из Суботице.
20. Осећај радости / И. Бурић - Дневник, 8. X 2020, LXXVII, бр. 26440, стр. 10.
Критички преглед представа које су учествовале на 65. Стеријином позорју.
21. Велики успех сомборског театра / - Сомборске новине, 9. X 2020, LXVII, бр. 3459, стр. 8.
Речи Иване В. Јовановић, глумице и Бојане Ковачевић, директорке Народног позоришта у Сомбору, поводом више награда освојених на 65. Стеријином позорју за представу „Semper idem”.
22. Дино Мустафић режира Женеове „Параване” / Н. Пејчић - Дневник, 10. X 2020, LXXVII, бр. 26442, стр. 10.
Роберт Ленард говори о раду сарајевског редитеља на новој представи у Новосадском позоришту.
23. Бисери класике и неокласике / Н. Попов - Дневник, 14. X 2020, LXXVII, бр. 26446, стр. 10.
- Директор Балета, Тони Ранђеловић, говори о гала концерту поводом обележавања 70-годишњицу постојања Балета Српског народног позоришта.
24. Гран при представи „На вуковом трагу” / Н. П-ј. - Дневник, 15. X 2020, LXXVIII, бр. 26447, стр. 10.
Текст о успеху Позоришта младих на 19. Међународном фестивалу позоришта за дјецу у Бањалуци (Босна и Херцеговина).
25. Мама, ууууу / Игор Бурић - Дневник, 17. X 2020, LXXVII, бр. 26449, стр. 10.
Критика представе „Осам жена” Робера Томе, у режији Таре Манић, рађену у Народном позоришту „Тоша Јовановић” у Зрењанину.
26. Az önmegvalósítás útján [На путу самоостварења] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 22. X 2020, LXXVII, бр. 243, стр. 9.
Интервју с Денешом Дебреијем о плановима за нову сезону Позоришног удружења „Летњи биоскоп”.
27. Отварање нових димензија / Игор Бурић - Дневник, 27. X 2020, LXXVII, бр. 26459, стр. 10.
Интервју са Дином Мустафићем који режира представу „Паравани” Жана Женеа у Новосадском позоришту.
28. A lélek is beleborzong és lúdbőrzik [И душа се потресе и најежи] / Szögi Csaba. - Magyar Szó, 28. X 2020, LXXVII, бр. 248, стр. 7.
Приказ представе „А шта је било са женом?” Антона Павловича Чехова и Чабе Киша, у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта и режији Золтана Деваија.
29. Комад о мржњи и освети / Н. Попов - Дневник, 28. X 2020, LXXVII, бр. 26460, стр. 10.
Текст о новој представи, „Бура” Вилијама Шекспира у режији Кокана Младеновића, која се ради у Српском народном позоришту, и Радоју Чупићу, носиоцу главне улоге.
30. Место добре раднице / Н. Пејчић - Дневник, 29. X 2020, LXXVII, бр. 26461, стр. 8.
- Учеснице перформанса „Место добре раднице” говоре о свом раду.
31. „A bosszút semmi sem indokolja” [„Ништа не оправдава освету”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 31. X-1. XI 2020, LXXVII, бр. 251, стр. 12.
Интервју с редитељем Андрашом Урбаном уочи премијере представе „Догвил”, коју изводи Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
32. Седамдесет година балета Српског народног позоришта / Сања Вучуревић - Danas, 4. XI 2020, XXIV, бр. 8437, стр. 18.
Текст о јубилеју Балета Српског народног позоришта у Новом Саду.
33. Још једна Софка у низу / Игор Бурић - Дневник, 4. XI 2020, LXXVII, бр. 26467, стр. 10.
Интервју са глумицом Кристином Јањић, која је завршила глуму на Академији уметности у Новом Саду, у класи Љубослава Мајере.
34. Bepillantás a kulisszatitokba [Завиривање из кулиса] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 7-8. XI 2020, LXXVII, бр. 257, стр. 13.
Интервју с Валентином Венцелом, управником Новосадског позоришта.
35. Akkor ment el, amikor a legtöbbet nyújthatta volna [Отишао је онда, кад је могао највише да пружи] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 7-8. XI 2020, LXXVII, бр. 257, Kilátó, LIX, бр. 45, стр. 13.
Текст о некадашњем глумцу Ласлу Силађију.
36. Egy kisfű álmai [Снови једног малог дечака] / L. M. - Magyar Szó, 12. XI 2020, LXXVII, бр. 261, стр. 8.
Интервју с редитељем Робертом Ленардом уочи премијере представе „Гргина соба” Тамаша Олаха, коју изводи Дечје позориште из Суботице.
37. Све је дивно, док је логично / Игор Бурић - Дневник, 13. XI 2020, LXXVII, бр. 26476, стр. 8.
Критичка анализа представе „Носорог” Ежена Јонеска, у режији Никите Миливојевића, премијерно изведене у Новосадском позоришту.

38. Биљани Његован награда за животно дело / Н. Попов - Дневник, 19. XI 2020, LXXVII, бр. 26482, стр. 8.
Текст о додели награде за животно дело примабалерини Балета Српског народног позоришта, Биљани Његован.
39. „Egymásnak adtuk át az energiát” [„Давали смо једно другом енергију”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 19. XI 2020, LXXVII, бр. 267, стр. 8.
Интервју с глумицом Андреом Веребеш.
40. De mi lett a nővel? [„А шта је било са женом?”] / Mezei Zsófia. - Magyar Szó, 21-22. XI 2020, LXXVII, бр. 269, Előretolt helyőrség, III, бр. 11, стр. 13.
Приказ представе „А шта је било са женом?” Антона Павловича Чехова и Чабе Киша, у извођењу Сенђаског мађарског камерног позоришта и режији Золтана Деваија.
41. Велики познавалац историје театра / М. С. - Дневник, 24. XI 2020, LXXVII, бр. 26487, стр. 10.
In memoriam: Петар Марјановић (1934–2020), театролог, историчар позоришта, драматург, дугогодишњи професор Академије уметности у Новом Саду и Факултета драмских уметности у Београду.
42. „Szeretek meglepődni és kíváncsi is vagyok” [„Волим да се изненадим, а и радознао сам”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 24. XI 2020, LXXVII, бр. 271, стр. 9.
Интервју с драматургом Тамашом Олахом.
43. Врхунска сатисфакција / Игор Бурић - Дневник, 25. XI 2020, LXXVII, бр. 26488, стр. 10.
Текст о позоришном фестивалу „Дезире”, који је у току у Суботици.
44. A hobbim lett a hivatásom [Хоби ми је постао занимање] / Vigi Zsoldos Zsasklina. - Családi Kör, 26. XI 2020, XXXI, бр. 48, стр. 18-19.
Интервју с глумицом Каталин Сирацки поводом њеног одласка у пензију.
45. Оптимизам позоришта / Игор Бурић - Дневник, 27. XI 2020, LXXVII, бр. 26490, стр. 8.
Интервју са Борисом Лијешевеићем, редитељем о свом раду на представи „Употреба човека” Александра Тишме у Новосадском позоришту.
46. Az értelmiségiek társadalmi elhivatottsága a legtöbbször haszonlesés [Друштвени ангажман интелектуалаца је најчешће користољубив] / Gordana Nonin ; fordította Lénárd Róbert. - Teátrum, XII 2020, XII, бр. 102, стр. 4-5.
Интервју с Дином Мустафићем, редитељем представе „Паравани” Жана Женеа, коју изводи Новосадско позориште.
47. A paravánok [„Паравани”] / Svetislav Jovanov ; fordította Lénárd Róbert. - Teátrum, XII 2020, XII, бр. 102, стр. 6-8.
Приказ представе Жана Женеа, у извођењу Новосадског позоришта и режији Дина Мустафића.
48. Abszurd klasszikus abszurd időkre [Апсурдни класик за апсурдна времена] / Dragoljub Selaković ; fordította Lénárd Róbert. - Teátrum, XII 2020, XII, бр. 102, стр. 9.
Приказ представе „Носорог” Ежена Јонескоа, у извођењу Новосадског позоришта и режији Никите Миљивојевића.
49. A morális kísérlet, amelyben mindenki elbukik [Морални експеримент у коме сви доживљавају неуспех] / [Gyurkovics Virág]. - Teátrum, XII 2020, XII, бр. 102, стр. 14-16.
Приказ представе „Догвил” Ларса фон Трира, у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и режији Андраша Урбана.
50. Топао поздрав из Будимпеште / Игор Бурић - Дневник, 2. XII 2020, LXXVII, бр. 26495, стр. 10.
Текст о завршеном фестивалу „Дезире” у Суботици.
51. Ангажман интелектуалаца је користољубив / Гордана Нонин - Danas, 4. XII 2020, XXIV, бр. 8467, стр. 24-25.
Интервју са Дином Мустафићем, редитељем представе „Паравани” Жана Женеа у Новосадском позоришту.
52. „Gyúrtuk, faragtuk, simítottuk a szerepet” [„Обликовали смо, разрадили и дотеривали улоге”] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 5-6. XII 2020, LXXVII, бр. 281, Kilátó, LIX, бр. 49, стр. 23.
Интервју с Вером Ковач Виткаи, некадашњом примадоном СНП-а поводом Покрајинског признања у области културе, „Фехер Ференц”.
53. Стварност као халуцинација / Игор Бурић - Дневник, 8. XII 2020, LXXVII, бр. 26501, стр. 10.
Критички приказ представе „Паравани” Жана Женеа у режији Дина Мустафића, премијерно изведене у Новосадском позоришту.
54. Чудотворност радијума као фатална илузија / Н. Пејчић - Дневник, 9. XII 2020, LXXVII, бр. 26502, стр. 10.
Текст о представи „Велика депресија” рађена по тексту Филипа Грујића, у режији Марка Челебића, на Камерној сцени Српског народног позоришта у Новом Саду.
55. Сатић куца тика-така / Игор Бурић - Дневник, 11. XII 2020, LXXVII, бр. 26504, стр. 8.
Критички приказ представе „Велика депресија” рађене по тексту Филипа Грујића, у режији Марка Челебића, на Камерној сцени Српског народног позоришта у Новом Саду.
56. A helyzet javulására várva [Чекајући да се ситуација поправи] / L. M. - Magyar Szó, 17. XII 2020, LXXVII, бр. 291, стр. 9.
Интервју с Петронелом Кермеци, директорком Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
57. Театар апсурда у апсурдно време / Т. С. - Сомборске новине, 18. XII 2020, LXVII, бр. 3469, стр. 10.
Текст о премијери представе „Ђелава певачица” Ежена Јонеска, у режији Иве Милошевић, изведене у Народном позоришту у Сомбору.
58. Завесе са свих страна / Игор Бурић - Дневник, 18. XII 2020, LXXVII, бр. 26511, стр. 10.
Критички приказ представе „Ђелава певачица” Ежена Јонеска, у режији Иве Милошевић, премијерно изведене у Народном позоришту у Сомбору.

59. Akik leénekliek a csillagokat az égről [Они, који песмом скидају звезде с неба] / *г/а*. - *Magyar Szó*, 19-20. XII 2020, LXXVII, бр. 293, стр. 13.
Разговор с глумицама Јудит Ласло, Бланком Диенеш и Аготом Ференц о мјузиклу „Коса”, коју изводе Новосадско позориште, Позориште младих и Центар за развој визуелне културе из Новог Сада.
60. Semmi se fekete-fehér [Ништа није црно-бело] / *Л. М.* - *Magyar Szó*, 19-20. XII 2020, LXXVII, бр. 293, стр. 13.
Разговор с редитељем Золтаном Пушкашом, уочи премијере представе „Три сестре” према мотивима драме Антона Павловича Чехова, коју изводи Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
61. Новогодишње оперске приче уживо / *Н. Пејчић* - *Дневник*, 24. XII 2020, LXXVII, бр. 26517, стр. 10.
Текст о посебном програму који је припремила Опера Српског народног позоришта у Новом Саду.
62. Животопис једног несуђеног циркузанера / *Т. С.* - *Сомборске новине*, 25. XII 2020, LXVII, бр. 3470-3471, стр. 10.
Интервју са Здравком Панићем Боскијеом, пензионисаним глумцем Народног позоришта у Сомбору, који још увек активно игра у представама.
63. Биће све у реду – неће / *Игор Бурић* - *Дневник*, 30. XII 2020, LXXVII, бр. 26523, стр. 10.
Критички приказ представе „Председнице” Вернера Шваба, у режији Јане Маричић, премијерно изведене у Народном позоришту у Сомбору.
64. Egyéniségnek lenni [Бити карактер] / *г/а*. - *Magyar Szó*, 30. XII 2020, LXXVII, бр. 300, стр. 7.
Интервју с глумицом Миром Бањац поводом Покрајинског признања „Павле Јовановић”.
65. Немамо шта да бранимо осим голих живота / *Арсеније Мандић* - *Danas*, 4. I 2021, XXIV, бр. 8498, стр. 15.
Интервју са Милорадом Капором,
- глумцем запосленим у Српском народном позоришту у Новом Саду.
66. „Бојан Ступица” Игору вуку Торбици / *Н. П-ј.* - *Дневник*, 4. I 2021, LXXVII, бр. 26526, стр. 10.
Текст о додељеним признањима Удружења драмских уметника Србије, међу којима је и преминули Игор Вук Торбица, за режију представе „Тартиф” по Молијеру, рађену у копродукцији Народног позоришта у Сомбору и Српског народног позоришта у Новом Саду.
67. Прича над причама / *И. Бурић* - *Дневник*, 9. I 2021, LXXVII, бр. 26530, стр. 10.
Интервју са редитељем Југом Ђорђевићем.
68. Чудесна свакодневица / *Н. Пејчић* - *Дневник*, 13. I 2021, LXXVII, бр. 26534, стр. 10.
Текст о нормализацији рада у Новосадском позоришту, после таласа пандемије вируса Ковид-19.
69. A klotyókémek és a többiek [„Шпијуни из тоалета” и остали] / *Boszoki Valéria*. - *Tarka Világ*, 14. I 2021, XXVIII, бр. 3, стр. 3-4.
Интервју са Силвијом Крижан, глумицом Новосадског позоришта.
70. Egy rövid kalanddal kezdődött [Све је почело једном кратком авантуром] / *Lukács Melinda*. - *Magyar Szó*, 19. I 2021, LXXVIII, бр. 13, стр. 8.
Интервју с Золтаном Рокушом, глумцем Драме на мађарском језику суботичког НП-а.
71. Захвалност и нада / *И. Бурић* - *Дневник*, 22. I 2021, LXXVII, бр. 26543, стр. 11.
Интервју са Аницом Петровић, глумицом.
72. Страх пред искорак / *И. Бурић* - *Дневник*, 23. I 2021, LXXVII, бр. 26544, стр. 8.
Редитељ Золтан Пушкаш говори о представи „Три сестре” коју је радио у позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
73. A színházban töretlen a munkamorál! [У позоришту је радни морал на висини!] / *Szögi Csaba*. - *Magyar Szó*, 23-24. I 2021, LXXVIII, бр. 17, стр. 10.
Разговор с Јоханом Вишером, директором Сенћанског мађарског камерног позоришта.
74. „Harcolni akartam a félelem ellen” [„Хтела сам да се борим против свог страха”] / *Lukács Melinda*. - *Magyar Szó*, 26. I 2021, LXXVIII, бр. 19, стр. 9.
Интервју с Жофијом Мађар, глумицом Драме на мађарском језику суботичког НП-а.
75. Виталност театра / *И. Бурић* - *Дневник*, 27. I 2021, LXXVII, бр. 26548, стр. 10.
Текст о изложби о Кости Трифковићу ауторке Иване Кочи, више кустоскиње Позоришног музеја Војводине.
76. Омнибус пет ауторки о Милеви Марић Ајнштајн / *Н. Пејчић* - *Дневник*, 29. I 2021, LXXVII, бр. 26550, стр. 10.
Текст о новом делу које се ради у копродукцији Стеријиног позорја, Народног позоришта у Сомбору и Фондације „ЕПК 2021”.
77. Egy jobb élet reményében [С надом у бољи живот] / *Táborosi Margaréta*. - *Híd*, I-II 2021, LXXXVII, бр. 1/2, стр. 123-126.
Приказ представе „Ожалошћена породица” према мотивима драме Бранислава Нушића, у извођењу Драме на мађарском језику НП-а из Суботице и режији Андреја Боке.
78. Fekete-fehér tragédia - egy balladisztikus családörténet [Црно-бела трагедија -баладеска породична прича] / *Szabó Réka Dorottya*. - *Híd*, I-II 2021, LXXXVII, бр. 1/2, стр. 127-129.
Приказ представе „Селџачка опера” Бенедека Дарваша и Беле Пинтера, у извођењу Новосадског позоришта и режији Атиле Керестеша.
79. Представа „Три зиме” позоришта „Промена” / *Н. П-ј.* - *Дневник*, 1. II 2021, LXXVII, бр. 26553, стр. 10.
Кратки текст о представи „Три зиме” позоришта „Промена” која ће се извести на сцени Српског народног позоришта у Новом Саду.

80. Нека буде воља божја / Игор Бурић - Дневник, 3. II 2021, LXXVII, бр. 26555, стр. 10.
Критичка анализа представе „Догвил” коју је режирао Андраш Урбан у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
81. Одрастање уз фестивале у Суботици / И. Б. - Дневник, 5. II 2021, LXXVII, бр. 26557, стр. 11.
Текст о Међународном форуму за истраживање позоришне уметности, који организује Међународни фестивал позоришта за децу у Суботици у сарадњи са Позоришним музејом Војводине у Новом Саду.
82. Нежност јарког темперамента / Е. Н. Л. - Дневник, 5. II 2021, LXXVII, бр. 26557, стр. 11.
In memoriam: Мирјана Поповић Сенаши (1935–2021), некадашња примабалерина Српског народног позоришта у Новом Саду.
83. Одлазак истинског позоришника / Е. Н. Л. - Дневник, 6. II 2021, LXXVII, бр. 26558, стр. 10.
In memoriam: Милета Радовановић (1935–2021), дугогодишњи директор Стеријиног позорја у Новом Саду.
84. Мјузикл „Ја сам Милева Марић Ајнштајн” / Н. Пејчић - Дневник, 8. II 2021, LXXVII, бр. 26560, стр. 10.
Текст о мјузиклу који ће бити изведен на сцени Српског народног позоришта, рађен у продукцији Viva Dance Academy-ја из Новог Сада.
85. Рејтинг као репер / Н. Попов - Дневник, 9. II 2021, LXXVII, бр. 26561, стр. 10.
Редитељ представе „Смрт господина Голуже”, Патрик Лазић, и тумач главне улоге, Саша Торлаковић, говоре о представи која ће бити изведена у Позоришту младих.
86. Hosszú szünet után lelkes táncpróbák [Након дуге паузе надахнуте пробе плеса] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 10. II 2021, LXXVIII, бр. 32, стр. 14.
Интервју с Аном Бурић, првакињом, и Самјелом Бишопом, солистом Балета СНП-а.
87. „Nem szeretem, ha valami azonnal sikerül” [„Не волим кад нешто успе из прве”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 11. II 2021, LXXVIII, бр. 33, стр. 8.
Интервју с Дином Дедовић Томић, глумицом Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
88. Дух слободе / И. Бурић - Дневник, 11. II 2021, LXXVII, бр. 26563, стр. 8.
Приказ представе „Плес угрожених птица” Ене Ентине Гуцунски Накић, рађене у продукцији Новосадске секције међународног савета за игру CID-UNESCO, у сарадњи са организацијом „Ново културно насеље” и техничком подршком Новосадског позоришта.
89. Пучинијеве „Хризантеме” и рококо варијације Чајковског / Н. Пејчић - Дневник, 12. II 2021, LXXVII, бр. 26564, стр. 8.
Текст о извођењу тематског концерта под називом „Приче на задату тему: Пучини и Чајковски” у Српском народном позоришту.
90. „Растргните ме” у режији Кинге Мезеи / Н. П-ј. - Дневник, 12. II 2021, LXXVII, бр. 26564, стр. 8.
Текст о извођењу представе настале по делима Иштвана Домонкоша у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
91. Менталитет гомиле / Игор Бурић - Дневник, 13. II 2021, LXXVII, бр. 26565, стр. 10.
Критичка анализа представе „Смрт господина Голуже” Ане Ђорђевић по мотивима приче Бранимира Шћепановића, у режији Патрика Лазића, премијерно изведене у Позоришту младих.
92. Most a nőkön a sor! [Сад је ред на жене!] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 17. II 2021, LXXVIII, бр. 37, стр. 7.
Интервју с редитељем Ђерђом Херњаком поводом представе „Шогорице”, коју припрема Драма на мађарском језику суботичког НП-а.
93. „Indirekt módon kúsunk be a köztudatba” [„На индиректан начин продиремо у јавност”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 18. II 2021, LXXVIII, бр. 38, стр. 9.
- Интервју с Кристијаном Будинчевићем, глумцем Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
94. Rádiószínházunkról (1. део) [О нашем радио-позоришту] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 18. II 2021, LXXVIII, бр. 38, Üveggolyó, XIII, бр. 7, стр. 4.
Текст о историји радио позоришта на мађарском језику у Војводини.
95. Конфронтација са непријатним чињеницама / Наташа Гвозденовић - Danas, 18. II 2021, XXIV, бр. 8543, стр. 27.
Критичка анализа представе „Смрт господина Голуже” Ане Ђорђевић по мотивима приче Бранимира Шћепановића, у режији Патрика Лазића, премијерно изведене у Позоришту младих.
96. Sikeresen egy fedél alatt [Успешно под истим кровом] / гја. - Magyar Szó, 22. II 2021, LXXVIII, бр. 41, стр. 4.
Текст о представи „Под истим кровом” Амира Бајтара и Хенинга Зусебаха, у извођењу Новосадског позоришта и режији Иване Јановеш.
97. Виталност дела у медију слика / М. С. - Дневник, 24. II 2021, LXXVII, бр. 26575, стр. 10.
Текст о изложби о Кости Трифковићу ауторке Иване Кочи, више кустоскиње Позоришног музеја Војводине.
98. Milyen színházat akarunk? [Какво позориште желимо?] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 25. II 2021, LXXVIII, бр. 44, стр. 9.
Интервју с Андрашом Урбаном, редитељем представе „Синдикат”, коју припрема Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
99. A siker ára [Цена успеха] / Bozsoki Valéria. - Tarka Világ, 25. II 2021, XXVIII, бр. 9, стр. 3-4.
Разговор са управником Новосадског позоришта Валентином Венцелом, редитељем Борисом Лијешевеићем и глумцем Ароном Балажом уочи премијере представе „Мефисто” Клауса Мана, коју изводи Новосадско позориште.

100. Zenész a mozdulatok bővületében [Музичар у магији балетског плеса] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 27-28. II 2021, LXXVIII, бр. 46, Kilátó, LX, бр. 9, стр. 26.
Интервју са Золтаном Гајдошем, балетским корепетитором СНП-а.
101. Rádiószínházunkról. (2. део) [О нашем радио-позоришту] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 1. III 2021, LXXVIII, бр. 47, Üveggolyó, XIII, бр. 8, стр. 4.
Текст о историји радио позоришта на мађарском језику у Војводини.
102. Сјајна научнофантастична заврзлама / Игор Бурић - Дневник, 1. III 2021, LXXVII, бр. 26580, стр. 10.
Критичка анализа монодраме Југослава Крајнова, „Чаж са Кублај-каном” Саше Радоњића, рађене у продукцији куће „Упалимо рефлекторе”.
103. Tündér Lala az űrnaszádon [„Вилењак Лала” на свемирској крстарици] / Szögi Csaba. - Magyar Szó, 2. III 2021, LXXVIII, бр. 48, стр. 8.
Приказ представе Магде Сабо у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта и режији Атиле Меша.
104. Együtt alkotni [Стварати заједно] / Komáromi Dóra. - Magyar Szó, 3. III 2021, LXXVIII, бр. 48, стр. 8.
Интервју с Терезијом Фигура о Ђачкој сцени „Шарене искрице” поводом 25 година постојања.
105. Нисмо решили питање филозофије живљења / Н. Пејчић - Дневник, 6. III 2021, LXXVII, бр. 26585, стр. 10.
Интервју са редитељком Миом Кнежевић.
106. Развојни лук балетске корепетиције / Н. П-ј. - Дневник, 6. III 2021, LXXVII, бр. 26585, стр. 10.
Текст о књизи „Балетска корепетиција Золтана Гајдоша” Габријеле Теглаши Јојкић, некадашње балерине, кореографкиње и педагога, која је представљена у СНП-у на Даб Балета Српског народног позоришта.
107. Предводници и народ / Игор Бурић - Дневник, 9. III 2021, LXXVII, бр. 26588, стр. 10.
- Интервју са Спасојем Ж. Милановићем, драматургом.
108. Незаобилазно песничко наслеђе / Јован Зивлак - Дневник, 9. III 2021, LXXVII, бр. 26588, стр. 10.
In memoriam: Милан Ненадић (1947–2021) и Илеана Урсу Ненадић (1954–2021), књижевници.
109. Felelősségteljesen ebben az évben is [Одговорно и у овој години] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 9. III 2021, LXXVIII, бр. 54, стр. 9.
Интервју с Мартом Ш. Ароксалаши, директором Дечјег позоришта из Суботице.
110. „Az emberek is tündérek” [„И људи су виле”] / Káich Katalin. - Családi Kör, 11. III 2021, XXXII, бр. 10, стр. 12-13.
Приказ представе „Вилењак Лала” Магде Сабо у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта и режији Атиле Меша.
111. Под светлом рефлектора / Игор Бурић - Дневник, 11. III 2021, LXXVII, бр. 26590, стр. 10.
Критичка анализа представе „Трамвај звани жеља” Тенеси Вилијамса, у адаптацији Тијане Грумић и режији Југа Ђорђевића, премијерно изведене у Народном позоришту у Сомбору.
112. Трамвај назван „Жеља” / Т. С. - Сомборске новине, 12. III 2021, LXVII, бр. 3481, стр. 9.
Ауторски тим представе „Трамвај звани жеља” Тенеси Вилијамса, у адаптацији Тијане Грумић и режији Југа Ђорђевића, премијерно изведене у Народном позоришту у Сомбору, говоре о представи.
113. Признање са поруком: чувајте младе док су ту! / Т. С. - Сомборске новине, 12. III 2021, LXVII, бр. 3481, стр. 10.
Текст о постхумној додели награде „Бојан Ступица” Игору Вуку Торбици, која је уручена Хани Селимовић након представе „Тартиф” у Народном позоришту у Сомбору.
114. Тамбурица свира Бетовена и Шуберта / М. Стајић - Дневник, 15. III 2021, LXXVII, бр. 26595, стр. 10.
- Текст о композитору, диригенту и музичком уреднику Радио Новог Сада, Исидору Хаднађеву, о коме је објављена монографија „Музичка оставштина Исидора Хаднађева у Радио Новом Саду” аутора Милоша Томића.
115. Rádiószínházunkról. (3. део) [О нашем радио-позоришту] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 15. III 2021, LXXVIII, бр. 59, Üveggolyó, XIII, бр. 10, стр. 4.
Текст о историји радио позоришта на мађарском језику у Војводини.
116. Kakuk Marci Bácsfeketehegyen [„Какук Марци” у Фекетићу] / L. J. - Magyar Szó, 17. III 2021, LXXVIII, бр. 61, стр. 11.
Интервју с редитељем Акошем Хајвертом, поводом премијере представе Жожија Јенеа Тершанског, коју изводи аматерска глумачка секција „Шома” из Фекетића.
117. Пар-непар / Игор Бурић - Дневник, 18. III 2021, LXXVII, бр. 26598, стр. 10.
Критичка анализа представе „Деобе” Спасоја Ж. Миловановића, према истоименом роману Добрице Ћосића, у режији Југа Радивојевића, премијерно одигране у Српском народном позоришту у Новом Саду.
118. Епско и драмско, након одлагања / И. Бурић - Дневник, 20. III 2021, LXXVII, бр. 26600, стр. 8.
Текст о Фестивалу заједнице професионалних позоришта Војводине, представама које учествују и начину рада у околностима пандемије.
119. „Nagyon nagy fába vágтам a fejszémét” [„Загризла сам превелики залогарј”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 20-21. III 2021, LXXVIII, бр. 64, стр. 12.
Интервју с Тимеом Филеп, глумицом која игра у представи Новосадског позоришта.
120. Rádiószínházunkról. (4. део) [О нашем радио-позоришту] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 22. III 2021, LXXVIII, бр. 65, Üveggolyó, XIII, бр. 11, стр. 3.
Текст о историји радио позоришта на мађарском језику у Војводини.

121. „Nincs bennem zenei sznobizmus” [„У мени нема музичког снобизма”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 25. III 2021, LXXVIII, бр. 68, стр. 8. Интервју с Арпадом Сердом, композитором музике за оперету „Витезови Лаке мале”, коју изводи Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
122. Више од игре / М. С. - Дневник, 26. III 2021, LXXVII, бр. 26606, стр. 11. In memoriam: Ерика Марјаш (1941–2021), примабалерина и дугогодишња директорка Балета Српског народног позоришта у Новом Саду.
123. Јасна Ђуричић: рат је мушка ствар / Гордана Нонин - Danas, 27-28. III 2021, XXIV, бр. 8580-8581, стр. VII-X Интервју са Јасном Ђуричић, глумицом и професорком на Академији уметности у Новом Саду.
124. Ненадмашни Тејвје из наших сокака / М. Стајић - Дневник, 29. III 2021, LXXVII, бр. 26609, стр. 10. In memoriam: Зафир Хаџиманов (1943–2021), псник, глумац, певач...
125. Три награде за представу „Полицајци” / В. Јанков - Дневник, 29. III 2021, LXXVII, бр. 26609, стр. 11. Текст о успеху аматерске представе у режији Игора Павловића и извођењу Драмског студија младих Градског позоришта, Бечеј.
126. Синдикална витешка праоперета / И. Бурић - Дневник, 30. III 2021, LXXVII, бр. 26610, стр. 10. Редитељ Андраш Урбан и глумац Борис Кучов говоре о предстојећој премијери представе „Витезови лаке мале” која ће се одржати у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
127. Символ културе не само Војводине већ и целе Србије / М. Стајић - Дневник, 30. III 2021, LXXVII, бр. 26610, стр. 10. Текст о обележавању 160. рођендана Српског народног позоришта у Новом Саду.
128. Дух кроз филтер / Игор Бурић - Дневник, 3. IV 2021, LXXVII, бр. 26614, стр. 8. Интервју са композитором Борисом Ковачем.
129. Борба против зла / Игор Бурић - Дневник, 6. IV 2021, LXXVII, бр. 26617, стр. 10. Критичка анализа представе „Мефисто” Клауса Мана, у режији Бориса Лијешевића, премијерно одигране у Новосадском позоришту.
130. Осамнаест мачака и лимар Херман Брум / Н. Пејчић - Дневник, 7. IV 2021, LXXVII, бр. 26618, стр. 10. Редитељ Иван Церковић и глумица Сања Микитишин говоре о представи „Осамнаест мачака и лимар Херман Брум” Милоша Николића која ће премијерно бити изведена на Камерној сцени Српског народног позоришта у Новом Саду.
131. Диригент меког геста / Е. Н. Л. - Дневник, 8. IV 2021, LXXVII, бр. 26619, стр. 10. In memoriam: Миодраг Јаноски (1936–2021), дугогодишњи диригент Опере Српског народног позоришта у Новом Саду.
132. A jó színházi előadás megnevetett vagy megrikat--- [Добра позоришна представа насмеје или расплаче---] / Káich Katalin. - Családi Kör, 8. IV 2021, XXXII, бр. 14, стр. 18-19. Текст о представама „Шогорице” Мишела Тремблеа и Лајоша Партија Нађа у извођењу Дrame на мађарском језику суботичког НП-а и режији Ђерђа Херњака, и „Витезови Лаке мале” драматурга Корнелије Голи и Тамаша Олаха у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и режији Андраша Урбана.
133. У Кишварди представе из Суботице и Сенте / Н. П-ј. - Дневник, 9. IV 2021, LXXVII, бр. 26620, стр. 11. Текст о успесима Народног позоришта у Суботици, Сенђанског мађарског камерног позоришта и Позоришта „Деже Костолањи” на 33. Фестивалу мађарских позоришта у Кишварди (Мађарска).
134. Végtelen elkötelezettséggel szolgálta a színházat [Бескрајном приврженошћу је служио позоришту] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 10-11. IV 2021, LXXVIII, бр. 81, Kılátó, LX, бр. 15, стр. 25. Текст о Иштвану Лањију, некадашњем редитељу.
135. Лакше ми је да се расплачем / И. Бурић - Дневник, 12. IV 2021, LXXVII, бр. 26623, стр. 10. Интервју са Небојшом Савићем, глумцем запосленим у Српском народном позоришту.
136. Корачнице нацизма и кича / Златко Паковић - Danas, 15. IV 2021, XXIV, бр. 8599, стр. 24. Критичка анализа представе „Витезови лаке мале” премијерно изведене у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици, у режији Андраша Урбана.
137. Епско и драмско / И. Б. - Дневник, 19. IV 2021, LXXVII, бр. 26630, стр. 10. Текст о 70. Фестивалу професионалних позоришта Војводине.
138. A világ teremtése, mesebeli értelemben [Бајковито стварање света] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 24-25. IV 2021, LXXVIII, бр. 93, стр. 13. Интервју с Андрашом Урбаном, редитељем представе „Поетика гледања” према концепту Андраша Урбана, коју припрема Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
139. Скакутава јурњава тима снова / И. Бурић - Дневник, 28. IV 2021, LXXVII, бр. 26640, стр. 10. Редитељка Емилија Мрдаковић и глумци Слободан Нинковић и Марија Радованов говоре о представи „Потрага за плавим зецом” која ће премијерно бити изведена у Позоришту младих.
140. Добри дух за клавиром / М. С. - Дневник, 29. IV 2021, LXXVII, бр. 26641, стр. 8. In memoriam: Александар Бањац (1976–2021), клавијатуриста, композитор и аранжер.
141. Волим сцену / М. Стајић - Дневник, 1, 2. и 3. V 2021, LXXVII, бр. 26643, стр. 13. Интервју са Самуелом Бишопом, солистом Балета Српског народног позоришта у Новом Саду.

142. A jóság, a tisztaság, az áhítat játéka [Игра добротe, чистоте и заноса] / (kiss). - Magyar Szó, 1-3. V 2021, LXXVIII, бр. 99, стр. 11.
Изјаве Кароља Шерфезеа, директора Позоришта Мара из Бачке Тополе и редитељке Габријеле Црнковић, поводом премијере представе „Сталена ципелица” Ференца Молнара.
143. Гледам себе како играм / Игор Бурић - Дневник, 4. V 2021, LXXVII, бр. 26644, стр. 10.
Интервју са Тимеом Филеп, глумицом.
144. Густав, јунак без јуначких особина / Златко Паковић - Danas, 6. V 2021, XXIV, бр. 8620, стр. 24.
Критичка анализа представе „Густав је крив за све” премијерно изведене у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици, у режији Кокана Младеновића.
145. Лупус ин фабула / Игор Бурић - Дневник, 6. V 2021, LXXVII, бр. 26646, стр. 8.
Критичка анализа представе „Витезови лаке мале” премијерно изведене у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици, у режији Андраша Урбана.
146. Позоришту фале глумци, библиотеци књижничари / Т. С. - Сомборске новине, 7. V 2020, LXVII, бр. 3489, стр. 5.
Текст о запосленима у установама културе у Сомбору.
147. Новом Саду, с љубављу / М. С. - Дневник, 7. V 2021, LXXVII, бр. 26647, стр. 8.
Текст о извођењу дела „Антиена” композиторке и професорке на Академији уметности у Новом Саду, Александре Вребалов.
148. На добром путу / Игор Бурић - Дневник, 10. V 2021, LXXVII, бр. 26648, стр. 10.
Интервју са Борисом Кучовим, глумцем запосленим у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
149. Принцеза Месеца на Земљи / И. Бурић - Дневник, 12. V 2021, LXXVII, бр. 26650, стр. 10.
Либретиста, кореограф и сценограф Петер Бројер и балетски играчи Самјуел Бишоп, Ана Ђурић и Ничики Шибато говоре о балету „Мадам Батерфлај” који се припрема у Српском народном позоришту.
150. Не окрећите главу / И. Бурић - Дневник, 14. V 2021, LXXVII, бр. 26652, стр. 10.
Коауторка текста и редитељка представе „Девојчица са шибицама”, Соња Петровић, као и глумице Кристина Савков и Вера Хрћан Остојић, говоре о представи која се ради у Позоришту младих.
151. Зачарани круг разочарања, пакости и мржње / Т. С. - Сомборске новине, 21. V 2020, LXVII, бр. 3491, стр. 9.
Глумци Огњен Никола Радуловић, Александар Ристоски и Даница Грубачки говоре о представи „Усамљени запад” Мартина Мекдоне, у режији Стефана Гајића, премијерно изведеној у Народном позоришту у Сомбору.
152. Препуштени сами себи / Игор Бурић - Дневник, 21. V 2021, LXXVII, бр. 26659, стр. 8.
Критичка анализа представе „Девојчица са шибицама” Мине Петрић и Соње Петровић, премијерно одигране у Позоришту младих.
153. Маратон, коначно! / М. С. - Дневник, 22. V 2021, LXXVII, бр. 26660, стр. 11.
Текст о „двоброју” сомборског фестивала „Позоришни маратон”.
154. Позорница под звездама / Н. П. - Дневник, 25. V 2021, LXXVII, бр. 26663, стр. 10.
Текст о операма, концертима и представама које Српско народно позориште због пандемије организује на отвореним просторима (крововима тржних центара).
155. Valóság és látszat, élet és színház [Стварност и привид, позориште и живот] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 27. V 2021, LXXVIII, бр. 120, стр. 8.
Интервју с Кингом Мезеи, редитељком представе „Игра у дворцу” Ференца Молнара, коју изводи Драма на мађарском језику суботичког НП-а.
156. A nő, aki beleszeretett önmagába [Жена, која се заљубила у саму себе] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 27. V 2021, LXXVIII, бр. 120, стр. 9.
Изјаве Тимее Леринц и Золта-на Деваија, глумца Сенћанског мађарског камерног позоришта поводом представе „Крчмарица Мирандолина” Карла Голдонија.
157. Mítoszteremtő képi világ a jelenkor színpadán [Митотворни свет у сликама на позорници садашњице] / Káich Katalin. - Családi Kör, 27. V 2021, XXXII, бр. 21, стр. 24.
Приказ представе „Поетика гледања” према концепту и у режији Андраша Урбана, у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
158. Милена Јефтић Ничева Костић / Маријана Петровић - Danas, 29-30. V 2021, XXIV, бр. 8643-8644, стр. 19.
In memoriam чувеној костимографкињи.
159. Értelmelem, érzelemmel [С разумом и осећајношћу] / Mihályi Katalin. - Magyar Szó, 29-30. V 2021, LXXVIII, бр. 122, стр. 12.
Текст о књизи Золтана Бараџијуша о некадашњем глумачком, пару Миклошу Корици и Габријели Јонаш.
160. Bácsfeketehegy színjászói [Глумци аматери из Фекетића] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 29-30. V 2021, LXXVIII, бр. 122, Hétféle, XVIII, бр. 21, стр. 22.
Текст о историји аматерског глумишта у Фекетићу.
161. Elindult a szekér több mint száz gyerekekkel [Почео је рад дечјег позоришта с више од стотину деце] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 29-30. V 2021, LXXVIII, бр. 122, K látó, LX, бр. 22, стр. 26.
Разговор с Ирен Абрахам, Мартом Клем и изјава Валентина Венцела поводом 25 година постојања Бачке сцене „Шарене искрице”.
162. Felhőszötte reneszánsz álom a Zentai Magyar Kamaraszínházban [Ренесансни сансаткан од облака у Сенћанском мађарском камерном позоришту] / Kanyó Fruzsina. - Teátrum, VI 2021, XII, бр. 103, стр. 7.
Приказ представе „Много буке ни око чега” Вилијама Шекспира, у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта и режији Кинге Мезеи.

163. (Politikai) illúziórombolás [Цепанье (политичких) илузија] / Ana Tasić ; fordította Lénárd Róbert. - Teátrum, VI 2021, XII, br. 103, str. 9.
Приказ представа „Демократија” Јосифа Бродског, у адаптацији Слободана Обрадовића и Вељка Мићуновића, у извођењу Београдског драмског позоришта и Новосадског позоришта и режији Вељка Мићуновића, и „Мефисто” Клауса Мана, у извођењу Новосадског позоришта и режији Бориса Лијешевића.
164. Nem csak a ma számít [Није важна само садашњица] / Rapp Tímea. - Teátrum, VI 2021, XII, br. 103, str. 14-15.
Приказ представа „Селјачка опера” Бенедек Дарваша и Беле Пинтера, у извођењу Новосадског позоришта и режији Атиле Керестеша.
165. Gyengéd, visszafogott, kiobbano pop-attrakció [Нежна, уздржана, експлодирајућа поп атракција] / Jovana Ibrajter ; fordította Lénárd Róbert. - Teátrum, VI 2021, XII, br. 103, str. 16-17.
Интервју с Јованом Томић, редитељком представа „Блудни дани куратог Џонија” Филипа Грујића, коју изводи Новосадско позориште.
166. Нови видици / И. Бурић - Дневник, 2. VI 2021, LXXVII, br. 26671, str. 10.
Поводом предстојеће премијере у Новосадском позоришту, о представи „Демократија” према тексту Јосифа Бродског, говоре Вељко Мићуновић, редитељ и глумци Озрен Грабарић, Арпад Месарош и Габор Понго.
167. Демократија – чиста идеја, разарајући систем / Игор Бурић - Дневник, 4. VI 2021, LXXVII, br. 26673, str. 11.
Интервју са Вељком Мићуновићем, редитељем представа „Демократија” према тексту Јосифа Бродског, у Новосадском позоришту.
168. Фашизам малог човека / Златко Паковић - Danas, 5-6. VI 2021, XXIV, br. 8649-8650, str. 18.
Критичка анализа представа „Dogville” премијерно изведене у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици, у режији Андраша Урбана.
169. Akik csodákat hoznak ki magukból [Они, који изводе чуда] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 5-6. VI 2021, LXXVIII, br. 128, Kílátó, LX, br. 23, str. 26.
Интервју с Габријелом Црнковић поводом 25 година постојања Бачке сцене „Шарене искрице”
170. Судар два света / Сања Вучуревић - Дневник, 7. VI 2021, LXXVII, br. 26676, str. 10.
Критичка анализа балета „Мадам Батерфлај” премијерно изведеног у Српском народном позоришту.
171. И „Џенис Џоплин” на тераси Променаде / Н. П-ј. - Дневник, 8. VI 2021, LXXVII, br. 26677, str. 11.
Текст о наставку програма „Позорница под звездама” који организује Српско народно позориште у Новом Саду.
172. Да нема поданика, не би било ни краља / Радмила Радосављевић - Danas, 9. VI 2021, XXIV, br. 8654, str. 34.
Интервју са позоришним редитељем Јагошем Марковићем.
173. Либерте, егалите... / Н. П-ј. - Дневник, 9. VI 2021, LXXVII, br. 26678, str. 11.
Текст о двоструком издању сомборског фестивала „Позоришни маратон”.
174. Без задршке и запршке / Игор Бурић - Дневник, 9. VI 2021, LXXVII, br. 26678, str. 11.
Критичка анализа представа „Суботичка сецесија” Златка Паковића премијерно изведене у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
175. „Jó lenne valahol otthon lenni!” [„Било би добро негде се осећати као код куће”] / Tóth Imre. - Családi Kör, 10. VI 2021, XXXII, br. 23, str. 8-9.
Интервју с редитељем Андрашом Урбаном.
176. „Никола Пеца Петровић” Михајлу Несторовићу / Дневник, 12. VI 2021, LXXVII, br. 26681, str. 8.
Текст о додели признања за најуспешнијег позоришног менаџера директору Позоришта младих.
177. „Büszke vagyok rájuk” [„Понosan сам на њих”] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 12-13. VI 2021, LXXVIII, br. 134, Kílátó, LX, br. 24, str. 26.
- Интервју с Иштваном Керешијем и осврт на говор Арона Шутуша, председника Културног савеза војвођанских Мађара, поводом 25 година постојања Бачке сцене „Шарене искрице”.
178. Новосадска публика играла са глумцима / М. Стајић - Дневник, 13. VI 2021, LXXVII, br. 26682, str. 9.
Текст о успеху представа „Ко је убио Џенис Џоплин” у режији Соње Петровић, изведене на крову тржног центра „Променада”.
179. Хана Селимовић: Видимо се у мраку / Александра Ђук - Danas, 17. VI 2021, XXV, br. 8662, str. 22.
Текст о редитељском раду Игора Вука Торбице на представи „Царство мрака”, а поводом годину дана од његове смрти.
180. Сомборска позоришна алхемија / Т. С. - Сомборске новине, 18. VI 2020, LXVII, br. 3495, str. 9.
Текст о двоструком издању сомборског фестивала „Позоришни маратон”.
181. Народу је увек потребна култура / Дневник, 18. VI 2021, LXXVII, br. 26687, str. 10.
Интервју са Мајом Андрић, оперском певачицом запосленом у Српском народном позоришту у Новом Саду.
182. Наш „Тартиф” у Софији / Н. П-ј. - Дневник, 21. VI 2021, LXXVII, br. 26690, str. 8.
Текст о учешћу представа рађене у копродукцији Српског народног позоришта и Народног позоришта у Сомбору, у режији Игора Вука Торбице, на престижном фестивалу у Бугарској.
183. Пад система забрана / Игор Бурић - Дневник, 23. VI 2021, LXXVII, br. 26692, str. 8.
Аналитички текст о представама које су учествовале на 66. Стеријиним позорју у Новом Саду.
184. Az előkelő társadalom költői metaforája [Поетска метафора отменог друштва] / гиа. - Magyar Szó, 23. VI 2021, LXXVIII, br. 134, str. 7.
Приказ представа „Велика депресија” Филипа Грујића, у извођењу СНП-а и Центра за развој визуелне културе и режији Марка Челебића.

185. Плес у 21. веку / И. Бурић - Дневник, 25. VI 2021, LXXVII, бр. 26694, стр. 11. Текст о представи „Плес у 21. веку” Асоцијације „Пер.Арт” кореографкиње Наталије Владисављевић, рађене у оквиру пројекта „Europe Beyond Access”.
186. Позорје постистине / Златко Паковић - Danas, 26-27. VI 2021, XXV, бр. 8671-8672, стр. 17. Критичка анализа представа које су учествовале на 66. Стеријином позорју у Новом Саду.
187. A színházat szolgálta mélységes alázattal és hűséggel [Служило је позоришту дубоком понизношћу и оданостју] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 26-27. VI 2021, LXXVIII, бр. 146, Kilátó, LX, бр. 26, стр. 24. Текст о некадашњем глумцу и редитељу, Золтану Бараџијушу.
188. Таленат јесте битан, али успех долази и упорним радом / Ивана Бакмаз - Дневник, 27. VI 2021, LXXVII, бр. 26696, стр. 9. Интервју са Јеленом Скенџић, првом хорном Српског народног позоришта у Новом Саду.
189. Зарадили су нас људи који су нуле / Радмила Радосављевић - Danas, 29. VI 2021, XXV, бр. 8674, стр. 21-22. Интервју са позоришним редитељем Борисом Лијешевићем.
190. Најбољи глумац Ервин Палфи / Н. П-ј. - Дневник, 29. VI 2021, LXXVII, бр. 26698, стр. 8. Текст о успеху глумца за представе које игра у Позоришту „Деже Костолањи” и Народном позоришту у Суботици, на фестивалу у Кишварди (Мађарска).
191. Соло песме за сладокусце / М. Стајић - Дневник, 29. VI 2021, LXXVII, бр. 26698, стр. 8. Разговор са сопранисткињом др Аготом Виткаи Кучера и пијанисткињом Јеленом Симоновић Ковачевић поводом серијала концерата „Бетовену у част”.
192. Az isteni Dzsoni hódító útjárja indult [Курати Џони кренуо у походе] / F. D. - Magyar Szó, 30. VI 2021, LXXVIII, бр. 149, стр. 7. Интервју с уметничким руководиоцем Новосадског позоришта Робертом Ленардом, поводом премијере представе „Блудни дани куратога Џонија” Филипа Грујића, у режији Јоване Томић.
193. „На вуковом трагу” отвара фестивал / Н. П-ј. - Дневник, 1. VII 2021, LXXVII, бр. 26700, стр. 10. Текст о успеху представе Позоришта младих на фестивалу у Котору (Црна Гора).
194. Никита Миливојевић: Бити – ил’ не бити – БИТИ, наравно! / Гордана Нонин - Danas, 1. VII 2021, XXV, бр. 8677, стр. 20-21. Разговор са Никитом Миливојевићем о 8. Шекспирфесту, и о представама које учествују на фестивалу.
195. Радујем се! / Игор Бурић - Дневник, 2. VII 2021, LXXVII, бр. 26701, стр. 8. Интервју са глумицом Соњом Дамјановић која је запослена у српском народном позоришту.
196. Akihez nem volt kegyes a sors [Особа, према којој судбина није била наклоњена] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 3-4. VII 2021, LXXVIII, бр. 152, Kilátó, LX, бр. 27, стр. 26. Текст о Ибољи Ференци, некадашњој глумици.
197. „Квинтет” брани реноме / В. Јанков - Дневник, 5. VII 2021, LXXVII, бр. 26704, стр. 11. Текст о успешном раду Градског позоришта Бечеј који овог лета шаље пет представа на фестивале.
198. Шекспир, Гогољ, Ман, Вујић, Бизе, Чајковски... / М. Стајић - Дневник, 5. VII 2021, LXXVII, бр. 26704, стр. 10. Разговор са Зораном Ђерићем, управником Српског народног позоришта у Новом Саду о предстојећој позоришној сезони.
199. „Хасанагиница” у Будимпешти / Н. П-ј. - Дневник, 6. VII 2021, LXXVII, бр. 26705, стр. 8. Текст о учешћу Новосадског позоришта на фестивалу „Позоришта на тргу Бетлен” у Будимпешти (Мађарска), са две представе: „Хасанагиницом” и „Малом мађарском порнографијом”.
200. У позоришту је најтеже отказати представу / Војкан Ристић - Danas, 8. VII 2021, XXV, бр. 8683, стр. 24. Интервју са Бојаном Ковачевић, директором Народног позоришта у Сомбору, о протеклој сезони.
201. Три хит представе у Будимпешти и Бањалуци / Н. П-ј. - Дневник, 9. VII 2021, LXXVII, бр. 26708, стр. 8. Текст о успесима Новосадског позоришта у иностранству.
202. Позориште трага за истином, праштањем и помирењем / Гордана Нонин - Danas, 10-11. VII 2021, XXV, бр. 8685-8686, стр. 15. Интервју са позоришним редитељем Коканом Младеновићем.
203. A színészet nem szakma, hanem sors [Глума није професија, него судбина] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 10-11. VII 2021, LXXVIII, бр. 158, стр. 13. Интервју с Валентином Венцелом, управником Новосадског позоришта поводом награде за животно дело која му је додељена на 33. фестивалу мађарских позоришта у Кишварди.
204. Az „érintők” nemzedéke [Генерација „тангента”] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 10-11. VII 2021, LXXVIII, бр. 158, Kilátó, LX, бр. 28, стр. 25. Текст о историји аматерског позоришта у Сенти.
205. У програму и представа Новосадског позоришта / Сениша Ковачевић - Дневник, 11. VII 2021, LXXVII, бр. 26710, стр. 9. Текст о учешћу представе „Под истим кровом”, у режији Иване Јаношев на 72. Дубровачким летњим играма у Хрватској.
206. Хаос је био, биће и бива / Александра Ђук - Danas, 12. VII 2021, XXV, бр. 8687, стр. 17-18. Разговор са драмском списатељицом и песникињом Миленом Марковић.
207. Живот за филм и са филмом / Н. П. - Дневник, 13. VII 2021, LXXVII, бр. 26712, стр. 8. У част глумице Мире Бањац којој је додељена „Статуета слободе” за допринос филмској уметности на отварању 49. филмског фестивала у Сопоту, отворена је изложба

- „Лица Мира Бањац” аутора др Зорана Максимовића, саветника у Позоришном музеју Војводине.
208. Повратак у живот и на сцену / Н. Пејчић - Дневник, 13. VII 2021, LXXVII, бр. 26712, стр. 8.
Текст о фестивалу Град театар Будва (Црна Гора), где учествује и Новосадско позориште са представом „Употреба човека” Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевића.
209. Мецосопран Јелена Кончар у Токију / Н. Пејчић - Дневник, 17. VII 2021, LXXVII, бр. 26716, стр. 8.
Текст о мецосопрану, првакињи Опере Српског народног позоришта у Новом Саду, Јелени Кончар, која одлази на студијско путовање у Јапан.
210. Редитељ који је стварао магију / Радмила Радосављевић - Danas, 20. VII 2021, XXV, бр. 8695, стр. 19.
Текст о редитељу Игору Вуку Торбици и монографији о њему, „Глас врлине – Игор Вук Торбица” уреднице Светлане Ивановић.
211. „Витезови лаке мале у Сегедину” / Н. П-ј. - Дневник, 23. VII 2021, LXXVII, бр. 26722, стр. 8.
Текст о успеху Позоришта „Деже Костолањи” из Суботице на фестивалу у Мађарској.
212. Војислав Солдатовић / Дневник, 24. VII 2021, LXXVII, бр. 26723, стр. 10.
In memoriam познатом новосадском позоришном редитељу (1945–2021).
213. На itt a nyár, akkor útra kel a Tanyaszínház csapata [Кад дође лето, трупа Салашко позориште креће на пут] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 24-25. VII 2021, LXXVIII, бр. 170, Kifutó, LX, бр. 30, стр. 26.
Текст о почетку рада Салашког позоришта из Кавила (1978. године).
214. A Tanyaszínház feladata: mindekihez szólni [Задатак Салашког позоришта: да се обраћа свима]. - Magyar Szó, 30. VII 2021, LXXVIII, бр. 175, стр. 7.
Отворено писмо Иштвана Пастора Јенеу Хајналу, поводом представе „Казимир и Каролина” Едена фон Хорвата, у режији Роберта Ленарда.
215. Пре Јапана све у знаку Египта и „Аиде” / Н. Пејчић - Дневник, 30. VII 2021, LXXVII, бр. 26729, стр. 8.
Интервју са мецосопраном, првакињом Опере Српског народног позоришта у Новом Саду, Јеленом Кончар.
216. Марта Береш најбоља глумица / Н. Пејчић - Дневник, 31. VII 2021, LXXVII, бр. 26730, стр. 10.
Текст о успесима глумице Марте Береш, међу којима и признање Удружења позоришних критичара Мађарске.
217. Борис Варга: И у саветима националних мањина брутална контрола владајуће коалиције / Гордана Нонин / - Danas, 31. VII - 1. VIII 2021, XXV, бр. 8706-8707, стр. 14.
Текст о судбини представе Салашког позоришта из Кавила, „Казимир и Каролина” Едена фон Хорвата, у режији Роберта Ленарда.
218. „Számomra a színház a fejlődést jelenti” [„За мене позориште представља напредак”] / Szögi Csaba. - Magyar Szó, 2. VIII 2021, LXXVIII, бр. 177, Üveggolyó, XIII, бр. 29, стр. 2-3.
Интервју с Тамашом Варгом, глумцем и драмским педагогом.
219. Тешко је причати (о љубави), треба више ћутати / Игор Бурић - Дневник, 7. VIII 2021, LXXVII, бр. 26737, стр. 8.
Интервју са глумицом Мартом Береш.
220. Egy műsorpolitika meghatározó jellege [Дефинишуће обележје програмске политике] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 7-8. VIII 2021, LXXVIII, бр. 182, Kifutó, LX, бр. 32, стр. 24.
Текст о програмској политици Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
221. Крај свега / Игор Бурић - Дневник, 13. VIII 2021, LXXVII, бр. 26743, стр. 8.
Текст о представи Салашког позоришта из Кавила, „Казимир и Каролина” Едена фон Хорвата, у режији Роберта Ленарда.
222. Уживање у плесу и перформансу / И. Бурић - Дневник, 14. VIII 2021, LXXVII, бр. 26744, стр. 8.
Текст о 5. фестивалу плеса и перформанса, „Покретница” у Новом Саду.
223. Поглавље 27 / Н. Пејчић - Дневник, 16. VIII 2021, LXXVII, бр. 26746, стр. 8.
Текст о Фестивалу еколошког позоришта за децу и младе, који ће бити одржан у Бачкој Паланци под слоганом „Поглавље 27”. Селекторка је Тијана Грумић.
224. Учимо од уметности / Игор Бурић - Дневник, 18. VIII 2021, LXXVII, бр. 26748, стр. 8.
Интервју са редитељем Влатком Илићем.
225. Szeptemberben bemutató [Премијера у септембру] / L. M. - Magyar Szó, 21-22. VIII 2021, LXXVIII, бр. 194, стр. 13.
Интервју с Петронелом Кермеци, директорком Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
226. Egy esemény, amelyet nem szabad elfelejteni [Догађај, који се не сме заборавити] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 21-22. VIII 2021, LXXVIII, бр. 194, Kifutó, LX, бр. 34, стр. 24.
Текст о отварању Мађарског народног позоришта у Суботици 29. октобра 1945. године.
227. Најбоље што се може / Игор Бурић - Дневник, 24. VIII 2021, LXXVII, бр. 26754, стр. 6.
Интервју са глумицом Дином Дедовић Томић.
228. „Аида” под ведрим небом / М. С. - Дневник, 25. VIII 2021, LXXVII, бр. 26755, стр. 6.
Текст о представи Опере српског народног позоришта која ће бити изведена на Петроварадинској тврђави.
229. Нашим друштвима владају гангстерске олигархије, али оне могу нестати преко ноћи / Радмила Радосављевић - Danas, 30. VIII 2021, XXV, бр. 8736, стр. 18-19.
Интервју са драмским писцем Игором Штиком.
230. Страх од (не)успеха / Игор Бурић - Дневник, 31. VIII 2021, LXXVII, бр. 26761, стр. 8.
Интервју са Милованом Филипивићем, глумцем и директором Дrame Српског народног позоришта у Новом Саду.

**РЕГИСТАР ПОЗОРИШТА
И ДРУГИХ УСТАНОВА КУЛТУРЕ****А**

Академија уметности, Нови Сад 33, 41, 123

Аматерска глумачка секција „Шома”, Фекетић 116

Аматерско позориште „Мара”, Бачка Топола 142

В

Viva Dance Academy, Нови Сад 84

Г

Градско позориште, Бечеј 197

Гудачки квартет ТАЈЈ 147

Д

Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház, Суботица 36, 109

Драмски студио младих Градског позоришта, Бечеј 125

Ђ

Ђачка сцена „Шарене искрице”, Нови Сад 104, 169, 177

Е

East West Centar, Сарајево (Босна и Херцеговина) 12

К

Културни центар, Нови Сад 2

М

Мађарско народно позориште, Суботица 226

Међународни фестивал позоришта за децу, Суботица 81

Н

Народно позориште, Београд 179

Народно позориште, Сомбор 14, 20, 21, 57, 58, 62, 63, 66, 76, 111–113, 146, 151, 153, 173, 180, 182, 200

Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин 25, 137

Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Суботица 11, 19, 56, 70, 74, 77, 86, 92, 93, 133, 155, 183, 186, 190, 220, 225,

Новосадско позориште – Újvidéki Színház, Нови Сад 6, 10, 12, 13, 22, 27, 34, 37, 45–48, 51, 53, 59, 68, 69, 78, 88, 96, 99, 119, 129, 163–167, 192, 199, 201, 203, 205, 208, 216

П

Пер.Арт, Нови Сад 185

Позоришни музеј Војводине, Нови Сад 8, 75, 81, 97, 207

Позоришно удружење „Летњи биоскоп”, Суботица 26

Позориште „Деже Костолањи”, Суботица 20, 31, 43, 49, 50, 60, 72, 80, 90, 98, 121, 126, 132, 133, 136, 138, 144, 145, 148, 157, 168, 174, 175, 186, 190, 211, 216

Позориште младих, Нови Сад 24, 59, 85, 91, 95, 139, 150, 152, 176, 193

Позориште „Промена”, Нови Сад 79

Продуцентска кућа „Упалимо рефлекторе”, Нови Сад 102

Р

Радио Нови Сад, Нови Сад 94, 101, 114, 115, 120

С

Салашко позориште, Кавило 213, 214, 217, 221

Сенћанско мађарско камерно позориште, Сента 9, 28, 40, 73, 103, 110, 133, 156, 162

Српско народно позориште, Нови Сад 1, 4, 5, 20, 23, 29, 32, 38, 52, 54, 55, 61, 65, 66, 71, 75, 82, 84, 86, 89, 97, 100, 106, 107, 117, 122, 127, 130, 131, 135, 141, 147, 149, 154, 170, 171, 178, 181–184, 186, 188, 195, 198, 209, 212, 215, 228, 230

Стеријино позорје, Нови Сад 8, 83, 183, 186

У

Удружење драмских уметника Србије, Београд 66

Ф

Фестивал Будва град театар, Будва (Црна Гора) 12, 45, 208

Фестивал „Дезире”, Суботица 43, 50

Фестивал еколошког позоришта за децу и младе, Бачка Паланка 223

Фестивал заједнице професионалних позоришта Војводине, Зрењанин 118

Фестивал ИНФАНТ, Нови Сад 2

Фестивал „Нови тврђава театар”, Чортановци 45

Фестивал плеса и перформанса „Покретница”, Нови Сад 222

Фестивал „Позоришни маратон”, Сомбор 153

Ц

Центар за развој визуелне културе, Нови Сад 59, 184

Ш

Шекспир фестивал, Чортановци 3, 7, 194

* Регистри се односе на блок Библиографија

РЕГИСТАР НАЗИВА ПРЕДСТАВА

А

Аида / Ђ. Верди 228
Ана Карењина / Л. Н. Толстој 201
Антиена / А. Вребалов 147
А шта је било са женом? / А. П. Чехов –
Ч. Киш 28, 40

Б

Блудни дани куратороу Џонија / Ф. Грујић
165, 192
Бура / В. Шекспир 29

В

Велика депресија / Г. Грујић 54, 55,
184, 186
Вештице из Салема / А. Милер 71
Вилењак Лала / М. Сабо 103, 110
Витезови лаке мале / Колективно
ауторство 121, 126, 132, 136, 145, 186,
211

Г

Гргина соба / Т. Олах 36
Густав је крив за све / К. Младеновић и
К. Голи 20, 144

Д

Девојчица са шибицама / Х. К.
Андерсен – С. Петровић 150, 152
Демократија / Ј. Бродски 163, 166, 167
Деобе / Д. Ђосић 117, 183, 186
Догвил / Л. вон Трир – К. Лолике – В.
Божиновић 31, 49, 80, 168

И

Игра у дворцу / Ф. Молнар 155

К

Казимир и Каролина / Е. вон Хорват
214, 217, 221
Какук Марци / Ј. Ј. Тершански 116
Ко је убио Џенис Џоплин? / Т. Грумић
20, 171, 178
Коса / Џ. Радо и Џ. Рањи 59
Ко се боји Вирџиније Вулф? / Е. Олби 11
Крчмарица Мирандолина / К. Голдони 156
Кус петлић / А. Поповић 183, 186

М

Мадам Батерфлај / Ђ. Пучини 149, 170
Мала мађарска порнографија / П.
Естерхази 201
Мефисто / К. Ман – Б. Лијешевећ 99,
129, 163

Много буке ни око чега / В. Шекспир 162

Н

На вуковом трагу / Џ. Лондон – Ј.
Максимов 24, 193
Носорог / Е. Јонеско 37, 48

О

Ожалошћена породица / Б. Нушић 77,
133, 190
Осам жена / Р. Тома 25
Осамнаест мачака и лимар Херман Брум
/ М. Николић 130

П

Паравани / Ж. Жене 22, 27, 46, 47, 51, 53
Плес угрожених птица / Е. Е. Гуцунски
Накић 88
Плес у 21. веку / Н. Владисављевић 185
Под истим кровом / А. Бајтар и Х.
Зусенбах 96, 205

Поетика гледања / А. Урбан 138, 157

Полицајци / С. Мрожек 125

Потрага за плавим зецом / Д. Радовић
– И. Субаков 139

Председнице / В. Шваб 14, 63

Р

Растргните ме / И. Домонкош – Т. Олах
и К. Мезеи 90, 133, 190
Риголето / Ђ. Верди 5
Розенкранц и Гилденстерн су мртви /
Т. Стопард 4

С

Сељачка опера / Б. дарваш и Б. Пинтер
10, 13, 78, 164
Semper idem / Ђ. Лебовић – Г.
Стојановић 20, 21
Сента 1697 / Ђ. Сарка и Б. Салингер 133
Смрт господина Голуже / Б.
Шћепановић – А. Ђорђевић 85, 91, 95
Стаклена ципелица / Ф. Молнар 142
Суботичка сецесија / З. Паковић 174

Т

Тартиф / Ж. Б. П. Молијер 66, 113, 182
Трамвај звани жеља / Т. Вилијамс – Т.
Грумић 111, 112
Три зиме / Т. Штивичић 79
Три сестре / А. П. Чехов 60, 72

Ђ

Ђелава певачица / Е. Јонеско 57, 58

У

Употреба човека / А. Тишма – Ф. Шили
6, 12, 45, 208
Усамљени запад / М. Макдона 151

Х

Хасанагиница / Љ. Симовић 201

Ц

Царство мрака / Л. Н. Толстој 179

Ч

Чај са Кублај-каном / С. Радоњић 102

Ш

Шогорице / М. Трембле – Л. Парти Нађ
92, 132

ИМЕНСКИ РЕГИСТАР

А

Абрахам, Ирен (Ábrahám, Irén) 161
Адамов, Гордана 125
Алач, Иван Вања 84
Андрић, Маја 181
Ароксалаши Стаменковић, Марта
(Árokszállási Stamenković, Márta) 109

Б

Бајтар, Амир (Baitar, Amir) 96
Бакић, Немања 111, 112
Бакмаз, Ивана 188
Балаж, Арон (Balázs, Áron) 99
Бањац, Александар 140
Бањац, Мира 64, 207
Бараџијуш, Золтан (Barácius, Zoltán)
159, 187
Береш, Марта (Béres, Márta) 216, 219
Бишоп, Семјел (Bishop, Samuel) 86, 141,
149, 170
Богавец, Миљена 30
Богавец, Миња 76
Богдановић, Ненад 75, 97
Божиновић, Ведрана 76, 80
Божоки, Валерија (Bozsoki, Valéria) 6,
34, 52, 59, 64, 69, 86, 96, 99, 100,
156, 161, 169, 177, 184, 203
Бојковић, Светлана Цеца 8
Бока, Андреј 77

Бродски, Јосиф 163, 166, 167
Бројер, Петер (Breuer, Peter) 149, 170
Бубош, Давид (Búbos, Dávid) 80
Будинчевић, Кристијан (Budincević, Krisztián) 93
Бурић, Игор 1, 3, 4, 10, 12, 13, 20, 25, 27, 33, 37, 43, 45, 50, 53, 55, 58, 63, 67, 71, 72, 75, 80, 81, 88, 91, 102, 107, 111, 117, 118, 126, 128, 129, 135, 137, 139, 143, 145, 148–150, 152, 166, 167, 174, 183, 185, 195, 219, 221, 222, 224, 227, 230

В

В. Јанков в. Јанков, Властимир
Варга, Тамаш (Varga, Tamás) 218
Велковски, Владислав 84
Венцел, Валентин (Venczel, Valentin) 10, 34, 99, 161, 190, 203
Верди, Ђузепе (Verdi, Giuseppe) 5
Веребеш, Андреа (Verebes, Andrea) 39, 80
Виги Жолдош, Жаклина (Vígi Zsoldos, Zsaklina) 44
Вилијамс, Тенеси (Williams, Tennessee) 111, 112
Виткаи Кучера, Агота 191
Вишер, Јохан (Wischer, Johann) 73
Владисављевић, Наталија 185
Вребалов, Александра 147
Вучуревић, Сања 32, 170

Г

Гајдош, Золтан (Gajdos, Zoltán) 100, 106
Гајић, Стефан 151
Гвозденовић, Наташа 95
Голдони, Карло (Goldoni, Carlo) 156
Голи, Корнелија (Góli, Kornélia) 132
Грабарић, Озрен 166
Грубачки, Даница 151
Грујић, Филип 54, 55, 165, 184, 186, 192
Грумић, Тијана 76, 111, 112, 223
Гуцунски Накић, Ена Ентина 88

Д

Дамјановић, Соња 117, 195
Дарваш, Бенедек (Darvas, Benedek) 78, 164
Дебреи, Денеш (Döbrei, Dénes) 26
Деваи, Золтан (Dévai, Zoltán) 28, 40, 156
Дедовић Томић, Дина (Dedovity Tomity, Dina) 87, 227

Диенеш, Бланка (Dienes, Blanka) 59
Димитријевић, Олга 76
Димовска, Фросина 30
Домонкош, Иштван (Domonkos, István) 90

Ђ

Ђерић, Зоран 198
Ђорђевић, Ана 85, 91, 95
Ђорђевић, Југ 67, 111, 112
Ђуричић, Јасна 79, 123
Ђурић, Ана 32, 86, 149, 170
Ђуркович, Вираг (Gyurkovics, Virág) 49

Е

Е. Н. Л. 16, 82, 83, 131
Елор, Емина (Elor, Emina) 10, 13

Ж

Жене, Жан (Genet, Jean) 22, 27, 47, 51, 53
Жебељан, Исидора 15–17

З

Зивлак, Јован 108
Зусенбах, Хенинг (Sufsbach, Henning) 96

И

И. Б. в. Бурић, Игор
Ибрајтер, Јована 165
Ивановић, Светлана 210
Илић, Алекса 152
Илић, Александар 5
Илић, Влатко 224
Исаиловић, Милош 53

Ј

Јанков, Властимир 125, 197
Јаношев, Ивана 96, 205
Јањић, Кристина 33
Јевтић, Леа 14
Јевтић Ничева Костић, Милена 158
Јованов, Светислав 29, 47
Јовановић, Бојан 75, 97
Јовановић, Ивана В. 14, 21, 63, 112
Јонаш, Габријела (Jónás, Gabriella) 159
Јонеско, Ежен (Ionesco, Eugène) 37, 48, 57, 58

К

kiss в. Киш, Золтан
Каич, Каталин (Káich, Katalin) 110, 132, 157

Кањо, Фружина (Kanyó, Fruzsina) 162
Капор, Милорад 65
Келић, Катарина 152
Керестеш, Атила (Keresztes, Attila) 10, 13, 78, 164
Кереша, Иштван (Kőrösi, István) 177
Кермеци, Петронела (Körmöci, Petronella) 56, 225
Кескеновић, Биљана 14, 63
Киш, Золтан (Kiss, Zoltán) 142
Киш, Чаба (Kiss, Csaba) 28, 40
Клем, Марта (Klemm, Márta) 161
Клепица, Ведрана 76
Кљајић, Катарина 170
Кнежевић, Миа 105
Ковач Виткаи, Вера (Kovács Vitkay, Vera) 52
Ковачевић, Бојана 21, 146, 200
Ковачевић, Сениша 205
Колчериу, Андреј 170
Комароми, Дора (Komáromi, Dóra) 104
Кончар, Јелена 209, 215
Корица, Миклош (Korica, Miklós) 159
Кочи, Ивана 75, 97
Крајнов, Југослав 102
Крижан, Силвија (Krizsán, Szilvia) 69
Крсмановић Тасић, Сања 2
Кучов, Борис (Kucsov, Borisz) 126, 128, 136, 148

Л

Л. Ј. в. Лакатош, Јанош
Л. М. в. Лукач, Мелинда
Лазевић, Патрик 85, 91, 95
Лакатош, Јанош (Lakatos, János) 116
Лањи, Иштван (Lányi, István) 134
Ласло, Јудит (László, Judit) 59
Латак, Иштван (Laták, István) 19
Лебовић, Ђорђе 21
Ленард, Роберт (Lénárd, Róbert) 22, 36, 46, 163, 192, 214, 217, 221
Леринц, Тимеа (Lőrinc, Tímea) 9, 156
Лијешевић, Борис 5, 12, 45, 129, 163, 189, 208
Лукач, Мелинда (Lukács, Melinda) 26, 31, 36, 39, 42, 56, 60, 70, 74, 87, 92, 93, 98, 109, 119, 121, 138, 225

М

М. С. в. Стајић, Мирослав
Мађар, Жофија (Magyar, Zsófia) 74
Мајера, Љубослав (Majera, Luboslav) 33
Макевић, Милијана 14, 63, 111, 112
Максимов, Јакуб 24
Максимовић, Зоран 8, 75, 207
Ман, Клаус (Mann, Klaus) 99, 129, 163
Мандић, Арсеније 65
Манић, Тара 25
Маричић, Јана 14, 63
Марјановић, Петар 41
Марјаш, Ерика 122
Марковић, Јагош 172
Марковић, Марко 18, 21
Марковић, Милена 206
Мезеи, Жофија (Mezei, Zsófia) 40
Мезеи, Кинга (Mezei, Kinga) 90, 155, 162
Мекдона, Мартин (McDonagh, Martin) 151
Месарош, Арпад (Mészáros, Árpád) 13, 37, 166
Месарош, Габор (Mészáros, Gábor) 80
Меш, Атила (Mess, Attila) 103, 110
Микитишин, Сања 130
Милановић, Спасоје Ж. 107, 117, 184
Миливојевић, Никита 3, 37, 48, 194
Милковић, Александар 4
Миловановић, Данило 152
Миловић, Милисанда 75, 97
Милосављевић, Александар 102
Милошевић, Ива 57, 58
Мићуновић, Вељко 163, 166, 167
Михаљи, Каталин (Mihályi, Katalin) 159
Младеновић, Кокан 29, 144, 202, 210
Молијер, Жан-Батист Поклен (Molière, Jean-Baptiste Poquelin) 66
Молнар, Ференц (Molnár, Ferenc) 142, 155
Мрдаковић, Емилија 139
Мрожек, Славомир (Mrozek, Sławomir) 125
Муњин, Бојан 79
Мустафић, Дино 22, 27, 46, 47, 51, 53

Н

Н. П. в. Попов, Нина
Н. П.-ј. в. Пејчић, Наташа
Ненадић, Милан 108
Несторовић, Михајло 176

Нешковић, Милан 183, 186
Николић, Александар 5
Николић, Милош 130
Нинковић, Слободан 139
Нонин, Гордана 46, 51, 123, 194, 202, 217
Нушић, Бранислав 77

Њ

Његован, Биљана 38

О

Обрадовић, Слободан 163
Олах, Тамаш (Oláh, Tamás) 36, 42, 132
Олби, Едвард (Albee, Edward) 11
Орешчанин, Гордана 84

П

Павловић, Игор 4, 125
Паковић, Златко 136, 144, 168, 174, 186
Палфи, Ервин (Pálfi, Ervin) 190
Панић, Здравко Боскије 62
Пап, Тимеа (Papp, Tímea) 164
Парти Нађ, Лајош (Parti Nagy, Lajos) 132
Пастор, Иштван (Pásztor, István) 214
Пејчић, Наташа 2, 11, 22, 24, 30, 54, 61, 66, 68, 76, 79, 84, 89, 90, 105, 106, 130, 133, 171, 173, 182, 190, 193, 199, 201, 208, 209, 211, 215, 216, 223
Петрић, Мина 152
Петровић, Аница 71
Петровић, Душан 11
Петровић, Маријана 158
Петровић, Соња 150, 152, 178
Пинтер, Бела (Pintér, Béla) 10, 13, 78, 164
Плескоњић, Александра 4
Понго, Габор (Pongó, Gábor) 10, 13, 166
Поповић, Александар 183, 186
Поповић Драговић, Ирена 53
Поповић Сенаши, Мирјана 82
Попов, Нина 18, 23, 29, 38, 85, 154, 207
Пушкаш, Золтан (Puskás, Zoltán) 60, 72

Р

ра. в. Божоки, Валерија
Радивојевић, Југ 117, 183, 186
Радованов, Марија 139
Радовановић, Милета 83
Радоњић, Саша 102
Радосављевић, Радмила 172, 189, 210, 229

Радуловић, Огњен Никола 151
Ранђеловић, Вукашин 4
Ранђеловић, Тони 23
Ристић, Војкан 200
Ристоски, Александар 111, 112
Рокуш, Золтан (Rókus, Zoltán) 70
Рондовић, Андреја 111

С

Сабо, Магда (Szabó, Magda) 103, 110
Сабо, Река Дорођа (Szabó, Réka Dorotty) 78
Савић, Небојша 117, 135
Савков, Кристина 150
Салаи, Бенце (Szalai, Bence) 13
Сеги, Чаба (Szögi, Csaba) 28, 73, 103, 218
Селаковић, Драгољуб 48
Селимовић, Хана 113, 179, 210
Серда, Арпад (Szerda, Árpád) 121
Силађи, Ласло (Szilágyi, László) 35
Симоновић Ковачевић, Јелена 191
Сирацки, Каталин (Sziráczy, Katalin) 44
Скенцић, Јелена 188
Солдадовић, Воја 212
Стајић, Мирослав 8, 41, 97, 114, 122, 124, 127, 140, 141, 147, 153, 178, 191, 198, 228
Степановић, Иста 30
Стојановић, Горчин 21
Стојковић, Тамара 14, 57, 62, 112, 113, 146, 151, 180
Стопард, Том (Stoppard, Tom) 4

Т

Т. С. в. Стојковић, Тамара
Табороши, Маргарета (Táborosi, Margaréta) 77
Тасић, Ана 163
Тасић, Јелена 15
Теглаши Јојкић, Габријела 106
Тершански, Јожи Јене (Tersánszky, Józsi Jenő) 116
Тишма, Александар 12, 45, 208
Тома, Робер (Thomas, Robert) 25
Томић, Аница 76
Томић, Јована 165, 192
Томић, Милош 114
Торбица, Игор Вук 66, 113, 179, 182,

Торлаковић, Саша 85, 91, 95
 Тот, Данијел (Tóth, Dániel) 37
 Тот, Имре (Tóth, Imre) 175
 Трембле, Мишел (Tremblay, Michel) 132
 Тури, Оршоља (Turi, Orsolya) 9

Ћ

Ћосић, Добрица 117
 Ћук, Александра 17, 179, 206

У

Урбан, Андраш (Urbán, András) 31, 43,
 49, 80, 98, 126, 132, 136, 138, 145,
 157, 168, 175, 186, 211
 Урсу Ненадић, Илеана 108

Ф

Фараго, Арпад (Faragó, Árpád) 19, 35,
 94, 101, 115, 120, 134, 160, 187, 196,
 204, 213, 220, 226
 Ференц, Агота (Ferenc, Ágota) 59
 Ференци, Ибоља (Ferenczi, Ibolya) 196

Фигура, Терезија (Figura, Terézia) 104
 Филеп, Тимеа (Fülöp, Tímea) 80, 119, 143
 Филиповић, Милован 29, 230

Х

Хаднађев, Исидор 114
 Хајверт, Акош (Hajvert, Ákos) 116
 Хајнал, Јене (Hajnal, Jenő) 214
 Хаџиманов, Зафир 124
 Хаџимуртезић, Ервин 152
 Херњак, Ђерђ (Hernyák, György) 92, 132
 Хорват, Еден фон (Horváth, Ödön von)
 214, 217, 221
 Хрћан Остојић, Вера 150
 Хубач, Жељко 179

Ц

Цветковић, Милош 117
 Церовић, Иван 130
 Црнковић, Габријела (Crnkovity,
 Gabriella) 142, 169
 Црњански, Дуња 30

Ч

Челебић, Марко 54, 55, 184, 186
 Чехов, Антон Павлович 28, 40, 60
 Чупић, Радоје 29

Ш

Шваб, Вернер (Schwab, Werner) 14, 63
 Шекспир, Вилијам (Shakespeare,
 William) 29, 162
 Шерфезе, Карољ (Sörföző, Károly) 142
 Шибато, Ничики 149
 Шили, Федор 45
 Штивичић, Тена 79
 Штикс, Игор 229
 Шћепановић, Бранимир 85, 91, 95
 Шутуш, Арон (Sutus, Áron) 177

фотодокументација

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, НОВИ САД

ДРАМА

Радоје Чупић (*Просперо*) у представи *Бура* Вилијама Шекспира, у режији аутора адаптације, Кокана Младеновића

Марко Шелић Марчело (*Аријел*), Анђела Пећинар (*Миранда*) и Александар Сарапа (*Фердинанд*) у представи *Бура* Вилијама Шекспира, у режији аутора адаптације, Кокана Младеновића

Небојша Савић (*Урош
Бабовић, сеоски газда*) у
представи *Деобе Добрице*
Ћосића, у режији Југа
Радивојевића, копродукција
са Народним позориштем у
Нишу и Народним позориштем
Приштина са седиштем у
Грачаници

Небојша Савић (*Урош
Бабовић, сеоски газда*) и
Соња Дамјановић (*Вида,
његова жена*) у представи
Деобе Добрице Ћосића, у
режији Југа Радивојевића,
копродукција са Народним
позориштем у Нишу и
Народним позориштем
Приштина са седиштем у
Грачаници

Сања Микитишин (*Гертруда*)
и Александар Гајин (*Клаудије*)
у представи *Розенкранц и*
Гиледнстерн су мртви Тома
Стопарда, у режији Игора
Павловића

Љубиша Милишић (*Гајев,*
Леонид Андрејевич) и Сања
Ристић Крајнов (*Рањевска,*
Љубов Андрејевна) у предста-
ви *Вишњик* Антона Павловича
Чехова, у режији Радослава
Миленковића

Предраг Момчиловић, Тијана Марковић и Бранислав Јерковић у представи *Велика депресија* Филипа Грујића, у режији Марка Челебића, копродукција са Центром за развој визуелне културе, Нови Сад

Небојша Савић (Херман Брум) у представи *Осамнаест мачака и лимар Херман Брум* Милоша Николића, у режији Ивана Церковића

ОПЕРА

Никола Мијаиловић
(Риголето) и Дарија Олајош
Чизмић (Ћилда) у опери
Риголето Ђузепеа Вердија,
у режији Александра
Николића

Фауст – Кармен, концерт
Камерног оркестра Опере, из
циклуса „Приче на задату тему”

БАЛЕТ

Ничика Шибата (*Мадам Батерфлај*) и Флоријан Кадор (*Пинкертон*) у балету *Мадам Батерфлај* Ђакома Пучинија, у режији и кореографији Петера Бројера, копродукција са Европа балетом, Санкт Пелтен (Аустрија)

Наојуки Ацуми (*Јамадори*) и Ана Ђурић (*Мадам Батерфлај*) у балету *Мадам Батерфлај* Ђакома Пучинија, у режији и кореографији Петера Бројера, копродукција са Европа балетом, Санкт Пелтен (Аустрија)

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVIDEKI SZÍNHÁZ, НОВИ САД

Бенце Салаи (*Роланд*) и
Јудит Ласло (*Етелка*) у
представи *Parasztopera*
(*Сељачка опера*)
Бенедека Дарваша и
Беле Пинтера, у режији
Атиле Керестешија,
копродукција
са Сегединским
националним театром
(Мађарска)

Габор Понго (*Отац*),
Емина Елор (*Вила*) и
Бланка Диенеш (*Јулика*)
у представи *Parasztopera*
(*Сељачка опера*)
Бенедека Дарваша и
Беле Пинтера, у режији
Атиле Керестешија,
копродукција са
Сегединским националним
театром (Мађарска)

Габријела Црнковић (*Лејла*)
у представи *A paravápok*
(Паравани) Жана Женеа, у
режији аутора адаптације,
Дина Мустафића

Роберт Ожвар (*Саид*) у
представи *A paravápok*
(Паравани) Жана Женеа, у
режији аутора адаптације,
Дина Мустафића

Сцена из представе
Mephisto (Мефисто)
Клауса Мана, у режији
аутора адаптације, Бориса
Лијешевића

Сцена из представе *Az isteni Dzsoni parázna parjai* (Блудни дани куратог Џонија), према роману Филипа Грујића, у режији ауторке драматизације, Јоване Томић

Золтан Ширмер, Арон Балаж
(Беранже) и Агота Ференц
у представи *Rinocéroszok*
(Носорог) Ежена Јонеска, у
режији аутора адаптације,
Никите Миливојевића

Сцена из представе
Rinocéroszok (Носорог)
Ежена Јонеска, у режији
аутора адаптације, Никите
Миливојевића

ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ, НОВИ САД

ДРАМСКА СЦЕНА

Сцена из представе *Кад сам био гарав* Миливоја Млађеновића, у режији Стевана Бодрже

Марија Радованов (Малилини, Стеванка), Данило Миловановић (Жарко, Миле Дилеја) и Иван Ђурић (Мика Антић) у представи *Кад сам био гарав* Миливоја Млађеновића, у режији Стевана Бодрже

Сцене из представе *Смрт господина Голуже* Бранимира Шћепановића,
у режији ауторке драматизације, Ане Ђорђевић

СЦЕНА ЗА ДЕЦУ

Сцене из представе *Потрага за плавим зецом*, по мотивима песме Душка Радовића, у режији Емилије Мрдаковић

Вера Хрћан Остојић и Кристина Савков у представи *Девојчица са шибицама* Ханса Кристијана Андерсена, у режији ауторке драматизације, Соње Петровић, копродукција са Организацијом „Слобода нема цену”, Србобран и Фестивалом еколошког позоришта, Бачка Паланка

Дарко Радојевић (*Растко Немањић, Свети Сава*) у представи *Путовање са Светим Савом* Олгице Несторовић, у режији Михајла Несторовића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ – NARODNO KAZALIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Милош Станковић (Џорџ) и Александра Јанковић (Марта) у представи *Ко се боји Вирџиније Вулф?* Едварда Олбија, у режији Душана Петровића

Весна Кљајић Ристовић (Етел), Игор Грекса (Пол) и Љубиша Ристовић (Џорџ) у представи *Месец изнад Бафала* Кена Лудвига, у режији Даријана Михајловића

Димитрије Динић (*Пиле
Копиле Пилетићеве*),
Срђан Секулић (*Комнен
Барјактар*) и Игор
Грекса (*Ђакон Авакум*)
у представи *Кус петлић*
Александра Поповића, у
режији Милана Нешковића

Сцена из представе *Кус
петлић* Александра
Поповића, у режији Милана
Нешковића

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Сцена из представе
A gyászoló család
(Ожалошћена породица)
Бранислава Нушића, у
режији Андреја Боке

Чаба Ралбовски (*Алмади*)
и Чила Памер (*Ани*)
у представи *Játék a
kastélyban* (Игра у дворцу)
Ференца Молнара, у
режији Кинге Мезеи

Сцена из представе
Sógornők (Шогорице)
Лајоша Парти Нађа, према
тексту Мишела Тремблеа,
у режији Ђерђа Херњака

Сцена из представе
Tesztoszteron (Тестостерон)
Анджеја Сарамоновича, у
режији Данијела Амбруша
Ковача

ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ – DJEČJE KAZALIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Урош Младеновић и Данка
Балаћ у представи *Пикник*
(Театар у пеленама)
Драгане Џенопољац,
у режији Бранислава
Трифунковића

Сцена из представе *Пипи дуга
чарапа* Астрид Линдгрен, у
режији аутора драматизације,
Веселина Бојдева

СЦЕНА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Бланка Хорват, Елвира Гал
и Залан Грегуш у представи
Gergő szobája (Гргина соба)
Тамаша Олаха, у режији
Роберта Ленарда

Викторија Палфи, Залан Грегуш
и Гертруд Фридрик у представи
Harisnyás Pippi (Пипи Дуга
Чарапа) Астрид Линдгрен, у
режији аутора драматизације,
Веселина Бојдева

ПОЗОРИШТЕ „ДЕЖЕ КОСТОЛАЊИ” – KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

Тимеа Филеп у представи *Dogville* (Догвил), Кристијана Лоликеа и Ведране Божовић према Ларс вон Триру, у режији Андраша Урбана

Давид Бубош, Борис Кучов и Габор Месарош у представи *A három nővér* (Три сестре) Корнелије Голи према Антону Павловичу Чехову, у режији Золтана Пушкаша

Андреа Вереш и
Борис Кучов у представи
Szabadkai szecesszió
(Суботичка сецесија),
у режији аутора Златка
Паковића

Борис Кучов (у позадини лежи
Давид Бубош) у представи
A nézés költészete (Поетика
гледања), у режији аутора
Андраша Урбана

Давид Бубош и Ноemi
Кемивеш у представи
SzedjeteK szét (Растргните ме),
према делима
Иштвана Домонкоша, у
режији Кинге Мезеи

Ервин Палфи у представи
SzedjeteK szét (Растргните
ме), према делима
Иштвана
Домонкоша, у режији
Кинге Мезеи

Сцене из представе *A csókos asszony lovagjai* (Витезови лаке мале),
групно ауторство, у режији Андраша Урбана

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ТОША ЈОВАНОВИЋ”, ЗРЕЊАНИН

ДРАМСКА СЦЕНА

Сцене из представе *Наш град* Торнтона Вајлдера, у режији Мије Кнежевић

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Олгица Трбојевић (*Лисица*) и Татјана Бараћ (*Јежурка*) у представи *Јежева кућица* Предрага Бјелошевића према поеми Бранка Ћопића, у режији Лилијане Ивановић

Сцена из представе *Јежева кућица* Предрага Бјелошевића према поеми Бранка Ћопића, у режији Лилијане Ивановић

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, СОМБОР

Даница Грубачки (*Герлин Келехер*) и Нинослав Ђорђевић (*Отац Родерик Велш*) у представи *Усамљени запад* Мартина Макдоне, у режији Стефана Гајића

Немања Бакић, Милијана Макевић и Александар Ристоски у представи *Трамвај звани жеља* Тенеси Вилијамса, у режији Југа Радивојевића

Милијана Макевић (*Марица*),
Биљана Кескеновић (*Ерна*) и
Ивана В. Јовановић (*Грета*)
у представи *Председнице*
Вернера Шваба, у режији
Јане Маричић

Сцена из представе *Ђелава*
певачица Ежена Јонеска, у
режији Иве Милошевић

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, КИКИНДА

Бранислав Кнежевић
(Петер) и Марина
Воденичар (Лујза) у
представи *Ковачи* Милоша
Николића, у режији Тијане
Васић

Бранислав Кнежевић
(Петер) и Михаило
Лаптошевић (Аца)
у представи *Ковачи*
Милоша Николића,
у режији Тијане Васић

ПОЗОРИШТЕ „ДОБРИЦА МИЛУТИНОВИЋ”, СРЕМСКА МИТРОВИЦА

Владимир Балашћак у
представи *Срем наша кућа*,
у режији аутора
Владимира Балашћака

Јелена Јанковић и Душанка
Анојчић у представи *Љубави
Џорџа Вашингтона* Мира
Гаврана, у режији Лилијане
Ивановић

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „СТЕРИЈА”, ВРШАЦ

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Срђан Радивојевић (*Никола, хранитељ*) и Вања Јањић (*Ивана, социјална радница*) у представи *Исправна одлука* Џин Хери Леклерк, у режији ауторке адаптације, Снежане Удицки

Тамара Тамчи Тоскић (*Гордана*) и Иван Ђорђевић (*Зоран*) у представи *Брачни круг* Едварда Олбија, у режији аутора адаптације, Јована Грујића

Моника Болдовина Бугле (*Сова Совија*) и Иван Ђорђевић (*Страшило песник*) у представи *Тајна једног страшила*, у режији ауторке Бојане Иванов Ђорђевић

СЦЕНА НА РУМУНСКОМ ЈЕЗИКУ – SCENA TEATRULUI PROFESIONIST ROMÂNESC

Јонел Куђија (*Дино*) и Моника Болдовина Бугле (*Мона*) у представи *Inimă zbuciumată* (*Узбуркана срца*), у режији аутора Јована Груђића, према делима Чехова, Стринберга и Шекспира

СЕНЋАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ —
ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ, СЕНТА

Сцена из представе *Sok hűhó semmiért* (Много вике ни око чега) Вилијама Шекспира, у режији Кинге Мезеи

Сцена из представе
Ördögölő Józsiás
(Јожиаш, убица ђавола)
Арона Тамашиа и
Ђуле Сарке, у режији
Андраша Патакија,
копродукција са
Позориштем „Петефи”
из Шопрона (Мађарска)

Имре Борарош (*Краљ Иштван*) и Јохан Вишер (*Господин Салок*) у представи *István Király* (*Краљ Иштван*) Шандора Шика, у режији Андраша Патакија, копродукција са Позориштем „Петефи” из Шопрона (Мађарска), Позориштем „Фораш” и Позориштем „Јокаи”, Комарно (Словачка)

Сцена из представе *Tündér Lala* (Вилењак Лала) Магде Сабо и Золтана Егрешија, у режији Атиле Меша

СЛОВАЧКО ВОЈВОЂАНСКО ПОЗОРИШТЕ – SLOVENSKÉ VOJVODINSKÉ DIVADLO,
БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

Зденко Кожик (*Лука*) и
Бранислав Чеман (*Тејо*)
у представи *Profesionál*
(Професионалац) Душана
Ковачевића, у режији
Рихарда Санитре и Јана
Халупке

Бранислав Чеман (*Тејо*)
у представи *Profesionál*
(Професионалац) Душана
Ковачевића, у режији
Рихарда Санитре и Јана
Халупке

Шајли Фореро
Поњигер (*Меди*),
Александар Колар
(*Богдан*) и Иван
Привизер (*Војку*)
у представи *Kebab*
(*Кебаб*) Ђанине
Карбунариу, у режији
Светлане Гашко

Александар Колар (*Богдан*)
и Шајли Фореро Поњигер
(*Меди*) у представи *Kebab*
(*Кебаб*) Ђанине Карбунариу, у
режији Светлане Гашко

РУСИНСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” —
РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ПЕТРО РИЗНИЧ ДЈАЂА”

Емил Њаради (Скитница)
у представи *Вандровкаш*
— *Голубица* (Скитница —
Голубица) Ирине Харди
Ковачевић, у режији
Владимира Нађа

Емил Њаради
(Скитница) у
представи *Вандровкаш*
— *Мацерово срце*
(Скитница — Мајчинско
срце) Ирине Харди
Ковачевић, у режији
Владимира Нађа

САЛАШКО ПОЗОРИШТЕ – TANYASZÍNHÁZ, КАВИЛО

Дина Дедовић Томић
(Каролина) и Роланд
Ласло (Казимир) у
представи *Kazimir és
Karolina freak show*
(Казимир и Каролина
шоу наказа) Едена
фон Хорвата, у режији
Роберта Ленарда

Регина Сабо
(Конферансије) у
представи *Kazimir és
Karolina freak show*
(Казимир и Каролина
шоу наказа) Едена
фон Хорвата, у режији
Роберта Ленарда

СКРАЋЕНИЦЕ:

АКУД – аматерско културно–уметничко друштво

АП – аматерско позориште

АУ – Академија уметности

АУНС – Академија уметности, Нови Сад

ДК – дом културе

КПД – културно–просветно друштво

КПЗ – културно–просветна заједница

КС – камерна сцена

КУД – културно–уметничко друштво

МО – Музичка Омладина

НББ – Новосадски Биг Бенд

НП – народно позориште

ПМВ – Позоришни музеј Војводине

РНТ – Русински народни театар

СВП (SVD) – Словачко војвођанско позориште

СДУВ – Савез драмских уметника Војводине

СНП – Српско народно позориште

СЦГ – Србија и Црна Гора

ТЦ – Трговачки центар

УБУС – Удружење балетских уметника Србије

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
792(497.113)

АЛМАНАХ позоришта Војводине / уредница Јелена Чупић. -
1966/1967, бр. 1-. - Нови Сад : Позоришни музеј Војводине, 1968- . -
Илустр. ; 22 cm

Годишње. - Насл. и текст на срп. (ћир. и лат.) и на језицима народности
Војводине.

ISSN 0572-4872 = Алманах позоришта Војводине
COBISS.SR-ID 16403458